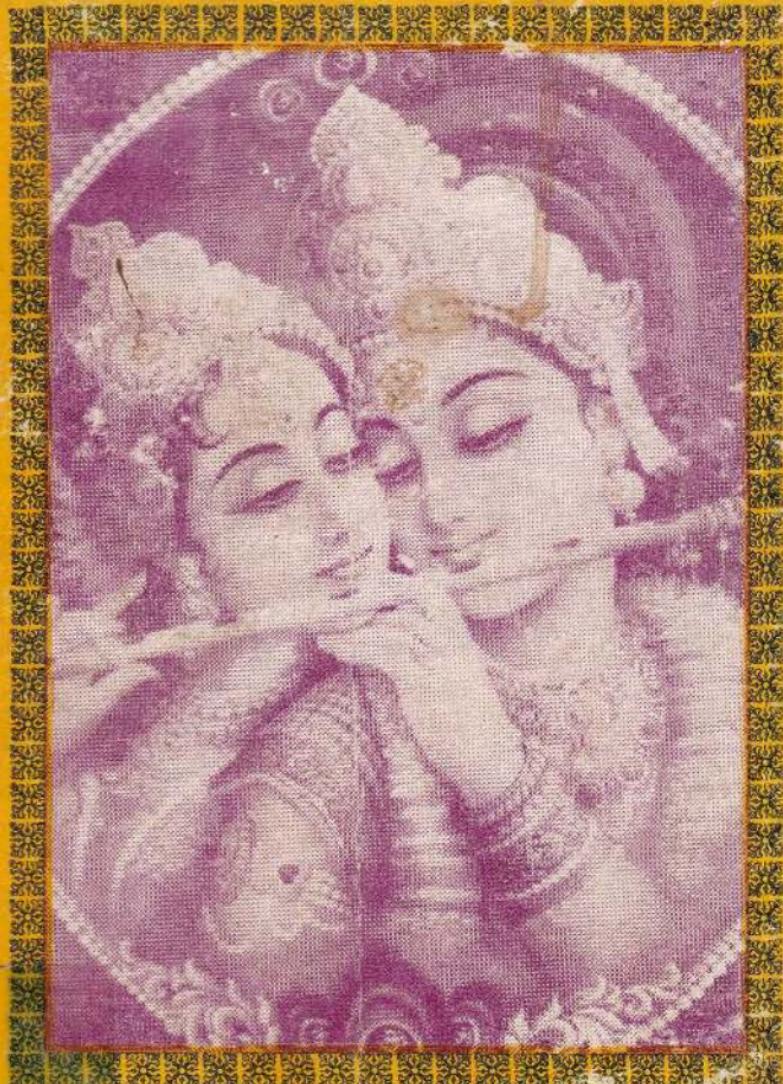
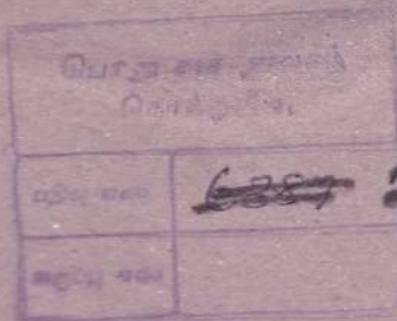

2176

வல்லிபுர மாசாவளி பிள்ளைத்தமிழ்

ஆழ்கடலான் வெளியிடு

✓   \

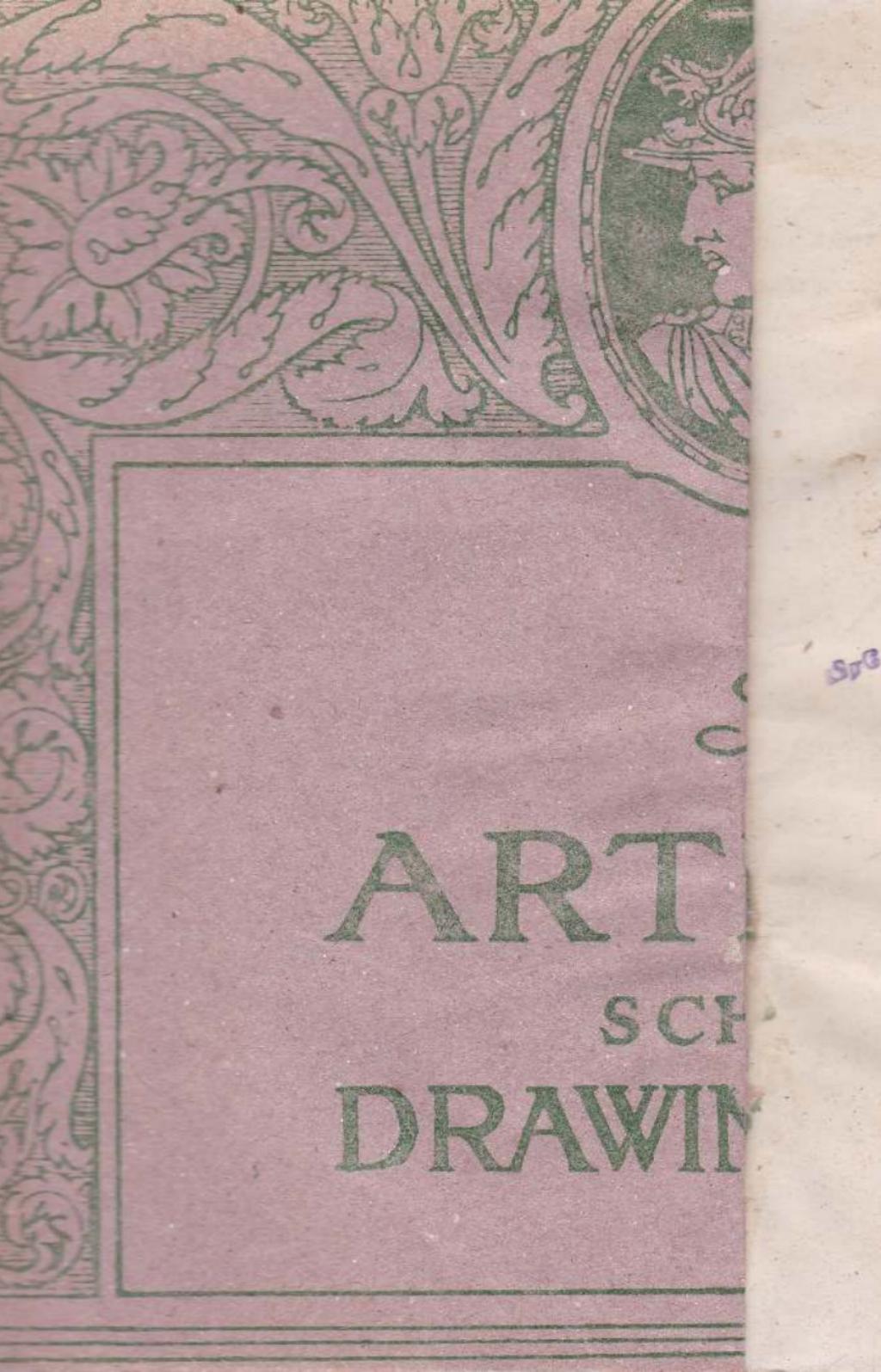
முக்கிய அறிவித்தல்

பொதுச்சு நாட்டு கொக்குவில்

நீச்கள் எடுத்தச் சென்றும் புத்தகத்தில் கிற தல், வெட்டுதல், கிழித்தல், அழித்தல், அழுக்குப் படியளிடல். மற்றும் ஊறுபாடுகளைச் செய்ய வேண்டாமென யிக்க தாம்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம் புத்தங்களை நீச்கள் எடுக்கும் பொழுது இப்படியான குறைபாடுகளைக் கண்டால் நால்கப் பொறுப்பாளருக்கு உடன் தெரிவிக்கவும் அவ்வாலியும் நீச்கள் எடுத்துச் சென்ற புத்தகம் நல்ல நிலையில் இருந்ததெனக் கருதப்படுவதுடன் ஊறுபாடுகளுக்கு நால்கப் பொறுப்பாளரினால் விதி பட்படும் தெண்டத்தை நீச்கள் ஏற்றவேண்டிய நிரப்பந்தமும் ஏற்படும்.

அதிகாரமளிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்
யாழ். அபியருஷத்திச் சபை
உப பணிமனை கொக்குவில்

ஏனை அசைகம் கல்வியங்கா①

ART
SCH
DRAWIN

6389

எல்: திவகராவா
நீதே உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையர்
யாழ்ப்பாளம்.

2176

பொது கண பிராவகம்
நல்லூர் பிரதேச கோர்,
கொங்குனில்.

SpGAS • ~~1905~~ • 1905 • 21
S. 1905 • 1905 • 21
S. 1905 • 1905 • 21

ஸ்ரீராமஜெயம்

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத் தமிழ்

0

சுபாளி

மு. கந்தயா

ஓரது சன பிள்ளை	
கொக்குவிளி.	
பதிவு எண்	2176
வகுப்பு எண்	

ஆழ்கடலான் 'சஹ்ருதயா'
சித்ராபதி, யாழ்—ஊரெழு,
இலங்கை.

விபவ தை பதினேழு

1989

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book :	Vallipura Mayavan Pillai Tamil
Auther	: Pandit M. Kandiah, B. A. Saththi Muttam, Erlalai.
Editor	: Miss P. Chltra, Library, University of Jaffna, Thirunelvelly.
Publisher	: Singainagar Azhkadalan
Copy Right	: Murugavey Paramanathan Chithrapathy, Urelu, Chunnakam
Edition	: First
Publication Number	: Seven
Language	: Tamil
Date of Publication	: 1989-01-30
Paper used	: White Printing
Printingtypes Used	: 10 & 12 Points
Price	: 45 Rupees
Printers	: Thirumakal Press, Chunnakam.
Subject	: Tamil Songs

வற்பணியாளர் :

- ★ க. சிவசங்கரநாதன்,
சிவம் புத்தகசாலை, சாவகச்சேரி
- * சி. சத்தியழுர்த்தி,
கவிதா ஸ்டோர், பருத்தித்துறை.
- ★ வெஸ்மூகன் ஸ்தாபனம், சன்னுகம்.

வாழ்த்துரை

சமூத்தின் வடபகுதியை அலங்கரிக்கும் விஷ்ணு தலங்களில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க திருத்தலம் வல்லிபுரக் கோயில். ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் மாட்டு வண்டியில் வல்லைவெளியினாடாக அங்கு சென்று வழிபட்ட அனுபவத்தை இன்றும் மகிழ்ச்சியோடு நினைவுக்கருகிறேன். அந்த ஆனந்தம் இன்னும் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறதை நினைக்கும்போது வல்லிபுர மாயவனின் அருட்கருணைப் பிரவாகம்தான் காரணம் என்பதையும் நன்கு அறிவேன்.

இவ்வாலயத்தில் பலதடவைகளில் சென்று உரையாற்றிய புன்னியமும் எனக்கு உண்டு. இன்று ஒருபடி உயர்ந்து விட்டேன்போலும், ஏதோ ஒருவகையில் பெருமானின் அருட்பாடலுக்கு வாழ்த்துரை யெழுதும் பாக்கியமும் கிடைத்துவிட்டது. திருமுறைகளைப் போற்றும் அளவுக்கு ஆழ்வார் பாடல்களையும் நன்கு போற்றும் மனோபாவம் எனக்குச் சிறுவயது தொடக்கம் உண்டு. அதற்குக் காரணமும் ஒன்று உண்டு.

அதாவது இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் கற்பித்த ஸ்ரீ சந்தராச ஜயங்கார் அவர்களே எனது தமிழ் இலக்கியக் குரு. அவர்களுடைய கற்பித்தல் நேரம் முழுவதும் ஆழ்வார் பாடல்களையும், இராமாயணப் பாடல்களையும் சுவைபடக் கூறிக்கூறி எம்மை மகிழ்விப்பார்கள். இதனால் என்போன்றுர் ஒரு சிலர் அவ்வகையில் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இது எனது சொந்த அனுபவமாக இருக்கிறது.

மேலும் இன்று வெளியிடப்படும் வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத் தமிழ் ஆசிரியர் ஏழாலைஸ்யூர் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் எமது யாழ்ப்பாணம் பெற்ற செந்தமிழ்ச் செல்வர். அவருக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவதில்

அலாதியான பிரியம். இதற்கு மூன்பும் மாவை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ், சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்பாள் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன் நூலாசிரியரால் பாடப்பட்டவை.

கவிஞர் முருகவே பரமநாதன் வல்லிபுரமண்ணின் புதல் வன். அவருடைய வேண்டுகோட்கமைய இப்பிரபந்தம் பாடப்பட்டதாக அறிகிறேன்.

சிங்கை மன்னர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டு சிங்கை நகர் எனப் பெயர் பெற்ற இடமே வல்லிபுரம். இதனை ஆளும் நகரமாய் மாத்திரம் நோக்காது ஆத்மலாப மீட்டும் ஆன்மீக புரமாக விளங்க வைத்த பெருமை அந்த மாயவனுக்கே யுண்டு.

இப்பெருமான்மீது பாவலரும், நாவலரும் பல்வேறு வகையில் பாடிய பாடல்கள் பலவுண்டு. எனினும் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தமாக வெளிவரும் இப் பாடல்கள் ஒரு தனிச் சிறப்பையும் பக்கி அனுபவத்தையும் வெளிக்காட்டு வனவாக அமைந்துள்ளன. வல்லிபுர மாயவனுடைய மெய்யடியார்கள் அனைவருக்கும் இது ஒரு ஞானக் கருலூல மாக அமைந்து மேலும் மேலும் பக்கிரசத்தைப் பரந்தா மன் மேல் ஊட்டி நிற்கும் என்பது வெள்ளிடமலை. எனவே நூலாசிரியர் பதிப்பித்தோர் அனைவரையும் பாராட்டிப் போற்றி மாயவனின் திருவருள் அனைவர்க்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J. P.

தலைவர்,
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

பிள்ளைத்தமிழ் அவதாரம்

தத்தம் இஷ்ட தெய்வத்தின் பேரிற் பிரபந்தங்கள் தோன்ற விரும்புவது பக்தர்களின் பக்தி விலாசப் பண்புகளில் ஒன்று. கவிஞர் முருகவே பரமநாதன் இதே பண்பில் திளைப்பவர். வல்லிபுர ஆழ்வார் சுவாமி அவருக்குப் பிதி ரார்ச்சிதப் பாங்கான இஷ்ட தெய்வம். சுவாமிபேரில் அவர்தாமே இயற்றி வெளியிட்ட பிரபந்தங்கள் பிரசித்த மானவை. அவையெல்லாம் ஆழ்வார் சுவாமிக்கும் அவருக்கும் இடையிலான உறவையுஞ் செறிவையும் பிரகா சிப்பிக்கும் அகல் விளக்குகள். அவரே தமது சுவாமி பேரில் பிள்ளைத்தமிழோன்று ஆக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

சுகல பாவங்களாலும் ஆழ்வார் சுவாமிக்கு உள்ளீட்டுப் பிள்ளையாய் இருக்கும் அவர்கள், வெளித் திருவிழா வேடிக்கைத் தரிசனமளவில் மட்டும் ஆழ்வார் சுவாமி தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் என்போல்வாரிடம் அதை எதிர்பார்ப்பதை முதலில் என்னுள்ளம் ஏற்க வில்லை. அவராலேயே அது ஆகவேண்டும் என்ற என்னுள்ளக்கிடையை ஒருதரம்போற் பலதரம் வற்புறுத்திவந்தேன். உடனிசைவு காட்டாதொழியினும், இது விஷயமாக அவர் கொண்டுள்ள ஆதங்க மிகுதி அவரைக் கொண்டே அதைச் செய்வித்து முடிக்கும் என்பது என்னம்பிக்கை.

ஆனால் 1987இல் அவரால் வெளிவந்த வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம் பதிப்புரையில் ஒரு வார்த்தை என் அபிப் பிராயத்தை நானுகவே மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டது.

வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமியினு பிள்ளைத்தமிழோன்று வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஊறிப்போன எமது தந்தையார் பல புலவர்களை அன்மிஞர். ஒருவரும் கைகொடுக்கவில்லை.

இந்தக் குறுக்குப்புக்கு எவரெவரும் இலக்காகலாம் எனினும் எனக்கும் இதிற் பங்குண்டன்றே என்றது என்னுள்ளது. பின்னைத்தமிழ் எண்ணத்தில் ஊறிப்போன அப்பவ்ய உள்ளத்தை அபுத்தி பூர்வமாகப் பாதித்து விட்ட பழிக்குப் பிராயச்சித்தமாக எப்படியாவது அதை முடித்துக் கொடுத்தாகவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் எழவாயிற்று.

பின் ஒருகால் என்றிலையை நேர்முகத்தில் அறியவந்த போது, ‘பார்த்தீர்களா மாயவன் வினோயாட்டை’ என்றவர் மேலும் தொடர்ந்து ‘விடுவானு மாயவன்’ என்றார். ‘சும்மாவல்லக்கானும் இது மாயவன் ஆனோ’ என்று என்னைத் தெருட்டுவதாக அமைந்தது அவ்வார்த்தை. ‘அதே மாயவன் பதமே நூற் பெயராக்கத்திலும் அமையட்டும்’ என்றேன். அப்போது அவர் முகத்திலவர்ந்த ஆனந்த ரசனைப் பிரவாகம் நூலாக்கத்தை வழிநடத்தும் ஒளியாயிருந்த உபசாரப் பொறுதியை நன்குணர்ந்துள்ளேன்.

பாடல்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் மாயவன் பேரில், சிலப்பதிகாரம், பரிபாடல், திருநாலாயிரம் என்பவற்றில் ததும்பும் அற்புத கற்பனைகளும் அழகுலாவண்ய வர்ணனைகளும் குழுதமிழினிமையும் பற்றிய நினைவேலைகள் குறுக்கிட்டுத் தைரியவீனப்படுத்தாமலும் இல்லை. அதேவேளை குறித்த, ‘விடுவானு மாயவன்’ என்ற அத்தொனிப் பதிவைல் தலையிட்டு என்னை உற்சாகப்படுத்தாமலுமில்லை.

எப்படியோ பிரபந்தம் உருவாயிற்று. நேரிற் பெறக்கூடும் குரிய கதிர்ப் பிரபாவத்தைவிட, மணவிற் பட்டெழும் அதன் பிரபாவம் மஹத்தென்பர். வல்லிபுரமாயவனருட் பிரபாவம் திரு. முருகவேப மூலம் எனக் குபகரித்த பிரபாவ மஹத்துவத்தைப் போற்றி அமைகிறேன்.

மு. உத்தையா

‘சத்திமுற்றம்’,
எழாலை,
13-01-89.

பதிப்புகர

ஹரி ஓம்.

‘யாருடைய கிருபையானது ஊழையைப் பேச வைக் கிறதோ, முடவனை மலையைத் தாண்டச் செய்கிறதோ, அந்தப் பரமானந்த மாதவனை நான் வணங்குகிறேன்’

— கிடை

“மாயோன் மேய காடுறை உலகு” — தொல்காப்பியர்.

“அங்கன் முல்லையின் தெய்வம் என்று

அந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால்” — சேக்கிழார்.

இவ்வண்ணம் போற்றப்படும் திருமால் வழிபாடு தொன்மையானது, இது முல்லையோடமையாது ஏனைய நிலங்களுக்கும் பரவியுள்ளது. திரு வேங்கடம், திரு மெய்யம், அழகர் மலை முதலிய திவ்விய தேசங்கள் குறிஞ்சியிலேயே அமைந்துள்ளன. பாரதத்தில் இருந்து அங்கோவார்- இலங்கை வரை சென்ற இவ் வழிபாட்டுத் தலங்கள் நமது மன்னில் நிறைய உண்டு. வைணவ - சௌவ - பெளத்த சயரசமான வழிபாட்டுமுறையை இங்கேதான் காண முடிகிறது. இந்தவகையில் நெய்தவில் தெய்வந்துறையும், குறிஞ்சியில் கண்டி விஷ்ணுவாலயமும், மருதத்தில் வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி ஆலயமும் அமைந்துள்ளன. இதில் வல்லிபுரமே பண்டைய சிங்ககநகர்.

புராதன கேஷத்திரப் பெருமைகொண்ட வல்லிபுரம் எமது தந்தையாரின் பிறந்த மணி. அவருடைய மூதாதைகளாலைமந்து, பூஜை பண்ணி, பாதுகாக்கப்பட்டது இத் திருக்கோயில். எனவே வல்லிபுரமாயனே அவர் இருதய ஸ்தாலம். ஆதலின் பல பிரபந்தங்களை வெளியிட்டார். அவற்றின் பதிப்பாசிரியராய் இருந்து என் பங்களிப்பைபச் செய்தேன். காரணம் தந்தை வழி பிதுரார்ஜிதச் சொத்து வல்லிபுரத்தான் எமக்கு. கடந்த ஆண்டு தலபுராண மொன்றை வெளியிடும்போது, அதில் பக்திமதி யென்ற

பேரில் நான் எழுதிய பதிப்புரை ஒருவர் நெஞ்சத்தைத் தொட்டது. பின்னைத் தமிழ் உருவம் பெற்றும் விட்டது. அவர்தான் இதன் மூலகர்த்தா மு. கந்தையா அவர்கள். எமது தந்தையார் பரமநாதன் அவருடைய தந்தை வேலுப்பின்னை. எமது அப்பாவின் பேரன் முருகப்பர். எனவே முருகவே பரமநாதன் என்ற பெயரில் இந்நாலை வெளியிடும் பேறுபெற்றவர் அவர். குலதெய்வமான ஆழ் வார் சவாமிமீது ஒரு பின்னைத் தமிழைப் பாடுவிக்கவேண்டு மென்ற அயரா முயற்சியின் கருதுகோள், பூர்த்தியாய் விட்டதில் அவருக்கோர் பேரான்தம், நிறைவு.

இப்பிரபந்தத்தைப் பாடித்தந்தவர் பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள். மதிப்புரை நல்கியிருப்பவர் கலாநிதி இ. பால சுந்தரமவர்கள். வாழ்த்து வழங்கியிருக்கிறார் செல்லி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியவர்கள். பகுதி மூலதனமளித்த பெரியார்களும் சிலருண்டு. இந்நாலை அமைத்துத் தந்த வர்கள் திருமகள் அச்சகத்தார். யாவர்க்கும் எமது பணி வான வணக்கத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்து எல்லாருடைய நல்வாழ்வுக்குமாக மாயவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். உலகில் அமைதி சாந்திசமாதானம் சந்தோஷம் நிலவ பகவானே! அருள் பாலிக்க வேண்டுமென இரந்து கேட்டு வணங்குகிறேன்.

“நம்முடை நாயகனே! நான்மறையின் பொருளே!
நாவியுள் நற்கமல நான்முகனுக்கு, ஒருகால்
தம்மனை யானவனே! தரணி தலமுழுதும்
தாரகை யின்னுலகுந் தடவி யதன்புறமும்,
விம்ம வளர்ந்தவனே! வேழமு மேற்விடையும்
விரவிய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே,
அம்மவை னக்கொருகா ஸாடுக செங்கிரை,
ஆய்ர்கள் போரேறே ஆகூ ஆகூவே”

— திருநாலாயிரம்-63

செஸ்வி ப. சித்திரா

நாலகம்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி

1-1-89

வெளியீட்டுக்கார

நாராயண நாராயண
 நாராயண நமன் (று)
 ஆராயினும் இம்மந்திரம்
 அநுசந்தம் மறவார்
 பேராயிற் உடையான் அருள்
 பெறுவார் பிறவிலே
 வாரார்இனி வாரார்என
 மறைநூலும் விளம்பும். — பழம்பாடல்

திருவாய் மொழியில் “என்னுதனகள் என்னும் நம்முனி வர் இன்பம் தலை சிறப்பு பண்ணூர் பாடலின் கவிகள், யானுய்த் தன்னைத்தான் பாடி” (1.5:11) என்ற விடத்து அருளிச் செய்யும் பொருள் சிறப்பை ஈண்டு அநுசந்திக்க, என்னை முடியாதவற்றை என்னுகின்றவர்களான நம்முனிவர்கள், பேரானந்தம் பெறும்படியர்கத் திருவாய்மொழி அவதரித்த தாம். என்னுதவற்றை என்னுகையாவது என்? எனில், திருவாய் மொழி அவதரிப்பதற்கு முன்பு பல பெரியோர் அவைகூட்டி எம்பெருமானுடைய சொருபகுண விக்ரக விபூதிகளையெல்லாம் முற்றும் நிறைவாகப் பேசவெல்ல பிரபந்தம் ஒன்றுகூட இல்லை, அப்படிப்பட்ட பிரபந்தம் ஒன்று அவதரிக்க வேணுமென்று நாம் எல்லோருங் கூடி எம்பெருமானை வேண்டிக்கொள்ள வேணும் என்று பேசி எழுந்து போனார்களாம். அவர்களே திருவாய்மொழி அவதரித்தபின்பும் மறுபடியும் ஒரு பேரவை கூட்டி “எம் பெருமானுக்கு இன்னமும் குணவிக்ரக விபூதிகள் எல்லாம் திருவாய் மொழியிலே பேசி முடித்துவிட்டார் என்பது இதன் கருத்து.

‘இன்பம் தலைசிறப்பு’ இங்கு ஈடு “திருவாய்மொழி அவதரித்த பின்பு ‘அவனுக்குக் குணவிபூதி போராது’ என்று இருந்த இழவு தீர்ந்து, அத்தால் ‘நிரதிசயானந்திகளாக’ என்பது ‘திருவாய்மொழி அவதரிப்பதற்கு முன்பு’ எம்

பெருமானுக்குள்ள குணவிபூதிகளுக்குத் தக்க பிரபந்தம் ஒன்று அவதரிக்கவில்லையே என்று இழவு பட்டிருந்தார்கள். திருவாய்மொழி அவதரித்த பின்பு அந்த இழவு தீர்ந்து, எம்பெருமானுக்கு. குணவிக்ரக விபூதிகள், போராது என்று இழவுற்றனர் ஆயினர். இதுவே நப்பிள்ளையின் திருவுள்ளாம். அதாவது, திருவாய்மொழி அவதரித்தபின்பு எம் பெருமானுக்கு குணவிபூதிகள் போராதென்று நினைத்து, முன்னிருந்த இழவு தீரப் பெற்றதாகக் கொள்ளவேணும்.

— வைணவ உரைவளம் 72-73

எளியேனுக்கு மிப்படியான ஒருநிலை பிழிந்தெடுத்தது. தெங்குடந்தையாகத் திகழும் வல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளி அருள் பொழியும் எம்குலபதிமீது, பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்று, மயர்வற மதிநலம் உடையவர்களின் வாக்கிலிருந்து மலர வேண்டும் என்ற என் ஆர்த்தி நீங்கி, புனித சித்தரஞ்ச னம் நிறைந்த சிருதார்த்தனுணேன். இப்போ வல்லிபுர மாய வளைப் பாடவல்ல கார்ப்பதாசரைத் தேடித்தந்தான் ஆழிப் பிரான். இதுவன்றே என் ஜென்ம சாபல்யம். நீடுந் திகிரிப் படையுடையாய் உணக் கற்று என்றும் பாடும்படி தமிழ்ப் பாடல் தந்தாய், நீயன்றே சுபாச்சிரயன்.

உயர்வற உயர்நல முடையவன் திருமால். அறிவு—திரு—ஆட்சி—ஆற்றல்—அவாவின்மை—புகழ் என்ற அறுகுணம் நிறைந்த பகவான், அவனே (நாராயணன்). விஷ்ணு வழிபாட்டிற் சிறந்த சான்றேற்றப் பாகவதர் என்பர். இறைவன்—பகவான், பக்தர்—பாகவதர், பகவானிடம் தொடர்புடையோர் பாகவதர். திருமாலிடம் பக்திவாய்ந்த இல்லறத்தார் அடியார். துறவி—பகவர். வைணவ துறவி களை ஜீயர் என்றுமழைப்பார். இதை,

அங்கதன் தன்னை ஞானவிதி பின்றியாமே
மேவித் தொழும் அடியாரும் பகவரும்
மிக்கதுலைதே — என்கிறூர் சட்கோபர்.

பாகவதர் நாராயணசமயத்தவர் — நிகண்டு. என்றைக்கும் பக்தர்— முழுட்சு.

மேலாணவற்றுக்கெல்லாம் மேலாணவன்—ஆனந்தமயமானவன் அந்த வல்லிபுரத்தான். அவனே பெரும் பெயர் இறை-பரம்பிரமன்-என்றைக்கும் பக்தர்களாயுள்ள (முழுட்ககள்) சேவார்த்திகளான, பல்கோடி நாரூயிரம் பாகவதர்களின் மனோபீட்சமாக என்னிதயத் தெழுந்த கரு நிறை வேற வைத்த அவனே என் வாழ்முதல், முழுமுதல் எல்லாம், என் முன்னேர்கள் போன்று என்றும் அடிமைத்திறம் ஷுண்டவனுணேன். பாகவத காரியமே புருஷார்த்தம் என்பது கோட்பாடு. என் செல்லும் அது ஒன்றே.

இப்பிரபந்தம் உதயமான கணதயோ பெரிது. கௌரி பிள்ளைத்தமிழ் (திருக்கேதில்வரம்) ஆசிரியரை நேரிற சந்தித்து என் அபிலாசையை வெளியிட்டேன். இருந்த வர் எழுந்து என் முதுகிலே தட்டி, பின் தன் உள்ளத் தைத் திறந்து பேசினார். வைணவ நெறியில் ஆழங் காற பட்டவர்க்கே இது சாத்தியம். என்னுல் இயலாத சமை என்றார். பின்பு நாகபூஷணி பிள்ளைத் தமிழ் தந்தவரோடும் தொடர்பு கொண்டேன். பதிவில்லை. பெருங் கவிஞர்கள் பலரையும் சந்தித்தேன். காரியம் நடப்பதாயில்லை. என் கனவு நனவாகும் நாளை நோக்கி நெடுந்தூரம் நடந்தேன்; தொடர்ந்தேன். எனது ‘ஆழ்க்கலான்’ நால் வெளியீட்டுக்கு (1983) இந்நாலாகிரியரும் சமுகந் தந்திருந்தார்கள். அவரிடம் இரந்தேன். ரம்மியமான பதில் கிட்டவில்லை. எனினும் அவரைச் சிக்கெனப் பிடுத்தேன். சில ஆண்டுகள் போன்றின் ‘நெஞ்சில் இருக்கிறது’ என்றார். நானடைந்த உவகைக்கோ அளவில்லை. பகவானை வேண்டி ணேன். அவர்களுடைய புவனேஸ்வரி பிள்ளைத்தமிழ் வெளியானதும், எனது வல்லிபுரத்தான் தலபுராணத்தை அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அங்கே பதிவாயிருந்த சில வசனங்கள் அவர் உள்ளத்தைக் தொட்டுவிட்டனபோலும், பாடாமல் இருக்க முடியாமை பிறந்து வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் பிறந்தது.

ஒருதினம் அன்பர் சீ. செல்வரத்தினம் மூலம் என்னை அழைத்து, இசையோடு பாடிக்காட்டினார்கள் முதற் பருவத்தை. என் கண்கள் குளமாயின. தொடர்ந்து மூன்று பருவங்கள் ஓடியயின் ‘புலவர்! ஒருக்கால் உம்முடைய ஊருக்குப் போகவேணுங்கானும்’ என்றார். அவ்வண்ணமே வல்லிபுரத்துக்கு இருவரும் சென்றேம். நிறைவாக இருதினங்கள் அங்கே (எம் இல்லத்தில்) தங்கி, முழுவேளையும் நான் பிறந்த வல்லிபுரத்தின் மன்வாசனையை, வளத்தை அனுபவிப்பதிலேயே காலங்கழிந்தது. அடியேன் அப் பெருமகனுரிடம் கற்றவைகளோ பல. எல்லாம் பசியநினைவுகளே. வங்கக் கடலோரம்வரை சென்றேம். பொற்சாசனம், முதுமக்கட்டாழி பெற்ற பூமி, தொல்லியலாதாரங்கள், ஆலயச் சுற்றுடல், அமைப்புகள் இப்படிப் பல சான்றுகளைத் தெரிந்துகொண்டார். சிந்து வெளிபோற்கிடந்த சிங்கவெளி அவரைப் பல நூற்றுண்டுகட்கு முன்னே இழுத்துச் சென்றது.

பெருஞ்சாலைகளின் சுவடு, நீலத்திரை கடலோரம், மணற குன்றங்கள், மானின் குளம்பேய்க்கும் அடம்பன்கொடி இலைகள், பெண்களின் கூந்தலை நினைவுபடுத்தும் அறல் வரிகள், கோயிலைச் சூழவுள்ள மகோக்கணி, கொன்றை, புன்னை, ஆல், அரசு போன்ற தருக்கள், திவ்ய தேசோ மயமான ஆலய தரிசனம், பூந்துணர்தூங்கும் இலுப்பை, பொன் சொரியும் கொன்றை. செந்தாமரைக் காடாய்க் கிடக்கும் தாமரைத் தடாகம், அரவின் பசந்தலையன்ன செவ்வல்லி மொட்டுகள், தூரவுகள், நீண்ட தூரம் பரந்து காட்சிதரும் வயல் வெளி. இவற்றையெல்லாம் ரசித்த பண்டிதர் “புலவரே” (என்னை யென்றுமப்படித்தானமூழப்பார்) ஈதெல்லாம் ‘வல்லிபுரத்தான் தந்தவளம்’ என்றார். கவடுகிராய்க் குளத்தில் நீராடினேம். இப்பக்கமையான நினைவுகளுடன் எம் உறைவிடம் சென்றேம். இப்படி இருதினங்கள் சென்றன. எம் பெருமானைப் பலமுறை வணக்கினேம். மீண்டோம்.

பிள்ளைத் தமிழுக்கு ஒரு களம் அமைத்துக்கொண்ட பண்டிதர் தொடர்ந்து பாடினார். ஆறு பருவங்களைச் சந்தத் துடன் பாடுவார், அடியேனும் கேட்டு புள்காங்கித மடை வேன். அறுபத்தொரு பாடல்களைக் கடதாசியிற் படி செய்து ஓப்படைத்துவிட்டு, என் அருமைத் தமையனார் சித் கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களைப் பார்க்க 03-07-88 கண்டி சென்றேன். அங்கு நோய்வாய்ப்பட்டு (8-7-88) (Kandy Nursing Home) தனியார் வைத்தியசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டேன். பாதிக்கப்பட்டநிலையில் எத்தனையோ எண்ணங்கள் மனத் திரையில் ஓடின. எல்லாவற்றையும் நேதித்தேன். எனது குடும்பம், பிள்ளைகள் என்ற எண்ணம் விட்டுவிட்டேன். ஆனால் பிள்ளைத் தமிழ் என்னவாகுமோ என்ற அங்க ஸாய்ப்பு என்னைப் பிய்த்தெறிந்தது. நான் சத்திரசிகிச்சைக்குட்படுத்தப்பட்டேன். Dr. பெலிகஸ்வத்தை என்னைக் கண்காணித்தார். அப்போதெல்லாம் பெருமாள் திருமொழியில் வரும் “வாளா வறுத்துச் சடினும் மருத்துவன் பாஸ் மாளாத காதல் நோயாளன்போஸ்” என்ற பாசுரம் என்னேடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் நெஞ்சில், மருத்துவனும் நின்ற மாமனி வண்ணு (458) என்று பெரியாழ்வார் வரவழைக்கிறாரே. அந்நிலையிலேதான் Dr. பெலிகஸ்வத்தை அவர்களும் காட்சி தந்தார்.

மாணிடர்க்கு மாணிடச் சட்டைதாங்கி வருவான் எம்பெருமான் என என் குருதேவர் (ஸ்ரீமத் சபாரத்தினமடிகளார்) அடிக்கடி சொல்வாரே. என்ன அழுத்தமான வார்த்தை அது. அந்த வாக்கு என்னைக் கரைத்தது. அவ்விக்கட்டான சூழ்நிலையினின்றும் விடுபட்டு இன்று வெளியீட்டுரை எழுதும்படி வைத்த பெருமானின் அறக்கருணையையும் மறக்கருணையையும் நன்குணர்கிறேன். ஆக இப்பிரபந்தத்தை ஆக்கியளித்த பண்டிதர் மு. கந்தையா B. A. அவர்களுக்குத் தமிழ் பேசும் நல்லுலகமும், திருமால் பக்தர்களும் மிக்க கடப்பாடுடையர். எமது உளம்கணிந்த நன்றியை எழுத்திலேதான் வடிக்க முடிகிறது.

இப்பின்னைத்தமிழ் தொடர்பாக ஒருபகுதி நிதியுதவி செய்த
Dr. திருமதி வசந்தா பரமவிங்கம், திரு. வே. லோக
நாதன், பொறியியலாளர், இலண்டன், உசைச் சேர்ந்த
Dr. K. மாணிக்கம், K. V. நடராசா (J. P.), ஊரெழு
வி. முத்துவேலு இவர்களுக்கும் எனது இதயம் நிறைந்த
நன்றிகள். கடந்த 28 ஆண்டு காலமாக எனக்குறுதுணை
யாய் இருந்து இப்படியான பணிகளுக்காக, உழைத்துக்
கொண்டிருக்கும் இல்லத்தரசி, திருமதி திருப்பதி பரம
நாதன் அவர்கட்கும் யான் நிறையக் கடப்பாடுடையேன்.
எல்லார்க்கும் எல்லாவளமும் அனுபூதியும் கிடைக்க மாய
வனை வேண்டி அமையுதும்.

உன்னை யுள்ள படியறியோம்
உலகம் உள்ள திறமுள்ளோம்
பின்னை யறியோம் முன்னறியோம்
இடையும் அறியோம் பிறழாமல்
நின்னை வணங்கி நீவகுத்த
நெறியின் நிற்கும் அதுவல்லால்
என்னை அடியேம் செயற்பால?
இன்ப துன்பம் இல்லோனே?

— கம்பர்.

அழக்டஸான்
(முருகவே பரமநாதன்)

'சித்திராபதி'
ஊரெழு வடக்கு,
30-01-89

மதிப்புரை

இலக்கிய வகைகள் என்றும் வளர்ந்து பல்கிப் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக அதன் எண்ணிக் கைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறை வகுக்க முடியாதுள் எது. காலந்தோறும் தோன்றி மறைந்தனவும், பண்டைக் காலத்தில் தோன்றி இடைக்காலத்திலும் பயின்று இன்றளவும் நிற்பனவும், இடைக்காலத்தில் எழுந்து தற்காலம் வரை வாழும் இலக்கிய வகைகளும் காணப்படுகின்றன.

பிரபந்தங்கள் 96 எண்ணும் எண்ணம் பிரபந்த மரபிலேயே முதலில் அமைகிறது. பாட்டிலக்கணங்களையும், நிகண்டுகளையும், பிரபந்தங்களையும் இணைத்து நோக்கும்போது சுமார் 196 இலக்கிய வடிவங்கள் காணப்படுவதைப் பேராசிரியர் ச. வே. சுப்பிரமணியம் ஆராய்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

நாட்டார் இலக்கியத்திலிருந்து ஏட்டிலக்கிய ஏற்றம் பெற்ற பல இலக்கிய வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக அம்மானை, ஊசல், வள்ளை, பந்தடி, கும்மி, சாழல், சண்ணம், உந்தியார் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றேடு பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தையும் சேர்த்தல் பொருந்துமோ என ஆய்தல் பயனுடையதாகும்.

தொல்காப்பியம் கூறும் “குழவி மருங்கினும் கிளவ தாகும்” என்னும் சிறு விதையின் பெரு வளர்ச்சியாக வளர்ந்து பயன் தருவதே பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமாகும். பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நற்றுய், செவிலித்தாயர் முதலிய மகளிர் உரையாடுந் தமிழாதவில் இப்பாட்டு பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் பெயரைப் பெறுவதாயிற்று என்றும், இப்பாட்டு வடமொழி முதலிய மொழிகளில் இன்மையாய்த் தமிழ்ஒன்றற்கே சிறந்தமையால் ‘தமிழ்’ என்னும் பொதுப் பெயரே அடையெடுத்துச் சிறப்புப் பெயராயிற்று என்றும் கருணாலயபாண்டியனார் கூறுவர். இதற்குப் பிள்ளைப்பாட்டு, பிள்ளைக்கவி என்ற பெயர்களும்ள.

உயிர்வர்க்கம் அனைத்தும் பிள்ளை அன்புடையன என்பதை “காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சு” என்ற பழமொழி விளக்குகின்றது. “கடந்த ஞானியரும் கடப்பரோ மக்கள் மேல் காதல்” என்ற தொடரும் பிள்ளைப் பாசத்தின் பெருமையைக் காட்டுகின்றது. மக்கட் செல்வம் இல்லா தோருக்கு வாழ்விற் பயனில்லை என்று புறநானாறு (188) கூறுகிறது. மக்கட்பேறு கூறவந்த வள்ளுவர்,

‘தம்மிற்றம் மக்கள் அறிவுடையை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெஸ்லாம் இனிது’’ (68)

என்று பிள்ளைச் செல்வத்தின் பெறுபேற்றினைப் பாடினார்.

“குழந்தையும் கடவுளும் கொண்டாடும் இடத்திலே” என்பது பழமொழி. குழந்தையிடம் காணப்படுவது ‘கள்ள மில்லாப் பிள்ளையுள்ளாம்’. எனவே குழந்தைத் தன்மை கடவுட் தன்மையை ஒத்தது என்பர். சைவம், வைணவம், கிறிஸ்வதம், இஸ்லாம் ஆகிய நாற் சமயங்களிலும் ஆண்டவனுக்குக் குழந்தை வடிவம் கற்பித்துப் போற்றும் மரபு இருந்துவருகிறது. பிறப்பெடுத்து வளரும் சகல உயிர் வர்க்கங்களினதும் இளமைப் பருவ வனப்பு சகல மக்களாலும் கவரப்படுவதாகும். தென்னம்பிள்ளை, அணிற பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை, கீரிப்பிள்ளை, பாவைப்பிள்ளை என்ற வழக்காருகளும் ‘‘குழந்தை’’ உருவத் தோற்றக் கவர்ச்சி யின் அனுபவப் பிரிவின் விளைவே எனலாம். குழந்தைப் பருவத்தில் ஆழப் படிந்த கவர்ச்சியும், பேருவகையும் கொண்ட மனித சமூகமும், புலவர் உலகமும், தாம் வழி படும் கடவுளரது குழந்தைப் பருவத்தையும் கற்பணை செய்து பார்த்ததன் விளைவே பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமாகும்.

ஆயினும் சைவசமய தத்துவத்தின்படி, சிவன் ‘பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்’ என்று பேசப்படுவதால், சிவனுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் பாடும் வழக்கம் தோன்றவில்லை. எனினும் சிவன் குழந்தையாகித் திருவிளையாடல் புரிந்த செய்தி பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாணியில் கவிதைச் சுவைதரும் வகையில்

சிற்சில பாடல்கள் சில இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம். சிவபெருமான் மதுரையில் ஒரு காலத்தில் குழந்தையாகக் கிடந்து அழுத காட்சியைப் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணத்திலே ஒரீரு பாடல்களில் தந்துள்ளார். உதாரணமாகக் கீழ்வரும் ஒரு பாடலைக் குறிப்பிடலாம்:

“எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபறத்
தலம்பஅங்பர் இதய மென்னும்
சேழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத்
தேன்ததும்பும் தெய்வக் கஞ்சத்
தோழுதகுசிற் நடிப்பெரிய விரல்கவைத்து
மைக்களீர் துறைம்ப வாய்விட்டு
அழுதலையா டையிற்கிடந்தான் அனைத்துயிரும்
ஈன்றுகாத் தழிக்கும் அப்பன்.”

(திருவிளையாடற் புராணம் பாடல் — 28)

இமயவளாகப் பிறந்த உயையம்மைக்கும், சிவன் உயைபுதல்வர்களாகிய பிள்ளையாருக்கும், முருகனுக்கும் பல பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. என்னிக்கையில் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ் அதிகம். சமய குரவர்கள் சோழப் பேரரசன் குலோத்துங்கன் மீதும், பிற்காலத்தில் காந்தி பிள்ளைத் தமிழ் என்ற வகையில் அதிமானுடர் மீதும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்படலாயின.

அவதாரங்கள் எடுத்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாவிக்க வந்த விஷ்ணு மன்னுலகில் இராமனுகவும், கண்ணலுகவும் தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்து குழந்தையாக வளர்ந்ததும் அதனை விஷ்ணு பக்தர்கள் பாடி மகிழ்ந்ததும் வைணவ இலக்கியப் பாரம்பரியமாகும். அவ்வகையில் முதல் பிரபந்தமாகத் தோன்றியது ‘அழகர் பிள்ளைத் தமிழ்’ ஆகும். பல்லவர் ஆட்சி தமிழகத்திலே சிறந்தோங்கிய காலத்தில் திருமால் வழிபாடும் சிறப்புறுவதாயிற்று. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த குலசேகர ஆழ்வார் தாய் உள்ளங்

கொண்டு இராமனையும் கண்ணையும் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து தன்னைக் கோசலையாகவும், தேவகியாகவும் உருவகப்படுத்தி குழந்தையைத் தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாடிய பாடல்களும், பெரியாழ்வார் பாடிய குழந்தையனுபவப் பாடல்களும் பிற்காலப் புலவர்களுக்கு விள்ளூவின் குழந்தை அவதாரம் தழுவிய பிள்ளைத் தமிழ் பாட வழிவகுத்தன.

பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கணம்

பாட்டுடைத் தலைவனைக் குழந்தையாகப் பாவளை செய்து பத்துப் பிரிவுகளில் வைத்துப் பாடுதல் பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியமாகும். இவ்விலக்கியம் ஆண்மகனைக் குறித்த தாயின் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என்றும், பெண்ணைப் பாடினால் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் என்றும் பெயர் பெறும். ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் காப்பு, செங்கிரை, தாலாட்டு, சப்பாணி, முத்தம், வாராஜை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுதேர், சிறுபறை என்ற பத்து உறுப்புக்களை அமைத்துப் பாடுதல் மரபு. மேலே சுட்டிய பத்து உறுப்புக்களில் இறுதியிலுள்ள மூன்றுக்கும் பதிலாக அம்மாஜை, கழங்கு, ஊசல் என்ற உறுப்புக்களை அமைத்துப் பாடும் மரபு பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்குரியதாகும்.

தான் பாடவந்த குழந்தையின் மூன்றூந் திங்கள் தொடங்கி இருபத்தோராம் திங்கள்வரை இரண்டு திங்களுக்கு ஒன்றாகப் பருவத்தைப் பகுத்துக்கொண்டு முறையே மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினெண்று, பதின்மூன்று, பதினைந்து, பதினேழு, பத்தொன்பது, இருபத்தொன்று என்ற திங்கள் வரிசையில் ஒவ்வொரு பருவத்தையும் பாடுவர். கடைசி மூன்று பருவங்களுக்குத் திங்களைக் கணக்கிடுவதற்குப் பதிலாக மூன்றும், ஐந்தாம், ஏழாம் ஆண்டுகளைக் கொள்வதும் மரபாக உள்ளது. பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் கழங்குக்குப் பதிலாக நீராடல் பருவத்தைப் பாடுவோருமூளர். இவைபற்றிய இலக்கண மரபுகளைப் பன்னிருபாட்டியல், வெண்பாப்பாட்டியல் முதலிய நூல்கள்

விரிவாக விளக்குகின்றன. அவ்வப் பருவத்தில் குழந்தையிடம் இயல்பாகக் காணப்படும் செயல்கள், இயல்புகள், தோற்றங்கள் முதலியவற்றுக்கு முன்னுரிமை அளித்துப் பாடுவர். ஒவ்வொரு பருவத்திலும் பத்துப் பத்துப் பாடல்கள் அமைத்து நூறு பாடலில் பிள்ளைத்தமிழ் பாடப் படும்.

புலவன் தான் பாடவந்த பாட்டுடைத் தலைவனைக் குழந்தையாகப் பாவனை செய்து பாடும்போது, அத்தலைவனது சாதனைக்குரிய பண்புகளும் ஆற்றலும் குழந்தைப் பருவத் திலேயே பொருந்தியிருந்தன எனப் பாவனை செய்து பாடுவதே பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய நெறியாகும். பெரியோர் கருவிலே திருவுடையோராக இருப்பர் என்பதும் பொது நியதி. இருமாத காலம் முதல் நான்காம் ஆண்டுவரை யுள்ள காலப்பகுதியில் குழந்தையின் செயல்களைப் பத்து வகையாகப் பிரித்து பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்படும். அப்பருவங்களின் விளக்கத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம் :

1. காப்புப் பருவம் — குழந்தையைக் காப்பாற்றும் படி தெய்வங்களை வேண்டல்.
2. செங்கிரைப் பருவம் — குழந்தை தவழ்ந்து இருகால் களையும் கைகளையும் அசைத்து ஆடுவதைப் பாடுதல்.
3. தாலாட்டுப் பருவம் — தாய் குழந்தையைத் தொட்டி வில் இட்டுப் பாடுதல்.
4. சப்பாணிப் பருவம் — குழந்தை சப்பாணி கொட்டு தலைப் பாடுதல்.
5. முத்தம் — குழந்தையை முத்தம் தருமாறு வேண்டுதல்.

6. வாராணி — குழந்தையை அருகில் வருமாறு அழைப்பதாகப் பாடுதல்.
7. அம்புவிப் பருவம் — குழந்தையோடு விளையாட வரும்படி அம்புவியை அழைத்தல்.
8. சிற்றில் — சிற்றில் அமைத்து விளையாடும் பெண்கள் தமது சிற்றில் களைக் குழந்தை சிடையா திருக்கும்படி வேண்டல்.
9. சிறுபறை — குழந்தையைச் சிறுபறை கொட்டுமாறு வேண்டுதல்.
10. சிறுதேர் — குழந்தையைச் சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும் படி வேண்டுதல்.
11. அம்மாணி — மகளிர் பலர் கூடியிருந்து மரத் தால் பந்து வடிவாகக் கடையப்பட்ட மூன்று, ஐந்து அல்லது ஏழு காய்களை மேலே எறிந்து பிடித்து விளையாடுதல் வழக்கம். அங்ஙனம் விளையாடுவதற்குப் பாட்டுடைத் தலைவியைஅழைத்தல்.
12. கழங்கு — கழங்குக் காய்களை உருட்டி விளையாடத் தலைவியை அழைத்தல்.
13. ஊசல் — தலைவியை ஊஞ்சவில் இருத்தித் தாதியர் ஊஞ்சலாட்டி, தலைவியின் பல்வேறு புகழினைப் பாடுதல்.

இவற்றைவிட வேறு சில பருவங்களும் பிள்ளைத்தமிழில் பாடப்பட்டுள்ளன. அழுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழில் ‘நீராடற் பருவம்’ இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவியைத் தோழிய ரோடு சென்று நீராடி வருக எனப்படுவதே அம்மரபு. காமன் நோன்பு நோற்றல், பாவையாடல், பந்தடித் தாடல், சிறுசோறடுதல் என்னும் பருவங்களும் பெண்பாற பிள்ளைத் தமிழில் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிஞர் கலைவாணர் பாடிய காவை முருகன் பிள்ளைத் தமிழில் (1969) துயில் எழற் பருவம், தகர் அடக்கு பருவம், வேலோச்ச பருவம் என்ற மூன்று புதிய பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இந்நாலில் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் மும்முன்று கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களே பாடப் பட்டுள்ளன. பிங்கலந்தை நிகண்டிலே ‘பிள்ளைப் பாட’ தெள்ளிதிற் கிளப்பின்.... எனவரும் பாடலில், ஆரூந் திங்களில் கூறுதல்கற்றல் பருவம், ஏழாந் திங்களில் இன்னமுதாட்டல் பருவம், பத்தாம் ஆண்டிற் பைம்பூ ணனிதற் பருவம், பன்னோராண்டில் உடைவாள் செறித் தல் பருவம் என்னும் நான்கு பருவங்கள் குறிப்பிடப் படுகின்றன. எனினும் இவற்றுக்கு இலக்கியம் கிடைக்கு மாறில்லை.

பிள்ளைத் தமிழ் பாடும்போது பொதுவாக ஆசிரிய விருத் தம், பஃரேடை வெண்பா, கலிவிருத்தம் என்ற யாப்புக் களில் பாடுவதே மரபாகும். எனினும் எமக்குக் கிடைத் துள்ள பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களினுலேயே ஆக்கம் பெற்றுள்ளன.

ஸமத்தில் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம்

ஸமத்தில் எழுந்த பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஒல்லாந்தர் ஆடசிக்காலத்தின் இறுதியில் வாழ்ந்த இனுவில் சி. சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடிய ‘இனுவில் சிவகாமி யம்மை பிள்ளைத் தமிழே’ காலத்தால் முற்பட்டது என அறியக்கிடக்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 19ஆம் நூற்றுண்டில் ஜந்து பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் பாடப்பட்டன

வாக அறிகின்றேம். வசாவிளான் பிரான்லிஸ்பிளீஸ் என்பவர் இயேசுநாதர் மீது பாடிய ‘பிள்ளைக் கவி’, சிறுப் பிட்டி தா. அமிர்தலிங்கம்பிள்ளை பாடிய ‘சாலை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்’, அச்சுவேலி அ. வைத்தியநாதச் செட்டி யார் பாடிய ‘அச்சுவேலி நெல்லியவோடை அம்பாள் பிள்ளைத்தமிழ்’, நல்லூர் சி. அப்புக்குட்டியார் பாடிய ‘நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழ்’, வல்வை ச. வைத்திலிங்கம்பிள்ளை பாடிய ‘செல்வச் சந்நதி பிள்ளைத் தமிழ்’ என்பனவே அவ்வைந்து பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்களாகும். இவை இன்று கிடைக்குமாறில்லை.

இந்நாற்றுண்டில் ஏற்பட்ட சைவசமய எழுச்சியும் கோயில் புனருத்தாரண நடவடிக்கைகளும் தலபுராணங்கள் பல வற்றைத் தோற்றுவித்துள்ளன. அவ்வகையில் ஈழத்தில் இற்றைவரை சுமார் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றை வருமாறு வகுத்துக் காட்டலாம்.

ஆண்பாற பிள்ளைத்தமிழ்

1. பா. அருணசலப்புவர் — பிள்ளைத்தமிழ் (1867)
2. வட்டுக்கோட்டை,
    க. சிதம்பரநாதன் — கதிரைவேலர் பிள்ளைத்தமிழ்
3. சு. சின்னத்துரை — பிள்ளைத்தமிழ் (1947)
4. சிவம் கருணைய
    பாண்டியனுர் — திருக்கதிர்காமப் பிள்ளைத்
    தமிழ் (1937)
5. பண்டிதர் மு. கந்தையா—மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ் (1967)
6. பண்டிதர், வித்துவான்,
    க. கி. நடராசன் — சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்
7. அருட்கவி
    சி. விநாசித்தம்பிப்புலவர் — கர்ரைநகர் — பயிரிக்கூடல்,
    ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி
    பிள்ளைத்தமிழ் (1984)

8. கவிமணி

கிருஷ்ணதாசன் — சித்திரமுத்துப் பிள்ளைக்கவி
(கிறிஸ்தவம்)

9. வ. கோவிந்தபிள்ளை — நல்லூர்க் கந்தன்
பிள்ளைத்தமிழ்

பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்

1. அல்வாய், சின்னத்தமிழி

உபாத்தியாயர் — அல்வாய் வேவிலந்தை,
முத்துமாரி அம்மை
பிள்ளைத்தமிழ்

2. கி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை — திருக்கேதிச்சரத்துக் கெளரி
நாயகி பிள்ளைத்தமிழ் (1976)

3. வ. சிவராசசிங்கம் — நயினை நாகபூசணியம்மை
பிள்ளைத்தமிழ் (1977)

4. பண்டிதர் மு. கந்தையா — ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்மை
பிள்ளைத்தமிழ்

உலகியல் சார்ந்த பிள்ளைத்தமிழ்

1. மு. கந்தையா — நாவலர் பிள்ளைத்தமிழ்
(1979)

2. க. த. ஞானப்பிரகாசம் — பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் (1983)

3. மு. செல்லையா — ஈழகேசரி பிள்ளைத்தமிழ்

இல்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த பிள்ளைத்தமிழ்
பதினேழாகும்.

கடந்த இரு தசாப்தங்களாக ஈழத்தில் பிள்ளைத்தமிழ்
இலக்கிய வேட்கை புலவர் பெருமக்களிடம் பெரிதும்
காணப்படுதல் ஆரோக்கியமான மரபுவழி இலக்கிய
வளர்ச்சியினைக் குறித்துக் காட்டுகின்றது.

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

இந்துால் ஈழத்தில் பழம்பெரும் விஷ்ணுதலமான வல்லி
புரக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள வல்லிபுர மாயவன் மீது

பாடப்பட்டதாகும். இத் தலத்திலே பிறந்த வைணவ பக்தரான முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் வல்லிபுரம் பற்றிச் சில நூல்களையாத்துள்ளார். ‘ஆழ்கடலான்’, ‘வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம்’ என்பன அவற்றில் முக்கிய மானவை. ‘நீண்டகாலமாக பிள்ளைத்தமிழோன்று வெளி யிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் எத்தனையோ புலவர்கள், கவிஞர்களைக் கேட்டும் அவர்கள் கைகொடுக்கவில்லை, என்று 1987இல் வெளிவந்த தலபுராண நூலில் VIIஆம் பக்கத்திற் பெரிதும் ஆதங்கப்பட்டு ஆழ்கடலான் எழுதி யிருந்தார். ஆனால் அவரது கவலையை வல்லிபுர மாயவன் நிறைவேற்றிவிட்டதற்கோலும் ஓராண்டிலேயே அவரது ஆசை பூர்த்தியாக, பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் கைகொடுத்து உதவினார்கள்.

பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள் ஏழாலைவாசி; நாவலர் வழி பேணும் நற்செம்மல்; ‘நாவலர் குரல்’ இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு. அறிவிலும், செய்யுட் புலமையிலும் சிறந்தவர் என்பதற்கு அவர் யாத்து வெளிவந்துள்ள முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களும் சான்று. இப்போது நான்காலது பிள்ளைத்தமிழ் வெளி வருகிறது. இத்துடன் ‘நீர்வைக் கந்தன் பிள்ளைத்தமிழ்’ பாடிக் கைப்பிரதியாக வைத்திருக்கிறோர். ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் ‘பிள்ளைத்தமிழுக்கொரு கந்தையாப் புலவன்’ என்ற புகழைப் பெறவள்ளவர் இப்புலவர் என்பது எமது கருத்தாம்.

பண்டிதர் கந்தையா அவர்கள் இப்பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவதற்கு ஆழ்கடலான், வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம் என்ற இரு நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார். இருதடவை இத்தலத்துக்குச் சென்று குழல், சுற்றுடல்களை நன்கு அவதானித்திருக்கிறார். அத்துடன் நாலாயிரத் தில்லியப் பிரபந்தத்தை நன்கு பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இவ்வகையில் இந்நூல் படிப்போர் உள்ளத்தில் மாயவன் புகழ் பதியும் வண்ணம் அமைந்து காணப்படுகிறது.

நூல்மைப்பு

ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழில் மரபுவழி பாடப்படும் பத்துப் பருவங்களில் பத்துப்பத்தாக நூறு கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாடல்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நூலின் தொடக்கத்தில் தலவிநாயகராம் குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகர் போற்றப்படுகிறார். சிங்கை நகர் மன்னர் புகழால் இத்தலம் ஒங்கிற்று என்ற குறிப்பும் இடம்பெறுகிறது. காப்புப் பருவத்தில் திருமால், சிவன், சக்தி, நாகதம்பிரான், பிரமா, இலக்குமி, சரஸ்வதி, இந்திரன், சப்தமாதர், முப்பத்து முக்கோடி தேவர் ஆகியோரும் ‘மாயவணக்காக்க’ என வேண்டிப் பாடுவதாகப் பாடப்படுகிறது. ‘பண்ணட ஈழத்தரசு கண்ட தொன்னகர் உண்மை பறை சாற்றும் வல்லிபுரமே...’(5) என்ற வரிகளும் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கன. அடுத்துவரும் செங்கிரைப் பருவத்தில் மாயவனின் இளந்தளிர் மேனியழகு வர்ணிக்கப்படுகிறது. புலவரின் கற்பனைக் காட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சில வரிகளை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிடலாம்.

‘மாதவா கைத்தலம் போதவா மடித்தலம்
மருவவா வெனக்கைந்தீட்ட
ஒருபத மெடுத்தூன்றி மறுபத மடித்தூன்றி
ஊக்கிமுன் னுந்தி.....’’(14)

முன்றுவது பருவமாகிய தாலாட்டில் புலவர் சொற்களைக் கையாளும் வகையில் தாய்மையுணர்வு மேலோங்குகின்றது. பெரியாழ்வார் தாலாட்டை ஈண்டு நினைவுபடுத்துவதாக மாயக் கண்ணைத் தலாட்டும் பகுதி சிறந்து காணப்படுகிறது. மாயவன் சப்பாணி கொட்டுகிறார்;

‘தனதன தனதன தனதன தனதன
தன்னு தனதானு’’

என்ற மெட்டுக்கமைய சப்பாணிப் பாடலும் அமைகிறது.

இத்தலத்தின் சிறப்புகளுள் கடற்கரை மாண்பும் ஓன்றுகும். வங்காள விரிகுடாக்கடலின் பேரலைகளின் உயர்ச்சியும்

அவற்றின் வேகமும் புலவரின் கற்பனையில் வரிவடிவம் பெற்றுள்ளமையை வரும் பாடலின் பகுதி விளக்குகிறது:

“ தத்துங் கடற்பே ரஸையெழுந்து
தாவிக் கிளர்ந்து தனிவிசும்பில்
தனிர்க்கும் முகிலை முத்தமிட்டுத்
தாழ்ந்து கரைபாற் றரைமுத்தி.....” (41)

பிள்ளைத்தமிழில் ‘அம்புலிப் பருவம்’ சிறக்கப் பாடுதல் எனிதன்று. எனினும் புலவர் கந்தையா அவர்கள் ஆழ்வார் வழிச் சென்று இதனை நல்லமுறையிற் பாடியுள்ளார். அம்புலியை அழைக்கிறார்; அம்புலி வரவில்லை; வராது நிற்பதற்குரிய காரணங்களை 69ஆம் பாடலிற் கற்பனை செய்கிறார். இறுதியில் சாம பேத தான் தண்டம் என்ற அடிப்படையில், பாடுவதை 70ஆம் பாடல் சித்திரிக்கின்றது.

தசாவதாரக் கதைகள், வல்லிபுரத்துடன் தொடர்புடைய புராணக் கதைகள் என்பனவும் இப்பிள்ளைத்தமிழில் பாடப் படுகின்றன. வல்லிபுரத்துடன் தொடர்புடைய சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள், அப்பிரதேச மக்களது வாழ்வியல் அம்சங்கள் ஆகியனவும் இந்நாலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இப்பிள்ளைத்தமிழ் வல்லிபுரத் தலம் சார்ந்தது என்ற அடிப்படையில் மட்டுமன்றி, ஈழத்துப் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த இலக்கியவரிசையிலும் முக்கியமானதோர்

முதன்மை இடத்தைப் பெறும் என நம்புகின்றேன்: தலபுராணம் 1987இல் அச்சாக்கப்பட்டு 1-5-88இல் வெளியானபோது தலைமையுரை நிகழ்த்தும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அவ்வாறே இந்நாலும் 1988இல் புத்தகவடிவம் துவங்கி, 1989இல் வெளியீடு செய்யும் இந்நாலுக்கோர் மதிப்புரை வழங்க வைத்தவர் எனது அரிய நண்பனும், பேரறிஞருமான கவிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்களே. மாயவன் புகழ்பாடும் கவிஞர் ஆழ்கடலான் தொண்டுவளர் கண்ணபரமாத்மாவைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

வ.

ஸ்ரீராம ஜெயம்

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

விநாயகர்ப் பராவல்

திருக்கட் கடைக்கனுகு சீரருள் கொழித்தயற்
 செழூங்குளந் தேக்கமுழுகிச்
 செவியினையசைத்தூது மூதையுடல் தைவஞாந்
 திவ்வியப் பரிசமூரக்
 குருக்கட் டிருந்தெமர் கருக்கட் டணங்குசூர்ங்
 கோடிட் டிடிதீதுமாற்றிக்
 குலவுசீ ரேம்வணந் தம்வணம தாக்குமத
 கும்பமுக ஜெப்பணிகுவாம்
 மருக்கட் டலங்கலந் தார்முடிச் சிங்கையாள்
 மாமன்னர் புகழிஞங்கும்
 வல்லிபுர மன்மணந் தன்மணம தாக்கி யொளிர்
 மாயன்சீ ருலகுதாஅய
 பருக்கட் குழுச்சுடர்ப் பாம்பணப் பள்ளியான்
 பாத்துவத் தொக்கமேன்னம
 பரவுபிள் ஜெத்தமிழ்க் குரவுநல மாண்பருமை
 பாங்கினுற் ரேங்கவினிதே.

வல்லிபுரம் - பண்டைய சிங்கை நகர் - தலவிநாயகர் -
 குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகர்.

சிங்கையாள் மன்னர் - சிங்கைநகர் ஆரியச் சக்கரவர்த்
 திகள்.

ஏ

ஸ்ரீராம ஜெயம்

நால்

முதலாவது

காப்புப் பருவம்

திருமால்

‘தானே தணைப்புரக்க’

சீர்மேவு பாற்கடற் றிகழுமா விலைவிசைத்
 திருப்பெரு விரல்சுவைத்துச்
 செவ்விப் பசுங்குழவி யாயுலகு சீர்த்திடத்
 திருக்கண் வளர்தலொன்றே
 ஏர்மேவு மாதவத் தரசிசீ ரிலவல்லி
 ஏந்துகைத் தலம்பொலியவந்
 தின்பிளங் குழவியாந் தன்மகிழை யேழுலகும்
 ஏறவைத் தமையுந் தூக்கிப்
 பேர்மேவு பிள்ளைத் தமிழ்க்கவிஞர் நூல்தொறும்
 பிறங்குமுன் னுரிமைதந்து
 பேனும் பெருந்தகைப் பெருமாள்நன் பொன்னிறப்
 பீடுசே ரமிர்ததுளபத்
 தார்மேவு திருமால்தன் தகைமேவு நூலிதில்
 தானே தணைப்புரக்க
 சான்றேர்க ளோம்பிவரு தண்டமிழ்ப் புலநெறி
 தணந்திடா தினங்குமாறே.

சிவன்

‘தானேயாந் தொன்மை’

தொல்பெருந் தெய்விகத் தோற்றங்கள் யாவினுந்
 தொன்றுதொட்ட டென்றுமோவாத்
 தொடர்புற்ற வொவ்வொன்றுந் தானேயாந் தொன்மை
 துவங்கிட இலங்குமாற்றுல் [யந்
 பல்குமற் றவைதமிற் பாஞ்சசன் னியந்தழீஇப்
 பரிதிமணி யாழியேந்தும்
 பரவாசு தேவெனவு மொருசார் விளங்கநிகழ்
 பராபரன் சிவன்புரக்க
 பில்குகற் பணச்சுவைப் பெருக்கினுக் கருகமாப்
 பிறங்குமுத லென்று தேர்ந்து
 பீடுயர் தமிழ்க்கவிஞர் பாடுமா பாடிநாப்
 பெருகமது ரிக்குமாண்பு
 புல்குதிரு மால்நம்பி பூமகள் கேள்வன்சீர்ப்
 புலவர்மலி புலோலிவண்வி
 புமாத வன்புரத் திருளோட்டு மாதவன்
 புவிபுகழ் புராதனஜையே.

2

சக்தி

‘குறுக்கொடு நெடுக்குமாய்’

பாலினில் வெண்மையும் பவளத்திற் செம்மையும்
 பரிதியிடை யொளியுமாபோற்
 பராபரற் கபின்ஜையாய்ப் பருமைநுண் மைகளறப்
 பரந்தெங்கு மாய்ப்படத்து
 நூலினிற் குறுக்கொடு நெடுக்குமா யிழையோடி
 நுனுகுமள வும்நுனுகுநன்
 ஞேன்மைசால் வியாபகத் தன்மையால் விஷ்ணுவென
 நுவலருட் சக்திகாக்க

வாலிதாந் தூமணற் பரப்பினிடை விட்டொளிர்
 வளர்மதி நிலாவிரிதலும்
 வனப்புமிகு பாற்கடல் வந்துகுழ்ந் தலையலைய
 மக்கட்டபே ரலையதிர்ந்து
 நாலுதிசை யும்பரந் தாலுமகிழ் வலையலைய
 நல்லிழா வயரும்வல்லி
 நடானு நாயகன் நானிலந் தாயவன்
 நாமநீள் மாயவனையே.

நாகதம்பிரான்
 ‘ஏகசிலயோகபதி’

தண்ணிலை யுணர்ந்துயச் சாதனைசெய் சிவயோகி
 தயங்குமு லத்தெழுந்து
 தழுலெழு வழன்றுமேல் தலைக்கேறு குண்டலித்
 தலைமிசைச் சிவம்விளங்கும்
 நண்ணிலைக் குறியாக நாகபட மீதிட்டு
 நற்சிவம் விளங்கமேவி
 நாகர்கோ யிலினுமகிழ் ஏகசில யோகபதி
 நாகதம் பிரான்புரக்க
 கொன்னுறு படாடோப கோரமார் காளிங்கன்
 கொதிசிரங் குதித்தேறிமென்
 குறுங்கிண் கிணிப்பத மதைத்தாடி நடனமிடு
 குழந்தைக் குறும்பெழினலம்
 முன்னுறக் கண்டுகூட்ட உண்டுதேக் கெறியழுது
 பொதுவர்குல முழுதுமாளும்
 மோஹன விலாசனையொர் சாஹஸ சிகாமணியை
 முரளீ தரப்பிரானையே.

பிரமா

‘பங்கேருகத் தோன்றல்’

படைத்துப் படைத்துமிகு பல்லுலகு கண்டுயிர்ப்
பன்மைகள் நன்மைமேவும்
பல்பிறவி யுற்றுயர் பரிஞுமை ரீதியிற்
பாசபந் தத்தொடக்கைத்
துடைத்துற் பவச்சுவடு தானுந் துடைக்கவழி
தோற்றுமவ னென்றுலகுசெய்
துதிக்கருக மாமெழில் கதித்தபங் கேருகத்
தோன்றல்நான் முகன்புரக்க
படைக்குப் படைதுருவு பரிவினிங் ககழ்நர்கொணர்
பல்ரகத் தொல்பொருள்முன்
பண்டையீ யுத்தரசு கண்டதொன் னகருண்மை
பறைசாற்றும் வஸ்ஸிமேவும்
விடைக்குப் படைத்ததென மிளிர்செங்கண் மாயவன்
விருஷ்ணிகுல முயவுதித்து
வேறுபடு வார்நடுநில் வித்தகத் திறல்தோற்று
விகிர் தசுகிர் தன்றன்னையே.

5

இலக்குமி

‘நூனுபவச் செம்மை’

கோலமலி மின்னிளாஸ் கொடியெனத்துவண்டோல்கிக்
குளிர்பசுந் துழாஅயலங்கற்
கொண்டல்மணி மார்பகத் தெண்டக வொளிர்ந்துறிஇக்
குறைவுரு நிறைகருணையால்
ஞாலமகி ழிம்மையொடு நவில்மறுமை யம்மைதரு
ஞானு பவசெம்மையாம்
நலக்குரிய யாவுமிங் கலக்கணற நல்குமெம்
இலக்குமித் தாய்புரக்க

நீலமணி மேனியொளி நிழலிடுதண் பாற்கடல்
 நிலவுமலை கோதாட்டுசீர்
 நிகழ்ச்யன வின்பழும் நிராகரித் தவனிகாண்
 நேயமுற் றஜனந்துணங்கும்
 வாலிய மணற்பரப் பேகபோ கங்கொண்டெம்
 வாழ்முதல தாகியொளிர்பொன்
 வல்லியர்க ஸிருவர்தோள் புல்கிமசிழ் காதலன்
 வல்லிபுர மாதவனையே.

சரஸ்வதி

‘பரசுசீ ரிரசவதி’

நாலுபூஞ் சகஸ்ரதள் நன்குற நிமிர்ந்துபெறும்
 ஞானவா னந்தவின்பம்
 நாடுமளி யாருயிர்க் கீடில்பர போகசுக
 நவில்நாத வீணையிலலைந்
 தாலுமிச்ச யின்பளித் தககமல மீதிலுறும்
 அற்புதப் பொற்பிளஞ்செவ்
 வரசன மெனுவுலகு பரசுசீ ரிரசவதி
 சரசுவதி யன்னைகாக்க
 கோலுமிசையூற்றெறலூஞ் கொழும்பவள விதழ்குழல்
 கொஞ்சனெஞ் சுருகிமோதுங்
 கொள்ளையின் பந்துள்ளக் கோக்குலமும் ரசிகர்குல
 மாக்குமெங் குழகமேனிப்
 பாலுமிழு மவ்வாய்நற் பண்ணுமிழு மழலைகனி
 பரிவுமிகு மென்முகத்துப்
 பளபளக் குந்திருக் கண்ணினைப் பைந்துழாய்ப்
 பாலனெம் மாயவனையே.

இந்திரன்

‘வென்றிமலி தேவபதி’

தருகோடி கோடிவள மொருவாத கற்பகத்

தண்ணிழல் வாய்விளீடித்

தகவுமிகு தேவர்குல மிகவுமாண் டவனிக்குந்

தண்ணளி விலாசமீந்தீர்

இருகோடி ஸ்குவெள் யானைப்பி டர்த்தலை

யிவர்ந்திந் திராணிபாகம்

என்றுமகிழ் துன்றுபுகழ் வென்றிமலி தேவபதி

யிந்திரன் நன்றுகரக்க

ஒருகோடி மாதவர்க எடிதேடி வரநிலா

துலகெலா மொளித்தோடியிங்

கொருத்திபா லருத்தியா ஹருமழ விளங்கொழுந்

துதுவென்று கண்ணேடிநீர்

வருகோடி திவலையிரு விழிமலர் பனிக்கிந்தம்

வாடாது பரிவினேம்பி

வந்தித்து மாண்பருமை சிந்தித்து வல்லிபுரம்

வாழவருள் மாயவனையே.

8

சப்தமாதர்

‘தப்த பொன்னெழில்’

பாவடி தொறும்பயில் பாவவயயி ராமிவெண்

பக்ரூரு மிந்திராணி

பருமயீற் கெளமாரி வாராகி வைஷ்ணவிவெம்

பகைதெறுஉஞ் சாமுண்டிசீர்த்

தாவடி விடடக்கனுர் தாய்மகேஸ் வரியுமாய்த்

தரணிதல மோம்பு மொளிகால்

தப்தபொன் னெழின்மருஉ முத்தமத் திருவான

சப்தமா தரும்புரக்க

வல்விபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

மூவடி யிரந்தன்று மாவலிதன் முடிமிசைச்
சேவடி யழுத்திமேவும்
மூவுலகும் ஈரடிக் கீழதாம் நிலைதோற்றும்
முகுந்தன் முராரிகமலப்
புவடி வெழும்நாபிப் பொற்பதக் கரதலப்
பொலியினை விழிப்புதுமைகால்
புணமரு நூலகன் புவனிவரு பாலகன்
புண்ணியன் புராதனைனே.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

‘பெரிய பூராயம்’

ஆதித்தர் பன்னிருவர் அணிமருத் துவரிருவர்
ஆனசீர் வசக்களெண்மர்
ஆகமிகு மேகாத சத்தவ ருருத்திரர்கள்
ஆம்பரிவி ஞற்புரக்க
சாதித்த தவவல்லி யிலவுல்லி யொருகணந்
தாய்மைகூர்ந் தில்லிதூர்ந்து
சருகுற்றவிருமுலையும் பொருமிப் புடைத்துநுண்
தண்டுளிச் சிதாஅர் பனிப்பப்
பேதித்த வொருகணம் பிச்சேற்றி யக்கணம்
பெயராமுன் பெயர்ந்துமாயன்
பெயருண்மை தோற்றுமோர் பெரியபூராயமாம்
பிள்ளைப் பிரானெமையன்
பாதித்த பந்தப் பதைப்பொழித் தாழ்வார்கள்
பன்னிருவ ரமுதகவிதைப்
பாகெனக் கனிந்ததன் சுவையெனத் தித்திக்கும்
பராவழுதெம் பாலகளையே.

இரண்டாவது

செங்கிரைப் பருவம்

'எழில் வெள்ளம்'

நீர்முகந் திடுசெவ்வி நீளஸிப் பெரும்பவ்வ
நிறமும் முகந்தவாயோல்
நீலித்து வான்பசுகை யதுவுந் துறுத்தக
நிறைந்துள் ஞாக்கனிந்து
நேர்முகந் திரசனைகொள் நேயமா ஞாகுபெற
நேத்திரா னந்தமுட்டும்
நீலமணி மேகச்சி யாமளத் தெழில்வெள்ளம்
நீணிலப் பரப்பலைப்ப
ஏர்முகந் திடுகமல இணையிக் கணடக்கனுகு
மின்னாருள் கொழிப்பமேவு
மிருபத மெடுத்துதறி மருமலர்க் கரம்பிசைந்
தொருவிரற் சுவைக்கவாவுஞ்
சீர்முகந் தூற்றுசெம் பவளவாய் மாயவன்
செங்கிரை யாடியருளே
செங்கையா ழிக்குமர சிங்கையாள் நற்பரம
செங்கிரை யாடியருளே.

‘பரிசுசம்’

கொத்தணி மலர்த்தடங் குழுமுசெவ் வன்னக்
 குழாமெனக் குதலைமதலை
 கொஞ்சகல கலவொலிக் கோதையர் குழாம்நின்று
 கோதாட்ட ஏதமில்சீர்ப்
 புத்தினஞ் செங்கதிர்ப் பவளநற் கால்நாட்டிப்
 பொன்னஞ் சலாகைகழுட்டிப்
 பொற்பொளிர் கற்பகத் தொங்கல்மண மூலவுறப்
 பொங்குமணி மஞ்சமிதே
 மெத்துநல் லனிச்சமொளிர் செந்தூவி யிடைவிராஅய்
 மெதுமைசோ தித்தமைத்த
 மெல்லணையு மென்பரிச இரசமார்ந் தவசமுற
 மெல்கிக் குழந்துசுடர்பொற்
 சித்திர விதானநிழல் சீராடு மிளமதலை
 செங்கீரை யாடியருளே
 செங்கையா முக்குமர சிங்கையாள் நற்பரம
 செங்கீரை யாடியருளே.

2

‘ஒத்திசை’

அலகிலா மாயைக்கு ஞலகுயி ரெலாம்புகுந்
 தமிழ்ந்திட வழுக்கியாங்கே
 அந்தர்ப் பவித்திருந் தந்நிலை பெயர்க்குமா
 றுந்திப் புரட்டுமொருதன்
 னிலகருட் கொத்திகையு மேன்றுதன் னளவிற்ரு
 னியற்றுமா நேயப்பாஜைமேல்
 இளங்கரம் பதம்பதித் தெழிலுடல் புரட்டமுக்
 கூன்றிநின் நேயத்திடுஞ்சீர்

உலவுரு வுழைப்பினுக் கூதியப் பரிசென்ன
 உறுவியர்த் துளிக்கோவைகொண்
 டுதுகானு மன்னைய ருளந்தவிப் பெய்தமுயல்
 ஒப்பில்செங் கஸ்தூரிப்பொன்
 திலகவா னுதற்செவ்வி திகழுநிக மேமதரசு
 செங்கிரை யாடியருளே
 செங்கையா ழிக்குமர சிங்கையாள் நற்பரம
 செங்கிரை யாடியருளே, 3

‘மாதவா..... போதவா’

வருமெழிற் பொன்மேனி வளர்சோதி வல்லிபுர
 மணவினிற் படமுரிந்து
 வானேக்கு கதிரொடுயர் வளரொளிப் படலைசோல
 மாயனிங் குற்றதோர்ந்து
 மருமல ரிறைத்தேத்தி வான்பயி ஸரம்பையர்கள்
 வந்துகுழுந் துண்ணெனகிழுந்து
 மாதவா கைத்தலம் போதவா மடித்தலம்
 மருவவா வெனக்கைந்தீட்ட
 ஒருபத மெடுத்துஞ்றி மறுபத மடித்துஞ்றி
 ஊக்கிமுன் னுந்திஇடையார்
 உவாமதி முகந்துஞ்று மொளியலைகொள் வட்டமோ
 ரோரா யிரம்பரப்பித்
 திருமலூ மருதமுகு குமுதவாய் மலர்செல்வ
 செங்கிரை யாடியருளே
 செங்கையா ழிக்குமர சிங்கையாள் நற்பரம
 செங்கிரை யாடியருளே, 4

‘செம்மடித்தலத்திலாடி’

வங்கக் கடல்குடல் கலங்கத் துளைந்தாடி
 வானுறத் துள்ளியெழுமீன்
 வடிவிற் கிளர்ந்தாடி வலைவாய்ப் படுக்கழுயல்
 வலவடை மாருடித்தன்
டெங்குந் தொடர்வலை ஏஞ்சூயறத் துண்டாடி
 ஏறுகல் நட்டமாடி
 இங்குற் றிருக்கவென வெய்துமில வல்லிகை
 யிளைப்பாறு மின்பமாடிச்
செங்கட் கருங்குஞ்சிக் குழவியா யன்னவள்
 செம்மடித் தலத்திலாடித்
 தெய்விகச் சுதர்சனத் திருவாடிக் கற்கோ
 வளத்தர்திணி தோளிலாடிச்
செங்கைத் தலத்தாடு சீரிளஞ் சிறுமதலை
 செங்கிரை யாடியருளே
 செங்கையா யிக்குமர செங்கையான் நற்பரம்
 செங்கிரை யாடியருளே.

5

‘பூராய விடுப்புகள்’

செங்கமல நடுவண்மர் சிறுநீல மொத்தொளிர்
 திருவிழி விழித்தலர்த்தித்
 திவ்வியா மிர்தமருள் செய்யதிரு வாழுறல்
 தேன்துளித் தனையுமன்னை
 பொங்கமுத சீதமதி வதனமுன் காண்டலும்
 புரண்டலை திரண்டுமோதும்
 புணரியா யோங்கியவள் புனைசுவைப் பூராய
 விடுப்புகட் கடுக்குமாற்றுல்

செங்கிரைப் பருவம்

13

உங்குமேன வொருகா ஹரப்பியும் மற்றெர்கால்
முகமேறிட் டிறங்கவாட்டி
ஓமோவென் றவள்தன்னி ஒள்குளிர்ந் தின்பமரு
முவகைச் சிறப்பளித்தும்
சிங்கைகளி கூரவளர் சீர்முகச் சிறுமதலை
செங்கிரை யாடியருளே
செங்கையா இக்குமர சிங்கையான் நற்பரம்.
செங்கிரை யாடியருளே.

(உங்கும் - 'உம்' 'இழும்')

வேறு

'ஜம்பட யூசல்'

விரவிய நவமணி நிரையொளிர் திருமுடி
மின்னெளி பொன்னாட
விகசித வரதன பலகம தெனுநுதல்
எல்லொளி வில்லாட
உரவிய மருமம துலவரு மைம்படை
யூசலு வந்தாட
உலகம தொருவிசை யினிலுற மண்டிடு
பண்டி சரிந்தாட
பரவிய புதுமெரு கொளிர்மணி யரைஞான்
பட்டொளி விட்டாட
பதமல ரினையொடு கணகண வொலியிசை
பயில்திண் கிணியாட
அரவிய ஸமளிய ரங்கெழு ஸாடி
ஆடுக செங்கிரை
அல்லி மலர்த்தட வள்ளி புரத்தவன்
ஆடுக செங்கிரை.

7

‘அறிவொடு பிறிவற’

தறியோ ரிஞ்சின வறவிழ வெருவரும்
அரியா யுஞ்சோங்கிச்
சரணமி லிரணியன் முரணந உரறிய
சதுரா பரகாலா
மறியே ரிஜைவிழி மரைமகள் திருமகிழ்
மணிமங் கலமார்பா
மலையோ வெனவலை யலையோ டலைகடல்
மருவுஞ் சிங்கையுளாய்
சிறியோ முயும்வகை யறியோம் நினதருள்
சேரும் வகையறியோம்
சிற்றஞ் சிறுபொழு தெனினுமுன் மலரடி
சிந்தித் துணர்வார
அறியோ மறிவொடு பிறிவற நின்றினி
தாடுக செங்கீர
அல்லி மலர்த்தட வல்லி புத்தவன்
ஆடுக செங்கீர.

வேறு

‘வள்ளறப்பவினம்’

நங்கள் பெருமா னன்பர் நயந்தணி
நாமப் பொலிவொளிர
நகுவெள் ளாளிமிகு கண்டத் தொடுசூழல்
கருடப் பெருமான்கள்
அங்கண் நீல்விசும் பெங்கு நிரந்தணி
ஆலயஞ் குழ்வரநீர்
அள்ளற் பழனப் புல்லார்ந் தசையிடு
வள்ளற் பசுவினமும்

சங்கச் சக்கர முத்திரை பூண்மால்
 தாச ரெனப்பல்கிச்
 சந்ததம் வலம்வரு செந்திரு வாழ்பொற்
 றடவு நிலைக்கோயிற்
 செங்கட் டிருமால் எங்கட் கொருமால்
 செங்கோ செங்கிரை
 சிங்கை நகர்த்திரு செங்கை முகிற்றிரு
 செங்கோ செங்கிரை.

9

‘இஞ்சது ‘வல்லிபுரம்’
 வென்றுற நின்றது வேங்கட நீண்டு
 கிடந்தது சீரங்கம்
 வேண்டுறு பாண்டவர் வெறுந்தா தாகி
 நடந்தது ஹஸ்திபுரம்
 இன்றெமர் காண வியயந்தெழி அுருவி
 னிருந்தது வல்லிபுரம்
 என்றுநி ரந்தர மேத்துறு மன்பின
 ரின்னமு தேதேனே
 கண்ணெடு கறவைகள் துன்ற அளித்தருள்
 கண்ணை கருவண்ணை
 காயாம் பூவண கருவிளை மலர்வண
 கணவினு நினைவோவார்
 சென்றுன தருள்பெறு சீயர்கள் தவமணி
 செங்கோ செங்கிரை
 சிங்கை நகர்த்திரு செங்கை முகிற்றிரு
 செங்கோ செங்கிரை.

10

முன் ருவது

தாலப் பஞ்சம்

‘நானே சாட்சி’

வாழும் படிக்கிவ் வையமெலாம்
வங்கக் கடலிற் கொடிநாட்டி
வங்க மோட்டுஞ் சிங்கமென்னார்
வாழ்வு வளப்பொற் புதிரணைத்தும்
தாழுப் புதைத்துக் கூழங்கற்
நானை தோற்றுஞ் சிங்கவெவி
தானே சொல்லுங் கதைக்கெல்லாம்
நானே சாட்சி யெனவந்து
நீளப் பெருக நினைந்துணரும்
நினைவர் முதலா எனவோரும்
நின்பா லன்பாய்க் கசிந்துருகி
நெடுநாட் பெருக்கும் பக்திநலத்
தாழுங் காற்பட் டமர்ந்தருள்சீர்
அருளே தாலே தாலேலோ
அன்பே யுருக இன்பருஞும்
அரசே தாலே தாலேலோ.

‘நினைவார் தமிலாழ்வார்’

நீள நெடுகேத் திருமூலை
 நிரைத்து மடிந்து மடிந்தன ந்தன்
 நெளியும் பரிசே நெளியமிசை
 நீலங் கருலுஞ் சியாமளப்பொற்
 காள மேகங் கண்வளருங்
 காட்சிக் கனிவிற் கண்கலுமுகி
 கள்ள மாயன் கிடக்குநிலை
 யுள்ளித் தேம்பி யுருகுமவர்
 வாழ வரியார் மணற்குன்றும்
 வரைகாண் கில்லா வெளிகவிக்கும்
 வான நீல மேலாப்பும்
 மகிழ்க்குஞ் சிங்கைத் திருவாண்டுள்
 ஆழ நினைவார் தமிலாழ்வார்
 ஆகும் பெருமாள் தாலேலோ
 அன்பே யுருக இன்பருஞும்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

2

(மகிழ்க்கும் - பிறவினை)

‘கீழ்க்கதைகள்’

துள்ளித் தெறிக்க விடாதடக்கித்
 தொல்சீ ரஜினகல் வளையாய்ச்சி
 தோருந் துகிலு மலையலையத்
 தூக்கித் தொடையின் மீதிடுக்கிக்
 திள்ளிக் கண்ணம் மோந்துச்சி
 கெழுநண் புறவிற் கீழ்க்கதைகள்
 கேட்டுக் கேட்டு நெய்தடவிக்
 கிளர்ப்புங் கைகால் தெற்றிமடித்

2

தெள்ளாற் கரிதாம் மழநோன்மைக்
 கேலா தனவே செய்பொழுதும்
 இன்ப அன்பாற் புரிவன்பும்
 இதமே தருமஃ தறிவார்க்கென்
 றள்ளிக் கிளர்ந்தங் கவள்மார்போ
 டனையுந் திருவே தாலேலோ
 அன்பே யுருக இன்பருஞும்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

3

‘துயிலெடை’

நாட்கா லைக்கே நீராடி
 நாரா யனை நாமோநமவெண்
 நாலா யிரம்பே ருருச்செபித்து
 நாச்சி மார்க ளௌரும்
 பூட்கா ஸமளிப் புறஞ்சுழுந்து
 புளகித் திசைக்குந் துயிலெடையிற்
 புகுநுண் ணிசையுட் புல்லரிப்பப்
 புருவ நெரித்திட் டசாவகற்றி
 வாட்கண் ணியர்மற் றவர்குழைந்து
 வாழ்க மணியே மணிவண் ணை
 வண்ணக் கண்ணு வாழ்கவென
 வாழ்த்தும் வாழ்த்துக் கூதியமாய்
 ஆட்கொள் குறிப்பிற் சிரித்தருள்சீ
 ராநுளே தாலோ தாலேலோ
 அன்பே யுருக இன்பருஞும்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

4

‘கள்ளச் சகடம்’

வெள்ள அலைசெவ் விழியலைய
 வீரிட் டழுது களைத்தொருகால்
 விழிமேற் சொருகிச் சிற்றுறக்கம்
 விராவு மிடையில் நரிவெருட்டத்
 துள்ளித் திமிர்ந்து பதமுதறித்
 தொட்டி லுதைக்கு மொலியதிரத்
 துடித்துப் பதைத்து வருந்தாயர்
 துயர்கூர் வெருவு நிலைக்கிரங்கிக்
 கள்ளச் சகட மிங்குமுன்மேற்
 கனவி லூரக் கண்டனையோ
 கண்ணே கமலப் பதங்கன்றக்
 கானுந் தரமோ வெனக்கரங்கொண்
 டள்ளி யணைக்கச் சிரித்தவர்ப்பே
 துறுக்கும் மாய் தாலேலோ
 அன்பே யுருக இன்பருஞம்
 அரசே தாலே தாலேலோ.

5

‘கிடக்கும் அழகு’

குருகொத் திசைபொன் வரிவளைத்தாய்
 குடங்கைத் தலத்தின் அடங்கியொளிர்
 ஒருகைத் தளிர்மென் மூலைவருட
 ஒருகைத் தளிர்தன் பதம்வருட
 உருகிக் கனிவா யிதழ்துவள்.
 உமியுஞ் சொகுசின் நுனிநாவால்
 உழற்றி உந்தும் எழில்மூலைக்கண்
 ஊற்றும் பால்வாய் மிதந்தேறி

மருமத் தூர்ந்து மடிநனைப்ப
 மறித்துத் துறுத்துந் தாய்முகத்து
 வனப்பிற் சொக்கி யுமிவோய்ந்து
 வைத்த முலைவாய் வைத்தபடி
 அருமை யெழில்நோக் கெழுக்கிடக்கும்
 அழகு தாலோ தாலேலோ
 அன்பே யுருக் இன்பக்ஞும்
 அரசே தாலோ தாலேலோ.

6

வெறு

‘சீரடியார் போல்’

அனந்தன் படம்விரிக்கும்
 ஐயன்மணி முன்றிலிலே
 ஐந்துருவுங் கால்நாட்டி.
 அமர்ரகணம் விழுயயரும்
 தினந்தன் கடமையின்மேற்
 செல்லவெழுஞ் செங்கதிரோன்
 செந்தின்று தனில்தானே
 திகிரிசுற்றித் தாழ்ந்துயரும்
 சினந்தன் உருவான
 செந்நாகக் கோளரவும்
 சீற்றமின்றிப் படம்விரித்துச்
 சீரடியார் போற்பழகும்
 மனந்தன் வசமாக்கும்
 வசீகரனே தாலேலோ
 வல்லிபுர மாயவனே
 தாலேலோ தாலேலோ.

7

‘ஓளித்தொளித்து’
 ஐந்தலைநா கப்பக்தர்
 அணியனியாய் நடனமிட
 ஆழ்வார்கள் வாழ்த்திசைப்ப
 அந்தரதுந் துபிமுழங்க
 நந்தலைசெங் களத்தெழிலார்
 நாச்சிமார் இசைமிழற் ற
 நரர்கண்ணுக் கொளித்தொளித்து
 நடுயாம வேளையெல்லாம்
 சந்தலைமென் முலைமடவார்
 தங்களுடன் விழவெழுந்து
 தரணியேராம் பவனிவரும்
 சாகசனே தாலேலோ
 மந்தமதி யாரறியா
 மறைப்பொருளே தாலேலோ
 வல்ளிபுர மாயவனே
 தாலேலோ தாலேலை.

8

வேறு

‘நோலா நோன்பு’
 நிலார் கொண்மூ நிறகம லத்திரு
 நேத்திர வல்லிபுர
 நெடுமால் அசுரரை யடுமால் எழைமயல்
 விடுமால் நின்தெழிலின்
 மாலா யினர்மதி மாலா யிடவருள்
 மாலே மணிவண்ண
 மங்கல வண்ண செங்கம ஸப்பொன்
 மாதமர் சீதரனே

22 வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

பாலார் கடலிற் பாலா விலையின்
பாலே துயில்பாலா
பாலா வரசே நோலா நோன்பு
பயந்த பயப்பேறே
சேலார் தடமார் சிங்கை நகர்க்கிறை
தாலோ தாலேலோ
தேவகி பாலா பூதகி காலா
தாலோ தாலேலோ.

9

‘கைகண்ட வயித்தியம்’

பச்சிலைப் பள்ளியு ணர்ந்தது முதரம்
பற்றசு ரப்பசியால்
வல்லை யெழுந்தவ் வக்வாய் நீள்பெரு
மாயக் கைதொட்டு
மண்டா ஞுண்ட மயக்கோ மந்த
யலிக்கண் டிடுமோகொல்
வாயுந் திறவான் வனமுலை யுண்ணேன்
வல்லிபு ரத்தார்கை
கண்ட வயித்திய முண்டென் றிடுமுன்
கெண்டி யுடல்நூக்கிப்
பண்டி சுருக்கெழு எக்கிப் பாற்கழு
பாலா பவமயலே
செம்பியன் பற்றுழல் சிறியோ முயவருள்
தாலோ தாலேலோ
தேவகி பாலா பூதகி காலா
தாலோ தாலேலோ.

10

நான்காவது

சப்பாணிப் பருவம்

‘ ஊர்ஜிதஞ் செய் ’

அலகிலா வுலகெலா மான்றவுத ரத்துளிட்
டறிதுயிலி னுழ்ந்திருக்கும்
ஆயநின் னிலையென்ன ஆன்றதொன் னகர்முழுதும்
ஆழத் துறுத்துநோக்கும்
உலகினர்க் குதவா வெறுவெளி யெனக்கிடந்
துறங்குமொரு சிங்கைவெளிதன்
உண்மைநிலை யொருதடவை டூர்ஜிதஞ் செயவென்
றுயர்மதிற் கோபுரச்சீர்
நலமுலாம் பொற்கோயில் நாட்டியல் பகலெலா
நாடுமேவ் வெளிமுகப்பில்
நல்லருள் பாலித்தி ருந்துநா னிலங்காக்கும்
நாமநின் ஸீர்மைதோற்றும்
தலமுலாம் வல்லிபுர நாதசி தரநம்பி
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கசக் கரபாணி நங்களுக் கருள்பாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

‘ சிங்கப் பிரபு ’

சின்னச்செஞ் சிறுதளிர்ச் செவ்விநற் பதங்கள்முன்
சிக்கென மடித்தடக்கிச்
செவ்வே நிமிர்ந்துபத் மாசனத் தொன்றியலை
சிறுமணிக் குதம்பைதோயுங்
கன்னக்க ரும்பசுமை யெங்குமாய் வாய்கரம்
நாபிகண் சிவப்பொடொன்றிக்
கன்னூர்க வடுகிராய்ப் ப்ரசடைக் கமலக்
கயங்கண் டெனக்கவினுமோர்
பன்னப்ப டாவழுகு படரொளிச் சித்திரப்
பாலெழுகு பைம்முகப்பூம்
பச்சிளங் குழவிசெக் மெச்சுசிங் கைப்பிரபு
பாலகோ மளக்கொழுமலர்
தன்னிற்பொ விந்தொளிர் கரதலந் தளிர்ப்பமகிழ்
சப்பாணி கொட்டியருளே
ஶங்கசக் கரபாணி நங்களுக் கருள்பாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

2

(கவடுகிராய்-வல்லிபுரத்திலுள்ள தாமரைக்குளம்)
(அழகு, குழவி, பிரபு அண்மைவிளி)

‘ விடைகருந்தம்மலா ’

விதவிதக் கதைகள்சொல் விசித்திர உதட்டசைவும்
மென்மேற் குதட்டுவாயின்
மேவிதழுப் பவளத்தின் ஊடொளிர் புன்னகசெய்
மின்னெனியு மாயகோலங்
குதுகுதுப் புந்தவந் தடையுமண் நாறுபூங்
கோதையர் தமிற்கிளக்கும்
குதுகல வினுக்களும் விடைகருந் தம்யவாக்
கொடுமகிழ் வாடிநன்மென்

மதுமலர்க் கைகொட்டக் குதுகலங் கொடுகெண்டி
மளமள வெனக்கைத்தட்டி
மற்றவர் மகிழ்வலையு ஞற்றுநின் ருவிக்கும்
மாதவா கடல்கடைந்து
சதமகற் கழுதருள் தாமரைச் செங்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்ககக் கரபாணி நங்களுக் கருவ்பாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

3

('கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்' என்பதிற்போல)

'வானவில் மாலைபல'

பல்லரும் பெனுமொரிரு மெல்லரும் புள்ளுளே
பளிச்சிடும் அற்புதப்பொற்
பவளச் செழுஞ்செப் பினுட்பதி விருந்திடப்
பண்டொருவர் தேக்கிவைத்த
சொல்லருஞ் சுவையமுத சீகரந் திரண்டுருத்
திற்றிற்று வீழ்வதேயக்கும்
தூயவாய்த் தீர்த்தநற் றவலைதூஉ வணமாலை
துலங்குபொன் மார்பகஞ்சேர்
சொல்லரும் நவமணிப் பதக்கச் சுடர்ச்சிதறல்
துன்றுதோ ரெண்றலாத
சுடரொளிய வானவில் மாலைபல தோற்றவமர்
சந்தர சுராதிபபொலஞ்
சல்லரியி சைத்தொற்று தாளவொற் றிசையெழுச்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்ககக் கரபாணி நங்களுக் கருவ்பாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

4

(திவலீ-சுடர்ச்சிதறல், துன்றுதோறு-வானவில்.
மாலைபல தோற்ற எனக் கூட்டுக.)

‘அஞ்சூதவாசம்’

செம்மாண் தமிழ்க்கன்னி சைவம் மணந்துமகிழ்
தென்மதுரை ராஜதானிச்
செந்தமிழ்ச் சொக்கர்க்குத் தங்கைமீ ஞக்ஷிசெம்
பொற்கைபற் றிக்கொடுத்தும்
அம்மாற்கு வீட்டுள் அன்றுவட மதுரையினி
லஞ்சூத வாசமேற்றங்
காய்ச்சியர்ஜைக வெண்ணெய்பெறக்கூச்சமற்றவரொடு
குலாவிக் கடைந்தளித்தும்
கைம்மா நிறங்கஞல் யழுனையிற் கோபியர்கள்
வன்னப்பொற் றுகில்கவர்ந்து
வாட்டியவர் தற்பேர்தம்மீட்டுமீட் டேய்ததொழிலி
வாரப்பா டறிந்தளித்தும்
தம்மாண் புணர்த்துநற் றளிரிளங் கைகள்கொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
சங்கச்சக் காபாணி நங்களுக் கருள்பாணி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

5

(ஓழிவில்-முடிவில்)

‘கோளிநில் பழிநாளி’

அத்திசூழ் உலகாணி ஆளையோம் பருட்பாணி
அனைத்துக்கும் நீகண்காணி
ஐவர்சீர்க் கடையாணி அறப்பொறைக் குரையாணி
மறப்பகைச் சார்ந்கபாணி
துத்தோத திக்குடல் துளக்குறக் கடைபாணி
துதிக்கநல் கமுதபாணி
தொல்லைமா வலியிடம் மாணியாய்க் காணிக்குத்
துணிந்தேற்கும் உதகபாணி

புத்தமுத விசைதேக்கு புல்லாங் குழற்பாணி
 பூணிமேய்த் துழல்பாணியப்
 பொறையுரலோ டார்ப்புண்டு கோணிநில் பழிநாணி
 போற்றுசெம் புகழ்ப்பாணிநின்
 சத்யபா மைக்கமரர் தருக்கொணர் சதுர்ப்பாணி
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சங்கக்க காபாணி நங்களுக் கருள்பாணி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

6

வேறு

‘நினைநினைக்கதை’

போம்பழு யெல்லா மமணன் தலையோ
 டேபோ மென்றக்கதை
 புனைக்கதை யன்றது நினைநினை க்கதையூர்ப்
 பூங்குச் சிச்சிறுவர்
 தாம்புரி சபலத் தீம்புகள் தாங்காத்
 தாய்மார் பழியெல்லாஞ்
 சக்கரக் கையா எக்கணம் நின்மேற்
 சாரா தேபோகா
 காம்புறழ் மேனியர் ஆய்ச்சியர் பாலுன்
 கள்ளக் குறும்பாடல்
 கைவிட் டிடுகென நையுந் தாய்முள்
 பொய்யச் சங்காட்டிக்
 கூம்பிய மலர்போற் கும்பிடு கைகொடு
 கொட்டுக சப்பாணி
 கேமளத் திருவே சமளத் துருவே
 கொட்டுக சப்பாணி.

7

(தீம்புகள்-வம்புதுழ்புகள். எக்கணம்-புதியதுபுகுதல்.)

‘பயிக்கத்தனம்’

பூந்தலைச் சிறுகள் நினமொடு பெருசிப்
புனமேய்ந் தாடிவரும்
போல்குல நல்லன் தொழுவும் உழவும்
புஷ்டிசந் துஷ்டிக்கரம்
தீம்பல உதவுந் தாலமு மோம்பித்
தினமும் வீருந்தேங்பிச்
செம்மையில் நவநா கரிகத் தீம்புகள்
தம்யயல் மருவாலே
பாம்பணை யாற்கே ஓம்பணை நல்கிப்
பயிக்கத் தனமருவ
இயற்கைநல் வாழ்வெளிர் வல்லி புரத்தெம்
பாலா நின்னருள்தக்
கோம்பழி மலையக் குதுகல மலையக்
கொட்டுக சப்பாணி
கோமளத் திருவே சாமளத் துருவே
கொட்டுக சப்பாணி.

8

(தீம்பு-தீமை, கீழ்மை. பயிக்கம்-பிட்சை. புரட்-காக்குமிடம்)

வேறு

‘ஒரு விபவழுமுற’

தனதன தனதன தனதன தனதன தன்ன தனதான
சரணிய னினையல திலையென நிலைஇய
சத்பா வத்தாலே
சத்தமு மிதமலி ஹரிபஜ் னையிலுறு
சற்புத் திரஞ்சே
முரணிய இரணிய கசிபுவி னிகலற
முட்டி யெதிர்மோதி
முழுதுற நெகுகணி பனசம தனவவன்
மோட்டுர மார்க்கீரி

அரவிய நகநுதி கொடுத்தை சுளைசுளை
யாக்கி யளித்தருங்கும்
அரியென வொருவிப வழுமுற மருவிய
அன்பருத் தாரணனே
குரவிய குழலிய ருளவசி கரஹரி
கொட்டுக் சப்பாணி
குழலிசை பழகிய கொழுமணி யிதழரி
கொட்டுக் சப்பாணி.

9

(குரவிய-நறுமணமுள்ள)

‘அதுக்கங்காந்தவன்’

நிறமலி மணிமுடி யரவுட னெளிவுற
நெரித்தங் கமர்ந்தவனே
நிலமிரு தடவையி லொருநின தடியுற
நெடுத்தங் குயர்ந்தவனே
நிறைபொறை நழுவிய பொறியிலி யரசவை
நிகழ்த்திடு நிட்டோ
நிலையிடை யலைபடு தருமம துயவவ
தரித்திடு தொழிலோனே
அறமுறை நெறியுல சினினிலை பெறவென
அலக்கனு முற்றவனே
அருவயி நெழுபுனி மறுபடி வயிறுற
அதுக்கங் காந்தவனே
குறமக ஸிறைநின மருகென மகிழரி
கொட்டுக் சப்பாணி
குழலிசை பழுதிய கொழுமணி யிதழரி
கொட்டுக் சப்பாணி.

10

ஐந்தாவது

முத்தப் பருவம்

‘பழைய குளிர்சாதனம்’

தத்தங் கடற்பே ரஸையமுந்து
தாவிக் கிளர்ந்து தனிவிசும்பில்
தளிர்க்கும் முகிலை முத்தமிட்டுத்
தாழ்ந்து கரைப்பாற் றரைமுத்தி
மெத்தப் பெரிய மாதவனே
மேலுங் கீழுந் தன்பரிசம்
மேவக் கிடந்திட் உலகளிக்கும்
மேன்மை துலக்குஞ் சிங்கைநகர்ப்
பத்தர் பொருட்டுப் பகல்வெப்பம்
வாங்கிக் குஞ்சை கொளமாற்றும்
பழைய குளிர்சா தனப்பொறியாம்
பகுப்பூக் கோம்ப சிறுப்பைதுணர்
முத்தஞ் சௌரியும் பூம்முன்றில்
தேவே முத்தந் தருகவே
முழங்குங் கடன்முத் தஸைசிங்கை
முத்தே முத்தந் தருகவே.

‘குளப்புக் கூறு’

பாரம் பரிய வினைப்பெருக்கிற
படுத்துற் றுழற்றிப் பாவபுண்ய
பந்தஞ் சொந்த மெனுநசையிற்
பயிற்றி முழுதும் பரக்கழித்துக்
கோரம் விளைக்குங் கொடும்பவத்தாற்
குளப்புக் கூறு கொளப்பட்டுக்
குடிகே டுருதுன் குரைகழற்கே
குடியாய்க் கிடக்கும் நல்லாண்ம
வீரர் தமிழை வைகுண்ட
மீதே யேற்றித் தீதகல
மேவு நாக பர்யங்க
மீதுற் றெடுத்து மெய்ஞ்ஞான
மூரல் நகையார் முத்தமருள்
முதல்வ முத்தந் தருகவே
முழுங்குங் கடன்முத் தலைசிங்கை
முத்தே முத்தந் தருகவே.

2

‘எட்டு வர்ணத் திருமந்தரம்’

பட்டுத் தீர்த்தம் வடிகட்டிப்
பன்னீர் புனுகு குங்குமப்பு
பளிதம் புனித மான்மதமாம்
பலவும் வாசஸ் குமகமக்க
எட்டு வர்ணத் திருமந்தரம்
இருந்து பல்வே றுருச்செபித்தங்
கேழுகன் னியர்கள் நீராட்டிப்
பாத தீர்த்தம் ஏந்தியுண்டு

பட்டு விடுங்கொல் குளிரெண்ணப்
 பயந்து விரைந்து பட்டால்மூடியப்
 பலவுங் கோலம் படவியற்றிப்
 பார்த்துப் பார்த்து வாழுறி
 மொட்டுண் வாயால் முத்திமகிழ்
 சேயே முத்தந் தருகவே
 முழங்குங் கடன்முத் தலைசிங்கை
 முத்தே முத்தந் தருகவே.

3

‘நாமம் உடன் மணக்கும்’
 பாறு மணக்கும் விசம்பெங்கும்
 பகட்டும் நீலத் திருமணக்கும்
 பக்தி மணக்கும் பாவெங்கும்
 பரந்தா மன்செம் புகழ்மணக்கும்
 சேறு மணக்கும் குளமெங்குஞ்
 சிறுசெவ் வடவின் தலைமணக்கும்
 செம்மை மணக்கு முளமெங்குஞ்
 சிற்காந் தன்சீ ரடிமணக்கும்
 நறு மணக்கும் நெற்றியெங்கும்
 நிறமார் நாமம் உடன்மணக்கும்
 நேயம் மணக்கும் உறையுளெங்கும்
 நெய்யுந் தயிரும் நிதம்பருகும்
 மோரும் மணக்கும் வல்லிபுர
 முதலே முத்தந் தருகவே
 முழங்குங் கடன்முத் தலைசிங்கை
 முத்தே முத்தந் தருகவே.

4

(பாறு-கருடன், சிறுசெவ்வரவு-அல்லி)

முத்தப் பருவம் சியாத் ராஜ் 13
 நின்றூர் பிரதேச கலை
 வேறு கொக்குவில்.

‘எனைவரோ கண்ணார்’

2176

மட்டுவிரி சரவணத் தடத்திலோ ராயிரம்
 மானுகுக் கொடு தவழ்ந்து
 மாஜால விந்தைபுரி முருகனென விருமுழந்
 தாளிற் நவழ்ந்து விரைவிற்
 கட்டுதின் ஜெப்படிக் கண்ணுடி மெருகொளிற்
 கருங்கற் படித்த லத்துங்
 காண்பினிய துணத்துங் கருந்தேச் சூர்பலக்க்
 கண்டுகை நீட்டு மடவார்க்
 கெட்டுமா போலநின் நெட்டா தகன்றகன்
 நெனைவரோ கண்ண ரென்றின்
 ஸ்ரேம்பலித் திடுமவர் தாஸ்யமீ வேரோர்கால்
 எய்தவந் தவர்கள் நேற்று
 விட்டுவிட் டொட்டியவர் வேண்டுமள வும்முத்தும்
 விமல முத்தந் தருகவே
 விருஷ்ணிகுல தீபமாய் மேழியுல கிடர் தீர்க்கும்
 வீர முத்தந் தருகவே. 5

‘விட்டிளைக் கல்வீ’

வெள்ளித் தகட்டொளிர் விளக்கன்ன வெண்கல்
 விடர்த்தலைக் காந்தள் முகையை
 வியப்பெய்த நோக்கிநின் ரெருகணம் பாணிக்கும்
 வேகமார் நாக போத்தை
 உள்ளப் பசப்பூர உற்றுநோக் கித்துனித்
 தூடிக் கிடந்து புரஞம்
 ஒருநாக யுவதிமேல் உயரவலை கருடனிழல்
 ஊசாடு மசுகை தோன்றப்

பள்ளத் தடம்நாடு வெள்ளமாய் விரைந்துடல்
 பதைப்பதைத் தணைந்து கவ்விப்
 பரிவொழுக முத்தமிடு பரவசக் காட்சிமிகு
 விடுளைக் கல்வளை நஸம்
 வெள்ளப் பெருங்காதல் மிக்கார நோக்கியமர்
 ஸியல முத்தந் தருகவே
 விருஷ்ணிகுல தீபமாய் மேவியல கிடர்தீர்க்கும்
 வீர முத்தந் தருகவே. 6

‘பஸப்பழச் சுவையும் நாறும்’

காவுதொறும் வடமதுரைக் கன்னியர் குழாம்வைத்த
 கனத்தரக முத்தம் நாறும்
 கடலிடைப் பிறந்துநின் உடலிடை இருந்ததிரு
 கனிவாயின் முத்த நாறும்
 தேவுமிகு பாஞ்சசன் னியமுத்தம் வேய்முத்தஞ்
 செம்மையின் நாறு மலதும்
 திவ்வியத் தயிர்நாறும் நெய்நாறும் ஆய்ச்சியொடு
 பேய்ச்சிமுலை யமுது நாறும்
 பாவுமன் பாளர்தம் பரிவகல அன்றுநின்
 பாசமார் பூசகர் செய்ப்
 பசந்தரை நிவேதித்த பஸப்பழச் சுவையும்
 பகர்ந்திடின் நாறு மென்சீர்
 மேவுபொன் னிதழ்கள்கொடு தேவகி செழும்பால
 விகிர்த முத்தந் தருகவே
 விருஷ்ணிகுல தீபமாய் மேவியல கிடர்தீர்க்கும்
 வீர முத்தந் தருகவே. 7

வேறு

‘உளமழகியர்’

தனன தனன தனன தனன
 தனன தனன தனனன
 படபடவென வெடிகொ எவரு
     கருட பவனை ருத்தினில்
 பழகி யவுள மழகி யர்முனம்
     பரப ரவென வருபவ
 டடலு றவுல குறும யலவை
     யொருவி யநல மெய்த்தவர்
 உயர்ப தவியினிலவு றுசுகம்
     உளம கிழ்வொடு தருபவ
 அடலு றுகள மதனி டைகொஜில
     அறமெ னுநிலை யர்ச்சுனர்
 கசில முமதி சயமு றுபரி
     சினில ருளிய குருபர
 மடம திகொளு மெமதி டறா
     வருக தருக முத்தமே
 மகித லமுமு தருள்சு தர்சன
     வருக தருக முத்தமே.

8

‘எழிலெழுதியயடி’

அலர்ம ரைமல ரழகொ முகந
     லருளொ ஸிர்நய னங்களும்
 அதிச யமுற மதிக வர்தரு
     மரத னவத ரங்களும்
 புஸர்பொ முதினி லெழுக திரவ
     னெனம ஸர்திரு வதனமும்
 புகல ருமெழி லெழுதி யயடி
     பொலிகு முகந அருவின

உலக எவிய உருவொ டுதிரு
 ஒருவ டிவுறு முத்தம
 ஒருக ணமுநி னடியி ஜெபிரி
 வரிய வர்தொழு உய்த்தவ
 மஸர்ம கள்திரு மருவு ருவின
 வருக தருக முத்தமே
 மகித ஸமுழு தகுள்கு தர்சன
 வருக தருக முத்தமே.

9

‘வசிகரணம் துன்னியல்’

திசைமு முதினு மிசைநி றுவிய
 திறலு றுமெழில் மன்மதன்
 தெரிவு றுநின மகளை னவரு
 மதுதெ ரிதரு மர்த்தமென்
 நசைநி ஜெலிய உலகி னிலெழில்
 இலகி டவமர் ஸக்குமி
 நலமோ ஸிர்றன மணையெ னவரு
 மதுதெ ரிதரு மர்த்தமென்
 பசையு றவுட லுலகோ டுமுயிர்
 பயில்வ கையின ஸிப்பவன்
 பரவு றுமுர வரிறு ரியெனு
 மதுதெ ரிதரு மர்த்தமென்
 வசிக ரணம துன்னி யல்ஹரி
 வருக தருக முத்தமே
 மகித ஸமுழு தகுள்கு தர்சன
 வருக தருக முத்தமே.

10

பய கூடும் புதுரு கூபு
 கூலிலும் கூவ குலைபு

ஆருவது

வாராணப் பருவம்

‘அரிமாச் சிறு குருளை’

கண்ணங் கரேலென் குஞ்சிநிறங்
கனியுங் கனிவெல் லாந்திரண்டு
முன்வந் தொருசா ரூருண்டன்ன
கண்ணக் குடுமி கவிசுனைரச்
சின்னப் பவளச் சிமிழ்த் தெளிதேன்
செவ்வி மழலீல் கலகலப்பத்
திருமார் பணிகால் பொன்னையியிற்
செம்பொன் னரைஞா ஞைளிமயங்கப்
பொன்னம் பொலங்காற் கிண்கிணியுஞ்
சிலம்புங் கிடந்து பறம்பலம்பப்
பொலிபொன் முகம்புத் தொளி ரெழிற்குப்
புவனம் முழுதும் விலைபோகா
வன்ன அரிமாச் சிறுகுருளை
வருக வருக வருகவே -
வஸ்வி புரத்தெஞ் செல்வழுதல்
வருக வருக வருகவே.

‘பெருமாயலீலை’

கண்ணூர் உலகு தனித்தோற்றிக்
கவர்ந்தோர் கையின் மீட்டெடுத்துக்
கபளீ கரித்து மாற்றுர்கள்
கானு விடத்தே பதுக்கிப்பின்
வின்னேன் வேண்ட மீட்டுமிழ்ந்து
மீள அவர்க்காச் சென்றிரந்தங்
கிரக்கப் பட்டார்க் கிருக்கவுமே
இடமில் லாமற் சுவீகரித்திம்
மண்ணே பொருளாப் பெருமாய
லீலை பலவாண் டெமையாண்ட
மாய வருக மணிவண்ண
வருக வருக மாமேக
வண்ண வருக மாதவனே
வருக வருக வருகவே
வங்லி புரத்தெஞ் செல்வழுதல்
வருக வருக வருகவே.

2

‘இனியநம் பெருமாள்’

தண்ணந் துளவ மாலையினுந்
தமிழ்மா லைக்கே நயந்தாழ்வார்
தமிழ்ச்சொற் றெட்டர்க்குட் டொடக்குண்டு
தயங்கும் பெரும வருககணி
கண்ணன் போகின் ருளென்னுமக்
கணமே பணநா கஜைசுருட்டிக்
கக்கத் திடுக்கிக் கொண்டெழுஉங்
கனிதீந் தமிழ்க்கா தலவருக

எண்ணத் தினித்தங் கெழுசொற்கோ
 வையுனுங் கொள்ளப் புகுந்தினித்திட
 டெழுது கலிதைச் சுவையுனும்புக்
 கினிக்கும் இனிய நம்பெருமாள்
 வண்ணக் கலியற் கருள்திருமால்
 வருக வருக வருகவே
 வல்லி புத்தெஞ் செல்வமுதல்
 வருக வருக வருகவே.

3

‘சுவைத்தீஞ் சூக்தி’

தொல்லார் சுருதி யின்றும்பின்
 தொடர்ந்துங் கண்டு கொளற்கரிதாஞ்
 சுகாநு பவமொன் றுண்மைக்குச்
 சுத்த சாட்சி யாய்த்திகழு
 வல்லாய் வருக வல்லாளர்
 வாழ்வே வருக வாழ்வுற்றேர்
 வல்லாங் கெல்லாந் துளைந்தாழ்ந்து
 வரத்திக் கொளும்பே ரின்பமது
 சொல்லாய்ப் பொருளாய்ப் பொருட்பயனய்த்
 தொடர்ந்து பரினை யித்துருத்துச்
 சொட்டேஞ் சுவைத்தீஞ் சூக்திகளாய்ச்
 சொரியச் சொரியும் முகில்வருக
 மல்லார் மருமத் திருவாள
 வருக வருக வருகவே
 வல்லி புத்தெஞ் செல்வமுதல்
 வருக வருக வருகவே.

4

‘இந்தப் பதத்தித் தகையது’

கொள்ள விருந்து கொழுமலர்ப்புங்
 கோலப் பதமொன் நெழின்மலர்க்கை
 கோலிப் பிடித்து மேலுயர்த்திக்
 குறுமென் சிறிய பெருவிரல்பொன்
 வள்ள மணிவா யிதழ்செறித்து
 வாகாய் ரசித்துச் சுவைத்துலகில்
 வளர்மென் சிசுவிற் கூட்டுண்தாய்
 வாய்வைத் திரசித் திடுமொபோல்
 எள்ளற் கரும்பை ரின்பமென்ப
 திந்தப் பதத்தித் தகையதென
 எல்லார் தமக்கு மறிய வருள்
 எம்மான் வருக இயல்செறுவில்
 மள்ளர் நிரைகும் வல்லிபுர
 வருக வருக வருகவே
 வல்லி புத்தெஞ் செல்வழுதல்
 வருக வருக வருகவே.

5

வேறு

‘பரத்துவச் சௌலப்யம்’

உண்ணிலா வுவகையங் களிதுளும் பிடவாயர்
 உவளகந் தோறுமந்நாள்
 உஞ்சிறுங் கொந்தளக் குறும்புதோ றுள்ளுர
 ஒளிரிந்தொளிர்ந் துளவிருந்தாம்
 அண்ணலா ஏந்தர்யா மித்துவப் பரத்துவச்
 சௌலப்ய அழகுந்தி
 அவனிதல முழுதுநின் னடிப்பாட்டிற் பொடிதேடி
 அலையமுலை யழுதகலசப்

பன்னுலாம் மெஞ்குதலை யாய்ச்சியர் பக்வபரி
பாகமே தைகளாகியப்
பரமபத மனுகவருள் பாலநா ராயன
பரந்தாம வருகவருக
விண்ணுலாம் மெப்பின்பம் மன்னுலாம் படிநல்கும்
வீரமா தனவருகவே
வித்துமுளை விளைவுபயன் யாவுமாய் மெத்துமுதல்
விகிர்தவே தகவருகவே. 6

அந்தர்யாயித்துவம் — இறைவன் உயிர்கள் தோறும் உள்ளும்
புகுந்து கலந்து பரவி நிற்கும் நிலை.
சௌலப்யம் — எளிதாயிருக்குமிருப்பு. சலபம் - எளிமை.

‘கண்ணுளன் வருகவருக’
அத்திக்கும் வல்லிபுர பக்ஷதக்கும் முத்தியருள்
அமலப் பிரான்வருக அன்
றண்ணுந் திருந்தவன் அயிர்க்கருக் மினியையனை
கண்ணுளன் வருகவருக
பத்திச்செங் கனிரசத் தேன்பிலிற் றித்தமிழுப்
பாகாய்க் கனிந்தஞானப்
பாவசத் திஞ்சுவைப் பாடஞ்சா ஸயிரம்
பாவித்த பரவருக
கொத்திச்சி ரங்குதறு மயிலயல் கோளராக்
குலவியா மேஷுதர்கொள்
கொல்லையம் புறவுமான் புல்லுமேய் புனமுமலி
வல்லிபுர நாதவருக
வித்தில்விளை யாததோர் வேதமு ஸ்வருக
விமலப் பிரான்வருகவே
வித்துமுளை விளைவுபயன் யாவுமாய் மெத்துமுதல்
விகிர்தவே தகவருகவே. 7

‘விநோத வைத்தியன்’

உந்தியுறி தாவிநெய் தயிர்க்குட முருட்டியுண்
துபாதி உடலடங்க

உதிர்த்தொரு பாதியாய் உறுக்குமொலி கேட்டுமூன்
ஒடிப் பறந்தகன்றும்

தொந்தியெக் கித்துக்கி யொருதூதை கொண்டோட
நோட்டம்பார்த் திருக்கவொருதாய்
தோன்றுதலு மதுவிட்டுத் துள்ளியவள் துணைமுலைச்
சுவைக்காம்பு பற்றியீர்த்தும்

நொந்துமுறை யிடுமெவர் நோமறந் திடவொர்நூ
தனவிகட நடனமிட்டும்

நோதகு குறும்பாடி நுவலுமாய்ப் பாடிபயில்
நூதன தீதவருக

வெந்தகர்ப் பத்துயிர் வந்துசிசு வரகவருள்
விநோதவைத் தியவஞ்சுகவே

வித்துமுளை விளைவுபயன் யாவுமாய் மெத்துமுதல்
விகிர்தவே தகவருகவே.

8

‘மல்லுக்கு முன்னிஸ்வனி’

நீதிசுவ தர்மமும் நிஷ்காம்ய கர்மமும்
நிலவுநடை யுலகிலோங்க
நேரொவொரு விபவத்து வந்தருளி யாருமுணர்
நீர்மையிதி காசரூப

ஆதியிரா மாயணமு மரபா ரதமுமென்
நவையிற்றின் கதாநாதனுய்
அன்றுதொட் டென்றுமூல கறிராமக் கிருஷ்ணனும்
அமலப் பிரான்வருகனேர்

மோதியசு ரேசரொடு மல்லுக்கு முன்னில்வலி
 மேதகைய வீரவருக
 மோதுளை மதனிலே கேதைபுப தேசமருள்
 மேதான் வருக்காருக
 விதிவிழ வொழிவுரு விசேடமலி வஸ்ஸிபு
 வேளாம்பி ராண்வருகவே
 வித்துமுளை விளைவுபயன் யாவுமாய் மெத்துமுதல்
 விகிர்தவே தகவருகவே.

(விபவம் - கண்ணன், இராமபிரான் முதலிய அவதாரநிலை)

‘கண்ணனேயன்றியில்’

கண்ணனென் ரெஞ்சுகாட்சி ஞானக்கண் காட்டிடக்
 கண்டுளச் சுருள்விரிந்து
 காட்சியல கொழிவறக் கபளீ கரித்தூறல்
 கைக்கொண்டு சக்கைபோக்கி
 உண்ணும்வெற்றிலை முதல்நன்றுபோக்கியமெல்லம்
 கண்ணனே யன்றியில்லென்
 உள்ளார்ந்த அநுபுதி யணர்விலாழ் வார்த்தமக்
 குயர்ஞான ஞேயவுறவின்
 வண்ணமாய் நின்றருள் வள்ளந்பி ராண்வருக
 மைம்மேக உருவாகிநன்
 மங்கலம் பொழிந்தூற்று வாழ்முதல் வருகமறை
 வாழ்வித்த வாழ்வுருக
 வெண்ணெய்நா றிலவிதழ்ப் பண்ணமர் வேய்ஸ்குழல்
 மிழற்றிசைப் பிராண்வருகவே
 வித்துமுளை விளைவுபயன் யாவுமாய் மெத்துமுதல்
 விகிர்தவே தகவருகவே.

ஏழாவது

அம்புலிப் பருவம்

‘உஸ்லாச் லீலா’ விநோதன்

வாழிவளர் மதியமே செய்திகேள் கைகுந்தம்
வறிதாக விட்டுவெந்து
வல்லிபுர வல்லிகை மழிசினங் குழாயேம்
வாழ்ப்புதலு மாயமரயன்
ஆழிமலி யுஸ்லாச் லீலா விநோதனுயிர்ப்
புரதோறி னிக்குமமுதன்
ஒக்கலை யிருந்தொர்கா லுன்னமித் துன்துபே
ருருவெழிலி னுள்ளமாழ்கி
ஏழிசையி னமுதலூற் றின்குழல் தடவுந்தனி
ணைழிந்கர மெடுத்தசைத்திட்
ஷங்குவா வென்கிறுன் இருக்கைகொள் ளாதலைத்
திடுப்பிற வழற்றுகின்றுன்
ஆழிவல ணேந்துமெங் கேழில்மணி வண்ணனுட
ஏம்புலி யாடவாவே
அருமையிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெஞ்சனுட
எம்புலி யாடவாவே

(சங்களை - ஆலயமிருக்கும் காணி)

‘புதுமையிதிலேநுமில்லை’

தன்முகத் தெழிலொக்க நின்முகத் தொளியலை
 தழங்குமொப் புமையுண்மையால்
 ‘தன்மையுஞ் சாயலும் நின்னிடைய’ வென்செய்யுட்
 டமிழ்ச்சுவை யுனர்ச்சியாற்றுன்
 மன்னுமிவ் வுலகருள் தண்ணொளி நின் பாங்கினும்
 மருவலால் மாறில்நின் சீர்
 மாதுரிய மொருதன்சீர் மாதுரிய மோடோத்து
 மகிழ்வுட்டு மத்தன்மையால்
 பொன்னெளிர் தாரகைகள் நடுவமர் நின்னிலைதன்
 புடையுமோ ராங்கொத்தலால்
 பொற்பிளஞ் செல்வனினை யற்புற வழைத்தனன்
 புதுமையிதி லேதுமிலையால்
 அந்நிலை கடைப்பிடித் தண்ணொளிக் கிவனென்டுற்
 றம்புலீ யாடவாவே
 அருமைமிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருமனுட
 னம்புலீ யாடவாவே.

2

‘ஏற்றுசீர் நப்பின்னை’

பாற்கடல் கடைந்தையன் பாருயக் கொண்டுப்
 பண்டுநின் னுடனெழுந்த
 பாஞ்சசன் னியமென்ன நீபளிச் சிடுதலாற்
 பாராட்டு மன்னையர்தம்
 நூற்றுகில் முன்தானை யூடே தன்முகம்
 நுழைத்துவெளி தோற்றுமச்சீர்
 நுணங்குபன் னிறமேக மூடுநீ யொளித்தோடு
 நூதனத் தோடோத்தலால்

எற்றுசீர் நப்பின்னை யின்பார அன்றுதான்
இடபத் திவர்ந்தகோலம்
இலகுமவ் விசாகமா சத்துநீ இடபத்தி
லேறிவரு சீராத்தலால்
ஆற்றவுமொ ரொப்புமைகண் டார்வத் தழைத்தனன்
அம்புலீ யாடவாவே
அருமையிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருமனுட
அம்புலீ யாடவாவே. 3
(இவை முன்றுஞ் சாமம்)

‘இவற்கெங்களும்’

பொதுமைநோக் கிற்படுஞ் சாம்யமொரு பாலாகப்
போதுமோர் சிறப்பு நோக்கிற்
புடைப்பத் தெரிபேத மானவும் பலவாமெம்
புண்ணியன் பொன்மேனிகொள்
புதுமையிகு நீலமே கச்சியா மளத்தழுகுன்
புகழ்வெண்மைக் கென்றுமிலைகாண்
புரையறத் தேய்ந்துதேய்ந் தழிந்துயின் வளருநின்
போக்கிங் கிவற்கெங்களும்
வதுவைகொள் கண்ணியரை வஞ்சித்து வாழுநின்
வழக்கா நிவற்கில்லைசீர்
வந்தனைசெ யடியாரை வானேற்ற வலவனிவன்
மற்றது நினக்கில்லையே
அதுவெதுவு நோக்கா தழைத்துமகி முங்கிவனை
அம்புலீ யாடவாவே
அருமையிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருமனுட
அம்புலீ யாடவாவே. 4

‘குர்ய நாராயணனிவன்’

நீடுயர் வானத்து நின்றுதேக் கெறிந்திந்த
நீணிலம் முழுதுமேவும்
நிலவுமோ நினதன்று நிற்குப கரிக்குமந்
நிகரிலா விரவியொளியிற்
கோடிதனி லொருகூறு மாகாதவ் விரவிநடு
கோயில்கொண் டிருக்குமெங்கள்
குழக்கெனுளி யேயதுவும் கொடுவெம்மை யாமதைக்
குளிர்விக்க நின்பாலுறும்
நாடுகுளிர் சாதனப் பொறியுமிவன் நம்குர்ய
நாரா யணனிவன்காண்
நாடவுறு பேதம் தாகவும் விளையாட்டு
வேட்கையின் நயந்தழூத்தான்
ஆடுகொடி சூழ்வல்லி யானுடைய மையனுட
னம்புலீ யாடவாவே
அருமைமிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருஷனுட
னம்புலீ யாடவாவே. 5

(இவையிரண்டும் பேதம்)

‘இங்கிருந்து பார்’

மோனமுனி வோர்களும் முகாமிட் டிருக்குமிம்
முதுதலத் தஜைதல்நிற்கு
முற்றவ மிலாமலைய தாதுகண் டாயுலகர்
முன்னுமித் தலத்தகட்டுள்
மானமிகு பழநகர்க் கர்ப்பமொன் றற்றுநில
மகள்மார்பின் முலைமுகடெனுப்
பம்பிமேற் பொங்குபல கும்பஸ்க ஸிருந்தசீர்
வந்துபார் நந்திமுதலா

ஏனபிற தெய்விகந் தேக்குபொற் புதையல்கள்
 இவற்றுக்குற் றிருந்திஃதினுக்
 கியல்புனித மருவலும் அதன்பரிச சுகமுமிங்
 கிருந்துபார் நுகர்ந்துபார்ந்
 ஆனபுக முத்தலத் தண்ணல்நண் பேற்றிவனை
 டம்புலீ யாடவாவே
 அருமைமிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருமனுட
 னம்புலீ யாடவாவே. 6

‘அஸ்துக்கிங் கில்லில்லை’

எல்லாரு மித்தலத் தெல்லாரும் போலந்
 எண்ணரிய சித்திபெறலாம்
 ஏய்ந்தகல் லானிமுற் சிவயோக சித்தியும்
 இங்குனக் கிலபிக்குநின்
 அல்லாரு மறுவுனைச் சொல்லா தகன்றுவிடும்
 ஜூயன்செங் கரத்தினுழி
 அல்லுக்கிங் கில்லில்லை யாம் நிலைமை சாதிக்கும்
 அலைத்துநிற் கலக்கவருமப்
 பொல்லாத ராகுவிங் கனுகுமே ஸனந்தாழ்வான்
 பொங்குசீற் றத்தழுவினிற்
 புகைபுகைந் தெரியுமெம் பூமகள் கேள்வனைடு
 புதியநண் பார்தலுக்கிள்
 தல்லாத சந்தர்ப்பம் அரிதாமிங் கிவன்தனுட
 னம்புலீ யாடவாவே
 அருமைமிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருமனுட
 னம்புலீ யாடவாவே. 7

‘கூத்தாட்டுமதிசயம்’

புலமைக் கவித்துவப் புதிர்விளைத் தாலிக்கும்
புலோலிவிளை தமிழ்மணமுமெய்ப்

போதமலி சித்தாந்தப் போதுபயன் லாலிக்கும்
புகழ்பூத்த சைவமணமும்

நலமிகக் கமமுமித் தலத்திற்போல் மற்றெங்கும்
நாடின் பெறுதலரிதால்

நங்கள்வென் ஜெய்க்கள்னன் நாளினும் பொழுதினும்
நடுயாம வேளைதானும்

குலவிக் களித்தாடி நேரமொரு கோலமாய்க்
கோதில்சீ ரடியரீநடுவுட்

கூத்தாடு விழவில்வாய் குழறுமெய்ப் பக்தரையுங்
கூத்தாட்டு மதிசயச்சீர்

அலகிலுல கெங்குநிற் காவவல விங்கிவினை
தம்புலீ யாடவாவே

அருமைமிகு சங்களைய டிக்கணமர் பெருமனுட
ஏப்புலீ யாடவாவே. 8

(இவை மூன்றுந் தானம்)

‘விளைக்கேடன்’

எண்ணாருங் காக்கணப் பொன்வண்ண னின்றெமோ
திருய்த்துக் கரம்பிசைந்திட்

டினைவிழி சிவந்துகுறு வியர்வியர்த் தேனின் னு
முவன்வந் திலானென்றலும்

உண்ணாடுங் கிக்குலைந் துனக்காக வேண்டியாம்
ஊங்கெலாந் தேங்கிவழியும்

உலகவிஞ் ஞானிகள் விசாரணைக் கெடுபிடிக்
குட்படுத் தப்பட்டோகொல்

விண்ணகம் பாயிசெயற் கைக்கோள்கள் விரவலின்
வீதிதடை படுதலாற்கொல்
வினைக்கேட னயினன் மேவா திரானெனுநம்
விளக்கமஃ தேற்கின்றிலன்
அண்ணுதற் கரியதிவ னங்கார மஃதறிந்
தம்புலீ யாடவாவே
அருமையிகு சங்களை யடிக்கணமர் பெருங்குட
னம்புலீ யாடவாவே. 9

‘உதுசொலற் கஞ்சதும்’

பெறுமதி யணர்ந்திடாப் பேதைமைக் கிறுக்கினிற்
பெயரா திருந்தனையெனப்
பேசுநரு மிங்குளர்மற் றதுவுண்மை யாயிடற்
பெருமோச மாமறிதிநீ
சிறுவனே எம்மண்ணல் பெரியனே அங்கதைச்
சென்றுமா வலியிடங்கேள்
சிறியதிரு வடியிவன் சேவடிக் கீழுளன்
செய்தியிது தெரிதிவேண்டில்
உறுவிசையி னஞ்சுதாவு தாவிநிற் கைப்பற்றி
உவனாடிக் கீழிடுவனேல்
உணக்கென்ன ஆகுமோ உதுசொலற் கஞ்சதும்
உணர்ந்துய்த லுன்பரங்கான்
அறுதியற வுறுதிதரும் அறநிதியெ மையங்குட
னம்புலீ யாடவாவே
அருமையறு சங்களை யடிக்கணமர் பெருங்குட
னப்புலீ யாடவாவே. 10

(இவையிரண்டும் தண்டம்)

எட்டாவது

சிற்றிற் பருவம்

‘போலிபூங் கண்ணு’

காம கலையொன் றிளங்குழவிக்
கண்ணக் குடுமிக் கவினைளிரக்
கமல வதனப் பவளவிதழக்
கணிபூங் குதலைச் சாரெழுமுக்கித்
தாம வனமா லிஙகதாழுத்
தயங்கு சிறுமென் பொற்பண்டி
தழங்கத் தழங்கு பொன்னரைஞாண்
தங்க மணிகிண் கிணியொலிப்பப்
ழும தேவி யுடல்சிலிர்க்கப்
புதுப்புந் தளிர்மென் பதம்பதித்துப்
போந்த வாரே எனநயந்தோம்
பொலிபூங் கண்ண புயல்வண்ண
சேமத் துணைந் யெமக்கலையோ
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
திருவார் சிங்கைப் பெருமதலே
தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

‘வாசதேவ விருது’

வளர்பே ரண்டப் புரையுள்ளாரு
 வரையுந் தவிரா துறச்செறிந்து
 வசித்து வசித்து விளையாடி
 வாச தேவன் விருதுபெற்ற
 குழகா கோலக் கொழுமணியே
 குழந்தைக் கனியென் றுன்பாவிற்
 கொள்ளு மினிமை யள்ளுறிக்
 குழழுந்துள் ஞருகிக் கனிவேம்யாம்
 இளமாண் குழவிப் பதத்துக்காம்
 இன்னுக் குறும்பும் உளகொல்லோ
 எமைநீ நோக்குங் குறுநோக்கில்
 ஏதோ உண்டால் தஞ்சுவம்யாம்
 செழுமாண் கமலச் சேவடியாபி
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவரார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

2

‘புனராவர்த்தம்’

மருத மிடறி வருவஞ்ச
 மாயச் சகடம் விழுவிடறி
 மகேந் திரன்கன் மழையிடறி
 மடிவா யிடையர் இடரிடறிப்
 பொருது போன மானத்தைப்
 புனரா வர்த்தம் பணவெண்ணிப்
 போர்க்கார்ப் பரித்த சிசுபாலன்
 போலிக் கர்வங் கெடவிடறிக்

கருது மடியார் கவலைகளுங்
 கலங்க விடறி னுயென்றுல்
 கையார் சிறியேஞ் சிற்றிலையுங்
 காலா விடறல் கண்ணியமோ
 செருவென் றசரர் சிரமிடறுந்
 தீரா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

3

‘அவள் பாலுண்டுங்கு’

பிள்ளைப் பேதைச் சிறுமீர்காள்
 பேதை யேற்குக் குடல்விளக்கம்
 பிறங்கப் பிறந்த பேராளன்
 பெரிய மாயப் பூராயக்
 கள்ளக் கண்ணன் இங்குவரக்
 கண்ண ரோவென் றுனதன்னை
 கல்வளை யாச்சி யொருகணம்முன்
 கடுகி விசாரித் திங்கேதான்
 உள்ளம் வைத்துப் பெயர்கின்றுள்
 உடன்போ யவள்மா மடித்தலமலீழந்
 துருண்டுன் மாய விழிபுரட்டி
 உவப்பித் தவள்பா லுண்டுங்கு
 தெள்ளித் தெறிக்குஞ் சில்வண்டே
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

4

‘இருக்கி விரு’

வேண்டா முனக்கில் விளையாட்டு
 மிகுசூர் வேட்கைக் குறுமகளிர்
 விழைந்தார்ப் பரித்து மணல்தெள்ளி
 விரும்புஞ் சிற்றி லிருந்தமைத்துத்
 தூண்டா விளக்கேற் றிக்களித்துச்
 சுகித்திங் கிருந்து பெறுமகிழ்வைத்
 துண்டா டிக்கண் டிதம்பண்ணும்
 துடினத் தீம்புன் பண்பாகில்
ஆண்டாள் தானும் நினைவேண்டாள்
 அகுயைக் கசப்பு மனத்தெழுமேல்
 அமுது தானுஞ் சுவைக்காதே
 ஆரா அமுதே அருமணியே
 தீண்டா தெம்பா விருக்கிலிரு
 சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

5

‘வைப்பாட்டிகட்கும்’

விரிநீ ராகுவி வேங்கடத்தும்
 வியன்கா வேரித் துருத்தியினும்
 வீழுங் காதல் நின்மனைக்கு
 வியன்மா ஸிகைகள் வகுத்தமைத்தாய்
 மருவார் மருவாத் துவாரகைமா
 மதுரை யாயர் பாடியில்நின்
 வைப்பாட் டிகட்கும் மாளிகைகள்
 வகுத்தாய் மாற்றே ஸைப்பட்டுன்

திருநாட் டென்வார்க் குயர்விரஜா
 தீர்த்தக் கரைப்பொன் மனையமைத்தாய்
 சிற்றஞ் சிறியேஞ் சிற்றிலினிற்
 செற்ற முனக்கே ஞேபுகலாய்
 செருமாண் பினுக்கோர் சிங்கேறே
 தீரா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

6

‘உணர்மாட்டாய் போலும்’
 பசுநன் வனத்தார்ப் பைம்முகிலை
 பள்ளன் பரவு செம்பாட்டன்
 புலவுப் புழுதி மெய்தோயப்
 பதவிக் ஷேபம் பயில்பாலா
 குசவ எத்தாய் கொழுநனெனக்
 கொச்சை யானுஞ் சிலவர்புகல்
 கோனுக் காக எம்பாலிற்
 குறைகொண் டென்யா மதன்திறங்கேள்
 மசகக் கணியத் தசரகுலம்
 மாய்க்கும் வீர மற்றதுமுன்
 மாண்பே யுரைக்கும் அஃதுணர
 மாட்டாய் போலும் மழலையருச்
 சிசுவா தலினு லதுவு மொக்கும்
 சேயே சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

7

‘அவள் வாரிசுகள்’

நாங்க எாங்கா ரிகளென்ன

நாத்தி மார்முன் நீபறைந்த

நாழம் என்னே நின்நறையூர்

நாச்சி செருக்கிங் கறியோமோ

பூங்கள் ளாழுகும் மாலைநம்பி

பின்னு யேக முன்னேகும்

பிராட்டி யவள்வா ரிசுகள்நாம்

பிற்தம் பழிக் ருவானன்றென்

ஞங்கெம் திருவள் ஞவர்தொடுக்கும்

அதுவும் அறியாய் கொல்குழந்தை

ஆத லான்மற் றதுவுமொக்கும்

அன்பொன் றன்றி நின்பாலின்

தீங்கொன் றியம்ப யாமாட்டோம்

செல்வா சிற்றில் சிதையேலே

திருவார் சிங்கைப் பெருழலே

தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

8

‘இங்கு வேகாது’

கானு முலகம் பறையென்னுங்

கடவுட் சிறுமி மணற்சிற்றில்

கருதும் மனிதர் செயல்கள்மணற்

கறிசோ றுக்கல் இவையிற்றைப்

பேஞுந் தனையும் பெரும்பந்தம்

பேதை யுயிரீ டேறவைக்கும்

பெருநோக் கதனி லிங்கிவற்றைப்

பேசா தழித்திட் டொழித்தாக

வேணும் என்னும் வேதாந்த
 விதிமேற் கொண்டோ வந்தீர்நீர்
 விந்தை! அந்தப் பருப்பிங்கு
 வேகா தைய விட்டகல்நி
 சேனு மறியச் சேனமதூர்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

9

‘பிழை விளங்கேல்’

அண்பால் ஆழ்வார் சுவாமிகளுக்
 காண்பால் நைவேத் தியம்பண்ணி
 யல்லா தெதுவும் பண்ணேமல்
 வவதி கூடும் அவசரத்தில்
 நின்பால் வார்த்தை யாடகிலேம்
 நீல மேகச் சியாமளகேள்
 நேர்த்தி முடிக்கும் வரைநின்றுல்
 நினக்குந் தருவேம் எனினுமொன்று
 பின்பால் எம்மிற் பிழைவிளங்கேல்
 பேய்ச்சி முலைப்பாற் சுவைவாய்க்குப்
 பிடிக்கு மெனிற்சொல் சக்ரதர
 பீதாம் பரதா மோதரனே
 தென்பாற் குடந்தை வல்லிபுரச்
 செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 திருவார் சிங்கைப் பெருமுதலே
 தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

10

ஒன்டாதாவது

சிறுபறைப் பஞ்சம்

‘நாடாஞ்சு வித்தகன்’

வானுடு காக்குமிந் திரனுக்கு மாண்புபல
வழங்கியங் கவன்நாமழும்

மாலென்ன வகைசெய்து மற்றுமொரு கருணையான்
மருவுபேந் திரனுமாகி

நானுடு திசைகளும் நற்கீர்த்திப் பிரபைகோள
ந்குவல்லி புரத்தமர்ந்த

நம்பசீர்ப் பெருமகிமை நாடறிய நிகழோகை
நயப்புற் றுவப்பினேங்கி

மீனுடு தெண்டிரை மிகுத்தாடு பேரோதை
விண்டலமு மதிரவார்த்து

விருஞும் வங்கநற் கடலூ நாடாஞ்சு
வித்தகன் உத்தமன்செந்

தேனுடு கோன்றைமலர் திருந்திழல் மருவுபரன்
சிறுபறை முழுக்கிகியருளே

செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

‘பாலவிதென்ன பறை’

வாரியல் சிறுபறைமென் வயிற்லைய வாயிதழ்
மருவுசிறு திவலையலைய

வான்கமலை முகையனைய மலர்முகத் தொனியலைய
வனப்புறு மலர்க்கரத்துச்

சீரியல் இளந்தளிர்க் குறுவிரல்கள் இடையலையச்
செய்யமா தவத்துயர்ந்த

தெய்வமுனி வோர்களுந் தேடியலை பதவினைச்
செழும்புழுதி யலையமேவும்

பாரியல் பூங்குச்சிச் சிறுவரொடு சிறுமியர்
பரிந்தனைந் தென்னவீது

பாலாவீ தென்னபறை பறையென்று பின்முனைப்
பரந்துகுழ்ந் தலையமன்னர்

தேரியல் சிங்கைந்த் தெருவுதேர நெம்மரச்
சிறுபறை முழுக்கியருளே

செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வங்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

2

‘வீரமுரசோ’

ஏடியல் மலர்க்கூந்தல் ஏந்திமூயர் மனவினைக்
கென்றன்றின் றமிழ்வகுத்த

ஏறடர்த் திடுஞ்செயற் கேர்மருவு தெய்வீக
எழில்தேக்கு மார்வழூர

நாடுசீ ருவகையொடு நானிலம் வந்துகுழ்
நற்களத் தேற்றெழுந்து

நப்பினைக் காகவள் ரப்பெரு முரட்டே
நடக்கிமீ தூர்ந்த வென்றிப்

60   வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

பீடுகெழு வீரமுர சோவீது வறிஞர்மகிழ்
பெருங்கொடைத் தானமுரசோ
பீழைதரு காரசுரர் பேரிலார்ப் பரித்தெழும்
பிறங்கொலிப் போர்முரசமோ
சேடுபடு திசையெலாஞ் செவிடுபடு மிதுவெனக்
சிறுபறை முழுக்கியருளே
செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

3

‘சித்தநிகழ்திரு’

மத்தவயி ராதவம் மலையுருவி னர்ந்துநின்
மலரடிகள் தாங்கிநிற்கும்
மாறில்பே ரதிசயத் தீறில்நல மாண்பெலாம்
மாநிலங் கண்டு வாழ்த்தும்
அத்திகிரி ஜஸ்வரிய புரியெனும் பெயர்க்கேய்ப்ப
அகிலவுல கும்விலைகொஞும்
அருமணிவை ரூரியத் தணிகள்வேய்ந் தொருநீநன்
கமைந்துவாழ் திருவேங்கடம்
புத்திசித் தங்கவர் புதுப்புனுகு மணமருப்
பொற்பினர் சீரங்கமாம்
புண்யமிகு திவ்யதே சத்தெலாம் பொங்குபுகழ்
பூதலம் பொலிய அருஞும்
சித்தநிகழ் திருவான சீதர சியாமளநின்
சிறுபறை முழுக்கியருளே
செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

4

‘சிங்கயருள் இளவேறு’

துஞ்சுபுலி இடறவரு சிதடர்போல் தஞ்சிறுமை
தோன்றுது வந்தெதிர்ந்து
தோள்வலியு மார்வலியுஞ் சோடைபோ யோடிமறை
தொல்லோருன் மல்லர்கள்தம்
நெஞ்சுபோல் வஞ்சமொழி வகையிரித் தேமாற்று
நேயமி லிளங்காதஸர்
நெஞ்சுபோற் பொய்க்கரி புகன்றிடநன் மன்றேறு
நீசர்தம் நெஞ்சுபோல்நின்
றெஞ்சாது படபடென் பேரிகை முழுக்கெழுவஃ:
தெப்பாலு மெதிரொலிக்க
ஏழே றடர்த்தவோ ரெழிலேறு சிங்கயருள்
இளவேறெம் பேரேறுநந்
செஞ்சாந் திலங்கெழுற் சிறுபுயத் தடலேறு
சிறுபறை முழுக்கியருளே
செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

5

‘குடைக்கூத்து’

கொம்மைமுலை யாய்ச்சியர்குணலையிடப் பல்பறைகள்
குமிறிடத் திருப்பேர்நகர்க்
குடைக்கூத் தியற்றுமெங் கோவிந்தன் வேண்டிடிற
குடைக்கூத்து மாற்றுமதனுல்
வம்மினே நாமெலாம் மரவுருப் பசங்குடைகள்
வடிவின்முன் நிற்றுமென்ன
வந்துசில தேவர்கள் வரிசையொன் றிட்டன்ன
குட்டையால் குழும்வீதிச்

செம்மைமலி சேதாக்கள் நிரைதிடுக் குற்றயல்
சிதறியோ டச்சிரிசிரித்

தெண்ணில்பல் சிறுவர்குழு சீழ்க்கைவிளை யொலிதேக்கித்
திமிதமா டிக்களிப்பத்

தெம்முஜைக ளோக்குறச் செம்பவள வாய்நம்பி
சிறுபறை முழுக்கியருளே
செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

6

‘நீயெனும் புதிர்’

நாதமென் பெயரதோர் தத்வமுத மூன்றமையும்
நாடுமெந் நாதமூலம்

நன்கியல் வகையினால் ஞாலமீ தியல்வதெனும்
ஞாயமும் நன்குதேறிப்

போதமலி நாதம தியக்குநனும் நீயெனும்
ஏதிருமிப் பூதலத்தோர்

பொள்ளென வுணர்ந்துயத் தெள்ளுமணி வாயிதழப்
புலாங்குழு விசைத்தலொன்றே

காதமரு மின்னிசை கதிததோங்கு தீஞ்சுவைப்
பாஞ்சசன் னியமுமொன்று

கனிவாயின் வைத்தாது கருமமுங் கைவிடாக்
கண்ணவெம் புண்யமுதலே

சேதனந் தொறுந்தொறுஞ் சென்றுசென் றியல்பரிசு
சிறுபறை முழுக்கியருளே

செல்விதிரு புல்குமரு மத்தழக வல்லிபுர
சிறுபறை முழுக்கியருளே.

7

வேறு

'சுதந்திர வாழ்வு'

ஓதுய ரறநெறி மீதுற மறநெறி
யுட்கி யுருக்குலைய
உண்மை யுயர்பொறை வண்மை கிளர்ந்தொளி
ஞன்ன மூயர்ந்தேற
தீதுறு புலனெறி வாழ்வுறு மாமயல்
சிதைந்து புகைந்தறவே
செந்நெறி வாழ்வு தலைப்படு சார்பு
சிறந்து சிறந்துயர
மாதுய ருஹமிடி மலிபிணி தருகவி
மங்கி மறைந்தோட
மங்கல மல்கு சுதந்திர வாழ்வினில்
மாநில மீடேற
முதுல குயவருள் மாதவ வீர
முழக்குக சிறுபறையே
மூவடி கேட்டுயர் தாவடி மாய
முழக்குக சிறுபறையே.

8

'தந்திர நாசகன்'

தந்திர வலியினி ஒய்ந்திடு வேட்கை
தலைக்கொள் சுயோதனன்செய்
சதிப்பு குழியினி லதிபல மன்னர்கள்
மிதிப்பு குடர்பிதிர
அந்தர மாமுக டணிமுடி யரசிட
அதலத் தடிவிரச
அன்றினர் வெருவுற நின்று நிமிர்ந்திட
தந்திர நாசகமேல்

வந்துறு செருவினில் முந்து முதற்கடை
 முன்னணி கொள்ளின்று
 மாதிரம் பூதரம் ஏதும் நடுங்கிட
 மனிவா யிதழ்கோலி
 முந்து முழக்கேழு நந்து கரத்த
 முழக்குக் கிறுபறையே
 மூவடி கேட்டுயர் தாவடி மாய
 முழக்குக் கிறுபறையே.

9

‘ஆலிக் கருமுகில்’

காதலும் வீரமு மாமிரு திறமுங்
 கடன்மலி வையத்துக்
 கடவிட விடையெதிர் முடுகிடு தடையவை
 இடுகிட வென்றேற்றிப்
 பாதலந் தொட்டுயர் மீதல மனவும்
 பழியனு காவாறே
 பாலித் திடுமேரு ஓலிக் கருமுகில்
 பாலா வரலீலா
 பூதல மாதொடு பூமா தணைபுய
 புகழார் வல்லிபுரப்
 பொற்பொளிர் வைப்பே அற்பொளி ருள்ளத்
 தாரா அமுதேயிம்
 முதுல கெங்கனு முதுபுக ஞோங்க
 முழக்குக் கிறுபறையே
 மூவடி கேட்டுயர் தாவடி மாய
 முழக்குக் கிறுபறையே.

10

பத்தாவது

சிறுதேர்ப் பருவம்

‘பார்த்தசாரதி’

போங்கார வாரமிகு போர்க்கெதிரு நூற்றுவர்
புரஸ்திரிகள் நூலிழப்பப்
பொங்குமுத் துங்கவே கப்புரவி வாய்க்கலினப்
புரிநூ லிழுத்திழுத்துச்
சிங்காத பெருவிறற் செம்மல்பல் குனற்கன்று
தேர்ச்சா ரதித்யமேவும்
சீர்த்தவத் திருக்கோலப் பார்த்தசா ரதியாகச்
செழுமையார் மயிலையோர்சார்
பங்கே ருகத்தடம் பயிலல்லிக் கேணியிற்
பார்புகழ் வேதவல்லி
பாங்கமர்ந் தோங்கிசைப் பண்ணை மூவரிசை
பரிந்துகேட் டிருந்தசெல்லவ
செங்காவி மர்விழிகள் சேர்ந்துகூட் உண்ணழக
சிறுதே ருகுட்டியருளே
செல்லியலர் மங்கைதோள் புல்குபுயவுல்லிபுர
சிறுதே ருகுட்டியருளே.

'உத்தான சாயி'

நடந்தகா லசாவுந்ற ஞாயமோ ஞாலமிது
நாடுபே ருழிவெள்ள
நடுவுற் றமிழ்ந்துபா தலமுற்ற நாளினேர்
நாமந் லேணமாகி
உடன்றதன் சார்பிலோ கிடந்தனை யெனவினுய்
உடன்பதில் வேண்டுமெழிசைக்
குத்தான சாயியா யுன்னமித் தெடுத்தசிரம்
ஓரளவி னில்நிறுத்தித்
தொடர்ந்துவரு வாழுமென் சொற்பயன் துங்கவக்
குடந்தைக் கிடந்தகோலம்
குடருருவின் வல்லிபுரத் தொல்கோயில் காண்வரத்
தோன்றநிகழ் சிங்ககயரசே
திடங்குலாந் தோள்வலிகொள் செல்வகே சவநம்பி
சிறுதே ருகுட்டியருளே
செல்வியலர் மங்ககதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
சிறுதே ருகுட்டியருளே.

2

'இதுவுமோர் நெறியுள்ளம'

பொங்கார யிர்தவெண் பாற்கடற் பணியளைப்
புயல்புரண் டெனக்கிடந்து
பொதுவிழழ வினிலதன் மீதிருந் தேதமில்
புவனிக் கிழிந்தஞான்றே
தங்காவல் கட்டழிந் தெங்குமா யர்மனைகள்
தட்டுஞேப் புற்றுமாயச்
சகிப்பருஞ் சாகசக் குறும்புகள் மிகப்பல
தலைத்தலை வினாத்துமனையோர்

எங்காதற் கண்ணன் ரேவென் ருணர்ந்து ருகி
ஏன்றபரி பாகராகி
இன்பவீ டெய்தியு இதுவுமோர் நெறியுண்மை
ஏழலகு மேறவருளும்
சிங்கார லீலா விசித்திர விநோதகநற்
சிறுதே ருகுட்டியருளே
செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வஸ்ஸிபுர
சிறுதே ருகுட்டியருளே. 3

‘எளிமை நட்ட’

மாணிக்கத் தச்சிட்டு மரகதத் துருளார்ந்து
மருவுபவ எக்கால்நிறீலி
வளரொளிகொ விரசதப் பீடமார்த் தெம்பிக்கென
ரும்பர்கோ வுபகரித்த
ஆணிப்பொற் சிறுதே ரநாதரவு பண்ணியிங்
கட்டமரு கிட்டசிறுபுன்
ஆதார சாதனத் தணிகொள்சிறு தேராக்கி
ஆடம் பரத்துயிம்பு
நாணிச்செவ் வெளிமைநட்ட நாடுவர் நாகரிகம்
நட்டமுறைப் படுத்துயிந்த
நம்பிகைச்சித்திரங்காண்மின் ஹாண்மின்களென
நாடுசீர் ரகிக்போற்றச்
சேணிற்கு மமருஞ் சீர்போற்ற ஏர்பெற்ற
சிறுதே ருகுட்டியருளே
செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வஸ்ஸிபுர
சிறுதே ருகுட்டியருளே. 4

‘ஆதிமுலமே’

கன்றெடு கபித்தமுங் காசினியி அருளவொரு
கைகொண் டெறிந்துருட்டிக்
கஞ்சனே வலின்வரும் வஞ்சவெஞ் சகடம் நின்
கால்வீகாடு துகைத்துருட்டித்
தின்றற வொழிந்தவெறு வெண்ணெய்த் தடாவுகள்
தடதட வெனுவருட்டித்
தினவுகொண் டெதிர்மல்லர் சிரங்கரந் தோடைதோள்
சிதைந்திட வுதைந்துருட்டி
அன்றெரு கராவயின் அகப்படு கஜேந்திரன்
ஆதிமு ஸமேயென்றிட்ட
அக்கணந் தேர்ந்துணர்ந் ததற்கருள் வீறுகூர்
அருளாழி விரைவினேரே
சென்றுற வுருட்டுமெஞ் செம்பவள வாயழக
சிறுதே ருருட்டியருளே
செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
சிறுதே ருருட்டியருளே. 5

‘அழுத கவிதைப் பெயல்’

அள்ளிக் கிளர்ந்தெழுந் தகவளா கந்துழவி
ஆவிநுண் புரதொறும்புகுந்
தள்ளுறு மன்புருக வென்புருகு மாழ்வார்க
ளமுதகவி தைப்பெயலினில்
துள்ளித் தளிர்த் துத் தளிர்த்துவந் தின்னுமவை
சொற்சவை யுணர்ச்சிபெருகத்
துதிக்குநர் துதிதோறுந் தொல்லுலகிதெங்குமாய்த்
துலங்குநின் னழகுமகிமை

உள்ளிக் கருங்கொடிச் சிறகொளியி னாடுநின்
ரேளிரழுகும் நின்னழுகெனு
உணர்ந்துணர்ந் திரசிக்கு முரவோர்க் ஞள்ஞருஞ
மொப்பிலா இன்பனுபவந்
தெள்ளிக் கொழிக்கவற் றுருளிளஞ் சேயழக
சிறுதே ருருட்டியருளே
செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
சிறுதே ருருட்டியருளே.

6

‘அருள்நடனம்’

செங்கணரி தேவஹரி யெனநாவிற் ரேணேழச்
செபிக்குநல் லோரிபொருட்டாச்
சீர்த்தசெம் பிரபையுங் கூர்த்தமெய் யறிவுமாந்
திருவருட் பிழம்பு தோன்றி
யங்கணம் ரறியாமை அக்குவே ருணிவே
ருக்குமவ் வருள்நடனமே
அன்றுபிர கலதனு ரவலங்கண் டலங்குளையொ
டஞ்சவரு கொடுங்கூர்நகச்
சிங்கமாய்த் துங்கவுயர் தூணஞ் சிதைத்துவெஞ்
சினந்திருகி யவ்விரணியன்
செடியுடல் செதிள்படச் செகுத்திட்ட சீரனத்
தேர்குநர்க் கார்விருந்தாஞ்
செங்கடக் மினிர்புயச் சிங்கைகா ராதிபதி
சிறுதே ருருட்டியருளே
செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
சிறுதே ருருட்டியருளே.

7

‘எளியபாளி’

தீயர்கொடு கைக்கெதிர் தூயரா வார்க்குதவல்
 செப்பமார் நடுநிலைமையாம்
 செய்தவன் நானென்னுஞ் செருக்கொழித் தன்றினர்க்
 செகுத்தல்நிடி காம்யகன்மத்
 தூயபெயர் பெறுமிதிற் சோர்வரு தெதிர்நின்று
 துஷ்டநிக் கிரகம்பணில்
 தொன்மையற மேலோங்கும் சுவதர்ம மாகுமவை
 சோர்விலா தியற்றல்தவமாம்
 ஆயவிந் நெறியொழுகு மாசார சீலர்தா
 மாத்மிகப் பேரூர்தலுக்
 கருக்கதைய ரென்னுமிவ் வெளியபா ணியினிலன்
 றரியகே தோபதேசக்
 சேயபோரு எருள்குரு அயதிரு மாதவா
 சிறுதே குகுட்டியருளே
 செல்வியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வஸ்விபுர
 சிறுதே ருகுட்டியருளே.

8

‘அத்தாட்சிச் சுவடு’

அல்லியல் நறுங்கூந்த லழகிஜா னாவியையன்
 றனுமாழுவார் நேடிவந்த
 அன்றுதொட்டின்றுமினி மேலுமோ வாதொன்று
 மாத்மிகச் செறிவுநீடித்
 தொல்லிய விராமகதை முளைமூல மாயது
 துலக்குமற நெறியுமோம்பித்
 தோன்றிட மனேகமு மான்றரா மாயன்த்
 தத்தாட்சிச் சுவடுதாங்கி

நல்லியல் ஈழம்நின் குமத்தி ஞற்குலவும்
 நன்மைமுன் வகுத்ததொன்றே
 நாற்றிசை விளிம்பினும் வீற்றுளீற் றிருந்துமிந்
 நாடுகாத் தருஞுநம்பி
 செல்லியல் சோலைமலி வல்லிபுர நாதநின்
 சிறுதே ருஞ்சியருளே,
 செல்லியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
 சிறுதே ருஞ்சியருளே. 9

‘கிர்த்திவாழி’

தொல்காப் பியத்தொன்று மாயோனெ னூற்றினிற்
 சுரந்துதொடர் பல்காப்பியந்
 தொறுமருவு சிற்றருவி யாய்நெளிந் தற்புறத்
 தோன்றுபரி பாடந்தியாய்ப்
 பல்கா தரந்துன்று புதரா மாயனப்
 பாற்கட லெனுப்பரந்து
 பக்திகூ ரகுணகிரி பாவதனி லலைவீசிப்
 பத்யபா கச்சுவைநலச்
 சொல்லாரு மாழ்வார்கள் தூயநா மத்திடத்
 தோன்றுதிரு நாஸயிச்
 சுவையாரு நவநீத நைவேத்ய மாயனின்
 தொல்கீர்த்தி வாழிவாழி
 செல்லாரு முருவழக திருவாரு மொளியழக
 சிறுதே ருஞ்சியருளே
 செல்லியலர் மங்கைதோள் புல்குபுய வல்லிபுர
 சிறுதே ருஞ்சியருளே. 10
 முற்றும்.

வல்லிபுர மாயவன் திருவடிகளே சான்.

பூர்த்தியான தேதி: 08-07-1988.

அர்ப்பணம்

எமது அன்னை லக்ஷ்மி. அவரைப் பெற்றவள் பொன்னுச்சி. பின்னை உறங்காவில்லி தாசரின் மஜைவி பொன்னுச்சி போன்றவர். அவரின் கூடப் பிறந்த ஒரு தமக்கையாரின் மகள் பாறுவதி. இவர் எமக்குப் பெரியம்மா. உலகத்தார்க்குப் பின்னையக்கா. பின்னையக்காவின் பெரியம்மா மகள் கந்தையா. இவரோ குல தொல்லடியார். இவர்களெல்லாம் வல்லி புர ஆழ்வார் ஸ்வாமி ஆலய ஆதிகர்த்தாக்களின் வழிவழி வந்த திருமால் உரிமையாளர். தொண்டர் தொண்டர்; தொண்டர்தம் தொண்டர்கள். நாம் பெரியம்மாவென் ஆராமமோடு அழைக்கும் பாறு வதி (திருமதி பாறுவதி—கணபதிப்பின்னை) எம்மை உருவாக்கிய உத்தமி. அவருடைய நினைவாக செஞ் சொற் கவியமுதம் நிரம்பி வழியும் வல்லிபுர மாய வன் பின்னைத்தமிழை, தென்பாற் குடந்தைச் (வல்லி புரம்) சக்கரபாணியின் பொன்னுர் திருவடிக்கு அர்ப்பணமாக்கி வணங்குகிறேன்.

ஆழ்கடலான்

‘தூப்புல்’,
வல்லிபுரம்,
சிங்கைநகர்,
புலோலி.

30-01-1989

ஸ்ரீராமஜெயம்

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் உரவளம்

முக்கிய குறிப்பு :

இப்பிரபந்தத்தில் வரும் வரலாறுகளைக் கருடன் விடுதாது, ஆழ்கடலான், வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம் என்னும் நூல்களிலும், தத்துவப் பொருள்மைவுகளைத் திருநாலாயிரத்தும் கண்டு தெளிக்.

குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகர் வணக்கம்

வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ் முட்டின்றி நிறைவூறும் வண்ணம் அத்தலத்தினேடு நீங்கா இயைபுகொண்டிருக்கும், குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகரைப் போற்றுகின்றது இச்செய்யுள். பிள்ளைத்தமிழ் மாண்பருமை பாங்கின் உற்றேஞ்க, மதகும்பமுகளைப் பணிவோம் என்றிருக்கின்றது செய்யுட்பொருள்முடிபு. குருக்கட்டு விநாயகரின் அருள்வளம் நம்மை உய்விக்குமாறு கூறுகின்றது, செய்யுளின் முற்பாதி. அவர் சந்திதியில் இடம்பெற்றிருக்கும் திருக்குளவிசேடமும், அந்தச் சூழலில் அசையும் மெல்லிளந் தென்றற் பரிச இன்பமும் முதலடியில் இடம் பெறுகின்றன. குளத் திற் தேங்கும் நீர் விநாயகர் திருக்கண்வழி ஒழுகும் அருள். ஆங்கசையும் தென்றல் அவர் தமது செவிகளால் அசைக்கும் விசிறிக் காற்று. இவ்விரண்டும் தரிசிப்போர்க்குத் தூய்மையும் இன்பமும் விளைப்பன. திருக்கண், கடைக்கண் உகும் சீரருள்.....இத்தொடரில் கடைக்கண் என்பது

74 வஸ்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

கடைப்பாகத்தில் எனவும், உகும் என்பது சொரியும் எனவும் பொருள்படும். அருள்குளந்தேக்க அடியாராகிய நாம் அதில் மூழ்கி என விரித்துக்கொள்க. செவியினை அசைத்து ஊதும் ஊதை உடல் தைவரூஷம்:- ஊதை - காற்று, தைவரூஷம் - தடவும். இதன்கண வந்த அளபெடை இன்னிசைப் பொருட்டு.

பரிசம் ஊரா - பரிச உணர்வு உடலிற் செறிவதுபோன்ற உணர்வு எழு, குருக்கட்டு இருந்து எமர் கருக்கட்டு அணங்கு கூர்க்கோடு இட்டு இடித்து மாற்றி - குருக்கட்டுத் தலத் தின்கண்ணிருந்து, நம்மவருடைய பிறவிப் பந்தத்தைத் தாக்கக்கூடிய கூர்மையுடைய தமது கொம்பை இட்டு, இடித்து-அழித்து, இடித்தல் என்ற கருத்துருவும், விநாயகரது கொம்புக்குக் குந்தாலிப் பண்பும், அவ்வாற்றுனே பிறவிப் பந்தத்துக்கு மலைப்பண்பும் தோற்றிநிற்றல் காணக.

அருள்முழுக்காற் தூய்மை செய்து, செவிக் காற்றுவின்ப மூட்டி, தன்கோட்டினாற் கருக்கட்டமித்து இவ்வகையில் நிகழ்ந்தன எல்லாம் நம்மை மாற்றேலூலிப் படவைக்கும் நிகழ்வுகளாம். அதன்மேல் நிகழற்பாலது எம்மியல்பைத் தம்மியல்பாம் வண்ணம் மாற்றிப் படைக்கும் அருள் ஆகும். (மாற்றேலூலிப்படுதல் - பந்தமுகப்பட்டிருக்கும் ஆன்மா, அதன் தொடர்புவிட்டு திருவருள் முகப்படும் நிலைமையைக் குறிக்கும் ஒரு மரபுத் தொடர்) அப்பொருளை, குலவுசீர.....முகளை என்ற பகுதியிற் காணக. எம்வண்ணம் தம் வண்ணமாக்குதல் ஆவது, எமக்கியல்பான சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் ஆகியவற்றை நீக்கி அவற்றினிடத்தில் தம் மியல்பான பேரறிவும் பேராற்றலும் முதலாய அறுவகைக் குணங்களையும் அமைத்தருஞ்சுதல் ஆகும். மதகும்பமுகன் - மதம்பாயும் கும்பத்தையுடைய ஆணையின் முகம்போ இம் முகமுள்ளவன். மதகும்பம் - யானை, மதம்பாயும் கும்பமுடையது என்ற பொருளில் வந்த அன்மொழித் தொகை.

செய்யுளின் பிற்பாகம் பிள்ளைத் தமிழ் நாயகனுகிய வல்லிபுர மாயவனின் மாண்பும், பிள்ளைத் தமிழ் சார்பான வேண்டு தலுங் கொண்டுள்ளது. வல்லிபுரம் சிங்கை மன்னர் புகழ் போல உயர்ந்தோங்கி இருப்பதும், அவ்வல்லிபுரத்தோடு தான் கொண்டிருக்கும் அத்தியந்த உறவினாலும், செறிவி னாலும் அதன் மண்மயமே தன்மயமாம்படி மாயன்பண்ணி வைத்திருக்கும் சிறப்பும் காணத்தகும். மருக்கட்டும் அலங்கல் அம் தார்முடிச் சிங்கையாள் மன்னர், எனக் கூட்டிடி இயைத்துக் கொள்க. தார்முடி - மாலீஸ்குடும் முடி, தார் மருக்கட்டும் அலங்கல் ஆகிய தார். மரு - வாசனை, மருக்கட்டும் என்றது வாசனை பொதிந்திருக்கும் என்றபடி. பாட்டின் முற்பகுதியில் எம்வணம் தம்வணமதாக் குதல் என்பதற்கு நேரொப்பாகப் பிற்பகுதியில் 'மண் மணம் தன்மணமதாக்கி' என வரும் பொருத்தங் காள்க. இத்தகைய மாயன்சீர்களிலொன்று, உலகு தாயவன் என்பது. தாயவன் - தாவியவன். மூவுலகும் ஈரடியால் அளந்த வன். தாஅய் என்ற அளபெடை ரூபம், தாவிய எனும் வினையேச்ச அமைப்பின் பொருட்டு. இம்மாயன் பாம்பணைப் பள்ளியான்: பாம்பணையே பள்ளியாக உடையவன், அனந்த சயனன் எனும் பொருட்டு. இங்கு அணை - மெத்தை எனவும், பள்ளி - படுக்கை எனவுங் கொள்க. அவனுடைய பரத்துவமாவது, உலகினாலே உலகாய்ச் செறிந்திருந்தும், உலகியலிற் தடக்குண்ணது தன் தனித்துவத்தைப் பேணி இருக்குந் தன்மை, அத்தன்மையின் தொன்மையும் மேன்மை யும் இப்பிரபந்தப் பொருள் ஆவன. அவை நன்கமைவதற்குப் பொருத்தமான சொல்வளம், பொருள்வளம், கவிதை வளம், சுவை வளம் யாவும் வேண்டும். அவைகளே விரவும் நல்மாண்பருமை எனக் குறிக்கப்பட்டன. உரவும் என்ற சொல் வலிவுறும் என்னும் பொருட்டு. இவ்வுயர் பண்புகள் முறைப்படி அமைதற் பொருட்டு கும்பமுககளைப் பணிக்கவாம். பாங்கு - முறைமை, ஒங்க - உயர்வறு, மாண்பருமை பாங்கிலுற்று இனிது ஓங்க என இயைத்துக்கொள்க.

முதலாவது காப்புப் பருவம்

பிளைப்பருவங்கள் பத்தில் முதற்பருவம் காப்புப்பருவம் ஆகும். குழந்தை பிறந்து மூன்றாம் மாதம்வரை நிகழும் நிகழ்ச்சி இப்பருவத்திலைடங்கும். இப்பருவத்திற் குழந்தை இயல்புக்கு ஏற்ப நிகழக்கூடும் நோய்நொடி துயர்களும், சிரகங்களும், சிரகசாரப்படியான அரிஷ்ட தோஷங்களும் நீங்கவேண்டி இஷ்டதெய்வத்தைப் பரவி வேண்டுதல் செய்யும் நிகழ்வு இப்பருவத்ததாகும். குழந்தைக்குக் காப்பணி தல் என்ற வழக்கம் இதன் சார்பில் எழுந்த ஒன்று. பிளைத்தமிழ் மரபுப்படி பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு எல்லாத் தெய்வங்களும் அருளவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளும் நியமம் உண்டு. தேகதர்மபரிபாலகர் என்ற முறையில் விஷ்ணுவுக்கு இதில் முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும்.

(1) திருமால் தானே தனைப் புரக்க என்பது இச்செய்யுளின் முக்கிய வசனமாகும். தானே தனைப் புரக்க என்பதில் அமையும் பொருள் விசேடம் அவதானிக்கத் தகும். வழக்கத் திற் போல்லாது இப் பிளைத்தமிழிற் பாட்டுடைத் தலைவனும் பிளைத்தமிழ்ப் பாடல் மரபுப்படி முதலிற் காப்பு வேண்டிக்கொள்ளப்படுவதாகும் விஷ்ணுவே. இந்தி லை விஷ்ணுவே விஷ்ணுவைக் காக்க என வேண்டிக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விநோத குழந்தையை உருவாக்கி இருத் தலை இத் தொடர் காட்டுகிறது. எத்தொழிலுக்கு எவர் உரியாரோ அத்தொழிலுக்கு அவரே வேண்டும் என்னும் நியாயம்பற்றி இவ்விடத்து, பிறதெய்வம் முதன்மை பெறுதல் பொருந்தாது. பிரபந்தக் கவிமரபுக்கும் அது மாறு பாடா மென்பதாற் சான்றேர்கள் ஓம்பிவரு ..... இனங்கு மாறே என்று அதற்குத் தொடர்புங் காட்டப்பட்டுள்ளது. புலநெறி - செய்யுட் புலமை நெறி, சான்றேர்கள் - அறி வாற்றல்களானமைந்து ஆக்க வேலைகளுக்கு உத்தரவாதம் பெற்றுள்ளோர். அவர்களே விஷ்ணுவுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் வழக்கத்தை ஓம்பி வந்திருக்கிறார்கள். ஓம்புதல் - பாதுகாத்தல்.

மற்றும் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களில் அறிதற்கு இல்லாத வகையில் இப்பிள்ளைத் தமிழில் சான்றோர்கள் அதை வகுத்தற்கும் பொருத்தமான காரணமும் ஒன்று கற்பிக்கப்படுகின்றது. அக்காரணம் இருபகுதியினதாம். ஒன்று திருமால் ஆலிலையிற் குழவியாய்த் திகழ்தல். இது பொது மைக் காரணம். மற்றையது வல்லிபுரத்தில் இலவல்லி (வஸ்லி நாச்சன்) என்னும் பக்கை கையில் மாயவன் இளங்குழவியாய் வந்திருந்தமை. இது சிறப்புக் காரணமாகும். இவ்விளக்கம் செய்யுளின் முதலீரடிகளிலும் இடம் பெறுகிறது. திருக்கண்வளர்தல்.....இலவல்லி கைத்தலம் பொலிய வந்து தன் மகிமை ஏறவைத்தல் என்ற தொடர்களால் அவ்விரண்டும் குறிக்கப்பட்டன. (இவ்விரண்டுந் தூக்கி என்றது. இங்கிரு தன்மைகளின் யதார்த்த பாவத்துக்கு உயர்வு கொடுத்து எனப் பொருள்படும்.) தூக்கி என்பதற்கு ஆராய்ந்து என்ற பொருளுமண்டேனும் - இவ்விடத்து அது சிறவாமை கருத்த தகும். இலவல்லி கையில் குழந்தையாய் வந்ததன் மூலம் தன் மகிமையை ஏழுலகும் ஏறவைத்தவன் மாயவன் என்ற பகுதி, அதே மாயவனை புல நெறி மரபில் ஏற உயர்த்தி வைத்தல் எனக் காட்டும் அத்தாட்சியால் அமைகிறது. இது சிந்திக்கற்பாலதொன்று, பாடவின் பின்னீரடிகள் இம்மாயவன் அங்ஙனம் பிள்ளைத் தமிழ்களில் முன்னுரிமை தந்து பேணப்படுவோன் எனவும் இவன் பொன்வண்ணமும், பெருமையும் அமைந்த ரசத் தன்மையும் உள்ள துளவமாலை மார்பினன் எனவும் காட்டுகின்றன. அமிர்த துளபம் - அமிர்தத்துக்கு நிகரான இரச முள்ள துளசி பத்திரம் மருந்தாகப் பேணப்படும் முறைமையால் அதன் அமரத்தன்மை உணரப்படும். திருமால் தன் தகைமேவும் நூல் - திருமாலின் தகைமைகளே பொருந்து கின்ற இந் நூல் என்க.

(2) இச் செய்யுளில் முதலீரடிகள் சிவன் மகிமையும், பின்னீரடிகள் திருமால் மகிமையும் தெரிவித்து இத்தகைய திருமாலை அத்தகைய சிவன் பாதுகாக்க என்ற

பொருள் நிலையைத் தோற்றுகின்றன. எவ்வியிர்க்கு மவ்வுயி ராய், எப்பொருட்குந் தானேயாய், அவ்வியிரு மப் பொரு ஞும் தானாகும் பண்பு சிவனுக்குரியது. அப்பண்புக்கு இணங்க எல்லாவற்றையும் காத்து இரட்சிக் கும் காவலனுகிய திருமாலையும் சிவன் காத்தல் இன்றி யமையாதது ஆகும். இப்பொருள்கை முதலீரடிகளிலும் விளக்கம் உறுகின்றது. தொன்று தொட்டு என்றும் ஓவாத தொடர்பு என்பது சிவனுக்கு அனைத்தின் கண்ணுமுள்ள அநாதிமுறையான தொடர்பைக் குறிக்கும். தொன்று தொட்டு - அநாதியாக, ஓவா - நீங்காத. இத் தொடர்பினால் வாய்ந்ததே சிவனுக்குரியதாகப் பேசப்படுகிற எல்லாந் தானாகும் நிலை. அந் நிலைப்படி பரவாசதேவன் எனக் கூறப்படும் விஷ்ணுவின் மூர்த்த நிலையும், சிவன் எல்லாந் தானாய் நிற்கும் நிலைக்கு இசைவதேயாகும் என்பது தோன்ற பரவாசதேவனவும், ஒருசார் விளங்க நிகழ் பராபரன் எனப்பட்டது. ஒருசார் என்பது ஒருவகையால் என்று பொருள்படும். சில தத்துவதர்சினிகள் கொள்வது போல அவனே இவன் என்னாது, கலப்பினால் தானே அவன் எனத் தோற்றும்படி என்பது பொருள்.

செய்யுளின் பின்னீரடிகள் குறிக்கும் திருமால் மகிமை களில் முதன்மையானது பாடும் புலவர்களின் செய்யுட்கற்பணைக்கு உதம்பூட்டும் திருமாலின் அழகு விசேஷம். அதுபற்றியே உயர் தமிழ்க் கவிஞர் பலரும் அவளைப் பலவாறு பாடுவாராயினர். பில்கு கற்பண.....புல்கு திருமால் என்ற பகுதி இக்கருத்துக்கு விளக்கமாயமையும். பில்குதல்-பொங்கிச் சிந்துதல், அருகம் - தகுதி, பிறக்கும் முதல.....விளங்குகின்ற கவிமூலம். புலவராவோர் இரசனைக் கண்ணர். இரசனைக்குப் பிரீதியான அம்சம் எதுவோ, அதையே பாடுவது அவர்களியல்பு. அப்பாடல்களும் தன்னில்தானே, பொங்கிவழிகின்ற கற்பணைப் படையல்கள் என்பதும் இப்பகுதி காட்டும் பொருள் விசேஷங்களாம். இவ்வகையில் கற்பணைக்குச் சிறந்த மூலம் எனப்படும் திருமால் பூமகள் கேள்வன், வல்லிபுரமாயவன், இருளோட்டும் ஆதவன் என-

அவன் மகிழ்ச்சுகள் பிறவுங் காண்க. புரத்து இருள்: புரம் - தேகம். உயிர் தேகம் சார்ந்திருத்தல் சார்பாக அதனிடத்து நிகழும் இருள் என்பது புரத்திருள் என்பதன் விளக்கமாம். தேகதர்மத்தைப் பாதுகாக்கும் திருமாலே அதன் மூலம் தேகச் சார்பால் விளையும் அஞ்ஞான இருளை யும் போக்கி யருஞ்சுவான் என்பது புரத்திருளோட்டு மாதவன் என்பதனுற் பெற்றூம்.

(3) இப்பாடலின் முதல் ஈரடிகள் சிவசக்தி மகிழ்ச்சு பேசுகின்றன. இச் சிவசக்தி சிவனை வேறாகவிட்டு அறியப் படாத ஒன்று. அதனால் அபின்னை எனப்படும். அபின்னை - பின்னமில்லாதவள்; பின்னம் - வேறுபடுதல். அதேவேளை இச் சக்தி சிவன்போல எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும். அத்துடன் உலக இயக்கம் முழுவதற்கும் தானே காரணம் என்ற தன்மையால், எங்கெங்கும் குறுக்கும் நெடுக்குமாய்ப் பாய்துகொண்டிருக்கும் என்பது ஞானதர்சினிகளின் அனுபவம். மேலும் நுணுகும் பொருட்கள் அனைத்திலுள்ளும் தான் நுணுகி நுணுகிச் சென்று கொண்டிருப்பதும் இதன் பண்பாகும். பலவாகப் பகுக்கப் படும் நுண்ணனுத் துகள்களிடத்தும் ஓன்றினுந் தவறுது நின்று ஆட்டங் கொடுப்பதிதுவென்பர். சக்தியினிப் பண்புகள் வியாபகம் என்ற ஒரேதன்மையில் அடங்கும். இச் சக்தியின் தன்மையை விளக்கி, இச்சக்தி விஷ்ணுவாகிய திருமாலைக் காப்பதற்கு வேண்டப்படுதற்கான ஒரு பொருத்தத்தையும் இப்பகுதி காட்டுகின்றது. விஷ்ணுவென்ற பெயர்க்கு வியாபகம் என்றே பொருள். எனவே, வியாபகமே தன் பொருளாய்கள் சக்தி காத்தலில் அமையும் பொருத்தம் கருதப்படும். பாலில் வெண்மை, பவளத்திற் செம்மை, பரிதியில் ஓளி என்பன சக்தி சிறுவனேடு பிரிப் பில்லாதிருக்கும் நிலைக்கு உவமானங்களாம். பரிதி-குரியன், நோன்மை - பெருமை.

செய்யுளின் பின்னீரடிகள் வல்லிபுரத்துச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியான திருவிழாக்களிப்பை உணர்த்துதல் மூலம் மாயவன் பெருமை போற்றுகின்றன. விழா முடிபுக் காலமாகிய புரட்

டாதிப் பெளர்ணவிகால நிலா எழிலும், அந்நிலாவொளி யில், வல்லிபுர வெண்மணல் பகட்டும் பகட்டும், அப்பகட்டில் மகிழ்வற்று, நிலைகொள்ளாமல் அலையும் மக்களார வாரப் பொலிவும் இப்பகுதியில் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. வெண்மணற் பரப்பிற் பால்நிலா பரவுகையில் பால்வெண்மணவில் நிலா நிறம்பட்டு, பிரதிபலிக்கும் ஒளியலைகள் அலைதலூக்கும், பாற்கடலிற் திரைகள் எழுந்து அலைதலூக்குமுள்ள பொருத்தம் இப்பகுதியிற் காட்டப்படுதல் நயக்கத்தகும். நிலா விரிதலூம் பாற்கடல் வந்து அலையலையன. இயற்கை நிகழ்வாக அவ்வர்ணனை இடம்பெறுதல் கான்க. வாலிதாம் தூமணல் - வாலிது ஆம் தூமணல். வாலிது - வெண்மையானது, தூ - தூய. ஆலும் மகிழ்வு அலை அலைய: ஆலும் - குளிர்மை தரும், என்றது மகிழ்வுப் பொலிவின் யிருதியை உணர்த்தியவாரும். இப்பகுதியில் வல்லிநாடானும் நாயகன் எனப் பாட்டுடைத் தலைவன் விசேட மகிழ்வை உணர்த்தப்பட்டது. வல்லிநாடு - வல்லிபுரம், வல்லிபுரக்குறிச்சி, வல்லிபுரங்கருமாம். நாமநீள் மாயவன் - புகழால் நீண்ட மாயவன். இப்பொருளில் நாமம் - புகழ்; நாமம் பெயரெனக்கொண்டு; பேரால் நீண்ட மாயவன். அன்றியும் நாமத்தால் மாயவன் - நீள்மாயவன் (எட்டெழுத்து மந்திரம்) எனத் தனி இயைத்தலூமாம், மாயவன் உருவால் நீண்டதும் உண்மையின்.

(4) இச்செய்யுள் முற்பகுதி நாகதம்பிரான் மகிழ்வை தெரி விக்கின்றது. நாகதம்பிரான் என்ற மூர்த்தம், குண்டலினி தலைக்கேறும் சிவயோக அனுபவத்தைத் தெரிவிக்கும் மூர்த்தம் என்பதும் சிவயோகத்தின் உயர்ந்த ரக உண்மையை உணர்த்துவதே அவர் பிரபாவும் என்பதும் இப்பகுதியில் விளக்கம் பெறுகின்றன. தன்னிலை உணர்ந்துய்ய:—

தன்னிலை யென்பது - நான் தேகமல்ல; தேகத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தேகியாகிய மற்றொரு பொருள் என ஒருவன் (ஒருத்தி) உணரும் நிலை. அதற்குக் குண்டலினி யோக சாதனை சிறந்த சாதனை என்பது திருமந்திரம் தரும் விளக்கம்.

அக்குண்டலி சாதனைப்பேறு தன்தோற்றத்தில் விளங்கு மாறு வீற்றிருக்கிறார் நாகதம்பிரான் என்பது நன்னிலைக் குறியாக - நற்சிவம் விளங்க என்றதனுற் பெறப்படும். குறி - அடையாளம், இவிங்கம் என்றுமாம். நாகர்கோயில் வல்லிபுரத்துக்கு அன்றையில் உள்ளதும், ஈழப் பழங்குடிகள் ஆதிநாகர் என்பதற்கத்தாட்சியாகவும் விளங்குவதுமான ஒரு தலம். கோயிலினும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு, அறித்த அத்தாட்சிக்குரிய ஒரேயோரு தலம் அஃதென்பது அதன் உயர்வாரும். ஏசிவயோகபதி - சிவயோக ஏபதியென மாற்றுக. சிவயோக இயல்பைத் துல்லியமாகக் காட்டும் ஒரேபதி.

செய்யுளின் பின்னீரடிகள் திருமால் மகிமைகூறும், கிருஷ்ணவதாரத்திற் திருமால் நிகழ்த்திய காளிங்க தான் டவ மகிமை இங்கு இடம்பெறுகின்றது. நாச்சியார் திரு மொழியிலிதைக் கான்க:

இதுவென் புகுந்ததிங் கந்தோ!
இப்பொய்கைக் கேவ்வாறு வந்தாய்,
மதுவின் துழாய்முடி மாலே!
மாயனே! எங்க எழுதே!
விதியின்மை யாலது மாட்போம்
வித்தகப் பிள்ளாய்! விரையேல்,
குதிகொண் பிரவில் நடித்தாய்!
குருந்திடைக் கூறை பளியாய்.

(525)

கொன்னுறும் படாடோப கோரமார் காளிங்கன்: கொன், படாடோபம், கோரம் என்ற இம்முன்றும் காளிங்கனின் பயங்கர சொருபத்தைக் குறிப்பன. கொன் - அச்சந்தரும், படாடோப - படம் விரித்து ஆர்ப்பரிக்கின்ற, கோரம் - குருத்தனம், கொதிசிரம் - சினமிகுசியால் அழன்று கொண் டிருக்குந் தலை. காளிங்கனின் சொருபம் மஹா பயங்கரம். அவன் தலையோ கண்று கொதித்துக்கொண்டிருக்கும். அத் தலையிற் குதித்தான் என்றதனுல், பிள்ளைநாயகனின்

அஞ்சுவதஞ்சாமையாகிய தீரம் புலப்படுத்தப்பட்டவாறுயிற்று. குதித்தேறி என்பது, கீழ் நின்று அவன் முகத்திற் தோன்றுமல், மேலுள்ள மரக்கிளையொன்றிலிருந்து குதித்து என்றபடி.

காயம் ஸர்ந்திறவா! கருமுகில் போலுருவா!

கானக மாமடுவில் காளிய னுச்சியிலே
தூயந டம்பயிலும் சந்தர வென்சிறுவா!

ஆய!எனக்கொருகா லாடுக செங்கிரை
ஆயர்கள் போரே! ஆடுக ஆடுகவே.

— பெரியாழ்வார் திருமொழி

குழந்தைக் குறும்பு - குழந்தையின் நோக்கில் விளையாட்டாக வும், சம்பந்தப்பட்டோர் நோக்கில் உபத்திரவமாகவும் அமையுஞ் செயல். ஆண்டவன் செயல் அனைத்தும்நன்மைக்கே என்ற நியாயப்படி கிருஷ்ணனுடைய இச் செயலும் பெருநன்மை விளைப்பதாயிற்று. இந்நிகழ்வைப் பார்த்திருந்த இடையர் குலம் முழுதும் கிருஷ்ணனுக்கு ஆட்பட்டதே அவ்விளைவாம். தெய்வத்தின் விளையாட்டும் பயன்கருதிய பெருந் தொழில் என்னும் நயம் இதனாற் பெறப்படும். முன்னுறக் கண்டு..... முழுதுமானும் என்ற பகுதி இந்நிலையைத் தெரிவிக்கும். மோகன விலாசன் - மயக்கித் தன்வசமாக்கும் கீர்த்திக்கு உரியவன். சாகசசிகாமணி - உயர்ந்தசாகச வித்தைக்காரர். எல்லாருக்கும் முடிமணியாய்த் திகழுபவர். சாகசம் - எதிர்பார்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் எப்படியோ நிகழ்ந்து முடியும் தீரச் செயல்.

(5) இச்செய்யுள் முன்னீரடிகள் பிரமன் மகிழை கூறுகின்றன. பல்வேறுவகையில் உலகையும், உயிர்களுக்கான தனு, கரண, போகங்களையும் மாறிமாறிப் படைப்பவன் பிரமன். அப்படிப் படைத்தல் மூலம் உயிர்களின் பாசபந்தநீக்கம் பரிணமை ரீதியில் இடம்பெறும். பரிணமம் ஆவது தன்னில்தானே அபிவிருத்தி உற்றுவரும் நிலை. இது விழாச

நிலை எனவும்படும். மாறிமாறிப் பிறந்து தெய்வ உணர் வுடன் வினைகளை அனுபவித்து வினைகளைச் செய்துகொண் டிருத்தல் மூலம், தன்னைப்பற்றி மலந்தேய உயிர் தன்னிற் ரூனே பாசத்தில் இருந்து நழுவும் நிலைபெறும். அதுவே பரிஞைமம் எனப்படும். இவ்விருத்தியின் மூலம் பிறப்பு முற்றூக ஒழியும் நிலையும் வாய்க்கும். அந்த வகையில் ஆண்ம ஈடேற்றத்துக்குப் பரம்பரைக் காரணம் ஆகின்றுள்ள பிரமன். அக்காரணம் பற்றியே பிரமன் நம்மவர் துதிக்கும் இடமாகிறுன் என இப்பகுதி விளக்குகிறது. நன்மை மேவும் பல பிறவி:- என்பது முடிவான நன்மை அடைதற்குக் காரணமான பலபிறவி என்றாகும். பிறவியை முற்றூக ஒழிக்கும் என்ற கருத்தும் உற்பவச் சுவடுதானும் துடைக்குமெனக் காட்டப்பட்டது. உற்பவம் - பிறப்பு, சுவடு - தழும்பு. உற் பவச் சுவடு என்பது உருவகம். தானும் என்ற வற்புறுத் தல் பிறவியடியோடொழிதலைத் தெரிவிக்கும். துதிக்கு அருகம் ஆகும் - நான்முகன்; பங்கேருகத் தோன்றல் நான் முகன் எனக் கூட்டுக. அருகம் - தகுதிப்பாடு, பங்கேருகம் - தாமரை, புரக்க - காக்க.

அடுத்த இரு அடிகள் வல்லிபுர மகிழையும், மாயவன் மாண்பும் தெரிவிப்பன. சமத்து, பண்டைத்தமிழ்த் தலைநகர் ஒன்றைத் தன்னகத்தே அடக்கி இருப்பது வல்லிபுரத்தின் மாண்பு. நேருக்கு நேர் விரோதமுள்ள இருபகுதியாருக்கும் இறுதிவரை நீங்காத நடுவனுய் நின்றது மாயவன் மாண்பாகும். பாரதத்தில் இடம்பெறும் இந்திகழ்ச்சி நடு நிலைமை இலக்கணத்துக்கு உரைகல்லாய் அமைந்திருத்தலும் இறுதிவரையும் இருபகுதியாருடைய பிரியத்துக்கும் தான் இடமாய்க் கிருஷ்ணன் இருந்துவந்தமையும் கருத்தத்தகும். நடுவு நிலைமை இலக்கணம் பக்கச்சார்பின்றி நிற்றல் என்ற அளவில் அமைந்துவிடாது; அங்ஙன் நிற்றல் மூலம் தர்மத்தை நிலைநாட்ட உதவுவதாகவும் அமையவேண்டும். கிருஷ்ணன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் அந்த அம்சம் விசேடமாகக் கவனிக்கத்தகும். அவர் இரு பகுதியாரது நன்மதிப்பையுங் கடைசிவரை இழக்கவுமில்லை. நிலைநாட்ட

84 வஸ்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ்

வேண்டிய தர்மத்தை நிலைநாட்டாமல் விட்டதுமில்லை. இஃது அவருடைய சாதுரியப் பண்பாகும். வேறுபடுவார் நடுவில் வித்தகத்திறன் எனப்பட்டது இதுவே. வேறுபடுவார்-பகைவர், வித்தகத்திறல் - சாதுரியத்திறமை, நடுநில் வித்தகம் - நடுவுநிலைமை சம்பந்தமான சாதுரியம், விகிர்த சுகிர்த: விகிர்தன் - எதிர்பாராத விதமான சாகசச் செயல் களைப் புரிபவன். சுகிர்தன் - நன்மையே செய்பவன்.

(6) இச்செய்யுள் முற்பகுதி இலக்குமிதேவி திருமால் மார்பை இடங்கொண்டு வீற்றிருக்கும் அழகும், அவன் இம்மை, மறுமை, அம்மை முன்றும் நலமுறச் செய்யும் அருள் மகிமையும் விளக்குகின்றது.

இளம் மின்னற் கொடிபோலத் திருமாலின் திருமார்பிற் துவண்டு ஒதுங்கித் திகழ்தல் முதலாவது அடி வர்ணனையாக அமைகிறது. ஒல்கி - தளர்ந்து, தளாய் அலங்கல் - துளசி மாலை, எண்டக வொளிர்ந்து - எண் + தக + ஒளிர்ந்து; கருத்துக்கு இதமாக விளங்கி, எண் - எண்ணம் (கருத்து), உற்றி - உற்று, ஞானம் - பூமி, ஞானஞுபவச் செம்மை - மெய்ஞ்ஞான* அனுபவமாகிய சீர்நிலை (செம்மை - சீர்நிலை) என இது மோட்சநிலையைக் குறிக்கும். ஸௌகிக இன்ப சாதனங்கள் ஆகிய தனதான்ய, பத்திர சௌபாக்கிய விஷயங்களைல்லாம் லக்குமி பெயரால் வழங்குவதுபோல மோட்சமும் மோட்ச லட்சமீ என்றே வழங்கும். இவ்வன் மைப்படி அம்மையை அருள்பவனும் அவனே என இப்பகுதி யிற் கூறப்பட்டது. நலக்கு உரிய - நலத்துக்கு உரிய. இப் பொருளில் நலக்கு என்பது நிற்கவேண்டிய அத்துச் சாரியை கெட்டுவந்த வேற்றுமைப் புணர்ச்சி. சாரியை உள்வளிச் சாரியை கெடுதலும் என்ற விதியிலிது அடங்கும். அலக்கண் அற நல்கும் - பிறவித் துன்பம் நீங்குமாறு கொடுக்கும். அலக்கண் - துன்பம், பிறவித் துன்பம்.

இச்செய்யுளின் பிற்பகுதி மாயவன் வஸ்லிபுரத்திற் கோயில்கொண்டருளிய நிலையை வியந்துரைக்கும் நயப்

புடையதாகும். சயன் இன்பமும் நிராகரித்து மணற்பரப்பு ஏகபோகங்கொண்டு என்பதனால் அவ்வித நயப்புணர்வு புலப்படக் காணலாம். சயன் இன்பமும் என்பதில் உம் - உயர்வு சிறப்பு. பாற்கடல் அலைகள் அலைத்துக் கொண் டிருக்க, தன்னிலே ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கும் ஊஞ்சற சயனம்; அத்தகைச் சயனத்து நிகழும் இன்பம்; இன்பத்தி னுயர்வு என்பன இவ்வும்மையாற் கருதவைக்கப்பட்டன.

நிராகரித்து - விட்டு நீக்கி, அவனிகான் நேயம் - பூமியில் இருந்துஅதனியல்பைக் கண்டுகளிக்குமான்பு, அவ்வன்பினியல் பைத் தெரிவிக்கும் குறைந்தபட்ச சாதனமாக வல்லிபுரம் அமைகின்றது, என்ற கருத்து வாலிய மணற்பரப்பு என்ற குறிப்பாற் பெறப்படும். வாலிய மணற்பரப்பென்பதை வெறும் மணற்பரப்பென உரைத்துக்கொள்க. வாலிய - தூய - சுத்த, உணங்கும் வாலிய மணற்பரப் பென்பதனால் வரண்ட மணற்றரை என்பது பெற்றும். உணங்கல் - காய்தல். வல்லியர்கள் இருவர். (நீர்மகள், நிலமகள் - பூ'தேவி, பூதேவி) தோள் புலகி - இரு தோள்களையும் தழுவி, மகிழ் காதலன் - மகிழ்தற்கிடமான காதலன், வல்லிபுர மாதவன் - வல்லிபுரத்தின்கண் வாழும் மாதவன் - வல்லிபுரப்பதி செய்த பெருந்தவப் பயனும் உள்ளவன் எனவும் பொருள்படும்.

(7) பாடலின் முற்பகுதி சரசவதி மாண்பு பேசுகிறது. அககமலமீதில் உறும் இரசவதி சரசவதி என அவள் நிலை கூறப்படுகின்றது. அககமலம் - உள்ளத்தாமரை, இரசவதி - இரசனைப் பொழிவேதன் வடிவாய் உள்ளவள் சரஸ்வதி, அருவியாய்ப் பாய்வதுபோன்ற உணர்வு இன்பந் தருபவள், உள்ளத்தைத் தாமரை என்றதற்கேற்பச் சரசவதியை அன்னமென உருவகித்தமை குறிப்பிடத்தகும். அரசனம் - அரசு + அனம் - அனம்-அன்னம். அன்னமென்ற உருவகம் அகத்தாமரையில் அவள் பன்யமாய் அடங்கி ஒடுங்கி அமைந்திருக்கும் பண்பு குறிக்கும்.

பாடவின் முதலடி சரஸ்வதி உள்ளத்தாமரையில் வீற் றிருத்தல் சார்பான் ஆன்மீக விளைவு ஒன்றைக் குறிப்பிடு கின்றது. அங்கிருந்தவாறே நாதவிளையை இயக்கி, நாத ரம்மிய மென்னும் ஆத்மீக இன்பத்தை அளித்துக் கொண் டிருப்பாள். அத்தகைய இன்பம் பெறுவதற்குக்கந்த அகச் சூழ்நிலை நாலுடைஞ்சு.....இன்பம் என்ற பகுதியிற் குறிக்கப் படுகின்றது. இயல்பிற் கவிழ்ந்தபடி யிருக்கும் சக்ஸரதாளம் குண்டலிசாதனை ஆற்றலால் நிமிர்ந்து விளங்கும் நிலையிற் தான் அத்தகைய இன்பம் நிகழும் என்பது சிவயோக அனுபவ இரகசியம். அவ்வகையில் நிகழும் நாதத்தை ஒலிப்பிக்கும் பொறுப்பு சரஸ்வதிக்குரியது. சரஸ்வதி கையில் வீணையமைவதன் தத்துவார்த்தமும் அதுவே. இவ் விளக்கம் இப் பகுதியாற் பெறப்படும். நாலும் பூம் சக்ஸரதாளம் - தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற தாமரை வடிவான சக்ஸரதாளம், இன்பம் நாடும் அளி ஆர் உயிர் - அத்தகைய இன்பத்தைப் பெறும்தகுதி பெற்ற அருட்பேற்றுக் குரிய உயிர் (கருணக்குரிய உயிர்). சரஸ்வதி கையில் வீணை இருப்பதேன்? என்ற வினாவுக்கு விடையளிப்பதாக இது அமைதல் காண்க.

செய்யுளின்* பிற்பகுதி மாயனின் குழலிசை பற்றிய வர்ணனை மூலம் முதற் பகுதியில் வந்த நாதவிந்யாச வர்ணனைக்குப் பொருத்தமாய் அமைகிறது. கோலுமிசை.....கொஞ்ச என்ற பகுதி குழலிசை வர்ணனை. ஓசை குழலில் இருந்து எழுந்ததா? அல்லது மாயவனுடைய இதழில் இருந்து எழுந்ததா? என்ற சங்கைக்கிடமின்றி, இசை ஊற்றெழுங்க என வந்தமை காண்க. எழுங்க என்பது எழுப்பும் எனப் பிறவினையாகக் கொள்ளப்படும். குழலோசை கொஞ்ச என்ற விளையாலும் இதழே இசை யெழுப்புதல் குறிப்பிக்கப்பட்டது. கிளி கொஞ்சம் என்பது போல இக் குழலிசையின் அதியுயர்ந்த பலன் கோக்குலத்தை ரசிகர்க்குமாக்கியதாம். கோக்குலம் என்பதில் உம் இழிவு சிறப்பாகக் கொள்க. குழக மேனி - காதல் இரசனையை ஷுட்டும் மேனி. பாலுமிழும் அவ்வாய்.....பன்னுமிழ மழலை

கணி பரிவுயிகு மென்முகம் - பளபளக்கும் திருக்கண்ணினை. இத் தொடர்கள் மாயவனின் இளமை எழில் குறித்து நின் றன். அவ்வாய் - அழகியவாய். வாய் பண்ணுமிழ மழலை கணிமுகம் என்பது மழலையே பண் என்றவாரும். வேலு காணம் அழகிய மனவாளர் வாக்கில்.....

“கூன்நுந்து உலாவயற் கோபிலுள்ளே பள்ளி கொள்ளும்எங்கள் ஆண்த வாரி திருக்குழல் ஊத—அறத்தடிந்த
காணம் தழைத்தன ; கால்வரை நெக்கன ; காரமுகில் தோய்
வாணம் அயர்த்தன ; வையம் எல்லாம் மெய்ம்மறந்தனவே.”

— திருவரங்கத்துமாலை 57

பெரியாழ்வார் பாக்ரங்கள் 3 : 6 —1—11 காணக.

(8) இச் செய்யுள் முற்பகுதி இந்திரன் பெருமை கூறு கிறது. கற்பக நிழல் வாழ்வு, தேவர்குல ஆட்சி, வெள் ளானை ஊர்தி, இந்திராணி பாகம் ஆகிய போகச் சிறப்புகள் அவன் மகிமையாம். கற்பகம் கோடானுகோடி வளங்களை நீங்காமற் தந்து கொண்டிருப்பது. தருகோடி வளம் ஒருவாத கற்பகம் என்பதைக் கோடி வளந்தருதல் ஒரு வாத கற்பகம் என இயைத்துக் கொள்க. ஒருவுதல் - நீங்குதல். அவனிக்கும் தண்ணளி விலாசமீந்து என்பது பெரும்போகானுபவத்தில் இருந்துகொண்டும் பூமியை மறவாது, அதற்கு வேண்டுவன கொடுத்தருனும் இந்திரன் மகிமை குறித்தவாரும். அவனிக்கும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு. சரிரு கோடிலங்கும் - சர் இரு + கோடு + இலங்கும் - நான்கு கொம்புகள் விளங்குகின்ற யானை, இவர்ந்து - ஏறி.

செய்யுளின் பின்பகுதி பெருந்தவத்தோர்க்கும் எட்டா திருக்கும் மாயவன், ஒரு சாதாரண பெண்ணின் பொருட்டு வஸ்லிபுரத்திற் குழந்தையாய் வந்தான் எனக் கூறுதல் மூலம் மாயவன்பாலுள்ள அருமையில் எளிமை ஆகிய பண்பைப் போற்றுகிறது. ஒரு கோடி மாதவர்கள் என்றது அளவிற்கு எண்ணிக்கையினர் என்பதாம். தேடிவர நிலாது உலகெலாம் ஒளித்து ஓடி என்பதும் மாயவனின் மாயப் பண்பிலோன்

றைக் குறித்து நிற்கும். உலகெலாம் ஒளித்து ஓடி என்பது உலகிலேயே இருந்து கொண்டும் ஒருவர்க்குந் தெரியா திருக்கும் பரத்துவப்பண்பு குறித்ததாகும்.

சங்கொருத்திபால் என்பது, ஒரு சாதாரண பெண்ணிடத்து எனப் பொருள்படும். அருத்தி - ஆசை, உறும்-மழு இளங் கொழுந்து - வந்து சேர்ந்த மிக இளமை வாய்ந்த பிள்ளைக் கொழுந்து என்பதற்குப் பொருந்துமாறு பின்வரும் வர்ணனை நயமும், அதன் சார்பில் வல்லிபுரத்தார் மாயவனைப் பேணும் நோன்மையும் குறிப்பிடத்தகும். இளங்கொழுந்து நீர் தெளித்தால்லது வாடாதிருக்கவைக்கப்படுதல் அரிது. அவ்வகையில் வல்லிபுரத்தார் வேளைக்கு வேளை தம் அன்புக் கண்ணீர் தெளித்துத் தெளித்து, இப் பிள்ளைக்கொழுந்தை வாடாது பாதுகாக்கின்றனர் என்ற வர்ணனைச் சுவை விசேஷமானது. கொழுந்துது வென்று -கொழுந்து + உது + என்று. பணிக்கி என்றும் பணித்திவலை போலச், சிறு சிறு திவலையாகச் சிந்தி. இது பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். வல்லிபுரம் இடவாகுபெயர்.

(9) முதலீரடிகள் பிள்ளைத்தமிழ் மரபு பேணி ஸப்த மாத ரிடம் காவுல் வேண்டுகின்றன. அபிராமி முதல் மகேஸ்வரி சரூக் எழுவர் பெயரும் நிரலே வருதல் காண்க. அபிராமி சரஸ்வதி அம்சமுள்ள ஒரு சக்தி; இந்திராணி - இந்திர போக அம்சமுள்ள ஒரு சக்தி; கௌமாரி-குமரப்பெருமான் அருளம்சந் தாங்கிய ஒரு சக்தி. வராகி - பார்வதியின் சக்தி அம்சம் உள்ள ஒரு சக்தி. வைஷ்ணவி - விஷ்ணுவின் சக்தியம்சமுள்ளவள். இந்த எழுவரும் தத்தம் அதிஷ்டான தெய்வங்களின் சார்பில் உலகநலம் பரிபாலிப்பவர்கள் என இப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அவரவர் அதிஷ்டான தெய்வங்கட்குரிய பண்புகள், இவற்றுக்கும் ஏற்றி உரைக் கப்படுதல் பாடல் மரபு. அதற்கமைய, பாவடிதொறும் பாவை அபிராமி - செய்யுளின் அடிதோறும் இரங்கிக்கொண்டிருக்கிற அபிராமி. வெண்பகரும் இந்திராணி - வெள்ளையானையில் ஊரும் இந்திராணி, பருமயிற் கௌமாரி - பருத்த மயிலே வாகனமாக உடைய கௌமாரி.

வெம்பகை தெறுஷம் சாமுண்டி - கொடிய பகைதனை அழிக்கும் சாமுண்டி. விடைக்கனூர் மகேஸ்வரி - இடபத்தில் ஊரும் மகேஸ்வரி என வந்தவை காணக. தாவடி - தாவும் + அடி, தரணி தலம் - பூலோகம். இந்த எழுவரதும் அழகு தப்த பொன்னெழில் எனப்பட்டது. தப்தபொன் - உருகி ஒடவிடப்பட்ட பொன். மருஷம் - பொருந்தும்.

செய்யுட் பிற்பகுதி பாட்டுடைத் தலைவனுகிய மாயவன் மகிழ்ச்சியே பேசுகிறது. மாபவியின் தலையிற் தன்னுடைய அடியை வைத்து அழுத்தி அவனை அழித்தது மாயவன் மகிழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகும். மூவடியிரந்து - மூன்றடி மன்னிரந்து. மூவடி அடையெடுத்த நீட்டலளவை ஆகுபெயர். சேவடி - செம்மை + அடி. இந்நிகழ்ச்சியின் மூலம் மாயவன் தன் மகிழ்ச்சிலொன்றைத் தோற்றுவித்தான் என்கின் றது மூவுலகும் எனத் தொடங்கும் பகுதி. மூன்றாவது அடிக்கிடமில்லாமல் இரண்டடிக்குள்ளேயே முழுதுமடக்கி விட்டான் என்றதனால், மூன்றாவது அவனுடைய ஈரடிக்குள் அடக்கம் என்ற உண்மை தோன்ற வைக்கப்பட்ட தாக இப்பகுதி தெரிவிக்கும்.

முராரி - முர + அரி. முரன் என்ற அரசனுக்குப் பகைவன். கமலப்புவடி வெழும் நாபி - தாமரைப்பு வடிவம் தோன்றுகின்ற தொப்புழ் என்பது விஷ்ணுவின் நாபியில் தாமரைதோன்றி, பிரமணைத் தோற்றுவித்து, உலகை இயற்றிய அற்புதத்தைக் குறிப்பிடும். பூணமரும் நூலகன் - பூண் + அமரும் + நூல் + அகன் = ஆபரணம் போலப் பொருந்துகின்ற பூநாலால் விளங்கும் மார்பை உடையவன்.

(10) முதலடி, முப்பத்து முக்கோடி தேவரை அறிவுறுத்துகின்றது. ஆதித்தர் என்பது முதல் உருத்திரர்கள் என்பது வரை அவர்கள் பெயரும், என்னிக்கையும், தொகையும் அமைந்திருத்தல் காணக. ஏகாதசத்தவர் - பதினெடுருவர்.

அடுத்த இரு அடிகளும் இவைல்லிசார்பில் மாயவன் விளைத்த அற்புதப் புதுமையை விபரிக்கின்றன. இவைல்லி என்பவள் தவசாதனை மிக்கவள் என்பது தோன்ற, சாதித்த இவைல்லி

என்றும் - தவங்காரணமாக ஒட்டி யுலர்ந்துபோயிருந்த வள் அவள் என்பது தோன்ற இல்லி தூர்ந்து சருகுற்ற இருமூலை என்றும், அத்தருணம் வினாந்த அற்புதச் சுவை யுணர்ச்சியால் அவள் இளமை பேரப்பெற்றுள் என்பது தோன்ற இரு மூலையும் பொருமிப் புடைத்து என்றும், தவத்தியாகிய அவளுக்குத் தாய்மை யன்பு மிகுந்தமை தோன்ற நுண் தண்டுளிச் சிதாஅர் பனிப்ப என்றும் வந்துள்ள வர்ணைன நயம் அறியத்தகும். பேதித்த வொரு கணம் என்பதை, பேதித்து + அவ + ஒருகணம் எனப் பிரிக்கலாம். பேதித்து - மாற்றி, அதாவது தவத்தின் நிலையில் இருந்து தாய் நிலைக்கு மாற்றி. பிச்சேற்றி - அன்புப் பித்தை ஏற்றி, பித்து - பிச்சு. அக்கணம் பெயராழுன் பெயர்ந்து - குறித்த திருவிளையாடல் நிகழ்ந்தது ஒரு கணத் துக்கு மட்டும். ஆனால், அக்கணம் எப்பொழுது ஓய்ந் தது என்பதைத் தெரிய முன்னமே, தான் தன்னிலை மாறி - இத்திடீர் மாயச் செயலினால், மாயவனென்ற அவன் பெயரின் உண்மை இலக்கணமும் தோற்றப்பட்டதாயிற்று என மாயன் பெயருண்மை தோற்றும் என்ற இத்தொடரின் பொருள் நயமறிக.

ஒரு பெரிய பூராயம் - ஓப்பற்ற பெரிய பூராயம். பூராயம் என்பது அறியப்படாத அந்தரங்கம். இப் பிளைப் பிரான் அத்தகையன் என்பது தோன்ற, பெரிய பூராயமாம் பிளைப்பிரான் எனப்பட்டது.

பாடல் இறுதியடி ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரால் மாயவன் பாடல் பெற்ற மகிழையும்; அப்பாடல்களில் அவன் பெற்ற பங்கும் தெரிவிக்கின்றது. அவனே ஆழ்வார்களின் பந்தப் பதைப்பை ஓழித்து, அவர்களுக்குச் சித்தத் தாய்மையை ஏற்படுத்தினான். அவனே அவர்கள் வாயில் கவிதைப் பாகாகக் கணிந்தான். அவனே அப்பாவின் சுவை யாகவும் தித்தித்தான் என ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல் களுக்கு மூலகாரணமும், உடனுறை உதவியும், விளைவும் மாயவனே என அவன் மகிழை போற்றப் பெறுகின்றது.

இரண்டாவது செங்கிரைப் பருவம்

பிள்ளை வளர்ச்சியின் இரண்டாவது பருவம் செங்கிரைப் பருவம் எனப் பெயர் பெறும். கிடக்கும் நிலையிற் பிள்ளை உடல் புரட்டி, முகத்தை முன்னெடுத்து, கால்மடித்தான்றி, கையெடுத்தான்றி, முகமசைத்து நிற்கும் நிலை இப்பருவ இயல்பாகும். இந்நிலையை இடமாகக்கொண்டு பிள்ளையை அருமை பாராட்டுவோர் அதைப் பேசும்படி கேட்டதும் பேசுமுடியா நிலையில் உள்ள குழந்தையின் முக அசைவுகள் ஒவ்வொன்றையும், தங்கள் கேள்விக்குப் பிள்ளை சொன்ன விடையாக, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மொழிவடிவங்கொடுத் துக் கூறுதலும், இப்பருவப் பாடல்களில் இடம் பெறும். மனோத்துவ ரீதியில் பிள்ளைக்குப் பேசுமுக்கத்தை ஆக்குதல் இதன் பயனாகும் எனத் தெரிகிறது. இப்பருவம் ஐந்தாம் மாதமளவில் நிகழ்வது.

செங்கிரை ஆடியருள், செங்கோ செங்கிரை போன்ற தொடர்கள் இப்பருவப் பாடல்களுக்கு மகுடமாயமையும். செங்கிரையாடியருள் என்ற தொடர் செவ்விய சொற்களைப் பேசுக என்ற கருத்திற் கொள்ளப்படும். அப்பருவப் பிள்ளையின் பேச்சு, முகஅசைவுமயமாக மாத்திரமே யிருக்கும் என்ற நயந் தோன்ற பேசியருள் என்னுது ஆடியருள் என அமைதல் கருத்தகும்.

(1) இச்செய்யுள் மாயவனுகிய பிள்ளை, மேல்நோக்கிப் படுத்திருக்கும் நிலையில் அதன் உருவ எழிலை வர்ணித்து, செங்கிரை ஆடியருள் என வேண்டுகிறது. குழந்தையின் உருவெழில் நீலமேகச் சியாமளவர்ணமாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. சியாமளம் என்பது நீலப் பச்சை. கடலுண் டெழுந்து, கருக்கொண்டு, இருண்ட முகிலும், நீலச் சியாமள வர்ணமுள்ளதாகவே இருக்கும். அதற்கேற்ப முகிலை உவமையாக வைத்து இங்கு உருவெழில் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. முகிலுக்கு நீலநிறம் அதன் நீர்அணுச் செறிவினாற் தோன்றுவதென்பர். இச் செய்யுள் அதனை மாற்றி -

கடவின் நீர்முகக்கும்போதே, நீரோடு நீராக அதன் நிறத்தையும் முகில் முகந்து கொண்டதாகக் கூறுதல் புதுவது புனைதல் ஆம். நீர் முகந்திடு செவ்வி..... நீலித்து என்ற பகுதி காண்க. அத்துடன் பச்சையைதுவந்துறுத்து பச்சை நிறத்தையுஞ் செறித்து, அகம் நிறைந்து - உள்ளுறக் கணிந்து என்ற பகுதி, நீருண்ட மேகம், கணத்துத் தடித்து இருண்டிருக்கும் தோற்றுத்தைக் காட்டும். நீர்முகந்த மேக அழகை உலகம் நேர் முகந்து இரசிக்கும் பான்மை இரண்டாவது அடியிற் காணப்படுகின்றது. நேர் முகந்து இரசனை கொள் உலகு, நேயமார் உலகு எனத் தனித்தனி சேர்க்க வாம். இரசனை கொள்வதில் நேயம் பொருந்தும் உலகு எனக் கிடந்தவாறே கொள்ளுதலும் ஆம்.

இப்படியான மேக எழில் தன் குழலெல்லா மலைந்து கொண்டிருக்க, பிள்ளை நிமிர்ந்து கிடக்கிறது. இருபதம் எடுத்துதறி என்பதனால் நிமிர்ந்து கிடக்கும் நிலை பெறப்படும். அத்துடன் மலர்க்கரம் பிசைதலும், விரல் சுவைத்தற்கு அவாவுதலும் ஆகிய இப்பருவப் பண்புகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. ஏர் முகந்திடும் ..... ஆடியருள் என்ற பகுதி இவ்விளக்குந் தரும். ஏர் முகந்திடும் விழி - அழகை நிறையத் தேக்கிவைத்திருக்கும் விழி, மருமலர் - மணம்வீசும் பூ. ஒரு விரற் சுவைக்கவாவும் என்பது விரற் சுவைக்கும் நிலை இன்னும் ஆகவில்லை என்ற குறிப்பு.

(2) பிள்ளை பொன் மஞ்சத்தில் இருக்கும் நிலையை வர்ணிக்கிறது இப்பாடல். பவளக் காலும், பொற் சலாகையும் கொண்டு மூட்டி, கற்பகமலர்மாலை தூக்கி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது மணிமஞ்சம். மஞ்சத்துக்கிட்ட மெத்தை, அனிச்சமலரும், அன்றை தூவியும் பெய்து, அமைக்கப்பட்டது. அதன் மேலும் குழந்தை மேனியின் மிருதுத் தன்மையைப் பாதிக்கக்கூடும் முரட்டுத் தன்மை ஏதும் இருந்துவிடக்கூடுமோ என்று சோதித்தமைக்கப்படுகிறது மெத்தை. மெத்தைப்பரிச இன்பத்தைக் குழந்தை பெறுவதல்ல. குழந்தைப் பரிச இன்பத்தை, மெத்தை அனுபவிப்

பது என இதில் வருங் கற்பணையும் புதுவதுபுணவதாம். இவ்வமைப்புகளுக்கு மேலாக, சித்திரவிதானமும் மஞ் சத்தை அலங்கரிக்கின்றது. சித்திரவிதானம் - பல்நிறச் சேர்க்கையுள்ள மேற்கட்டி, இச்சூழ்நிலையில் பிள்ளையை வைத்துச் சொட்டும் தோழியர், ஆயத்தார் குழுவின்காட்சி முதலடியில் இடம் பெறுகிறது. மலர்த்தடங்குமுமும் செவ்வன்னக் குழாம் அவர்களுக்கு உவமமயாகும். (செம்மை-நேர்த்தி.) அன்னம்போன்ற அவர்களது நடையழகும், அசைவும் மட்டுமல்ல, அவர்களின் குதலை மதலைப் பேச்சொலிகளும், குழ் நிலைக்குச் சோபையளிக்கின்றன. குழந்தையைச் சொட்டும் முகாந்திரத்தில் அமைகின்றார்கள் ஆதவின் வளர்ந்தோராகிய அவர்கள் பேச்சும் குதலை மதலை எனக் குறிக்கப்படுவதில் நயமுண்டு. கொத்தணி மலர் - கொத்தாக அமைந்து அழகு செய்யும் மலர். செவ்வன்னம் - செவ்விய நற் பண்டுள்ள அன்னம். கோதையர் குழாம் - பெண்கள் கூட்டம், பொற் சலாகை - பொன்னஞ் சலாகை என வந்ததில் அம் சாரியை, விராய் - விரவி, கலந்து. மெல்லணையும் மென்பரிசு இரசம் ஆர்ந்து அவசமுற - அவ்வளவுக்கு மென்மையான அந்த அணையே, தன்னினும் மென்மையான பரிசு சுகம் பெற்றுத் தன்வசம் அழிய என்றது, பிள்ளை மேனியின் மிருதுத்தன்மையின் மிகுதியை உணர்த்தியவாறும்.

(3) இப்பகுவத்துக்குரிய முக்கிய பண்பாகிய உடல்புரட்டுதல் நிகழ்ச்சி குறித்த வர்ணனை இப்பாடலில் இடம் பெறுகின்றது. இதை ஒத்திகைபார்க்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகக் கொண்டு காட்டுதல் இவ் வர்ணனையின் சிறப்பம்சமாயமையும். தற்சமயம் பிள்ளைநிலையில் இருக்கும் மாயவன் தனது பரநிலையில் வழக்கமாகத் தான் செய்யும் தொழில் ஒன்றுக்கு வஸ்ஸிபுரத்தில் வைத்தே ஒத்திகை நிகழ்த்துகின்றன. பரநிலையில் அவன் செய்வதாவது, உலகுயிர்கள் அணைத்தையும் மாயைக்குள்ளே அழுத்தி வைத்து, அவை ஒரே நிலையில் நீடிக்க விடாமல், தானும் உட்புகுந்திருந்து புரட்டிக்கொண்டிருக்கும் வியவகார நிலை குறிக்கும். தத்துவ

உண்மைப் பிரகாரம் அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் சஸ்வரன் தான் புரளாமல் உயிர்கள் புரள்வது தூர்லபம் என்ற நோக்கு இக்கற்பனைக்கு உயிராய் அமையும். அலகிலா மாயைக்குள்.....ஏய்ப்ப என்ற பகுதி இவ் விளக்கத்தைத் தருகிறது. அலகிலா மாயை - எல்லையற்ற மாயை, அழக்கி-அமர்த்திவைத்து, ஆங்கே அந்தர்ப்பவித்திருந்து - அந்த மாயைக்குள்ளேயே தானும் உட்செறிவாய் இருந்து, அந்தர்ப்பவம் - உட்செறிவாயிருக்குந் தன்மை, உந்திப் புரட்டும் - மேல் அசையத் தள்ளிப்புரட்டும், இலக்குட்கு - இலகும் அருட்கு - விளக்கமான அருளுக்கு, ஒத்திகை ஓன்ற - ஒத்திகையும் இசையும் படியாக (ஏலுதல் - இசை தல்). தன்னளவிற்குனியற்றுமாறு என்பது தானே தன் பாட்டில் என்றபடி. இப்படி உடல் புரட்டும் முகாந்திரத் தில், பைபதித்து, கால்மடித்து, மெத்தையில் முகங்குத்தி முயலுங் கட்டம் கரிசனைக்குரியதாம். அது எய்த்திடுஞ் சீர் என இங்கு குறிக்கப்படுகின்றது. எய்த்தல் - இனைத்தல். அவ்விளைப்போடு முகத்திற் படரும் வியர்த்துளி நிறை முத்தாக்க கொள்ளும் நிலையில் உழைப்புக்கு ஊதியம் பெற்றவாறுதல் அமையும். பரிவள்ள தாய் முதலியோர்க்கு இக்காட்சி மகிழ்ச்சியைவிட அதிகமாகப் பரிதவிப்பைக் கொடுத்தல் தவிர்க்க முடியாததாம். இப் பொருண்மை உதுகாணும் அன்னையர் உளந்தவிப்பெய்த என்னும் தொடராலமைந்திருத்தல் கான்க.

உது என்பது அண்மையுஞ் சேய்மையுமல்லாத இடை நிலையைக் குறிக்கும். உலவரு உழைப்பி - ஓயாத உழைப்பு, ஊதியப் பரிசு - ஊதியமாகும் பரிசு.

(4) முன்பாடல் குறித்தது பிள்ளையின்உடல் புரட்டும்முயல்வு, அதையடுத்து இப்பாடல் உடல்புரட்டி, முகம் நிமிர்த்தி நிற்கும் பிள்ளையின் நிலையை வர்ணிக்கிறது. ஒருபது மெடுத்தூன்றி.....குமுதவாய் மலர் செல்வ என்ற பகுதி இதனைக் காட்டும். ஒரு பெத்ததை எடுத்தூன்றியும், மறு பத்ததை மடித்தூன்றியும், ஊக்கித் தன்னுவதாக முகத்தை

முன்னேக்கி, முன்னேக்கி உந்திக்கொண்டிருக்கும் நிலை. அந்திலையில் முகப்பிரபையில் கிளம்பும் ஓளியலைகள் பலவட்டங்களை நிகழ்த்தும். அது இடைஆர் உவாமதி முகந்துன்றும் ஓளியலை கொள்வட்டம் எனக் குறிக்கப்பட்டது. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன், பின்னோயினுடைய இந்த இருக்கை நிலையைச் சோபிக்கவைக்கும் மற்றெல்லோரும் நிகழ்ச்சி இப்பாடல் வர்ணனையின் அங்கமாக இடம்பெறுகின்றது. தேவமகளிர் ஆகிய அரம்பையர்கள் குழந்தைமுன் கை நீட்டுகின்றார்கள் என்பது அந்நிகழ்ச்சி. அவர்கள் அத்தருணம் அங்குவந்து சேர்ந்துள்ளதற்கான காரணம் பற்றிய விளக்கம் இச் செய்யுள் முற்பகுதியில் மிகப் பூராயமாக அமைந்திருத்தல் கவனிக்கத்தகும். பின்னோயின் திருமேனியின் எழிற்கதிர்கள் நாற்புறமும் படர்கின்றன. சிதறல் அச்சிறிய ஓளிக்கதிர்கள், வல்லிபுரமணிற் பட்டு ஓளிச்சிதறலாகி மேற்திரும்பும் குரியகதிரோடு தாழுங்கலந்து மேற் செல்கின்றன. வான் வழிச்சென்ற அரம்பையர்கள் குரியன் கதிரிற் கலந்த, மாயவனுளிக்கதிரை இனங்கண்டு, அவன் பூமியில் இருப்பது உணர்ந்து, அங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்பது - அவர்கள் வரவு பற்றிய வர்ணனை. வருமைழிற் பொன் மேனி.....வந்து குழந்து என்ற பகுதி இதை விளக்கும். மனவிற்படமுரிந்து, வானேக்குக்கதிர், மனவிற்பட்டு முரிதல் குரியன் ஓளிக்கதிர்க்காம். ஓளிப்பாடலை - ஓளி அலை, ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து (ஹகித்தறிந்து), வான்பயில் அரம்பையர்கள் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் தேவப் பெண்கள். அவர்கள் தம் கைக்குவருமாறு குழந்தையை விலித்து, அழைக்கும் பாங்கு, மாதவா கைத்தலம் போதவா, மதித்தலம் மருவவா என்ற தொடரிற் தத்துபமாக அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

(5) செங்கிரை ஆடியருள் என்ற தொடரில் உள்ள ஆடு என்ற தொனி பல இடங்களிற் தொனிக்க வைப்பதன் மூலம் ஒரு வகை ஓளிச்சவை தோன்றுகிறது இச் செய்யுளில். அத்தொனிச் சொற்கு இடமாயமைந்த தொடர்களனைத்தும் மாயவன் திருவிளையாடல் வர்ணனைத் தொடர்களாக—அதுவும் வல்லிபுரத்திலேயே இடம்பெற்ற அவனது

திருவிளையாடல்களை உணர்த்தும் சிறப்புத் தொடர்களாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். துளைந்தாடி, கிளர்ந்தாடி, மாருடி, துண்டாடி, நட்டமாடி, இன்பமாடி, தலத்திலாடி, தோளிலாடி, சிங்கைத்தலத் தாடும் மதலை செங்கிறை ஆடி. யருள் என இசைத்து அந்த ஒசையின்பம் நுகரத் தகும். வங்கக் கடல் குடல் கலங்கத் துளைத்தாடி என்றது, மாயவன் சிங்கைநகர்க் கடலுட் கிடந்து அதைக் கலக்கிய வாறு காட்டும். மீனுக உருத்து எழுவதற்கு முன்னிய நிலை இது. மீன்வடிவிற் கிளர்ந்து ஆடியதும்; கைப்பற்ற முயன்ற வலைஞரோடு போராடியதும், அவர்கள் வலைகளைத் துண்டாடியதும், அவர்களுடைய வள்ளத்தைத் தாக்கியதும் எல்லாம் இலவசலி (வஸ்லிநாக்சன் - வஸ்லிபுரத்தவர்) கையில் இன்பம் ஆடுதலை முன்னிட்டாம். வலவர் என்பது மீன் பிடித்தலின் வல்லவர் என்ற பொருளில் வலைஞருக்கு ஆகும். மாருடி - தன்னைப் பிடிக்க முயலும் அவர்களுடைய யத் தனங்களுக்கு எதிர்மாருக ஆடி, ஏறுகலம் நட்டமாடி - ஏறுகலம் - வள்ளம். நட்டமாடி என்பது, அது (நாவாய்) நஷ்டமாய்ப் போம்படி ஆடி எனப் பொருள்படும். கலத் திலே நின்று நடனமாடி எனவும் கொள்ளலாம்.

(நட்டம் - நடனம்) இங்குற்றிருக்க என எய்தும் இலவசலி (வஸ்லிபுரத்திற் பிறந்தவன்) என்பதில் 'இங்குற்றிருக்க' என்ற பகுதி மாயவன் வாக்காகிய தன் சூற்று. மாயவனே அத்தருணம் இலவசலியை அங்கு வந்திருக்கும்படியாக அழைத்திருந்தான் என்பது அதுதரும் விளக்கம் ஆகும். சுதர்சனத்திருவாடி - சுதர்சனமாகிய திருவடிவில் அமைந்து, சுதர்சனம் - திருமாலுக்குரிய சக்கரத்தின் பெயர். கற்கோ வளத்தர் திணிதோளில் ஆடி - கற்கோவளம் சார்ந்தவர்களின் திணிந்ததோளில் அமர்ந்து ஆடி, மாயவன் மீனுய வந்து இலவசலி கையிற் குழந்தையாகியபோது - குழந்தை யையும் இலவசலியையும் சுமந்து வஸ்லிபுரம் சேர்த்தவர்கள் ஆனமைபற்றி இன்றும் கடற்றிர்த்தத்துக்கு வங்கக் கடற்கரைக்குச் சுவர்மியைச் சுமந்து செல்லும் கைங்கரியம் அவர்கள் உபயமாகவே இருந்து வருதல் கண்கூடு.

(6) இச் செய்யுளும் செங்கிரைப் பருவத்துக்குரிய பிள்ளையின் நிகழ்ச்சியில் முக்கியமான ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இந் நிலையிற் பிள்ளைமுகமெடுத்துப் பலவித அசைவாட்டங்க ஞடன் மலர்ச்சி காட்டி நிற்கும் நிலை, முன்நிற்குந் தாய் மாரின் குதூகல உணர்வைக் கிள்ளிவிடும். அதன் சார்பில் அவர்களுடைய பூராயமான விடுப்புகள் வெளிவரும். அவர்கள் பேசும் ஓவ்வொர் விடுப்புக்கும் குழந்தையின் முக அசைவு ஓவ்வொன்றும் விடையாகும் தன்மை இங்கு விசேடம் பெறும். ஹும் ஹம் எனப் பிள்ளை உரப்புதல், முகத்தை மேல்கீழாக அசைத்தல் முதலிய அசைவுகளுக் குப் பெண்கள் கொடுக்கும் மொழிவிடவங்கள் சுவாரஸ்ய மானவை, ஹும் என்றால், தாங்கள் சொல்வது பிள்ளைக் குப் பிடிக்கவில்லை என்று தெரிவித்து விட்டதாகவும்; மேல் கீழ்ப்பட முகமசைத்தால், தாங்கள் சொன்னதற்கு ஓம் என்று விட்டதாகவும், இங்கனம் பலவகையிற் புனைந்து கூறி மகிழ்தல் இத் தோடர்பில் நிகழும். அவள் புனை பூராய..... சிறப்பளித்தும் என்ற பகுதி இப்பொருள்மையை உட்கொண்டிருக்கின்றது. புனைகளைப் பூராய விடுப்பு - புனைந்து கூறும் சுவைமிக்க பூராயங்களான விடுப்புகள். பூராயம் - புது விநோதப் பிதற்றல் விடைவேண்டி நிற்பது விடுப்பு அடுக்கு மாற்றால் - பொருத்தமாகக் கொள்ளத்தகும் வகையில், பாடலின் முற்பகுதி இப்பூராயச் சுவைக்கு முன்னிலையாகிய குழந்தை நிலை உணர்த்துகின்றது. (உங்கும் - ஹும், ஹும்) செங்கமல நடுவன் ..... புணரியாய் ஓங்கி என்ற பகுதி காண்க. குழந்தை விழி செங்கமல நடுவன் சிறுதீலம் எனவும், திருவாழூறல் திவ்யாமிரதம், தேன்துளி எனவும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. புணரி - கடல், பூரணசந்திரஸைக் கண்டு கடல் பூரணடலை திருஞம், தாய்முகங் கண்டு குழந்தையின் மகிழ்ச்சி பூரணடலை மோதுதற்கு உவமையாக அது இங்கே இடம் பெறுகின்றது.

(7) செங்கிரை யாடியருள் என்ற தொடர், ஆடுக செங்கிரை, என மாறி இசைக்கும் வகையில் இச் செய்யுளும் அடுத்ததும் அபைகின்றன. ஆடுக என்ற இசைக்கு அனுசரணையாக ஒத்தொலிக்கும்படி ஆட என்ற சோல் இச் செய்யுளிற் பலருறை பயின்றிருத்தல் இதன்கண்ணமையும் சிறப்பாம். பொன்னட, வில் ஆட, உவந்தாட, சரிந்தாட, ஒளிவிட்டாட, கிண்கிணியாட, அரங்கெழிலாட என அவற்றின் பயில்வு காணக.

மின்னெனிலி பொன்னட - மின்னல் போன்ற ஓளி அழகுதர, (பொன்ஆட - அழகுதர) விகசித அரதன பலகம் - விளக்க மான இரத்தினப் பலகை, அரதனம் - இரத்தினம், பலகம் - பலகை (தட்டு), நுதல் எல்லோளி : நுதல் - நெற்றி, எல்லோளி - விளக்கமான ஓளி, வில்லாட - வில்லிட, மரும மதுல் வருமைம்படை - மருமம் அது உலவரும் ஜம்படை - நெஞ்சின்கண் அசைகின்ற பஞ்சாயுதம் என்ற அணி. மருமம் - மார்பு - நெஞ்சு, உலவரும் - அசைவு, ஊசல் - ஊஞ்சல், உலகமது ஒரு விசையினில் உறமன்றிடும் பண்டி - உலகம் முழுவதையும் ஒரேதடவையில் மன்றிக் கொள்ளக் கூடிய வயிறு, அரவியலமளி அரங்கு - அரவு இயல் அமளி அரங்கு - பாம்பாவியன்ற படுக்கையாகிய மேடை, ஆட்டம் நிகழ்தலின் படுக்கை அரங்காயிற்றெனக.

(8) இப்பாடல் நம்மறிவோடு பிறிவறநின்று செங்கிரை ஆடுக என்ற வேண்டுதலை விளக்கபூர்வமாக முன்வைக்கின்றது. யாறும்யும் வகை எமக்குத் தெரியாது. உன்னருள் சேரும் வகையும் தெரியாது. உனது அடிகளைச் சிந்தித்து உணர் வகையுந் தெரியாது. இவ்வறியாமைகளுக்கெல்லாங்காரணம் எமதறிவு. நின்னைப் பிறிந்து நின்று அறிவதாகக் கொண்டிருக்கும் நிலையோா. ஆதலால் அந்திலை மாறும் வள்ளும் நீ நம்மறிவோடு பிறிவறநின்று, அதாவது அத்துவித பாவமாக நின்று ஆடுக என்பது விளக்கம். செய்யுளின் முன்றும் நாலாம் அடிகள் இப் பொருள்மையை உட்கொண்டுள்ளன. இவ் வேண்டுதலின் தத்துவவிளக்கப்

பின்னணியைச் சுற்றே விடுத்து விசாரணை செய்தல் தகும். உயிரிடத்தில் ஈசனின் தொடர்பு அநாதியானது. உயிர் அறிவில் இடம்பெறும் எந்த ஒரு அசைவும் அவனின்றி அமையாது (அவன்றி யோரலுவமசையாதெனும்-தாழுமானார்) அங்குன மாகவும் பிறிவறநின்று ஆடுக என்று கேட்கவேண்டுவதேன்? என்ற ஆசங்கையை விடுவித்தல் மூலம் அவ்விளக்கம் புலங்கும். உயிரறிவில் ஈசவரன் அத்துவிதமாயிருத்தலும் உண்மை. அதேவேண் உயிர் ஈசனறிவிக்கத் தானெயிவதாக எடுத்துக்கொள்ளாது, தானே தன் முனைப்பில் அறிவதாக எடுத்துக் கொள்வதும் உண்மை. உயிரைச் சார்ந்த பந்தம் காரணமாக இந்த விபரதும் ஏற்படுகிறது. தானேயெறிவதாக உயிர் கருதிக்கொள்வதனாற்றுன் ஒன்றையும் முற்றுக அறியாத நிலை, உண்மையறிவிற் திணிக்க முடியாதநிலை ஆகைய குறை பாடுகள் நேர்கின்றன. இவை நிங்குதற்கு உகந்த சாதனம் ஈசவரனறிவால் நான் அறிகிறேன் என்ற விளக்கநிலை உயிரிற பிரகாசிக்கும் நிலையாகிய ஒன்றுதான். அந்த நிலையையும் நாமாக வரத்திக்கொள்ளமுடியாது. அதுவும் ஈசவரனுலேயே ஆகவேண்டும். இவ்வகையில் ஈசராலுக்கு இரட்டைப் பொறுப்பு நேர்கிறது. தான் உள்ளிருந்தறிவித்தல் ஒன்று. தானேயெறிவிப்பதாக உயிர் அறியும்படி அறிவித்தல் ஒன்று.

சுத்தான்மாக்கள் விஷயத்தில் இவ்விரண்டும் ஒருங்குநிலை பெறும். பெத்தான்மாக்கள் விஷயத்தில் இந்த இரண்டாவது அம்சம் செயற்படா தொழியும். அதாவது தடுக்கப்படும் அல்லது மறைக்கப்படும். அதுவே திரோதானம் என்ற சொல்லாற் குறிக்கப்படுவதுமாம். ஆதலினால் விஷயமறிந்த பெத்தான்மாக்கள் தமக்கு அந்த இரண்டாவது அம்சம் வாய்க்க வேண்டுமென் வேண்டியே பெற்றுக் கொள்ளற்பாலர். இது தத்துவங்கான உயர்மட்ட இரகசியங்களிலொன்றாகும். சிற்றஞ்சிறுபொழுது - மிக அற்ப நேரம், பிறிவற நின்று - அத்துவிதமாய் நின்று.

பாடலின் முதலடி மாயவன் திருவிளையாடல்களில் மகத்துவம் பெற்ற ஒரு திருவிளையாடலின் வர்ணனையாகும்.

தறி ஓர் இரு பிளவு உறவிழ - ஒரு தறி இரு பிளவாக விழ. தறி ஓர் என்பதை முன்பின்னுக மாற்றுக. அரியாய் - சிங்கமாய் - நரசிங்கமாய். சரணமில் இரணியன் - அடைக் கலங் கிடைக்காத இரணியன். அதாவது அடைக்கலங் கொடுத்தற்குரியவரைப் பற்றிக் கொள்ளும் பாக்கியம் இல்லாத இரணியன், முரண்அற உரறிய - முரட்டுத்தனம் ஒழிந்துபோகும்படி அழித்த, இரணியனை அழித்த தென்பது இரணியனை உயிரை அழித்ததன்று. அவனைப் பீடித்த முரட்டுத்தனமான தியிரை அழித்தது என்றவாரும். சதுரா - சாமர்த்திய வாசாவியே, பரகாலா - பகைவர்த்து இயமனை உள்ளவனே.

(9) இச் செய்யுள் வஸ்விபுர மாயவன் ஆலயச் சூழ்நிலை அமைதியைச் சித்திரிக்கும் வர்ணனையாய் அமைகிறது. எந்த நேரமும் கருடன்கள் ஆகாயவழி கோயிலைச் சுற்றி வருவதும், பசுக்கள் அத்தலத்தைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து உலாவுவதும், அடி குழலின் கவர்ச்சியான காட்சிகளாகும். முதல் அடி கருடன் பற்றிய வர்ணனையும் இரண்டாம், முன்றும் அடி கள் பசுக்கள் பற்றிய வர்ணனையுமாம். இரு பகுதியிலும் திருநாமமும், சங்கு சக்கர முத்திரைகளும் பொருந்து தல் மூலம், திருமால்தாசர் மேலும் கீழும் சூழ்ந்து கோயிலை வலஞ்செய்யுங் காட்சியைத் தருவதாகக் காட்டுதல் இச் செய்யுட் பொருட் சிறப்பாகும். கருடனின் கழுத்தில் வெள்ளை வட்டம் காணுதல் திருநாமம் அமைந்திருத்தலாகவும், பசுக்களின் வயிற்றில் ஆழ்வார் சுவாமியின் திருநாமத்தைக் குறிக்கும் ஆ என்னும் அட்சரமும், பின்னுடலில் சக்கரமும், முன்னுடலில் சங்கும் குறிகளாயமைந்திருத்தல் - சங்குசக்கர முத்திரை தாங்குதலாகவும் அமைகின்றன. நயந்தனை நாமம் - விரும்பியனிகின்ற (திருமண ணைகிய) நாமம், நகு வெள்ளுளி - பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளை நிறம், கருடப் பெருமான் - (பெரிய திருவடி) கருடாழ்வார் என்பதற்கொத்த கெளரவக்குறி. அவை பலவாதல் பற்றி பெருமான்கள் எனப்பட்டன. அவர்கள் என்புழிப் போல. இங்கு கள் ஈறு உயர்திணைமேற்று.

அங்கண் நீல விசம்பு-அழகிய நீல ஓளி பரவும் ஆகாயம், நீல-நீலம் என்பதன் கடைக்குறை. நிரந்து-வரிசையாகி (நிறைப்பட்டு), அள்ளற் பழனப்புல்-சேற்று வயவில் வளரும் புல்.

அள்ளல்-சேறு, பழனம்-வயல், வள்ளற் பசுவினம்-பால் சொரியும் விடயத்தில் வள்ளல் தனமுள்ள பசுக்கள் (வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்-திருநாலாயிரம்-வாங்க-தொட்டிமுக்க), சங்கச்சக்கரமுத்திரை-சங்குமுத்திரையும், சக்ரமுத்திரையும், ஒசை இசைவு நோக்கி சகர-ஒற்று மிகுந்தது. செந்திருவாழ் பொற்றவை நிலைக்கோயில்-செந்திருவாழ் கோயில், பொற்கோயில் என இயைத்துத் தனித்தனி கூட்டுக. தடவு நிலை-நீண்டு அகண்று உயர்ந்திருக்கும் நிலை. எங்கட் கொருமால்-எங்க ஞகுக்கு ஒப்பற்ற திருமால், எங்கஞக்கு வாய்த்த ஒரேயோரு திருமால். எங்கஞக்கு அவன்பேரிலே ஒரே ஆசை, மால்-ஆசை எனப் பலவாறு பொருள்தரும்.

(10) இச் செய்யுள் வஸ்லிபுரத் தலத்துக்குரிய மகிழை யொன்றை முன்வைக்கிறது. திருமால் வேங்கடத்தில் நின்றூர், ஸீரங்கத்திற் கிடந்தார், அத்தினுபுரத்தில் நடந்தார் எனில், அவர் இருந்ததெங்கே? என்றெழும் அவாய் நிலையை நிரப்புகின்றது இப்பாடல் தரும் பொருள். இருந்ததுவேறேங்குமில்லை வஸ்லிபுரத்திற்குள் என ஆசங்கை நிரப்பப்படுகிறது. வேறுதலச்சார்பில் இப்படிச் சொல்லலா காதா என்பது ஆசங்கையல்ல. தன் தலத்திற் சுவாமி இருக்கிறு என்று நோக்கும் நோக்கே வழிபடுவார் நோக்கு. அவ்வகையில் வஸ்லிபுரம், வழிபடுவார் நோக்காகவே இப்பொருள் அமைந்திருத்தல், என்று நிரந்தரம் ஏத்தறும் அன்பினர் இன்னமுதே என வருந்தொடராற் பெறப்படும். நிரந்தரம்-இடையீடின்றி, கனவிலும் நினைவோவார்-கனவிலும் நினைவு ஒவார்-கனவிற்கூட நினைவு நீங்காதவர். அப்படிக் களவிலும் நினைவு நீங்காத தன்மையாலே மாயவன் அருள் பெற்றூர்கள் ஜீயர்கள் என்பது கனவினும் நினைவோவார் சென்று என்ற தொடர்க்கு விளக்கமாம். ஒவார் சென்று என்பதை- ஒவாராகிச் சென்று என இயைத்துக்கொள்க. செங்கை முகில்திரு-முகில்போல் வழங்கும் சிவந்த கையை உடைய திருவாளன்.

முன்றுவது தாலப் பருவம்

குழந்தை வளர்ச்சியிற் தாலாட்டு வேண்டும் பருவமும் ஒன்று. இலக்கிய சம்பிரதாயப்படி ஏழாம் மாசம் இதற் குரியது. தால் என்பது அந்திகழ்ச்சியின் போது இசைக்கப் படும் பாடலைக் குறிக்கும். நாவை உணர்த்தும் தாலம் என்ற சொல், கடைக்குறையாகி அந்நாவாவிசைக்கும் பாடலுக்கு ஆகு பெயராயிற்று. செங்கிரைப்பருவ நிகழ்ச்சி பிள்ளைக்குப் பேச்சாற்றலை ஊக்குவிக்கும் சாதனம் ஆதல் போல, இப்பருவ நிகழ்ச்சி குழந்தைக்கு இசையுற்றம் அரும்பவைக்கும் சாதனமாகக் கருதப்படலாம். இப்பருவப் பாடல்கள் எல்லாம் தாலோ தாலேலோ என மகுடம் கொண்டனவாய் இருக்கும். இப் பருவப்பாடல்களின் பொருள்திலே மூன்று வகையில் அமையும். அவற்றுட் பிரதானமானது குழந்தையைப் பராக்காட்டுதல், இதை விடவும் அருமை பாராட்டுதல் - குழந்தையைத் தூங்க வைத்தல் என்பனவும் இதன் பொருள் நிலைகளாகும். மாயவன் பிள்ளைத்தமிழில் இது இடம் பெறுவதற்கு விசேட முக்கியத்துவம் ஒன்றுண்டு. மாயவனுக்குத் தாய் பாவணைப்பூட்டு பெரியாழ்வார் அவன் மேவிசைத்த தாலப் பாடல்களே தால இலக்கியத்தின் முன்னேடு ஆனவையாம்.

(1) இச் செய்யுள் மாயவன் வாழ்பதியாகிய சிங்கை நகரின் (வஸ்லிபுரம்) இன்றைய தோற்றுத்தை மனக்கணமுன் கொண்டு வருகிறது. கருத்துப் பொருளாய் மட்டும் இருக்கும் இச்சிங்கையின் புராதனப் பெருமை முழுவதற்கும் நானே சாட்சி என்பதுபோல, அங்கு மாயவன் எழுந்தருளி இருக்கின்றன. தன்னை அங்கு ஆராதித்து வரும் பறம்பரையின் (வஸ்லிபுரத்தார்) மெய்யன்பில் ஆழங்காற்பட்டு இருந்தருள்கிறன் என்ற இரண்டும் இதன் முக்கியப் பொருள் களாம். முதலீரடிகள் சிங்கை நகரின் (சிங்கையூர் - சிங்க புரமெனினுமாம்) பண்டைப் பெருமை இருந்தவாற்றை விளக்குகின்றன. இங்கு ஆட்சி செய்த மன்னர் கடற்படை

யுடையர் என்ற கருத்து முதலில் அமைகிறது. வாழும் படிக்கு..... சிங்கை மன்னர் என்ற பகுதியிற் காணக. இவ்வையமெல்லாம் வாழும்படிக்கு என மாற்றுக. வங்கக் கடல் - வங்காளக் கடல், வங்கம் - மரக்கலம். கொடி நாட்டி வங்கமோட்டும் என்பது, சிங்கையரசர், மற்றும் அரசர்களை அடக்கியான்ட வெற்றிக் குறிப்பு உணர்நின்றது. அத்தகைய சிங்கை மன்னனின் வாழ்வும் வளமும் எத்தனை எத்தனையோ அருமை பெருமைகளுக்கு உரியவை என்பது தோன்ற அவை பொற்புதிர்கள் எனக் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. இன்று திட்டியுந், திடலும், மேடுமாய்த் தொல்பொருள்கள் பல இறைந்து கிடக்கும் சிங்கை வெளிதனக்குள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லாமற் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றது. இப் பொருள்நிலை சிங்கை வெளிதானே சொல்லுங் கதை என்ற தொடரால் அமைகின்றது. நானே சாட்சி என்ற குறிப்பு மாயவன் அறியாமல் எதுவும் நடப்பதில்லை என்ற உண்மையின் பிரதிபலிப்பு.

நினைவர் முதலாய் எனவோர் என்பது ஆதிகாலந்தொட்டு வஸ்லிபுர மாயவனை ஆதுரித்து, கோயில் கட்டி, குளங்கொட்டி, தலம் அமைத்த புன்னியர்கள் அனைவரற்றும் (வஸ்லிபுரம் - ஆழ்வார் - வேலர் - சேதர் - தாமர் அல்லது தாமோதரர் - நினைவர்) குறிப்பதாம். மாயவனைப் பிணிக்குஞ் சாதனம் பக்தி யொன்றே. (பக்தி வலையிற் படுவோன் காணக - திருவாசகம்) பக்தவத்ஸலன் என்பது மாயவன் சார்பில் பிரபலம் பெற்ற ஒரு திருநாமம். அவன் சார்பிற் பக்திநலம் முதிர்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். ஆழ்ந்து நின்று அனுபவிப்பவர்கள் என்பது அதன் பொருள். அவர்கள் நிலை ஆழங்காற்பட்டிருக்கும் நிலை என்பது மரபுவழிபட்ட ஒரு குறியீடு. இனி, தம்மில் ஆழங்காற்படுவார் பக்திப்பெருக்கிற்தானும் ஆழங்காற்பட. வேண்டியது மாயவனுக்கு இன்றியமையாதது என்ற நிலை தத்துவ விளக்கத்திலொன்று. அது புலப்பட நினைவர் முதலோர் பக்தி நலத்து ஆழங்காற்பட்டு என வந்திருத்தல் காள்க. வியாபகமே தன்னியல்பாய், நிராதார

மாயன்ன தெய்வம், எங்கேனுமோரிடத்தில் உறைவு தெளின் அதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். அவ்வகையில் காட்சி பொருளாய்வையும் ஆதாரம், ஆலயம் மூர்த்தி என அமையும். இதைவிட முக்கியமானது கருத்துப் பொருளாய் இருக்கும் ஆதாரம். அது வேறொழுமென்று. ஆதரிப்பார் பக்திப்பெருக் கொன்றே. இது உன்று இருக்குமளவில் மூர்த்திமூலமில்லாமலும் தெய்வம் ஓரிடத்தில் இருக்கலாம். இது இன்றேல் ஆலய மூர்த்திகள் இருந்தும், தெய்வம் அங்கில்லாமலும் இருக்கலாம் என்ற நோக்கு முக்கியமானது.

(2) இப்பாடலும் முன்னோயதிற் குறிக்கும் ஆழங்காற பட்டமர்தல் என்ற அமசுத்தையே மற்றொரு வகையால் தெரிவிக்கின்றது. சிங்கைத் திருவாண்டு உள் ஆழ நினைவார் தமில் ஆழ்வார் ஆகும் பெருமான் என்ற பகுதியிற் காணக். இதற்கு மேற்பகுதி சிங்கை நகர்க் கடற்பரப்பும் அதன் கரையுந் தரும் தெய்வீக்ககாட்சி இன்பத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. சாக்ஷாத் மாயவன் சிங்கைக் கடலில் படுத்திருக்கிறான் என்ற காட்சி தத்துப்பமாக உவம உருவகப் பாங்கில் சித்திரிக்கப்படுகிறது. நெடுந்தாரம் நீரூம் அலைகள், நிரை நிரையாய் எழுந்து மடிகின்றன. அவற்றின் நெளிவு மடிப்புகள் ஒன்றை யொன்று தொட்டு எழுகின்றன. அநந்த சயனக் காட்சி, நீளக்கிடத்தல், மடிந்திருத்தல் நெளிந்து கொண்டிருத்தல் என்ற தன்மைகள் மூலம் இங்கு முன்வைக்கப் படுகிறது. இக் கடற்பரப்பிற் கருமுகில் தோய்கிறது. இந்த அமைப்பு நிலை அநந்த சயனத்தில் மாயவன் கணவளர்தலையே கருத்து வகையால் மட்டு மல்ல, காட்சி வகையாலும் காட்டுகிறது. நீலங்களுலுஞ் சியாமளப்பொன் காளமேகம் என்பதிற் கருலும் என்பது மினுங்கும் எனவும், சியாமளம் என்பது நீலப் பசுமை எனவும், காளமேகம் மழைக்கருக் கொண்ட கருமுகில் எனவும் கொள்க. இந் நிலையைத் தம் கண்ணற் கண்ட மாத்திரத்தே எவ்வரொருவருக்கும் பகவத் பக்தி மேவிட்டு உள்ளாத் தேம்பியுருகும் என்பது மாயன் ..... உருகுமவர் என்ற பகுதியாற் புலப்படுத்தப்படுகிறது. கோயிலில் மட்டு

மன்றி கோயில் சார்ந்த வெளியிலேயே மூர்த்தி சாந்திதயம் உண்டென்பது குறிப்பு. நூற்காப்புச் செய்யுளில் வஸ்விபுரமன்மணம் தன் மனமதாக்கி என அமைந்த பொருள்நிலைய, இங்கு இட்டு நோக்குக. வரியார் மணற்குன்றுவங்கக் கடலோரம் சிங்கை வெளியில் காணபோர் கண்களை மருட்டும் ஒரு அம்சம். இந்நாளைய கம்பியூட்டர் கொண்டு செய்தாலும் அப்படியமையாது என்ற அளவுக்குத் திட்பழும், நுட்பழும், செப்பழும் வாய்ந்த வரியமைப்புகள்; அம் மனல்மேடுகளிற் பொருந்தி இருக்கும் பாங்கு வியக்கத்தகும். வான்நீல மேலாப்பு என்றதும் அந்த வெளி முழுதும் மாயவன்தான் இருக்கிறான் என்ற குறிப்பாகும். மேலாப்பில் இருப்பு - ஸ்வாமியின் இருப்பை - இன்றியமையாமை காண்க. மகிழ்க்கும் - என்பது பிறவினைப் பிரயோகம் மகிழ்விக்கும் என்பது பொருள். இப்பிரயோகத்துக்கு ஆட்சியிலதேற் புதியது புதுதலாகக் கொண்க. அன்பே உருக இன்பருஞும் என்ற பகுதி அன்பினுலட்யேன் ஆவியோடாக்கை எனும் திருவாசகத்தை நினைவுட்டுதல் காண்க.

(3) இச் செய்யுள் இப் பருவத்தில் இடம் பெறுதற்குரிய எண்ணெய் தடவிக் கைகால் பிடித்தல் என்ற நிகழ்ச்சி வர்ணனையாய் அமைகிறது. இந் நிகழ்ச்சிக்குப் பொருத்தமான பாட்டி ஒருவர் தலவரலாற்று ரீதியாக இங்கு இடம் பெறுதல் குறிப்பிடத் தகும். வஸ்விபுர மாயவன் தலத்துப் புதுமைகளிலொன்று கல்வளையாய்ச்சி சந்திதி. இந்தக் கல்வளையாய்ச்சி இவ்வஸ்விபுரத் தலம் தலமாதற்குமுந்தியே அங்குஇருந்து வந்ததாக வரலாறு. அவ்வகையிற் பாட்டிப் பாத்திரத்துக்குப் பொருத்தமாக அமைகின்றுள் கல்வளையாய்ச்சி. (கல்வளைநாச்சியார் கோயிலுக்குக் கடைசியாய் சின்னையா என்பவராற் பூசை பண்ணப்பட்டது. இவர் மூன்று சந்ததிக்கு முற்பட்டவர். இவர் வஸ்விபுரத்தார் என்ப). தொல்சீர் அணை கல்வளையாய்ச்சி என வருதல் காண்க. தோருந்துகிலுமலையத் தூக்கி என்பது பாட்டியின் பரிவுப் பதற்றம் குறிக்கும். கன்னங்கிள்ளி உச்சிமேரத்தல் குழந்தை சம்ரட்சனையில் இடம்பெறும் ஏகபோக நிகழ்வு.

இப்பகுதியில் சுவாரஸ்யமான தொடர், ‘கிழக்கதை’ - கிழப்பருவத்துக்குப் பிரிதியான வார்த்தைகள் இனானுர் மனநிலைக்கு அவை என்னவோபோல இருக்கும். ஆதவின் அவை கிழக் கதைகள் ஆயின். கதை கேட்டுக் கேட்டு நெய் தடவல் - நெய் தடவலால் குழந்தைக்கு நேரும் பரிச விநோதமான உணர்வின் தாக்கம் தோன்றுதிருக்கச் செய் வதும் அத் தொடர்பில் நிகழும் கால் கை அழுக்கல் சார் பான் துன்பம் புலப்படாமற் செய்தலும் கிழக்கதை கேட்ட வின் நோக்கங்களாம். பாரம்பரியங் கண்ட. இம் மானசிக வித்தை நுட்பம் காண்க.

செய்யுட் பின்னிரண்டடிகள் அன்பால் நிகழும் வன் செயல்களும் இறைவன் நோக்கில் இன் செயல்களாயே பயன்படுதல் என்ற தத்துவ உண்மை விளக்கத்தைத் தருகின்றன.

வாளா வறுத்துச் சுடிலும் மருத்துவன்பால் மாளாத காதல்நோ யாளன்போல் மாயத்தால் மீளாத துயர்நிறும் வித்துவக்கோட் மம்மாந் ஆளா வுளதருளோ பார்ப்ப எடியேனே.

என்னும் பெருமாள் திருமொழியிற்போல, ஏல்தன செய் தல் - பருவ மென்மைக்கு விரோதமானவை என்ற குறிப்பு முன் பூங்கையால் என்ற தொடர் பருவ மென்மையைச் சுட்டியும், தெற்றிமடித்து - என்பது செயல் வன்மையைச் சுட்டியும் வந்திருப்பது இதற்கு முன்னரிகுறியாம். மழு நோன்மை - குழந்தைத்தன்மையாகிய மகிழமை. அஃது அறி வார்க்கு என்பது, தெய்வீக மாண்பு அறிய வல்லார்க்கு எனப் பொருள்படும். அன்னிக் கிளர்ந்து அங்கு அவள் மார்போடனையும் என்ற பகுதி குழந்தைக் குதுகலச் செழிப்பை உணர்த்துவது. அவள் மார்போடனையும் என்பது கல்வளையாய்ச்சிக்கும் மாயவனுக்கும் உரிய உறவுச் செறிவை வெளிப்படுத்தும்.

(4) இச் செய்யுணும் முன்னையது போல வல்விபுரத்துக்கே யுரிய தனித்துவப் புதிர் ஒன்றை முக்கியமாகக் கொண்

டமைகின்றது. நாச்சிமார் சந்திதியைப் பிறதலங்களிற் காண்பது துர்லபம். இவர்களிருப்பும் தலத் தோற்றுத்துக்கு முற்பட்டதென்பது ஜகீகம். தாலப்பருவத் தேவைக்குப் பொருத்தமாக இவர்களும் இங்கே பணிகொள்ளப்படு தல் காணக். மாயவனைத் துயிலுணர்த்தத் துயிலெடை பாடும் பணி இவர்கள் பேரிலமைகிறது. துயிலெடை என்பது அரச மரியாதைகளில் ஒன்று. ஆலயஞ்சு சம்பந்தப்பட்ட வகையில் திருப்பள்ளி எழுச்சி எனப்படுவது இதுவே. செய்யுளின் முதல் ஈரடிகளும் அவர்கள் துயிலெடை இசைத்தலிற் காணும் பண்பும் பரிவும் உணர்த்துகின்றன. தெய்வ கைங்கரியமெதுவும் திருநாம ஜபத்தை இன்றியமையாதவை என்ற கருத்துக்கு வாழ்வளிக்கின்றது. நாராயணய..... செபித்து என்ற பகுதி. பழைய பூசகர்மார் சார்பில் ஜயரேதோ முனுமுனுக்கிறூர் என்ற பொது மக்கள் வாய்வழக்கினாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது இவ்வண்மையர்கும். நாட்காலீக்கே நீர் ஆடி - நாட்காலீ - வைகறை. நாலாயிரம்பேர் - என்று மாயவன் வழிபாட்டுப் பிரசித்திக்குரிய பிரபந்தம் திருநாலாயிரம் என்ற நாய்ம் பற்றி ஆம். எழுவோரும் - உம்மை முற்றும்மை.

பூட்கால் அமளி - பூண் பதித்த கால் உள்ள கட்டில். புள்கித்து என்பது அவர்களின் உணர்ச்சிப் பரவசநிலை சுட்டும்.

செய்யுளின் பின்னிரண்டு அடிகள் துயிலெடைப் பாடல் துயிலுணர வைக்குமாறும், நாச்சிமார் வாழ்த்துக்கு மாயவன் தலையளி செய்யுமாறும் உணர்த்துகின்றன. இசை உள்புல்லரிப்ப..... புருவம் நெரித்திட்டு அசாவு அகற்றி : - புல்லரித்தல் என்பது உணர்வு அருட்சியைப் புலப்படுத்தி மயிர்க்கூச்செறிதல் என்ற விளக்கத்தைத் தரும். இங்கு உட்புல்லரிப்ப என்பது துயிலும் பின்னொயின் உட்புகுந்து புல்லரிப்ப என்ற கருத்து. புளகிதம் நிகழ எனலுமாம். செய்யுள் வழக்குக்கு இச் சொல் புதுவரத்தாகத் தெரிகிறது. அசாவு - நித்திரைச் சோம்பல். அசாவு என்ற பதமுலம் அயர்வு என்றிருத்தல் கூடும். வாட்கண்ணியர் - வாள்போ ஆம் கண்ணெயுடையர் என்பதன் மூலம் நாச்சிமாரின்

அழகுப் பிரபாவம் குறிப்பிட்டவாறு. வாழ்த்துக்கு ஊதிய மாய் ஆட்கொள் குறிப்பு - ஊதியம் - பலப்பேறு, ஆட்கொள் குறிப்பு - வினைத்தொகை. குறிப்பிற் சிரித்து என்பது சிரிப்பின்மூலம் அக் குறிப்பு வெளிப்பட்டமையைக் காட்டும்.

(5) மாயவன் வரலாற்று நிகழ்வுகளில் பிரசித்தமான மாயச் சகடம் உதைத்தல் என்ற செய்தி மருவு, இயல்புக்குப் பொருந்துமாற்றால் அமைத்து வர்ணிக்கப்படுகிறது. இச் செய்யுளில் அழுதுகளைத்து சிற்றுறக்கம்பெற்ற பிள்ளை திடீரெனத் தொட்டிலை உதைத்து வீரிட்டு அழுகிறது. ஒடுவந்த தாய் கள்ளச் சகடம் ஊர்ந்துவரக் கணுக்கண டாயோ என்கின்றார்கள். இது மனிதக் குழந்தையல்ல, மாயவனுகைய குழந்தை ஆதல் அவளாறிவாளாதவின்; இத் தொடர்பில் வரும் 'நால் வெருட்டஸ்' என்ற தொடர் யாழுப் பாணப் பாரம்பரியத்திற் பாட்டிமார் வாயிற் தொன்று தொட்டுப் பயிலப்பட்டு வந்த ஒன்று. இந்த உருவகப் படி வம் ஏற்பட்டவிதம் ஆராய்தற்பாலது. பிள்ளையின் நித்திரையமைதியைக் குலைக்கும் ஏதோ ஒன்று நரியுருவகம் பெற்ற தாகத் தெரிகிறது. குழுப்படியென்ற நோக்கில் அவ்வருவகம் நிகழ்ந்திருத்தல் சாலும். துயர்கூர் வெருவு நிலைக்கு இரங்கி - என்றால் பிள்ளை துண்புறுமாறு நேர்ந்த வெருட்சி நிலை கண்டு இரங்கி, கமலப் பதம் கண்றக் காணுந்தரமோ-கமலம்போன்ற உமது மென் பதங்கள் கண்றிச் சிவக்கநாம் பார்க்கவோ. இத்தொடரும் முன்னைய தொடரும் தாய்மைப் பரிவை அன்னிக்கொளிக்கின்றன. கள்ளச் சகடம் - மாயச் சகடம், மாயவனை அழிக்க எண்ணி வந்த மாயச் சகடம், சகடம் - வண்டி, கனவில் ஊரா - கனவின் கண உன்மேல் ஊர்ந்து வந்ததாக, சிரித்து அவர்ப் பேதுறுக்கும் - சிரிப்பின் மூலம் அவரைப் பேதைமைப்படுத்தும், பேதைமைப்படுத்தலாவது - அறியாமை உணர்வு மேலெழுச் செய்தல். பிள்ளையின் சிரிப்புக் கண்டதும், அதற்குச் சற்று முன், தான் பரிந்து இரங்கை நினைவுதோன்ற; அது என் அறியாமை யென்ற எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றியவாற் றைச் சுட்டுவது இது. பேதுறுத்தல் - பேது + உறுத்தல்;

பேது - பேதையை, பேதையை - அறியாயை, அவர்ப் பேதுறுத்தல் - இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருள்பட அமைந்த வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

(6) ஒரு நிலையில் தாய்முலை சுவைக்கும் இன்பத்திற் சொக்கி; பின்னை தாய் மடியில் சுகித்துக் கிடக்கும் ஒரு ஆனந்த அமைதி நிலையைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது இச் செய்யுள். குடங்கைத் தலத்திலடக்கி - குடங்கை - வளைந்து கோலியகை, ஒரு கைத்தளிர் மூலைவருட ஒரு கைத்தளிர் தன்பதம் வருட என்ற இரண்டும் குழந்தை சுகித்திருக்கும் நிலையைத் தெரிவிப்பன. உமிழுஞ் சொகுசின் - உமிந்து கொண்டிருக்கையிற் தோன்றும் இன்பலாகிரியில். இத் தொடரும் செய்யுளில் இடம் பெறும் புதுவழக்குள்ளில் ஒன்றாகும். உமிதல் என்ற இச் சொல்லமைப்பு 'மொழிப் பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று' என்ற இலக்கணத் துக்கு இலக்கியமாதல் காணக். நுனி நாவாஸ் உழற்றி உந்தும் மூலைக்கண் - இப் பகுதி குழந்தை மூலையுமிதல் சார் பில் உள்ளிசேடமொன்றைத் தெரிவிக்கின்றது. உந்தும் - மேல்எழுத் தள்ளும், ஊற்றும் பால்வாய் மிதந்தேறி - மூலைக் காம்பை மேலெழுத் தள்ளுதலினாலே மூலைக்கண் வாயன வில் அடங்காமல் மேல் மிதந்து சரந்தாறும் பால். வாய் மிதந்தேறி - என்பது வாயில் இருந்து மிதந்து ஏறி என விரிக்கப்படும். மருமத்து ஊர்ந்து - பின்னோயின் மார்பு வழி பாய்ந்து, மடி நனைப்ப - தாயின் மடியை நனைக்க, மறித துத் துறுத்தும் - மேற்றள்ளப்பட்ட மூலைக் காம்பை மீண்டும் பின்னை வாய் இதழினுள் செறிக்கும், துறுத்தல் - செறித் தல், மடிநனைப்ப மறித்துத் துறுத்தும் என்றது குழந்தை வாய் மூலைபற்றியிருக்கும் சொகுசின் அளவில் தன்னை மறந்திருந்தவள், தன் மடியில் பாலுறிக் குளிர்மைப் பரிசம் தோன்றிய போதே தன் பிரக்ஞா மீளப் பெற்றஞ் ளனக் காட்டியவாறு. நனைப்பதுறுத்தும் என்பது செயலை ணெச்சம். காரணப் பொருட்டாயினமைக்கு உதாரணமாகும். சொக்கி உமிவு ஓய்ந்து என இச் செய்யுளிற் புது வரத்துச் சொற்கள் மீண்டும் ஆட்சியுறுதல் காணக்.

மாயவனுக்குப் பாலூட்டுஞ் சார்பில் இச் சொற்களுக்கு ஆட்சி வலுவுட்டப் பட்டதும் ஒருநயம். வைத்தமுலை வாய் வைத்தபடி என்பது அந்நிலைக்கண் படும் ஏமாந்திருப்ப தோர் இயல்பு குறித்தவாறு, “இரங்கு நமக்கம் பலக் கூத்தன் என்றென் தேமாந் திருப்பேணை” என்னும் திருவாசக அடியில் வரும் ஏமாந்திருப்பேணை-எனும் பிரயோகம் கான்க. இங்களும் ஏமாந்திருப்பதோர் காட்சி பெருமாள் திருமொழியிலும் பயின்று வருதல் நோக்குக.

“குழகனே! என்றான் கோமளப் பிள்ளைய!

கோவிந்தா! என் குடங்கையில் மன்னி,
ஒழுகு பேரேழி விளங்கிறு தளிர்போல்

ஒருகை யாலொரு முலைமுகம் நெருபா
மழலை மென்னகை யிடப்பிடை யருளா

வாயி லேழுலை யிருக்கவென் முகத்தே
எழில்கொள் நின்திருக் கண்ணினை நோக்கந்
தன்னை யுமிழந் தேவிழந் தேனே.

— 714 — திருநாலாயிரம்

ஏமாந்து - ஏமம் + ஆர்ந்து என்ற தொடரின் மருத். அருமை எழில் நோக்கு - அருமையைப் பிரதிபலிக்கும் அழகின் பார்வை. நோக்கு என்பது நுழைந்து கானுவதற் கோர் இடமாவதாந் தன்மை. நோக்கெழு - அவ்வகை நுழைந்து நோக்குமின்பம் தோன்ற, தாய்மடியிற் கிடக்கும் அழுகு அத்தகைத்து. அந்நிலையிற், கிடத்தலைக் கான்பார் உள்ளம் அவ்வழகினுள் நுழைந்து நோக்கி அனுபவிக்கத் தவறுது என்றபடி.

மாயவன் சார்பிற் பிரசித்திபெற்ற கிடக்குமழுகு இங்கும் இடம் பெற்றிருத்தல் கருதத்தகும்.

அது ஸ்ரீரங்கத்திற் கிடக்கும் அழுகு. இது பிள்ளைத்தமிழிற் கிடக்கும் அழுகு என்க. ஸ்ரீரங்கத்திற் கிடக்குமழுகை நுழைந்து நோக்குதல் போல், இப் பிள்ளைத்தமிழிற் கிடக்குமழுகும் நுழைந்து நோக்கற்குவியதாம் என்றல்

மிகையாகாது. கிடக்குமழகு மட்டுமன்றி, இச் செய்யுளில் முதலில் இருந்து முடிபுவரை கிடக்கும் சொல்லழகும் நுழைந்து நோக்கற்பாலதாம். அழகே தாலாட்டப்படுதல் காணக. தாலாட்டல் அருமை பாராட்டுதல் என்ற அம் சத்தையும் உட்கொண்டுள்ளது என்ற உண்மைக்கு இது நிதர்சணமாகும்.

(7) இச் செய்யுள் மாயவன் சந்திதி விசேஷம் உரைத்து, அவனருமையைப் பாராட்டுகிறது. திருமுனிலில் அமரர் கணம் பந்தலிட்டு விழாவயர்தல்; குரியன் தினந்தினம் திகிரி சுற்றித் தாழ்ந்து எழுதல்; செந்தாகங்கள் சாந்த சொஞ்சுபிகளாய் உலவுதல் என்பன சந்திதி மகிமை விசேஷங்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. ஐந்தருவுங் கால்நாட்டி என்பது பந்தலிட்டு என்னும் பொருள்தரும். ஐந்தரு தேவ ஐந்தரு, தேவலோகத்து சந்தானம் - தேவதாரம் - கற்பகம் - மந்தாரம் - பாரிஜூதம் என்பன. தேவர்கள் தமது ஐந்தரு வையும் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து, மாயவன் முன்றிலிற் பந்தலிடுகின்றனர். மாயவன் ஒருமுறை சத்தியபாயையின் விருப்பப்படி தேவலோகத்துக் கற்பகதருவைப் பெயர்த்து வந்து துவாரகையில் நட்டான். ஆதலின் அவன் விரும்பும் தருக்களைத் தாமாதவே கொண்டுவந்து நாட்டி அவன் பிரீதியைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுங் காரணமாக என்பது நுயம். கால்நாட்டி - பந்தற்கால்களாக நாட்டி, செங்கதிரோன் - குரியன், எவரும் தங்கடமையின் மேற் செல்லு முன்னம், கடவுளை வழிபட்டுச் செல்லுதல் ஆகிய நியமம் இங்கு குரியன் மேல் வைத்து உணர்த்தப்படுகிறது. அதற்குப் பொருத்தமான குரியோதயத் தோற்ற அழகு மாயவன் கோயில் முன்றிலில் குரியோதய வேளையில் கண்டனுபவிக்கப்படுதல் கண்கூடு. (வெய்யவன் கதிர்க்கரம் போற்று துன் ஆலயம் - வல்லிபுர அந்தாதிப் பதிகம் 8) செந்தாகக் கோளரவு - செந்தாக மென்பது - செந்திறமுள்ள நாகம். கோள் அரவு - கோலைத்தன்மை கொண்ட பாம்பு. வசீகநன் என்பது இருஷிகேஸ் என்னும் பொருட்டு. இருஷிகேஸ் - இந்திரியங்களுக்கு ஈசன். ஈசன் தன்வகமாக்கி ஆளுபவன்.

(8) காத்தற் கடவுள் என்பதற்குப் பொருந்த, மாயவன் ஊருவா நிகழ்த்திப் பாதுகாக்கும் காட்சியை வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள். இந்த ஊர் உலா நடனங்காரம், மங்கல வாழ்த்திசை, துந்துபி முழுக்கம், இன்னிசைக்களாரி ஆதிய சகலவித கோலாகல வைபவங்களுடனும் நிகழ்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் காணக். நடனமிடுவோர் பக்தர். ஜந்துதலீலை நாகங்களாகிய பக்தர். அந்தரதுந்துபி - தேவ துந்துபி இன்னிசைக்களாரி நிகழ்த்துவோர் மாயவனுக்கு உள்வீட்டுப் பிள்ளைகளான நாச்சிமார். நந்து அலை செங்களத்து எழிலார் நாச்சிமார் - சங்கினது வனப்பு அலைகின்ற செவ்விய கழுத்தழுகிகள் ஆகிய நாச்சிமார். நந்து என்பது அதன் உருவ அமைப்புக்கும் வனப்புக்கு மாயிற்று. களத்தெழில் - களத்தின்கலனுள்தாம் எழில் - (எழில் - அழகு) என விரியும் ஏழாவதன் தொகை. சாரியை நிற்க உருபு கெட்டது. களம் - கழுத்து. மாயவன் மேற் கொள்ளும் இவ்வுலா தேவிமார் சகிதம் நிகழ்வது. சந்தலை மென்முலை மடவார் - சந்து - சந்தனம், அது இங்கு சந்தனக் குழம்பைக் குறித்தது. தேவியரோடு உலாவருதல், வருகின்றனதலின், அவர்களின் கண்ணேறு நிகழ்த்துவிடாது பரிகரித்தற்குப் போனும், நடுநிசியிற் பயணம் மேற் கொள்கின்றன நயம் தோன்ற நின்றது. நரர் கண்ணுக் கொளித்தொளித்து நடுயாமவேளை எல்லாம் என்ற பகுதி - யாமவேளை - தேவ முகூர்த்தம் எனப்படுவதும், அவ்வேளை கோயிலில் சணசந்தடிகள் நிகழ வோட்டாமற் பந்தோபஸ்து பண்ணுவதுமாகிய கருத்து நிலைகளின் பின்னணியில் எழுந்தது இக்கற்பணை. நரர் கண்ணுக் கொளித்தொளித்து என்ற பகுதி தத்துவ அடிப்படையைத் தொட்டு நிற்கும் நயமும் உணரத்தகும். இறைவன் எங்கும் எல்லாநேரமும் உயிருடனேயே உறைபவனுய் இருந்தும், எவ்விடத்தேனும், எக்காலத்தேனும் சாதாரண உயிருக்குத் தெரியப்படாமலே இருந்து கொண்டிருத்தல் தத்துவ அடிப்படை உண்மையாகும். சாதாரண உயிரென்பது பந்தவசப்பட்ட உயிர்கள் ஆலன். இங்கு நரர் என்பதைப் பெத்தான்மாக்கள் எனப் பொருள் செய்து கொள்க.

(9) இச் செய்யுள் மாயவன் பிரபாவங்களிற் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறித் தாலாட்டும் பொருண்மை குறித்தது. மேக வர்ணம், புண்டரீகாக்ஷம், இலக்கமிபாகம் ஆதியன அவன் திருவுருவப் பிரபாவங்களாகும். அசுரரை அடுதல், அன்பார்களை மயலில் இருந்து விடுவித்தல் ஆதியன செயற்பிரபாவங்களாகும். இச் செய்யுளில் நெடுமால் - அடுமால் - விடுமால் எனவும்; மார்வாயினர் - மாலாயிட - மாலே எனவும்; பாலார் - பாலா - பாலே - பாலா எனவும் அமையும் ஒத்த அனுகரண சுவைநலம் செச்சத்தகும். நீலார் கொண்மூ - நீலநிறமேகம், நீல் - நீலம், கொண்மூ - மேகம், அடுதல் - கொல்லுதல். இரண்டாவதுடியில் வரும் மால் மூன்றாணுள் முன்னைய இரண்டும் கவர்ச்சி மயக்கமும், பின்னையது மாயவன் பேரும் குறித்து நின்றன. மூன்றாலும் தடியில் வரும்பால் மூன்றாணுள் முன்னைய பொருட்பெயர், மற்றைய இரண்டும் இடப்பொருளன.

நோலா நோன்பு பயந்த பயப்பேறு - நோற்காவண்ணம் நிகழ்ந்த நோன்பினுடைய பலப்பேறு. நோலா நோன்பாவது, நான் நோற்கின்றேன் என்ற பிரக்ஞா அற்றிருந்து, நோற்கும் நோன்பு. நான் எனது அற்ற நிலையில் நிகழும் உபாசனை. இத்தகைய உபாசனையே சிவபுண்யம் என்றும், அதன்விளைவு சரிசுத்தமாய சிவப்பேறே என்றும் நூன பாரம்பரியம் தெரிவிக்கும். இது நிஷ்காமிய வழிபாடு எனவும் படும். சிவபுண்ணியம், பசுபுண்ணியம் என்ற பாகுபாடும் இதில் வைத்தே அவதானிக்கத்தகும். நான் எனது என்ற பிரக்ஞா அருநிலையில் நிகழும் சிவவழிபாடு கூட பசுபுண்யமேயாம். அவ்விரண்டும் பற்றிய பிரக்ஞா அறவொழிந்த நிலையில் நிகழ்வது எதுவாயிலும் அது சிவ புண்யமாகாது ஒழியாது. அத்தகைச் சிவபுண்யப்பேறே தெய்வத்தையடையும் பேறு என்பது நோலாநோன்பு..... பயப்பேறே என்ற தொடரால் பிரஸ்தாபிக்கப்படுதல் காணக்.

(10) இச் செய்யுள் பின்னைமை இயல்பாகிய நிகழ்வொன்றை முன்வைத்து, அதன்வாயிலாக மாயவன் செய்யும் மாய மொன்றை வர்ணிக்கின்றது. அப் பொருண்மைக்கு அங்க

மாக வடமராட்சி வஸ்ஸிபுரஞ் சார்ந்த ஊர்ப்பெயர்கள் சில நாமாந்தரிதை, பிரயோகம் பெறுகின்றன. பிள்ளை பால் மறுத்து வாய்திறவா மயக்கநிலையில் உள்ளது; தூத்துடிக் கிறது குழல். மண்ணுண்ட மயக்கமோ, மாந்தவலியோ என்று எண்ணும் விசாரங்கள் எழுகின்றன. மாந்தத்துக்கு மருந்து கொடுத்துப் பார்க்கலாமென்ற ஊக்கும் ஏழு கின்றது. பரிகாரி வஸ்ஸிபுரத்தார் மருந்து கைகண்டமருந் தென்றும் துணியப்பட்டு விடுகிறது. இந்தப் பிரலாபங்க னின் எத்தனங்கள் ஒருபாலாக, உயிரோட்ட மில்லாமற் கிடந்தான் போலக் கிடந்த பிள்ளை, உடலைக் கெண்டி, தன்னி, உயர்த்தி, வண்டியிற் சுருக்கு விழுவிழ பாலுக்கு அழுகின்றது. இது செய்யுள் சித்திரிக்கும் காட்சி.

இதில் பச்சிலைப்பள்ளி - வல்லை - மண்டான் - அல்வாய் - மாயக்கை - வலிக்கண்டி என்ற ஊர்ப்பெயர்கள் செய்யுள் கருதும் பொருள் நிலைக்கு இசைவாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டு, ஊரென்ற தம் பொருளுணர்த்தும் நிலையை இழந்து நிற்கும் தன்மை காணக. நாமாந்தரிதை என்ற அணியின் இலக்கண மித்தசையதாகும். அதாவது நாமங்கள் செய்யுட் கற்பணைப் பொருளுக்கு உபகரிக்குமுகமாக மறைத்து இடப்பட்டிருக்கும் நிலை, அந்தரிதம் - மறைத்திடப்படுதல்.

பச்சிலைப்பள்ளி - பசுமை + இலை + பள்ளி - பச்சைநிறமாகிய ஆலிலைப்படுக்கை என்று செய்யுட் கற்பணைப் பொருளுக்கு உதவுமுகத்தால் ஊருணர்த்தும் தன்னியல்லை இழந்து நிற்கின்றது. இவ்வாறே பிரவுங் காணக. இதேவகையான நாமாந்தரிதை ஒன்று இறுதியடியிலும் இடம் பெறுகின்றது. இங்கு பிரயோகம் பெறுவது செம்பியன்பற்று. நாகர் கோயிலுக்கு அப்பாலுள்ள ஊர்ப் பெயராகிய இது முன் வரும் பவம்யலே என்ற சொல்லோடியைந்து செம்பி + அங்பு + அற்று - பவம்யலாற் செறியப் பெற்று, அதனுல் அங்பு என்பது இல்லாமற்போய் எனப் பொருள்தந்து நின்றது. செம்புதல் - நன்கு செறிந்திருக்கதல் என்பதோர் உகை நடைவழக்குச் சொல். பூதகிகால்கள் - பூதகிக்கு இயமன் ஆனவனே. பூதகி என்பது கிருஷ்ணவதாரத்தில் மாயவ ஞக்குப் பாலுட்டவந்த தூயாகிய பேய் பூதனை என்னுமாம்.

நான்காவது சப்பாணிப்பருவம்

சப்பாணிப் பருவம் பிள்ளை முன்காலிரண்டும் மடித் தமைத்து, நிமிர்ந்திருந்து, வாய்குதட்டி கையசைக்கும் நிலை. குழந்தை வளர்ச்சிப் பருவநிலைகளில் குதூகலத்துக்கிடமானது. அதன் சார்பில் எழும் குதூகலத்தால் முன்னிற்கும் தாதியர் முதலியோர் கைகொட்டி ஆரவாரிப்பர். அதன் வழி விளையும் உற்சாகத்தாற் பிள்ளையும் கைகொட்டும். அம்மகிழ்ச்சி சார்ந்த தமது குதூகலத்தை மேலும் விருத்தி செய்யும் பாங்கிலவர்கள் மீளமீளக் கைகொட்டு கைகொட்டு என்று குழந்தையை ஊக்கி நிற்பர். இந் நிகழ்வும் கற்பனைக்கு இதமாகவின் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தத்தில் நான்காம் பருவமாக அமைத்துக் கொள்ளப் படும். இதற்குச் சப்பாணி யென்ற பெயர் அமைந்த வாறு சிந்திக்கத்தகும். நடக்கக் கால் வழங்காதவரைச் சப்பாணி என்பது வழக்கம். அவன் கையால் நடப்பவன் என்ற கருத்தினால் இவ்வழக்கம் எழுந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இது சப்பாணி கூட்டும் பொருள்வகையில் ஒன்று. பாணி - கை. பெரியவர்கள் கூட பதுமாசனமிட்டிருக்கும் நிலையை சப்பாணி கட்டியிருத்தல் என்னும் வழக்கமுண்டு. இதற்கு இக்குறியீடு வந்ததுற்குக் காரணம் அறிதற்கிறது. எனினும் சப்பாணி கட்டியிருத்தல் என்னுயிதை, சில ஊரார் சப்பாணி கொட்டியிருத்தல் என வழங்கக் காண்டவின் குழந்தை சப்பாணி கொட்டுதற்குரிய நிலை என்ற கருத்திற்குன் இக் கருத்து நேர்ந்ததோ என என்னைத் தோன்றுகிறது. ச என்ற ஒரேமுத்துச் சொல் இடைச் சொல்லாய், சில சொற்களுக்கு முன்னேற்றிருயமைந்து, உடன் என்ற பொருள் தருதல் உண்டு. அவ்வகையில் ச + பாணி - கையுடன் என்ற பொருள் நோக்கில் இருந்து கையுடன் கையைத் தட்டுதல் என்னும் பொருளிற்றுன் இச் சப்பாணி யென்ற வழக்கு எழுந்ததாகவும் கொள்ளலாம். பிள்ளைத் தமிழில் சப்பாணி கொட்டியிருளே - கொட்டுக்

என்ற மகுடங்களாக இது வழக்கிலுள்ளது. சப்பாணி கொட்டுதலீல் 'சாளை' கொட்டுதல் என்பது நாட்டார் வழக்கு. இதன் பொருட்காரணமுன் சிந்தித்தற்பாற்று.

(1) வஸ்லிபுர நாத - சிதர - நம்பி என விளித்து சப்பாணி கொட்டியருள் என வேண்டுவது இப் பாடவின் முக்கிய பொருள். அதைக் கூறுந் தொடர்பில் மாயவன் அவ் விடத்தைத் தெரிந்து கோயில் கொண்டமைக்குப் புலநெறி வகையால் அமைந்த காரணமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. சிங்கவெளி தன் உண்மைநிலை ஒரு தடவை ஊர்ஜிதனு செயல் என்பது கற்பனை வகையா வரைந்த காரணம். ஊர்ஜிதனு செய்தல் பலருமறிய உறுதிப் படுத்தி வைத்தல். அதுவே காரணம் என்பதை வலியுறுத்தல் போல் அல்பக வெல்லாம் வெளிமுகப்பில் அருள்பாலித்திருந்து என்பது காத்திருந்து எனவங் கொள்ள நிற்கின்றது. காத்திருத்தல்- ஊர்ஜிதனு செய்தற்குரிய தருணத்தை எதிர்பார்த்திருத்தல். அத்தனைக்கு இதன்பால் மாயவனுக்கு விசேட கரிசனை நேர்ந்ததேன் என்ற விசாரத்துக்குப் பொருத்தமான விடை தருவது போல செய்யுளின் முதலடி அமைந்துள்ளமை கருத்தகும். இன்றைய சிங்கவெளியோடு, மாயவனுக்கு அபாரப் பொருத்தமுண்டு. மாயவன் அகில உலகத்தையும் தன்னுதரத்தினுள் ஆழத் துறுத்துக்கொண்டு தூங்கிக் கிடக்கின்றது. இதுவே அப் பொருத்தம் ஆகும். துறுத்தல்- நெருங்கச் செறுத்தல்; நோக்குமுலகினர் என்பது வெளிப் பார்வையாளர் என்னும் பொருட்டு. நானிலங் காக்கும் நின்நீர்மை - நாமநீர்மை எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நானிலம் - பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பு, நீர்மை - தன்மை.

(2) மாயவனுக்குச் சிங்கைப்பிரபு என்ற விருது கொடுத்து விளங்குமிச் செய்யுள், பிள்ளை கால் மடித்து நிமிர்ந்திருக்கும் நிலை சார்பில் அதன் அழகுப் பொலிவை வர்ணிக்கின்றது. பதங்கள் மடித்தடக்கி, பத்மாசனத்தொன்றி, செல்வே நிமிர்ந்து, சிவப்பொடு ஓன்றி கமலக் க்யங்கண்டென, கவினும் பச்சினங்குழவி என அவ்வர்ணனை அமைதல் காணக் கவுகுகிராய்ப் பாசடைக் கமலக்கயம். இங்கு

பிள்ளைக்கு உவமானம். கவுகிராய் வஸ்விபுரம் சார்ந்த வயற் பகுதி ஒன்றின் பெயர். பாசடை பசிய இலைச் செறிவு. கமலம் - தாமரை, கயம் - குளம், நீண்டு பரந்து கிடக்கும் கவுகிராய்க் குளம். பச்சிலைச் செறிவும், தாமரை பல் வேறு நிலைகளில் காடாய்ப் பூத்து மணங்கமழும் சிறப்பும் கான்போர் நெஞ்சைக் கொள்ளின் கொள்ளும் தன்மையவாம். அதற்கொப்ப பிள்ளையின் மேஜி முழுவதும் நீலப் பசுமை யும், கண்ணும், வாயும், கையும், நாபியும், பாதமும் செம்மை நிறமுமாய்ப் பொலிந்திருத்தல் இச் செய்யுள் தரும் காட்சி இன்பமாம்.

இத் தபாகத் தாமரை மலர்கள்தானே வஸ்விபுரநாதனின் நிதி திய பூசை வேளை எல்லாம், பூசைக்கும். மூர்த்தியலங் காரத்துக்கும் உதவி வரும் நடைமுறை வழக்குக்கும் இச் செய்யுட் கற்பனைக்கும் நிரம்பிய பொருத்தமுண்டு.

சிறுமணிக் குதம்பை - சிறிய உருளிலான இரத்தின குண்டலம். குழந்தைக் காதணியின் பெயர் குதம்பை. குதம்பை தோயுங் கன்னக் கரும் பசுமை எங்குமாய் - என்பது குதம்பை தோயுமிடம் கன்னம். கன்னத்தின் நிறம் கரும் பசுமை. அதே நிறந் தேகமெங்குமாய் எனப் பொருள் படும். நாயி - சொப்பூழ், பன்னப்படா அழகு - சொல்லு தற்கரிய அழகு, இங்கு அழகு விளி. அழகு தாலேலோ என முன்வந்தாற்போல், அழகே சப்பாணி கொட்டியருள் என நிற்கும் நயம் கான்க. அடுத்துவரும் குழவி என்பதும் சிங்கைப் பிரபு என்பதும் விளிகள்.

(3) சப்பாணி கொட்டியிருக்கும் பிள்ளையின் குதுகலப் பொலிவு கண்டு குதுகுதுப்புற்று உவந்து, தங் குதுகலத்துக் கேற்றபடி தாமே கேள்வி கேட்டும், தாமே அவற்றுக்கு விடை பகர்ந்தும் மகிழ்ந்து பரிமளிக்கும் தாயர் நிலையும், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியலைக்குள் அகப்பட நின்று, தானும் மகிழ்ந்து பரிமளிக்கும் குழந்தை நிலையுங் காட்டுகிறது இச் செய்யுள். மற்று அவர் மகிழ்வலையுள் உற்றுநின்று ஆலிக் கும் மாதவா - அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி அலைக்குள்ளே

பொருந்தி நின்று மகிழ்வு மலர்ச்சி கூடும் மாதவனே ! இது “கரங்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்” என்ற திருவாசகத் தொடர்ந்தயம் புலப்பட நிற்றல் அறியத்தகும். நிர்க்குணன் ஆதலின் இறைவனுக்கு மகிழ்வென்றெரு குணம் இருத்தற்கிடமில்லை. எனினும் தன்னை யாராதிக்கும் பாங்கில் மெய்யடியார் கொள்ளும் மகிழ்வினுள்தானும் புகுந்து நின்று மகிழ்ச்சிப் பரிமளிப்படுக் கொள்ளல் அவனுடைய பரத்துவ மாண்பார்கும்.

இது இத்திருவாசகத் தொடர்ந்தரும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். அதற்கொப்ப விஷய இயல்பை நோக்கி மகிழுந் தன்மை இல்லாததாயினும், பிள்ளை தன்னைப் போற்றுவார் கொள்ளும் குதாகலத்தினுள் அகப்பட நின்று மகிழும் என்ற நுண்பொருட் காட்சி இச் செய்யுள் தொடரிற் பிரதிபலிக் கிளற்று. விதவிதக் கதைகள் சொல் விசித்திர உதட்டசைவு - விசித்திரம் பல்வேறு நிலைத்தோற்றம். உதட்டசைவு - உதடுகளின் அசைவு. உதடு - வரயிதழ். குழந்தை பேசுவதாக அமையும் ஒவ்வொரு வித அசைவும் ஒவ்வொரு கதையின் சுருக்கெழுத்து வடிவம் என்பது அவதானிகள் கருத்து. அதுபற்றி விதவிதக் கதைகள் சொல் உதட்டசைவு எனப்பட்டது. குதுகுதுப்பு - அற்புத உணர்வு பற்றி எழுவ தோர் உள்ளத்துணர்வு (குதுகுதுப்பின்றி - திருவாசகம்) குதுகலங்கொடு கெண்டி:- கெண்டுதல் - ஒரு பக்கம் நெளித்துத் தன்னை அசைத்தல். இது சரிசுத்தமான குழந்தை இயல்பு. ஆலிக்கும் - மகிழ்ச்சியில் தழைக்கும். ஆலித்தல் - தளிர்ப்புறுதல். சுதமகள் - இந்திரன் நூறுயாகப் பலன் கருக்குரியவன் எனப் பொருள்தரும் அன்மோழித் தொகை இது.

(4) பிள்ளையின் வாய்வீழ் நிர் - அதிகஞ் சொரிவதும் இது தெறித்துத் தெறித்து சிறு திவலைகளாய்ச் சிந்துவதும் இப்பருவ இயல்பு. அத்திவலைகள் பிள்ளை யணிந்திருக்கும் நவமணிப் பதக்க சுடர்ச்சித்திருவுல் ஊடுருவப் படுகின்றன. அவ்வாற்றால் ஒரு வானவில்போல, பல வானவிற்கள் ஒரே பார்வையிற்பட விளங்கும் புதுமை அழகொன்றைச் சித்தி ரிக்கிறது இச்செய்யுள். குறித்த வாய் வீழ்நிர். பிள்ளைப்

பித்துடையார்க்கு எக்லிலாகா - அமிர்தமேயாதல் பிரசித் தம். கண்ண் வாய் வீழ்ந்தில் ஆண்டாள் கொண்டபிரேமை யும், அது சார்பான் விசித்திரவர்னனைகளும் நாச்சியார் திருமோழிக்கு அழகூட்டுதல் அறியப்படும். ஆண்டானுக்கு அது வீழ் நீரல்ல; அமிர்தமே ஆம். அஃதேபோல் இங்கும் அது அமிர்தமாக உருவகிக்கப்பட்டது. அவ்வயிர் தம் புகுந்தவாறு ஏதெனில், பண்டொருவர் தேக்கிவைத்த அமிர்தம் என்க. அநாதியில் ஆரோஇட்டு வைத்த அமிர்த மென்றபடி. வாய்தீர்த்த நல்திவலை தூஷம் - தூவும் - சிந் தும். வனமாலை - துளசிமாலை, வாய்த் தீர்த்தத் திவலையின் வென்மை, வனமாலையின் கரும்பச்சை, நவமணிப் பதக்கத்து பன்னிற ஒளிச் சுடர், இம்முன்றின் சங்கமத் தில் ஏழுநிற வானவில் தோன்றுமென்ற கற்பனையமைப்பு விசேஷம் காண்க.

தேக்கி வைத்தது என்ற கருத்துருவத்துக்குப் பொருந்த, பவளச் செழுஞ்செப்பு. என வாயிதழ் உருவகிக்கப்படலா யிற்று, பருவம் பிள்ளைக்கு பல்முளைத்ததும் முளையாதது மாய் இருக்கும் பருவம். அந்திலைமையைத் தத்துபமாகச் சித்திரிப்பதுபோல் பல்லரும் பெனும..... செழுஞ் செப்பு என்ற தொடர் நிற்றல் காண்க. சுந்தர, சுராதிப இரண் டும் விளிகள். பொலஞ்சல்லரி - பொற்றுளம். பொற்றுளத்து ஒலி நிகழி, சப்பாணி கொட்டுக என வேண்டிக்கொண்ட வாறு.

(5) சப்பாணி வேண்டிக் கொள்ளப்படும் பிள்ளையின் உடைய பாரம்பரியப் பண்பாடுள்ள பிறமகிழைகளைக் கூறி சப்பாணி வேண்டுகிறது இச் செய்யுள். மீனுட்சி சுந்தரேஸ்வர திருமணத்தில் மாப்பிள்ளைத் தோழனுக இருக்கையில், தங்கை மீனுட்சி கையைப்பற்றிக் கொடுப்பதற்கு உதவியது மாயவன் கை, யழுளைக்கரையிற் கோபியர் துகில் கவர்ந்து, தகுதிகாண் பரீட்சை நிகழ்த்தி மீளக் கொடுத்தது மாய வன் கை, வடமதுரையில் அக்ஞாதவாசம் செய்த காலத்தில் ஆய்ச்சியர்களோடு கலந்து பகிர்ந்து தயிர்கடைய உதவியது

மாயவன் கை இம் மும்மகிமைகளும் இடப்பெறுகின்றன செய்யுளின் முதன் முவடிகளிலும், அடிக்கொள்ளுக இம் மூன்றையும் முறையே காண்க. மீனுட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கல்யாணம் நிகழ்ந்தது தென்மதுரையில். தென்மதுரையில் பூர்வீக கல்யாண வாசனை உண்மையால், கல்யாணத்துக்குப் பொருத்தமான சூழல் எனத் தெரிவிப்பதுபோல செம் மாண் தமிழ்க்கள்னி சைவம் மணந்து மகிழ் தென்மதுரை என வந்திருத்தல் காண்க. தமிழ் நங்கைக்கும் சைவ நம்பிக்கும் நித்யகல்யாண நிலையம் தென்மதுரை என்க. சுந்தரேஸ்வரர்க்கு மற்றொரு பெயர் சொக்கர்.

அக்ஞாதவாசம் - அறியப்படாத வசிப்பு. மறைந்து உறை தல். கரந்துறைதல் எனவும் படும். கிருஷ்ணவதாரத்திற் தன் பச்சிளங்குமூலிப் பருவத்திலேயே மாயவன் அக்ஞாத வாசம் ஏற்றிருந்த செய்தி ஸ்வராஸ்யமானது. அம்மானுகிய கஞ்சனின் வல்லாஜைக்குத் தப்புதற்காக அது நேர்ந்த தென்பது சரித்திரம். சரித்திரத்துக்கு அது பொருந்தக் கூடும். ஆனால் மாயவன் பரத்துவத்துக்கு அது பொருந்து மாறில்லை எனக் கொண்டு அதற்கு வேறு காரணம் கற்பிக் கின்றது இச் செய்யுட் புலநெறி. அம்மானுக்கு வீடு அருளுவதற்கே அக்ஞாதவாசம் ஏற்றதாக இங்கு வருதல் காண்க. கோழைத்தன்த்தாலல்ல. அதற்கெதிர் அவனுக்கு வீடுபேறவிக்கும் உதாரத்தன்த்தாலேயே அது நிகழ்ந்தது என்பது நயம். அச்சுந்தரப்பத்தின் சார்பில் நிகழ்ந்தது தயிர் கடைதல். கூச்சமற்று அவரொடு குலாவிக் கடைந்தது என்பது, அவர்கள் பெண்கள் என்ற கூச்சமின்றி, அவர்களுடன் கூடக் குந்தியிருந்து, கைகலந்து பற்றிக் கடைந்து கொடுத்தது. அது செய்தற்குக் காரணம் அவர்கள் கையால் நிரம்ப வெண்ணெய் பெறவேண்டுமென்ற ஆவஸ் என்பது தோன்ற, ஆய்ச்சியர்கை வெண்ணெய் பெற என்றும், அது செயல்வாயிலாக அவர்கள், இவன் தண்ணளிக்குப் பாத்திரமாயினர் என்பது தோன்ற அளித்தும் எனவும் வந்திருத்தல் காண்க. குலாவி என்பது பேச்சவழக்கிற கலந்து பகிர்ந்து என்பதற்குச் சமமாக நின்றது.

யழுனைக் கரையில் இடம்பெற்ற துகில்கவர் நாடகத்தில், தாற்பரியப் பொருளின் தத்துவவிளக்கம் செய்யுளின் மூன்றுமுடியில் இடம் பெறுகின்றது. வெளித் தோற்றத்திற் பாலிய சேட்டை போவிருந்ததேயன்றி, தாற்பரியத்தில் அவர்களின் தற்போதம் ஓழிப்பதும் தகுதிப்பாடு அறி வதுமே அதன் பொருள் எனல் காட்டப்பட்டது. இறைவன் செயல்களைனைத்தும் ஆன்மாக்களின் மலபரிபாகத்தின் பொருட்டே என்பது பரமாப்தமான உண்மை. நல்ல குருநாதன் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல, பொல்லா வினைபோக்க் என்றவாறு, இத்தகைய அருளை மாயவன் தன் கிருஷ்ணவதாரத்தில் லீலை வடிவில் நிகழ்த்தினான் என்க.

(6) சப்பாணி கொட்டுதல் என்ற கருத்தமைதிக் கேற்ப சொன்மாத்திரத்திலும், பாணி என்ற சொல் பெரும் பான்மையாய் நின்றிசைக்கும் அழகு தோன்ற அமைந்தது இச்செய்யுள். அத்திரும் உலகாணி - கடல் சூழ்ந்த உலகத் திற்கு அச்சாணி போலுள்ளவன். ஆனை ஓம்பு அருட்பாணி - ஆனையைப் பாதுகாத்த அருள்மயமாகிய கையை உடைய வன். அருட்பாணி அன்மோழித் தொகை. பாணி - கை. ஜூவர் சீர்க் கடையாணி - ஜூவர் பான்டவர், சீர் - மகிழை. பான்டவர் மகிழையாகிய தேர் இறுதிவரை ஓடி முடிப்ப தற்குக் கடையாணிபோல் உதவியவன் என விரித்துக் கொள்க. அறப் பொறைக்கு உரையாணி - தருமப் பொறு தியின் தரம் அறிதற்குக் கட்டளைக்கல் போல் உதவ வல்லவன். உரையாணி - கட்டளைக்கல், சார்ங்கபாணி - சார்ங்கமென்னும் வில்லை ஏந்திய கையினன். மறப்பகை யென்ற அடைமொழி சார்ங்கத்துக்குச் சேரும். பகைக்குப் பகையாய் நிற்கும் வில் என்பது அர்த்தம். துத்தோததி - துத்தம் + உததி = பாற்கடல், கடையாணி - கடையுங் கையை உடையவன், துதிக்க நல்கும் அழுதபாணி - துதிக்க அழுதம் நல்கும் பாணி என மாற்றுக. தேவர் துதிக்க அவர்களுக்கு அழுதம் செடுத்த கையை உடையவன்.

இரண்டாமடியின் பிறபகுதி மாயவன் மாபவியைச் சாய்த்த செய்தி கூறுகிறது. மாணி - பிரமச்சாரி, காணி - நிலம், முன்றடிநிலம். உதகபாணி - தாராதத்தம் செய்யப்பட்ட நீரை ஏற்ற கையை உடையவன். துணிந்தேற்கும் என்பது அவன் செயலின் பின்னணியர்ன் தீரம் உனர நின்றது. புது அழுத இசை தேக்கும் புல்லாங்குழல் பாணி - புல்லாங்குழற்பாணி என்பதை புல்லாங்குழல் இசையாளன் என்றே ஆம், புல்லாங்குழல் தாங்கிய கையினன் என்றேனும் கொள்ளுக.

பூணி மேய்த்து உழல் பாணி - பூணி - எருது (நுகம்பூண்பது). அது இங்கு இனம் பற்றி பசுவினம் முழுவதற்கு மாயிற்று. கையிற் கோல்பிடித்து பசுமேய்க்குந் தொழில் நிலைபற்றி, பூணிமேய்த்தல் கையோடு தொடர்பு பட்டது. பொறை யூரல் - திணிந்த உரல், ஆர்ப்புண்டு - கட்டுண்டு, கோணி நில் - நாணி முகம் கோணி நின்ற, பழிநாணி - பழிக்கு வெட்குபவன், நாணி - நாணம் கொள்பவன் அவன், கோணி நின்றது பழிக்கு நானுபவன் என்பதற்கு அறிகுறியாக என்க. செம்புகழிப்பாணி - செவ்விய புகழிப் பாடல்களுக்கு உரியவன், அமரர்தருக் கொணர் சதுரபாணி - தேவதரு வாகிய கற்பகதருவைக் கொணர்ந்த சாதுரியம் வாய்ந்த கையினன். நீ கண்காணி என்றதினாலும் - நின் சத்திய பாமைக்கு எனக் குறிக்கப்படுதலாலும் பாணி, ஆணிமுடிபு பெற்ற சகல தொடர்களும் விளிப்பொருளில் நின்றன.

(7) போம்பழி எல்லாம் அமன் தலையோடே போம் என்பது வைணவ சம்பிரதாயத்திற் பிரசித்தமாயுள்ள தொடர். எக்காலத்தலும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அந்தர் யாமியாய் நின்று எல்லாஞ் செய்பவன். இறைவனே என்பது தத்துவ ஞான உண்மை. இருந்தும் பெத்த நிலையில் உள்ள உயிர்கள், அவனே செய்வதாக நேர்முகத்தில் உணர மாட்டார்கள். எனினும் தூரநோக்கில் அவர்களும் உணர வருமுன்மை இதுவாகும். நன்மைச் செயல்கள் மட்டுமல்ல தீமைச் செயல்கள்கூட, சம்பந்தப்பட்டவர்களின், கர்மபரி பாகத்தின் பொருட்டு இறைவனுடன் நின்று செய்விப்

பனவே என்பதை நேருக்குநேர் தரிசிப்பவர்கள் திருஞான சம்பந்தர் போன்ற அருளாளர். குற்றம் நீ குணங்கள்நீ என்பது போன்ற அவர்களின் அருளிப்பாடுகள் குறிப்பி டத்தக்கன். இவ்வகையில் ஊர்ப்பையன்கள் செய்யும் குறும்புகளும் உண்மை நோக்கில் இறைவனே செய்ததாக முடிதல் தப்பாது. விசேட நோக்கில் இதை வைத்துணர்த்து தற்குப் பொருத்தமானவன் மாயவன் ஆதலறியத்தகும். ஏனெனில் மாயவன் செய் வில் அதிபெரும்பான்மை யானவை குறும்புச் செயல்கள் ஆதலின் என்க. மாணைய் நோக்கி மடவாளை மார்பில் கொண்டாய் மாதவா என்னும் பாகரம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். சபலத் தீம்புகள் - சபல புத்தியினால் நேரிடும் தீம்புகள். தீம்பு - தீமைக்குப் பரியாயமாக ஒருசாரார் வழக்கிலுள்ளது. எக்கணம் நின்மேற் சாராதே போகா : சாராதே போகா. எக்கணம் என்பது ஏதாவது ஒரு கணத்தில் அல்லது - நேரத்தில் என்ற பொருள் படுவதோர் உலக வழக்கு. செய்யுஞக்கு இது புது வரத்தாகக் கொள்க. சாராதே போகா என்ற இரட்டை எதிர்மறை உடன்பாட்டுப்பொருள் தர நின்றது. செய்யுளின் மூன்றாம் நான்காம் அடிகள், தாய்மாரால் நிகழும் கண்டிப்பின் போது மாயவன் செய்து கொள்வதோர் நடிப்பியல் பைத் தெரிவித்திறது. காம்பு உறம் தோளியர் - முங்கில் போன்ற தோள்களை உடையவர்கள், ஆய்ச்சியர் - இடைப் பெண்கள், கள்ளக் குறும்பாட - தந்திரமாகப் புகுந்து நிகழ்த்தும் குறும்புச் செயல், கைவிட்டிடுகென நெயுந்தாய் - பரிந்து வேண்டிக் கொள்ளும் தாய். அவள்முன் அஞ்சுபவன் போலப் பொய்யாகக் காட்டிக் கைகூப்பி நிற்கும் மாயவன் இயல்பு, (நாடக இயல்பு) பொய்யச்சங் காட்டிக் கூப்பிய மலர்போற் கும்பிடுகை என்பதனுற் குறிக்கப்பட்டது. சாம் ளம் என்பது சியாமளம் என்பதன் மருங்.

(8) மாயவன் தன்னிருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள வஸ்லி புரத்தின் வாழ்வியற் சிறப்புரைக்கின்றது இச் செய்யுள். ஆனதோழு, உழவு, பனம்பண்டம் பேணுதல், பழையை போற்றுதல், விருந்தயர்தல், அயலை எதிர்பாராது வாழ்தல்

ஆதிய இயற்கை நல்வாழ்வு வஸ்லிபுர நஸ்லூரின் தனித் துவமாய் இருத்தல் கணக்கு. முதலடி அங்குள்ள ஆன்தொழு வர்ணனை. பூந்தலை ..... நல்லான்தொழு - அழிய சிறு சிறு தலைகளை நீட்டிக்கொண்டுவரும், சின்னஞ்சிறு கன்றினங்களோடு தொகை பெருகித் தம்மிழ்டமாகப் புல் வெளிகள் - வயல்வெளிகளில் மேய்ந்து அசைந்தாடிவரும் பொவிவுமிக்க பக்குலம் நிரம்பும் தொழு. கன்றினைடு பெருகி என்றதனுலே குறையா வளமாகிய அவற்றின் சந்ததி விருத்தி பெற்றும். புனமேய்ந்தாடிவரும் என்றத ஞனே அவற்றின் சுதந்திரநடை தெரிக்கப்பட்ட வாரு யிற்று. கால்நடை என்ற சொல்லின் அர்த்தபூர்வமான விளக்கம் இன்றும் அப்பகுதியிற் காணப்பட இருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. புண்டி-தாலம். தேகபுண்டியும் ஆரோக்கியமும் நிலவுவதற்குகந்த இனிய பண்டங்கள் பலவற்றைத் தந்துதவும் பணிகளையும் பாதுகாத்து, நாட்டிற் பரவலாகக் காணப்படும் பணியழிப்பு வேகம் வல்லிபுரப் பகுதியில் மிக மந்தமா யிருத்தல் இன்றுங் காணப்படும். எப்பக்கம் திரும் பினாலும் ஒரு பனங்கந்தைத் தாண்டியே போகவேண்டி இருத்தல் அப்பகுதிச் சிறப்பாம். செம்மையில் நவநாகரிகத் தீம்புகள் தம்மயல் மருவாமே - செம்மை + இல் - செவ் விதாந்தன்மை அற்ற தீம்புகள் - தமைகள். தீம்புகள் தம் மயல் - தீம்புகளால் விளையுமயல், தம் அயல் என விரித்து அத்தீம்புகள், தமது அன்மையிலுங் கூடத் தலைகாட்ட விடாமல் எனப் பொருள் கொள்ளலுமாம். இப் பொருளில் அயலும் என உம்மை விரித்துக் கொள்க. பாம்பணியாற்கே ஓம்படை நல்கி - பாம்பைப் படுக்கையாக உடைய மாயவனுக்கே தம்மை முற்றுக ஒப்புவித்து, ஓம்படை - ஒப்புவித்தல். பயிக்கத்தனம் மருவா இயற்கை நல்வாழ்வு : பயிக்கம் - பைக்கும், எனவே பயிக்கத்தனம் என்பது பிட்சைக்காரத்தனம் எனும் பொருட்டாம். இச் சொற்பிரயோகம் அப்பர் வாக்கிலும் காணக. “பூவையாய்த..... பாவியே னறியாதே பாழுரிற் பயிக்கம்புக் கெய்த்தவாறே” - திருவாரூர்ப்பதிகம். இயற்கையினருமையைப் பேணித் தமது கூஸ் வளங்களை அபிவிருத்தி செய்து வாழத் தெரியாமல்

கானலுக்குப் பின் செல்லும் மாணினம் போல, பொருள் வேட்கையில் நாற்றிசையுங் திரிந்தலையும் பண்பு பயிக்கத் தனம் என்பதனுற் பெறப்படும். நின்னருள்தக்கோம் - நின் ஞால் அருள்தக்கோம், உன்னால் அருளப்படுதற்குத் தகுதி யுடையோம். ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாகக் கொண்டு விரித்து நினது அருளுக்குத் தகுதியுடையோம் எனலுமாம். தக்கோம் பழிமலைய - அத்தகுதியாளராகிய எமது பழிகள் எதிர்நிறக அஞ்சி மலைந்து பின்னிட என்றவாறு.

(9) மாயவன் பாரம்பரியத்துக்குரிய விபவ விசேஷங்களில் ஒன்றன் மகிழை உணர்த்துகிறது இச் செய்யுள். மாயவன் கொள்ளும் ஆமை, குதிரை, நரசிம்மம் முதலாய வடிவங்கள் அவனுக்கு விபவ வடிவம் எனப்படும். (விபவம் வி - விவித - பலவித, தோற்றம்) இங்கு இடம் பெறுவது நரசிங்க வடிவம். இது பற்றிய கதை வெளிப்படை. முதலடி இவ்வரலாற்றின் பிரதான பாத்திரமாகிய இரணியன் தன்மை பேசுகிறது. சரணியன் நினை அலது இலை என நிலைய சத்பாவத்தாலே, சத்தமும் இதம் மலிஹூரி பஜனையில் உறும் சற்புத்திரன் எனப் பிரித்துக் காண்க. சரணியன் - சரண்யன் என்ற வடமொழியின் தற்பவம். சரணங்கொடுத்துக் கொள்ளப்படும் தகுதிக்குரியவன் என்பது பொருள். சரணம் - அடைக்கல்ம், நிலைய சத்பாவம் - நிலைபெற்ற நல்லியல்பு. இங்கு நல்லியல்பென்றது உள்பொருளாகிய இறைவனைப் பற்றி யொழுகுந்தன்மை. சதுள் பொருள், பாவம் - தன்மை, சத்தமும் - எப்போதும், சற்புத்திரன் - சத்தையடையும் பெற்றியில் நிற்கும் புத்திரன் (சற்புத்திரன் - அறிவறிந்த மகன்). இரண்டாம் மூன்றாமதிகள் இரணியனியல்பும், அவனுக்கு நேர்ந்த சிட்சை இயல்பும் தெரிவிக்கின்றன. சற்புத்திரனேடே முரணிய இரணிய கசிபு - என்றதனாலே இரணியனது முரட்டுச் சுபாவம் முழுவதும் வெளியே வந்தவாறு காண்க. உள் பொருளை நாடிநிற்கும் புத்திரனை, அவனியல் பறிந்து ஆதரித்தற்குப் பதில் அவனேடு மாறுபட்டான் என்பது அவனது ஆத்ம சுபாவத்தைக் குறிப்பிட்டவாறும். முரண் -

மாறுபாடு. முரணிய பெயரடியாகத் தோன்றிய பெயரெச்சம். இரணிய கசிபு அவன் இயற் பெயர். இரணிய கசிபுவிள்..... விபவழும் உற மருவிய:- இகல்அற- அவன் பகைமை இயல்பு முற்றுக அற்றெழுதிய, முட்டி எதிர்மோதி என்பதை எதிர்முட்டி மோதி என மாற்றுக. இதிற் சம்பந்தப்பட்ட நரசிம்ம அவனை மடக்கிப் பிடித்து மடியிற் கிடத்தி நகத்தால் வார்ந்து, சுளைபிரித்தெடுப்பதுபோல அவனைச் சதைசதையாகப் பிடுங்கிச் சிதைத்த காட்டி, பலாப்பமுத்தைப் பிளந்து சுளை பிடுங்கிய காட்சியாக இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முழுதுற நெகுகளிபனசம் - கனிபனசம் என்பதை பனசகனி என மாற்றுக. பனசம் - பலா, மோட்டுரமார் - மேரட்டு உரமார், மோடு-பெருவலிமை, முரட்டுத்தனமுமாம். உர என்பது உரவு என்ற சொல்லின் கடைக்குறை, பரந்த எனப் பொருள்தரும். மார் - மார்புவிள் கடைக்குறை நெஞ்சு என்பது பொருள். அரவியநக நுதிகொடு - தசைசுளை ஆக்கி என்பது நரசிம்மத்தின் செயற்றிறன் குறித்தது. அரவிய என்றதாலே ஆயுதம் போன்ற என்னும் பொருள்நிலை தோன்றுதல் காணக. அராவுதற் செயற்பாட்டுக்குரியது இரும்பாயுதம் மட்டுமே. அரவிய நகநுதி - அராவிக் கூராக்கப்பட்ட இரும்பாயுதம்போன்ற நகத்தின் நுதி. ஒரு விபவழும் உறுஉம்மை எச்ச உம்மை. விபவங்கள் வேறுமள என்ற பொருளில் வந்தது. அன்பர் உத்தாரணன் - அன்பர் மகிமையைத் தூக்கி நிறுத்துபவன். உத்தாரணம் - தூக்கி நிறுத்துதல், குரவிய - குழல் - நறுமணமுள்ள கூந்தல், உளவகிகர - உள்ளத்தை வசிகரிப்பவனே. குழலிசையென்பது புல்லாங்குழலிசையை.

(10) சர்ப்பசயனம் மேற்கொள்ளல், முவலகும் ஈரடியுள் அடக்குதல், அராஜகத்தை அழித்தல், அதற்காகத் தானும் இடுக்கனுறைல் போன்ற மாயவன் பரத்துவச் சிறப்புகளை வர்ணிக்கின்றது இப்பாடல். அரவு உடல் நெளிவற நெரித்து அங்கு அமர்ந்தவன் - பாம்பு பாரஞ் சகிக்கலாற்றுது உடல் நெளியுமாறு அதன் மீதிருந்தவன். இருதடவயில் ஒருநினது அடியற - இருதடவை - இரண்டு

கவடு, ஒருநினதடி - ஒப்பற்ற நினது பாதம், அடியற - பாதத்துள்ளடங்க. நெடுத்தங்குயர்ந்தவனே என்பது வில்லி புத்தாராரின் “நின்று நிமிர்ந்தனனே” என்பதன் பொரு ஞஞ்சு சுவையும் ஒருங்குறநின்றது. நிறைபொறை...அவதரித் திடு தொழிலோன் - என்ற பகுதி அராஜகத்தன்மையின் இயல்பும், மாயவனது அவதார நோக்கமும் உணர்த்துவது. நிறைபொறை நழுவிய பொறி இலி அரசு அவை - நிறையும் பொறையும் நழுவப்பெற்ற விவேகமற்ற அரசுகள். பொறி - விவேகம், இலக்குமி என்ற பொருளில் (பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே) அதிஷ்டம் எனவுங் கொள்ளலாம். அவ்வகையில் பொறியிலி அரசு - அதிஷ்டங் கெட்ட அரசு எனலுமாம். இப்பொருளில் அவை என்பது பகுதிப் பொருள்விகுதியாய் நின்றது. அதனைப் பெயராகக் கொண்டு அவ்வகையில் துரியோதனனது அரசசபை என்பதற்குப் பொருந்தவும் பொருள்கொள்ளலாம். நிட்டேர நிலையிடை - நிட்டேர நிலையின்கண், அலைப்படுத்தரும் - துன்புறுத்தப்படுகிற தர்மம். தருமமதுய - தருமம் அது உய - தருமம் என்ற அப் பெரும் பொருள் உய்ய. அவதரித்திடு தொழிலோன் என்பது மாயவன் மாறி மாறி அவதரித்தற்கும் ஒருவாற்றுற காரணங்கூறியவாரும். அலக்கணும் உற்றவன் - அலக்கண் - துன்பம். அலக்கணும் என்பது தன்நோன்மைக்குப் பொருந்தாத ஒன்றற்கும் ஆட்படலாயினார் என அவருடைய உலகருள் கருணையின் இயல்பு குறித்து நின்றது. துரியோதனன் சதிக்கு ஆளாக நேர்ந்தமை முதலியன இதிலடங்கும். அருவயிறு எழும்புவி - அருமையாகிய உன்வயிற்றில் இருந்து தோன்றிய பூமி. திருமால் நாயியிற் தாமரை தோன்றி - அதிற் பிரமன் தோன்றி அவளிடத்திருந்து பூமி தோன்றியது என்பது வரலாறு, எனப்படுதலின், பூமிமுழுவதற்கும் மூலமாயதன்மை திருமால் வயிற்றுக்குளது என்பது போதரும். அதே பூமி மீண்டும் வயிற்றிற் செறிவதற்கோ மாயவன் மண்ணுண்டான் என்ற கருத்து இரசனை தோன்ற அதுக்கங்காந்தவனே! எனப்பட்டது. அதுக்கு அங்காந்தவனே - அங்காத்தல் - வாயைத்திறத்தல். குறுமகள் இறைநின் மழுகென மகிழ் அரி - குறுமகள் இறை -

குறத்தி மகளாகிய வள்ளி கணவன். நினமருகென - உனக்கு மருமகனென்று. நின - நி என்பதன் ஆரூப் வேற்றுமைப் பண்மை உருவம். அ என்னும் பண்மை உருபு இங்கு ஒருமைகுறித்து நின்றது. மருகு என்பது மருகன் என்ற சொல்லின் திரிபு.

ஸ்தந்தாவது முத்தப்பருவம்

குழந்தை இடத்து முத்தம் வேண்டுதல், குழந்தை அருமை பாராட்டும் சீர்மைகளிலோன்றுகும். பிள்ளைத்தமிழ்ப்பருவ ஒதுக்கீட்டின்படி இது பதினேராம் மாசத்துக்குரியது. முத்தம் என்ற பெயர் ஒற்றுமைபற்றி முத்தினுடைய இலட்சணங்கள் பலவற்றினையும் தொகுத்தமைத்து, இப்பருவப்பாடல்கள் இடம் பெறுதல், பண்டைய பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களின் வழக்கமாகும். இக்கால மன நிலைக்கு அது சுவைக்காதென்றுபோலும் அம்முறை இங்கு தழுவப்படவில்லை.

(1) சிங்கைநகர்க் கடலின் தோற்றம், செயற்பாடு ஆதிய வற்றின்மூலம், மாயனே அங்குக் கிடந்து உலகோம்பும் காட்சியை* வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். கடலை மேற் கிணம்பி முகிலை முத்தமிடுதலும், பக்கமலைந்து கரையை முத்தமிடுவதும் என்ற கற்பணிபருவப் பேருக்குப் பொருந்த அமைந்தவாறு. இவ்வலையின் தோற்றமும், மேலுங்கீழும் ஒன்ற மருவுந் தன்மையும் மாயவன் கிடக்குந் தோற்றம் தெரிப்பனவாய் இருத்தல் காணக். அலையெழுந்து முத்த மிட்டு - முத்தமேன்மை துலக்கும் எனக் கூட்டுக். இவ் வளவுஞ் சிங்கைநகர்க்கு அடையாயின. துலங்குஞ் சிங்கை நகர் - துலங்குதற்கு இடமான சிங்கை நகர். சிங்கை நகர்ப் பக்தர் என்பது சிங்கைநகர்த் தோற்றத்தில் ஈடுபெட்டு ரசிக்கும் இயல்புடையோரைக் குறிக்கும். நீரும் நிழலுமற்ற வெறுவெளியாகிய அதன்கண்ணின்று, அதனழகை இரசிப்பார் பகல் வெப்பத்துக்காளாதல் தவிர்க்க முடியா தாம். அன்னோர் நிழல் வேட்கை கொண்டு மீஞுவதும், வல்லிபுரத்தான் சந்திதியில் நிறைத்து நிற்கும் இருப்பைகள்,

அவர்கள் வேட்கையைத் தீர்த்து வைக்குஞ் சிறப்பும் பாடலின் மூன்றுமடியில் அறியப்படும். பக்தர்பொருட்டு அந்த இருப்பை செய்யும் உபகாரம் யாதெனின், சகிக் கொணு வெப்பமவளவையும், தான் தன்னுள் வாங்கிக் கொண்டு, அதையப்படியே குன்மையாக மாற்றி, வந்து சேர்ந்த மாத்திரத்தி வைர்கட்கு வழங்கி விடுதலாம். அங்கு அவர்களை வாட்டிய வெப்பமே இங்கு அவர்களுக்குக் குன்மையாக ஆகிறது என்பதில் தோன்றும் அற்புத இரசம் அவதானிக்கத்தகும். வெப்பம் யாங்கனம் குழுமையாக்கப்படும் என்ற ஆசங்கையை விடுவிப்பதாக அமைகிறது இருப்பைக்கு இடப்பட்ட பழைய குளிர்சாதனப் பொறி என்ற வர்ணனை. குளிர்சாதனப் பொறி மின்காந்தத்தில் ஒள்ள வெப்பத்தையே குளிர்மையாக மாற்றித் தன்பாற் சேர்ந்த எல்லாவற்றுக்கும் குளிர்மை ஊட்டுதல் ஆபால் கோபாலப் பிரசித்தம். அதே தன்மை இந்த இருப்பைக்கும் உண்டென இப்பாடல் வர்ணிக்கும் நயம் கவனிக்கத்தகும். பழைய குளிர்சாதன மென்பது நவீன குளிர் சாதனத்துக்கு இணையான தென்னும் நயம்பற்றி, பருப்பூம் கொம்பர் இருப்பை - பரும்பூம் கொம்பர் என்க. மகரம் பகரமானது எதுகைச் சுவைநோக்கி, துணர்முத்தம் - டு அஞ்சுகளாகிய முத்துகள்.

(2) பந்தநிலையில் உள்ள ஆன்மாக்களை மேலும் அந்த நிலையிற் கிடந்து அழியவிடாமல் மீட்டு, வைகுந்தத்துக்கு ஏற்றி, அங்கு வைத்து முத்தங்கொடுத்து அருமைபேணும் மாயவனியல்பு இச் செய்யுளில் இடம்பெறுகிறது. பெத்த ஆன்மாக்கள் பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பிதத்தர்கள் என்பர் மாணிக்கவாசகர். கிடைக்கப் பெற்று அனுபவிக் கப்படும் உலக சாமாணிய போகங்களில், மேலும் மேலும் அழுந்திக்கொண்டிருக்கவே விரும்பும் பயித்தியகாரர் என்பதே பொருள். அவர்கள் விழெப்பான்மையும், மரமேறி விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்தல் என்ற பாங்கிற்கிணங்கவே அமையும், இவ்வியல்பைக் குறிக்கும் அதிப்பிரசித்த மற்றதும் அர்த்தபூரவமானதுமான ஒரு மரபுத் தொடர்

இப்பாடலில் இடம்பெறுகிறது. குளப்புக்கூறு கொள்ளப் படுதல் - மிதிபட்ட சுவட்டிலேயே மேலும் மேலும் மிதி விழுந்துகொண்டிருக்கப் பெறுதல் என்பது அதன் பொருள். குளப்பு - குளம்பு, இத் தொடர்க்கு உரிமை கோருபவர்கள் ஆழ்வார் பெருமக்கள். கொடும்பவத்தாற் குளப்புக்கூறு கொள்ளப்பட்டு. பவம் - பிறவி.

செய்யுள் முதலடி இந்நிலைக்கு ஆளாகும் உயிர்களினியல்பை வர்ணிக்கின்றது. அது முழுதும் பிறப்பென்ற இப்பெருந்திமையின் பண்பாகவே காட்டப்படுதல் அறிக் பாரம்பரிய... கோரம் விளைவிக்கும்:- விணப்பெருக்கிற படுத்து - உழற்றி - பயிற்றி - முழுதும் பரக்கழித்து - கோரம் விளைக்கும் பவம் என்க. உற்றுழற்றல் - மிகச் செறி வாக அழுத்தி உழற்றுதல். பாவபுண்ணிய பந்தம் - பாவபுண்ணிய பலன்களை அனுபவித்தலும், அவற்றுக்கு ஏது வான பாவபுண்ணியங்களை மேலும் மேலும் ஈட்டலுமாகிய பந்தம். இப் பிறவிக்கொடுமை செய்யும் செயலின் மயமாவது, குறித்த பந்தமே தனக்குச் சொந்தமென உயிர் அதில் தழும்பிப்போகும் அளவுக்குப் பயிற்சி மேற்பயிற்சி கொடுத்தலாகும். பந்தஞ் சொந்தமெனப் பயிற்றி என்பதனாலும் பெறப்படும். முழுதும் பரக்கழித்து - ஆன்மையியல்பை முற்றுழுழுதாக அந்நியப்படுத்தி, பரக்கழித்தல் - அந்நியப்படுத்தல். மன்னவன் மகனை வேடன் மகனுக்கியதாக சிவஞானசித்தியார் குறிப்பிடுவதும் இதனையே.

இத்தகைய பவக் கொடுமையால், குளப்புக்கூறு கொள்ளப் பட்டுக் குடிகேடுறுமல் என்க. குடி கேடுறுதல் என்பது, தன் குலங்குடி முழுவதற்கும் பழிநிகழ்வதற்கேற்ற நிலைக்கு ஆளாதல். ஏதேனுமொரு ஆண்மா இந்நிலையில் இருந்து, மீளாதிருக்குமெனில் தனிப்பட அதற்கு மட்டுமல்ல அதன் குடி முழுவதற்கும் கேடு என்பது மணிவாசகரின் வாய்வழி வந்த வாய்மைகளைவரைன்றும். ("குடிமுழுதான்டு வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே" - திருவாசகம்) குடி கேடுறுது, குறைகழுற்கே குடியாய்க் கிடக்கும் - பாதகமலமே துமக்கு வீடு எனக் கிடக்கும். ஆன்ம வீரர் அந்நெறி சார்ந்தோர்க்குரிய

கெளரவப் பெயர். அத்தகையோர்க்கு ஸ்ரீவைகுண்டத் தில் நிகழும் மரியாதை விசேஷம் மூன்றாம் நாள்காம் அடிகளிலுண்டு. அன்னேர் விரஜாநதி முழுக்காட்டப் பெற்று, அதற்கப்பாலுள்ள மணிமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் கையில் ஒப்படைக்கப்படுவர் எனவும், நாகசயனத்துப் படுத்திருந்தவாறே பெருமாளவரை வாங்கி முத்தமிட்டுப் பின் இலக்குமிகையிற் கொடுப்பார் என்றும் முத்தி சம்பிரதாயம் கூறும். தீதகல என்ற தனல், விரஜாநதி ஸ்நானம் பெற்று மாயா மலதோஷம் நீக்கித் திவ்யபுருஷ ஆகிருதி பெறுதல் அறியப்படும். மெஞ்ஞானமூரல் நகையார் முத்தம்; அன்னர்க்குப் பெருமான் அருளும் முத்தம். மூரலோடு கூடியது. மூரல் - சிரிப்பு, நகை - ஓளி, மூரல்நகை - சிரிப்பொளி. அந்த ஓளி பிறி தெதுவுமன்று; மெய்ஞ்ஞான ஓளியே எனல் மெய்ஞ்ஞான மூரல் நகை என்ற உருவகத்தாற் பெறப்படும். மெய்ஞ்ஞானமாகிய மூரல் நகை-மெய்ஞ்ஞானமாகிய சிரிப்பொளி.

(3) பின்னே மாயவனுக்கு இல்லத்தில் நிகழும் நீராட்டு வைபவம் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு வர்ணிக்குமாறமைவது இச் செய்யுள். சப்தமாதர்கள் இக்கைங்கரியத்துக்கு உரியோராகின்றனர். நீராட்டும் நீர், பட்டுத் தீர்த்தத்தில் இருந்து பெறப்பட்டது. இயற்கைப் புனிதத்துக்குமேல் ஸ்நான வாசனைத் திரவியங்கள் கலந்தது. இந் நீராடல் வர்ணனை பாடவின் முதன் மூன்று அடிகளிலும் இடம் பிடித்திருக்கின்றது. பட்டுத் தீர்த்தம் வடிகட்டி ..... பளிதம் - பச்சைக்கர்ப் பூரம், மான்மதம் - கஸ்தூரி. சுவாமி கைங்கரியங்கள் நாம ஜௌபத்துடன் நிகழ வேண்டும் நியமந்தோன்ற எட்டு வர்ணத் திருமந்திரம் (அஷ்டாட்சரம்) ஒது எனப்பட்டது. பட்டால் மூடிய - பட்டினால் மூடி, குளிர் பட்டுவிடுங்கொல் எனப் பயந்து என்பது தாய்மைப் பரிவு குறித்து நின்றது. பலவுங்கோலம்பட இயற்றி என்பதை கோலம் பலவும்பட என மாற்றுக் கொட்டுங்வாய் - அரும்புபோல இதழ் குவிக்கப் பெற்ற-வாய், இழாட்டு - அரும்பு.

(4) வஸ்லிபுர மணம் தன் மணமதாக்கி யொளிர் மாயன் என்ற நூற்காப்பு வருணைக்கு அநுரூபமான ஒரு விளக்கம் இச் செய்யுளில் இடம் பெறுகின்றது. நீலத் திருமணக்கும், புகழ் மணக்கும், சீரடி மணக்கும், நாமம் மணக்கும், நெய்யுந் தயிரும் மணக்கும் என வருவன் மாயவன் சார் பான மணங்களே. வஸ்லிபுரம் முழுவதும் மணப்பதாக இச் செய்யுள் காட்டுதல் காணக. சிறு செவ்வரவின் தலை மணக்கு மென்பது கூட உருவகவகையால் மாயவன் அணையாகிய பாம்பையே நிலைநிறுத்துவதாக அமைகிறது. பாறு மணக்கும் விசும்பு - கருடன்களின் சஞ்சாரம் பொருந்தும் விசும்பு. மணத்தல் - கலத்தல். அது இங்கு பொருந்துதல் எனும் பொருளில் நின்றது. பகட்டும் நீலத்திரு - கண்ணைப் பகட்டும் நீலத்திரு, பரந்தாமன் செம்புகழ் - பரந்தாமனுடைய செவ்விய புகழ், பரந்தாமன - மேலான இடத்தில் உள்ளவன், தாமம் - இடம். சிறு செவ்வரவின் தலைமணக்கும் என்பது குளத்திற் பாம்புக்குட்டி தலையுயர்த்துவது போன்ற தொற்றத்திற் காட்சிதரும் அல்லி மொட்டுகளை. அவற்றை அரவென்றது உருவகம். செம்மை மணக்கும் உளம் - மாயவனுக்கே நாம் ஆளாவோம் என்ற நேரமை இங்கு செம்மை எனப் பட்டது. நீறு மணக்கும் நெற்றி எங்கும், நிறமார் நாமம் உடன் மணக்கும் என்ற தொடர் சைவவழிபாட்டு வியா பகத்தில், வஸ்லிபுரம் ஆழ்வார் ஸ்வாமி வழிபாடு அமைவு பெற்றிருக்கும் அருமை விசேஷம் குறித்து நின்றது. இங்கு குறிப்பிடும் நாமம் என்பது வஸ்லிபுர நல்லூரில் இயல்பாய் விளையும் ஒரு சாதனம் என்பதும் தலமகிழைக்கு அறிகுறி யாகும். (முதன்முதல் நாமம் இருக்கின்ற இடத்தை அவ் னூர்ப் பூஜகருக்குக் காட்டிய வரலாற்றை ‘ஆழ்கடலான்’ என்னும் நூலிற் காணலாம்.) வழிபடுவோர்னைவராலும் அது அனியப்பட்டுவருவதும் எத்தலத்துக்குமில்லாத தனிச் சிறப்புடையது வஸ்லிபுர மென்பதையே குறிப்பதாகும். நாமம் அளிவது இன்றும் கணக்கூடு. நேயம் மணக்கும் உறையுள் என்பது அடியார் நேயம் மணக்கும் உறையுள் என்க. உறையுள் - மணங்கள். நிதம் பருது மோர் - மோருக்

கொச்சுவில்.

குரியதோர் விசேஷ முக்கியத்துவம் உணர நின்றது. மோர் உணவுக்குக் காலநேர நியம விதிகள் இருத்தல் இல்லை. மோர், உணவு சார்ந்த சகல விதிவிலக்குகட்கு மப்பாற்பட்டது. இப்பொருள் பயப்படுவதில் நிதம் பருகும் என்ற தொடர் விசேஷ ஆற்றல் உடைத்தாகும்.

(5) வல்லிபுரத்தில் மாயவன் இல்லமாகிய கோயிலின் இயல் பாஸ் அவன் ஒருஞ்சில் பல உருவாய்த் தோன்றுவதாகிய காட்சியும், அதற்குப் பொருத்தமான ஒரு உவமையும் இச் செய்யுளில் இடம் பெறுகின்றன. பின்னை மாயவன், கோயில் முழுவதும் தவழ்ந்து ஓடியுலாவும் நிலை, கோயிலுமைப்பான திண்ணீக்கட்டுக்களும், படித்தலங்களும், மெருகிடப்பட்ட கருங்கல் அமைப்புகள் - அதனாற் பின்னையின் உருவம் பலபல இடங்களிற் தோன்ற அவை யொவ வொன்றையும், உண்மைக் கண்ணன் உருவமென்றே கொண்டு பல கோணங்களிலும் பலர் கை நீட்டுகின்றனர். அவர்களுக்குக் கிட்டுவதுபோ விருக்குமேயன்றிக் கைக் கெட்டுவதில்லை. இது எட்டுமாபோல நின்று - எட்டா தகன்று என்ற தொடரால் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆன்மாவுக்குத் தெய்வானுபவம் கைகூடுதலின் சார்பில் அதனை அனுபவித்தவர் பலராலும் பலகாலம் ஏடுத்துரைக்கப் படுவதோர் உண்மை இதுவாகும். இங்ஙனம் ஒரு தடவைக்கு மேற் பல தடவை ஏமாந்த மகளிர் கண்ணனென்றால் எத்தனைபேர் என எண்ணி ஏம்பலிக்கிறார்கள்.

எனைவரோ கண்ணர்-எத்தனைபேர் கண்ணர். ஏம்பலித்தல் - ஆசையால் ஏங்கிநிற்றல். தெய்வம் இவ்வளையில் அடியார் கணைப் பலகால் ஏம்பலிக்க வைத்ததும் ஏப்படியோ ஒரு தடவை காட்சி தந்தே திருவதும் விவகாரீதியான ஒரு உண்மை. அவ்வண்மைக்கு வாழ்வளிக்கும் வகையில் ஏம்பலித்திடுமவர் தாம் மகிழ ஒரொருகால் எய்த வந்து எனல் காண்க. ஒரொருகால் என்பது இடையிடையே என்றபடி.

இங்குணம் மாயவன் ஒருவன் - அனைவராம்படி தோற்றம் அளித்தமைக்குப் பொருத்தமான உவமையொன்று முதலா வது அடியில் இடம் பெறுகிறது. மட்டுவிரி சரவணம் - வாசனை பரிமளிக்கின்ற சரவணப் பொய்கை. ஆயிரம் மாண்ணாரு-ஆயிரக்கணக்கான மாட்சிமைப்பட்ட உருவங்கள். கந்தபுராணம் திருவவதாரப் படலம் 119—121 வரை யுள்ள செய்யுள்கள் காணக் காஜாலவிந்தை - பெரிய ஜாலவித்தை.

(6) முத்தம் என்ற பேர் ஒப்புமைக்கும், முத்தமிடுதல் என்ற நிகழ்வு ஒப்புமைக்கும் பொருந்த நாகயுவதி ஒன்று முத்தமிட்டு பரிமளிக்கும் பரவசக்காட்சி ஒன்றை, புல நெறிவகையால் இயைத்துக் கூறும் இச்செய்யுள், முத்தப் பரவசக் செழிப்பு மேலோங்குதற்குக் காரணமாம்படி கற்பிக்கப்பட்ட முன்றிகழ்ச்சியொன்று செய்யுளின் முதலீ ரடிகளில் இடங் கொண்டுள்ளது. நாகபோத்து ஒன்றுடன் நாகயுவதி ஒன்று ஊடல் கொள்கிறது. நாகபோத்து - ஆண்நாகக்குட்டி, நாகயுவதி - பெண்நாகக்குட்டி. போத் தென்பதும் யுவதியென்பதும் அவற்றின் பருவம் குறித்து நின்றன. இரண்டுமாய் உலாவும் வேளையில், விளங்கா விளங்கமாக, பெண்ணுக்கு ஆண்மீது சம்சயம் நிகழ்கிறது. அங்கே ஒரிடத்தில், வெண்கற்பாறை வெடிப்பில் ஒரு காந்தளரும்பு வெளித்தோன்றி நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அதன் கவர்ச்சியில் ஈடுபட்ட நாகபோத்து அதனேடு ஒரு கண்ந் தாமதிக்கிறது. அந்த நாகப் போத்தைப் பொருமைக் கண்ணேடு பார்க்கிறது நாகயுவதி. அதனால் விளங்கிறது ஊடல்.

வெள்ளித்தகட் டொளிர் விளக்கு - வெள்ளித் தட்டத்தி லேற்றிய தீபம். இது வெண்கற்பார் வெடிப்பில் தோன்றிய காந்தளுக்குவமானம். வெண்கல் விடர்த்தலை - வெண்கற்பாறையின் பிளாப்பின்கண். விடர் - கற்பிளவு. உள்ளப்பசப்பு ஊர் - உள்ளத்திற் பசுமை ஊர். பசுமை - பொருமைக்குரிய நிறம் ஆதல்பற்றி அங்குணம் கூறப்படும்.

மேல் வெள்ளோக் கற்பாறையில் நிமிருங் காந்தள் முகை என நேர்ந்தது நாகயுவதிக்குத் தெளிவாகக் காட்சிப்படும் நிலையைக் குறிப்பித்தவாறும். ஊடிக்கிடந்து புரஞ்சும் யுவதி என்பது அதன் துயர நிலை வர்ணனை. மேல் உயர அலை கருடன் நிழல் ஊசாடும் அசுகை-ஆகாயத்திலே வெகு உயரத்தில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் கருடனின் நிழல் தெரிவது போன்ற ஒரு சாயல் தோன்ற - அசுகை என்பது ஏதோ தெரிவதுபோற் ரேன்றும் ஒரு குறிப்பு, உலக வழக்கிற பிரசித்தமான இச் சொல்லும் செய்யுள் வழக்குக் குப் புதுவரத்தாகக் கொள்ளப்பட நின்றது. மூன்றுவதுடி ஊடிய நாகயுவதியின் கூடல் இன்பச் செழிப்பைத் தெரி விக்கின்றது. உடல் பதைப்பதைத்து அணைந்து கவ்வி முத்த மிடும் பரவசக்காட்சி என்பபடுதல் காணக. பள்ளத்தடம் நாடும் வெள்ளம் - பள்ள நிலத்தை நோக்கி விரையும் வெள்ளம், தடம் - நிலம். இக்காட்சியை மாயவன், தன் னிருக்கையில் இருந்து காதல் கூர நோக்குவதாக வரும் குறிப்பும் நயக்கத்தகும். மாயவன் சந்திதியில் உள்ள மூன்புற நிலப் பிரதேசத்துக்கு, கல்வளையென்றே பெயர் வழங்குதல் இதற்கத்தாட்சியாகும். அன்றியும், தத்துவப் பின்னணியிலும் இதை வைத்து நயத்தற்கு இடமுளதாதல் கருத்தகும். என்னை, சகல உயிர்களுக்கும் காதலுாக்கத்தை விளைவிப்பவன் மாயவனஸ்லது பிறரில்லை. காமக்கடவுளாம் மன்மதனும் அவன் மகனே. அவ்வகையில் தான் விளைவிக்கும் காதல் நடைமுறை எவ்வகையில் இருக்கிறது எனக் காண்பதும், அதுபற்றி நிஷ்காமியமான தன் மகிழ்வைப் பிரதிபலிப்பதும் இறைமைக்குணங்களாம் என்பது தத்துவப் பின்னணியில் அதன் நயமாகக் கொள்ளப்படும். அகத்திணையில் ஊடல் எதிர்பாராத நிகழ் வொன்றுல் இடையீடுபடுதலும். அதன்மேல் நிகழும் கூடல் இன்பமிகுதிக்கிடமாதலும் புலநெறி வழக்காம். இதற்கு உதாரணம் போல இந் நிகழ்வு அமைந்துள்ளமை கவனித்தற்குரியது.

(7) பருவப் பெயர் முத்தமென்பதற்குப் பொருந்த, தாய் மார் கொடுக்கும் அண்பு முத்தம் அல்லாத மற்றும் பல வேறு முத்தங்கள் மாயவனுடைய இதழ்களுக்குப் பரிச் சயமர்ய் இருப்பதும், முத்தம் நாறும் என்ற வழக்குக்கு ஒப்ப முத்தமல்லாத மற்றென்றும் வல்லிபுர மாயவனித மில் நாறுமென்னும் ஒரு கற்பணையை முன்வைத்திருக்கிறது இச் செய்யுள். தாய் முத்தமல்லாத மற்ற முத்தங்களா வள: வடமதுரைக் கன்னியர் முத்தம், இலக்குமி முத்தம், பாஞ்சசன்யமும், புல்லாங் குழலுந் தரும் முத்தம் என அமையும். நாறும் என்ற சோற் பொருத்தச் சார்பில் தயிர் நாறல், நெய் நாறல், பலாப்பழுச் சுவை நாறல் என்பன அமையும். அவற்றுள் பலாப்பழுச் சுவைக்கு உயர்வு உம்மை கொடுத்துச் சுவையும் நாறும் என விசேஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடமதுரைக் கன்னியர் ஆய்ச்சியர்கள் கணத்த ரக முத்தம் காதல் மிகுதியோடு இடும் முத்தம். கடவிடைப் பிறந்து நினது உடலிடை இருந்த திரு என்பது இலக்குமியினது பாற்கடற்றோற்றமும் மாயவன் மார்பில் இருத்தலும் குறிக்கும். பாஞ்சசன்ய முத்தம் வேய்முத்தம் என்பன அவ்விரண்டும் மாயவனிதழிற் பொருந்துமள வுக்கே அமைதவின் இலக்களை வழியால் முத்தம் ஆரும். ஆய்ச்சியோடு பேய்ச்சிமூலை யமுது என்பதில் ஆய்ச்சி-தேவகி, பேய்ச்சி-பூதனை, முலையழுது-முலைப்பால். ஆய்ச்சி யோடு பேய்ச்சிமூலை அமுது என்றதனுலே ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறுன முரண்பாட்டு நிலைகளையும் சந்திக்கத் தயார் நிலையில் உள்ளான் என மாயவன் புகழ் தொனித்தலும் அறிக.

முன்றுவதடி வல்லிபுரத்தலத்துக்கே பிரத்தியேகமாக அறியப்பட்டுவரும் மாயவன் அருள் நிகழ்ச்சியொன்றை உட்கொண்டு நிற்கிறது. பாவும் அன்பாளர்- பரந்த பேரன்புடையார், தம்பரிவு- தமது பலாப்பழும் சுவாமிக்கு நெவேத்யமாக வில்லையே யென்று அந்த அன்பாளர் கொண்ட பரிவு, பாசமார்பூசகர் (தாமர்)-சுவாமிமேலுள்ள பாசங்காரணமாகப் பூசைசெய்பவர், செய்ப் பகந்தரை- வயல் வரம்பாகிய பகந்தரை, செய்- வயல், பலாப்பழுச்

சுவையும் பகர்ந்திடின் நாறும் - சொல்லுங்கால் மணம் நாறும் என்றது, அச்சுவையைத் தான் பெற்றுக்கொண்ட தாக மாயவன் மறுநாள் கனவில் அறிவித்ததாகக் கூறப் படும் கதை குறித்து நின்றது.

(8) இச் செய்யுள் முத்தம் வேண்டும் சார்பில் மாயவனுக் குரிய அதிநோன்மைப் பண்புகள் சிலவற்றை விளக்கு கின்றது. பழுத்த அண்பாளர்முன் கருடன்மேல் வந்து தோன்றுதல்; (கருமுகில் காடு பூத்து கருடன் மேல்வந்து இறங்கினார் - கம்பர்) உலகபந்தம் நீங்கப் பெற்றேரை உயர்பதவியில் வைத்து இன்பூட்டுதல்; அறப் போர்க் களத்தில் உயிர்க்கொலையும் அறமே என்ற கோட்பாட்டை; உலகம் அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் அரச்சனந்து உணர்த் தியமை ஆதியன குறித்த பண்புகளாம். செய்யுள் முதல் அடி கருடனில் வருங் காட்சி வர்ணனை. படபட என-வெடிகொள் - வருங் கருடபவன். எருத்தினில் : - படபட என்ற ஒளி எழும்படி பறந்து வருகின்ற கருடனுகிய கடவுளின் முதுகினில் என்பது பொருள். வெடி - ஓசை, பவன் - கடவுள். கருடனும் கைதொழுப்படுங் கடவுளாதல் பிரசித்தம். பெரிய திருவடியெனப் போற்றப்படுதல் வைணவ வழக்கமாம். பழகிய.....வருபவ - பண்ணட் பழகிய அன்பினால் சித்தமழகியராய் இருக்கும் உத்தமர்கள் முன் பரபரப்போடு வருபவனே. உளமழகியார் - சித்தம் அழகியார். 'பரபர' என்றது சம்பந்தப்பட்டவர்க்கு அருள் புரிதற்குரிய வேளை தவறிவிடக்கூடாது என்ற ஆதங்கத் துடன் என்றதாம்.

இரண்டாவதுதி ஜீயர்களுக்கு வைகுந்த இன்பம் அருளுதல் குறிக்கின்றது. இதில் உடலுற வுலகுறுமயல் - உடலுறவும் உலகுறும் மயலும், அவை ஒருவிய நலமெய்த்தவர் - அவற்றை நீக்கிய நன்மைப்பாடுள்ள தபோதனர். உயர் பதவி - வைகுந்தபதவி. மூன்றாவதுதி அரச்சனந்து உபதேசித்தவாறுபற்றி யுரைக்கின்றது. அடலுறுகளமதனிடை - அடல் - எதிர்த்துத்தாக்குதல்; களம் - போர்க்களம். இங்கு

அறப்போர்க்களத்தில் எனக் கொள்க. கொலீ அறம். கொலீயும் தர்மமே - அறமே - எனத் தேற்றேகாரம் விரித் துக் கொள்க. அகிலமும் அதிசயமுறு பரிசினில் - அர்ச்சனற்கு அருளிய என மாற்றுக. குருபரன் - தலையைக்குரு. அதர்மத்தை ஒழிக்கப் போரிடுதல் உலகதர்மம். ஆனால் அதில் கொலீ சேர்வதுபற்றிக் கவலை கொள்ளல் பொருந் தாது என்ற உண்மை உபதேசமே பகவத்கீதையின் கருப் பொருள். அதில் இருந்து அறியப்படும் கர்ம, ஞான, பக்தி, யோகம் அர்ப்பனயோகம் முதலாய சகலமும் இக்கருத்தைச் சுற்றியெழுந்த உபதேசங்களாம். உலகப் பொது நோக்கில் இந்த உபதேசம் ஒரு மஹாபுதிர் ஆகும் என்பது அகிலமும் அதிசயமுறு பரிசு என்றுதனாற் பெறப்படும்.

(9) மாயவனுடைய எழில் பொழியும் குழகத் திருமேனி அழகுவர்ணனையாகத் திகழ்கிறது இச் செய்யுளில். நயனங்கள், அதரங்கள், வதனம் ஆகிய ஒவ்வொர் அம்சமும் வர்ணனை பெறுகின்றன. இவ்வங்க அழகுகளின் அதி உயர் மாண்பு, எழுதியபடி பொலி குழக நல்லுரு என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுதியபடிஎன்பது -அச்சிட்டாற்போல என்பதாம். குழகு-கண்ணக்கவரும் அழகுப் பிரவாகம். அலர் மரை.....நயனங்களும்-மரைமலர்-தாமரை மலர்-மலரழகு ஒழுக அதனுடன் கூட அருளும் ஒழுகும் கண். தாமரைக் கண்ணன் என்ற சிறப்புக்குப் பொருத்தமான கண். அரதன அதரம் - மாணிக்கச் சலாகை போன்ற இதழ்கள். அரதனம் - இரத்தினம், அதரம் - வாயிதழ், புலர் பொழுது - சூரியோதயவேளை. மூன்றுமடி மாயவன் உலகளாந்த உருவைக் குறிப்பிடுகிறது. உலகு அளவிய உரு-உலகப் பரப்பு முழுவதையும் தழுவிக்கொண்டிருக்கும் உரு என்ற தனால் விஸ்வரூபம் குறிக்கப்பட்டது. அந்த உருவும் திருவும் ஒரேவடிவில் உள்ளவன். ஒருகணமும்... உய்த்தவ - உன் அடியினையைப் பிரிவு அரியவர் தொழு அந்த அடியினையை

அவர்பாற் செலுத்தியவனே. பிரிவரியவர் - பிரிதல் இல்லாதவர் - இங்கு அருமை இன்மைமேற்று. உய்த்தல் - செலுத்துதல்-அவன் கொடாமல் அவண்டியினை பிறர்க்குப் புலனுகாது என்க. தாராய்தயேற்கு உன் தாளினை-என்பது திருவாசகம். மகிதலம் - டூமி.

(10) தேகதர்ம பரிபாலனத்துக்குரியவர் விஷ்ணுவென்பது ஆகமக் கொள்கை. உடலில் இடம் பெறும் ஜீவசக்தி, பிராணசக்தி, சூரியசக்தி முதலிய பல வேறு சக்திகளையும் இயைத்து உடலியக்கத்தை விளைவிப்பது விஷ்ணுசக்தி என்பது ஞானதிருஷ்டியாளர் கூற்று. இவற்றின் மூலம் விஷ்ணு என்பது கவர்ச்சிச்சக்தி என்பது புலனுகும். உயிருடனிருந்து உலகக் கவர்ச்சியிலதனை ஈடுபடுத்துவதும் இதுவே என்பர். விஷ்ணுவுக்கு மனைவி இலக்குமி, மன்மதன் மகன் என அமைந்ததன் தாற்பரியமும் இதுவே யாம், என்கிறது இச் செய்யுள். மன்மதன் மகனெனவரும் அது தெரிதரும் அர்த்தமென் என்பது முதலடி. மன்மதன் உனக்கு மகனுக்க் கொள்ளப்பட்டு வருதல் ஆகிய அது தெரிவிக்கும் பொருளென்ன, இலக்குமி நலமொளிர் நின மனையெனவரும் அது தெரிதரு மர்த்தமென் - இலக்குமி உனக்கு மனைவியென வழங்கும் அது தெரிவிக்கும் அர்த்த மென்ன? அதனுடைய தாற்பரியம் என்ன? உடலுல கொடும் உயிர்பயில் வகையின் அளிப்பவன் ஹரி என்பது மூன்றுமடி. உயிரானது உடலோடும், உலகோடும் பசை உற்று பயிலும் விதமாக அமைத்துப் பாதுகாப்பவன் ஹரி என்பது பொருள். அது தெரிதருமர்த்தமென் -அதனாற் தெரிவிக்கப்படும் பொருள் யாது. இவ்வகையில் மூன்று வகையில் எடுப்பும் ஆசங்கைக்கு ஒரே விடையாக அமைகிறது இது. வசிகரணம் அது உனது இயல் - வசிகரணம் கவர்ச்சி என்க. நசை நிலைஇய உலகு - விரும்புந்தன்மை நிலைபெற்ற உலகு. முருளிஹரி - முரன் என்ற அசரனுக்கு பகையாகிய அரி.

ஆறுவது வாராணப்பருவம்

பிள்ளைப் பராயப் பராமரிப்பாளரும் பிறரும் முன்னின்று கைநீட்டி ‘வா’, ‘வா’ எனக் கூறி அழைக்கும் நிகழ்ச்சிக்கு இடமானது இப்பருவம். வாராணை என்பது ஆணை விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். வருகைப் பருவம் என்னுமாம். இது குறுகுறு என நடக்கும் குழந்தை நடை அழைக, நயக்கும் பேற்றுடன் பிள்ளைக்கு நடையூக்கத்தை விருத்தி யாக்கும் பாங்கிலும் விசேடம் வாய்ந்ததாகும். இப்பருவம் பிள்ளைத்தமிழ்களில் பக்திநலச் சிறப்புக்கு விசேஷமாகக் கருதப்படுதல் உண்டு. ‘வாராதிருக்க வழக்குண்டோ வடிவேல் முருகா வருகவே’ என்ற திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவப் பாட்டும்; ‘பெருந்தேன் இறைக்கும் நறைக்கந்தல்’ எனத் துவங்கும் மீனுட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாட்டும் நடமாடாத நா ஒன்று நம் சமுதாயத்தில் இல்லை எனலாம். இத்தகைய மாண்பு வருகைப் பருவத் துக்கு உண்டு.

(1) மாயவன் திருவுருவைக் கேசாதி பாதாந்த வர்ணனையாக வர்ணித்து வருகை வேண்டுகிறது இச் செய்யுள். முதலடி கேசவர்ணனையாய்க் கண்ணக்குடுமிக் கவினை முன் வைக்கின்றது. இக் கண்ணக்குடுமியானது குஞ்சியின் நிறத்திற் கணிந்து கொண்டிருக்கும் கணிவு முழுவதும் ஒருங்கு சேர்ந்து அமைந்த உருண்டை என்பது கற்பனை. குஞ்சி-ஆண்மயிர். கண்ணங்கரேல் என்பது கருமை மிகுதிகாட்டும் நிறக் குறிப்புச் சொல். முன்வந்து ஒருசார் உருண்டெண்ண என்றது; தலையின் முன்பாகத்தின் ஒருபகுதியிற் கண்ணக் குடுமி இருத்தலைச் சுட்டும்.

இரண்டாவதுடி மழலையழகும், மார்பணி, அரையணி அழகும் தெரிவிக்கின்றது. மழலை-சின்னப் பவளச் சிமிழ்தெளி தேன். சின்னப்பவளச் சிமிழ் - வாயிதழ். தெளிதேன் - மழலையிசை. கலைலப்ப என்றது சொல்லுருப் பெருத ஒளி என்ற குறிப்பு. திருமார்பணி... ஒளிமயங்க என்பது மார்புப் பதக்கத்து ஒளியில் அரைஞான் ஒளி கலக்க என்றபடியாம்.

முன்றுவதடி கிணகிணியுஞ் சிலம்பும் கிடந்து ஒலித்தலைக் காட்டுகின்றது. பொன்னம்பொலம் கிளகினி; காற்கின் கிணி எனத் தனித்தனி இயையும். பொன்னம்பொலம் - இருபத்தும் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்றவின் மிகுதி யான பொன்னோளி அழகு எனக் கொள்க.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக முகதூளி வர்ணனை இடம்பெறுகிறது. முகம்பூத்து ஒளிர் எழிற்குப் புவனம் முழுதும் விலைபோகா என்றது உலகம் முழுவதற்கும் ஒருமித்து விலைமதிப்பீடிட்டாலும் நிகராகாத மதிப்பீடு மிக்க சூழ்ந்தை எழில் என்றபடி. வன்ன அரிமாச் சிறு கருளை - அழகிய சிங்கச் சிறுகுட்டி.

(2) தான் தோற்றிய உலகைக் காக்கும் வகையில் மாயவன் பால் புலப்பட்ட பேரருள் விலாசத்தை வகைப்படுத்தி வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள். கவர்ந்தவர்கள் கையில் இருந்தும் மீட்டெடுத்தல்—மீண்டுஞ் சோரம்போய் விடாத படி வயிற்றிற் பதுக்குதல், தேவருக்காக விழுங்கியதை மீட்டும் உமிழ்தல், அவர்கள் பொருட்டாக மாவலியிடஞ் சென்று இரத்தல், அவனுக்கு இருக்கவும் இடமில்லாமல் முழுவதையும் சுவீகரித்தல் இவையனைத்தும் உலகு காத்தல் விஷயத்தில் மாயவன் புரிந்த அருள் லீலகளாகக் காட்டப் படுகின்றன. மண்ணேபொருளா - பூமியே விஷயமாக, பெரு மாயலீலை-பல ஆண்டு - பெரிய மாய லீலைகள் பலவற்றை நிகழ்த்தி, இவையனைத்தும் நிகழ்த்தியது ; வேறேதற் காகவும் அல்ல எம்மை ஆண்டுகொள்ளுதற் பொருட்டே என்பது தோன்ற லீலை பல நிகழ்த்தி எனது ஆண்ட எனச் சொல்லிடைவுத்த குறிப்புநயம் காணக. கண்ணூர் உலகு - இடம் அகன்ற உலகம், கவர்ந்தோரது கை - பூமியைப் பாயாய்ச் சுருட்டி எடுத்தவனெனக் கூறும் இரணியாட்சனைக் குறிக்கு மிச்சொல், கையின் மீட்டெடுத்து-கையில் இருந்து மீட்டெடுத்து, ஐந்தனுருபு தொக்கதொகை. கபளீகரித்து - விழுங்கி. கபளீகரித்தென்றதனுனே, கண்ணூர் உலகு மாயவன் வாய்க்கு ஒரு கவளம் அளவே ஆயிற்று என அவன் உருவப் பெருமை உணர்த்தப்பட்டவாருயிற்று. மாற்

ரூர்கள் கானு இடத்தே பதுக்கி - எவ்வாற்றினும் பகை வர் கண்டுகொள்ள முடியாத இடமொன்று தேடி அதன்கண் பதுக்கி. மண்ணை விழுங்கியது ஏனெனில் ஒருவரும் அறியாத இடத்தில் வைப்பதற்கு என்பது இதன்கண் தோன்றும் குறிப்பு நயம் முன்றாடி கேட்டுப்போய் முழுவதையுஞ் சவீகரித்த அற்புதமும், இரக்கப்பட்ட மாபவி இருக்க இடமில்லாத அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட பரிதாபமும் ஒருங்கே தோன்ற, இரக்கப்பட்டார்க்கு இருக்கவுமே இடமில்லாது சவீகரித்தும் என அமைந்த நயமுங் காணக.

(3) இச்செய்யுள் மாயவனது தமிழ்ப் பித்தும், ஆழ்வார் பாடல்கள் விஷயத்தில் அவன் புரிந்த தலையளி மாண்பும் உணர்த்துகின்றது. துளவ மாலையினும் பார்க்க, தமிழ் மாலைக்கே அவனுக்கு நயப்பு மிகுதி என்பது முதலடி யின் முற்பகுதியாற் குறிக்கப்பட்டது. ஆழ்வார்கள் சொற்றெடுர்க்குள்ளே அவன் தொடக்குண்டமைக்குக் காரணம் அதுவே யென்பது தோன்ற நயந்து தொடக்குண்டு என, காரண காரிய இயைபுபடக் கூறியவாறு காணக. செய்யுள் இரண்டாமடி ‘கணிகண்ணன்’ சார்பில் நடந்த அருட் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. கவிகற்பணிக்கு மிக உகந்ததாக விரும்பி மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு நிகழ்வு இதுவாகும். “பைந்தமிழ்ப் பின் சென்ற பச்சைப் பசுங்கொன்டலே” என்று குமரகுருபரர் உடைய கற்பணிப் படையலின் சுவை இனிமை கருத்த தகும். கணிகண்ணன்..... தமிழ்க் காதல் வருக :— பண்நாகணை — படங்களோடு கூடிய நாக மெத்தை. கக்கத்தின் கண் வைத்துக்கொண்டு — கக்கத்தின் கண் ஓடுக்கிவைத்தலே இடுக்குதல் என்பது மரபு வறிப் பட்ட வழக்கு. ‘பாய இடுக்கும் பறிதலையர்’ என்பது போன்ற தேவார வழக்குகள் காணக. பாய்ச்சுருட்டி இடுக்கிக்கொண்டு எழுங்க என்றது இடத்தை முற்றுகப் பரித் தியாகங்கு செய்துவிட்டுப் போகும் என்ற குறிப்பாம்.

கணிதீந்தமிழ்க் காதலன் என்றது கணிகண்ணன் போகின்றுள்ள என்ற மாத்திரத்திலே தொன் எழுந்து புறப் பட்டதும் - போக்கொழிந்தான் எனக் கேட்ட மாத்திரத்தே

மீண்டு வந்து அவனுடன் கச்சியிலே இருந்தது மாகிய நிகழ்ச்சி ரசனை உணர நின்றது. முன்றுவதடி ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களில் மாயவன் இடம்பெற்ற விதம் கூறுகின் றது. முதலில் என்னத்தினித்து அதன்வழி அவர்கள் வாய்ச் சொற் கோவையுட் புகுந்து இனித்து, கவிதைச்சுவையுள்ளும் புகுந்தினித்து என நிரலே வரும் இனிமை வர்ணனை காண்க. ஆழ்வார்கள் மாயவளைப் பலகாலும் நினைந்த நிலைவினிலே அவர்களுடைய பாடற்கரு எழுந்தது என்பதும் அந்த இனிமையின் ஒட்டமே அவர்கள் பாடல்களில் அமைந்திருக்கும் நெகிழ்வான, குழைவான, பழுகு தமிழ்ப் பான்மையான சொல்லோட்டம் என்பதும், அவ்வினிமையில் அவர்கள் நாலுறிச் சுவைத்த சுவை இன்பமே அவர்கள் கவிதைச் சுவையின் இன்பம் என்பதும் இப்பகுதியில் பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. கவிதை இனிமையோ கண்ணன் இனிமையோ என்ற பாகுபாட்டுக்கிடமின்றி, கவிதை இனிமையே கண்ணன் இனிமையாய்த் தோன்றுதல் புலப்பட, கவிதைச் சுவையொடும் புக்கினிக்கும் நம் பெருமான் என்றமை காண்க. வண்ணக்கலியன் – திருமங்கை யாழ்வார்.

(4) மாயவன் ஆன்ம சுகானுபவம் என ஒன்று உண்மைக் குச் சுத்தசாட்சியாய் உள்ளான். ஆத்ம விவேகம் பெற்றேர், தம்மில் தாமே முயன்று வருத்திக்கொள்ளும் பேரின் பப் பெருக்கை, சொல். பொருள், பொருட்பயன் என்ற வகையில், பரினமிக்கும்படி செய்து, மேலோர் வாக்குகளாகிய சூக்திகளாகும்படி, சொரிவித்துக்கொண்டிருப்பவனும் அவனே என இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. செய்யுள் முதலடி சுபானுபவத்துக்கு அவன் அத்தாட்சி என்கின்றது. அச் சுபானுபவம் என்பது, சுருதிக்கும் எட்டாத ஒன்று. அப் பொருண்மை இன்றும் எனவும் அதைத் தொடர்ந்து வந்துற்றூர் எனவும் வரும் சொற்பிரயோகத்தால் உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்றும் என்பது இத்துணைக் காலங்கடந்துங்கூட எனவும், தொடர்ந்தும் என்பது, விடாமற் பற்றித் திரிந்தும் எனவும் பொருள் தரும். பழுமறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழ்ப்பின் சென்ற பச்சைப்பசங்கொண்

டல் எனக் குமரகுருபரர் பாடலில் பழமறைகள் முறையிட என வந்திருப்பதற்கு ஒத்த பொருண்மை பின் தொடர்ந்தும் என்பதனாலும் பெறப்படும். நெடுநாட் காதலித்துத் தொடர்ந்த தன்னைப் புறக்கணித்துவிட்டுக் கண்ணன் தமிழுக்குப் பின் செல்கின்றுனே என்று பழமறை முறையிட்டதாக அமைகிறது குமரகுருபரர் காட்சி.

கண்டுகொள்ளற்கு அரிதாம்:— அரிது - இயலாமைப் பொருட்டு; தொல் ஆர் சுருதி - தொன்மை பொருந்திய வேதம், தொல் - மை ஈறு குன்றி வந்த பண்புப் பெயர். செய்யுளின் இரண்டாம் அடி பேரின்பம் வரத்திக்கொள்ளப்படும் முறை கூறுகின்றது. அது சுத்த நிலை வாழ்வு பெற்றவர்கள், தம் மிற்றும் நிகழ்த்தும் நின்மலயோக சாதனைகளால், திருவருளும், குருவருளும், சுவ அனுபவமாகிய மூன்றையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு பெறப்படுவதாகும். சுவானுபூதி யெனப்படுவதும் இதுவே. வல்லாங்கெல்லாம் துளைந்து ஆழ்ந்து - தமக்கு இயலுமாற்றுவெல்லாம், தமது ஆதார நிலைகளைத் துருவி அவ்வகைச் சாதனையில் ஆழ்ந்து துளைந்து - துருவி. இவ்வினைக்கு ஆதாரங்கள் செய்யப்படு பொருளாகும். மூன்றுவதடி ஆழ்வார்கள் முதலிய மேலோர் பாடல்களானவை முற்றிலுஞ் சுவைதரும் காஷர பாகமாய் (பால்) அமைவதன் இரகசியம் தெரிவிக்கின்றது.

(5) காற் பெருவிரல் சுவைத்தல் என்பதொன்று, பிள்ளைப் பருவத்துக் கவர்ச்சிதரும் நிகழ்ச்சியாகும். இச் செய்யுள் புலநெறிமரபில் அதற்காயதோர் காரணமுந் தெரிவிக் கின்றது. இந்தப் பதத்தில் இந்த விரலிற் பேரின்பச் சுவை உண்டு; என்பதைப் பிறர்க்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டாகவே அது நிகழ்வதாகக் கற்பிக்கின்றது, இச் செய்யுள். உணவை விரும்பும் நிலையில் இல்லாத குழந்தைக்கு ஊட்டி விட விரும்புந் தாய், அதனைத் தன் வாயிலிட்டுச் சுவைத் துக் காட்டுதல் போல என அதற்கு உதாரணமுன்சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. கொள்ள இருந்து..... சுவைத்து கைகோவிப் பதத்தைப்பிடித்து, மேல் உயர்த்துதல் அதன் பெருவிரலை வாயினுட் செறித்தல், செறித்ததைச் சுவைத்து

ரசித்தல் என்ற நிகழ்ச்சிப் பண்புகள் இப்பகுதியில் முறையே இடம்பெறுகின்றன. கொள்ள இருந்து என்பது நிலை கொள்ள இருந்து என்றாகி, தளராமல் இருந்து என்ற பொருளைத் தரும். கொழுமலர்ப் பூங்கோலம் (பதம்) என்ற அடைமொழி மிகுதி பாத்தின் உயர்தரம் உணர்த்த வந்தது. பொன்வள்ள மணி வாயிதழ் - பொன்வள்ளத்தை ஒத்த அழகிய வாய் இதழ். செறித்து என்றது வாய்ப் பரிமாணத்துக்கு அடங்காதாயினும் நெருக்கி உட்புகுத்தி என்பதாம். சிசுவிற் கூட்டுண்தாய் - சிசுவிற்கு ஊன் ஊட்டுந் தாய். குழந்தைக்கு ஊட்டியே ஆகவேண்டும் என்றிருக்குந் தாய். என்னற்கரும் பேரின்பம் - அவமதிக்கப்படுவதற்குப் பொருந்தாத பேரின்பம் - அதாவது முத்திப் பேரின்பம் எனக். இந்தப்பதத்தித்தகையது - இந்தப்பாதத்தின் கண் இத் தன்மையானது. இயல் செறுவில் - நிகழ்கின்ற போரில். செறு - போர், மள்ளர் - வீரர். வீரர் குழப் போர்க்கோலங்கொள்ளும் இயல்பினன் மாயவன் என்பதாம்.

அவை அத்தன்மையாதற்குக் காரணம் வேறொதுவுமன்று. அவர்களின் அறிவிற் பிரசன்னமாய் இருக்கும் மாயவனே அந்த இன்பத்தைச் சொல் முதலியனவாகப் பரிணமிக்கச் செய்து, நல்லின்பப் பாடல்களாக, அவர்கள் வரக்கில் இருந்து சொரியச் செய்கிறோன் என்பதே. நாயன்மார் ஆழ் வார் பாடல்கள் They are not Composed but They are the Mere out Pourings of the saints என விமர்சிக்கப்படுதல் அறியத்தகும். மல் + ஆர் + மருமம் - மற்போருக்கு ஏற்ற வீறு தாங்கிய மார்பு. சூக்தி - சு + உக்தி = சூக்தி. நல்வார்த்தை என்பது பொருள். உக்தி - வார்த்தை. அத்தொடர்பில் சொல்லாற் பொருளாற் சுவையாற் சிறந்து உறுதிப் பயன் தரும் வார்த்தைகள் அனைத்தும் சூக்திகள் என்று பெயர் பெறும்.

(6) மாயவன் பேரில் உலகம் மிகுதியாக அறிதற்கிருந்தவை அவனுடைய லீலைகள். வெளித் தோற்றுத்தில் அவனுடைய லீலைகள் ஒழுக்க நெறியற்ற சாதாரண செயல்

கள் போலவே புலப்பட்டன. ஆயினும் உண்மைக் காட்சி உள்ளோரால் அவற்றின் அந்தரங்கம் அறிந்து அபிமானிக்கப்பட்டவாறும், அவனுடைய லீலைகளுக்கு இடமாய் இருந்த ஆய்ச்சியர்கள் பரிபாகநிலை சோதித்து ஆட்கொள்ளப்பட்டோர் ஆதலும் குறிப்பிடுகிறது இச் செய்யுள். முதலீரடிகள் அவனுடைய லீலைகளின் அந்தரங்கப் பொறுதி உணர்த்துகின்றன. உள்நிலாவும் உவகை அம்களிதழும் பிட - உள்ளூர் விளங்குகின்ற மகிழ்ச்சிக் களிப்புத் தளும் பிட, ஆயர் உவளகந் தோறும் - இடையர்களது வசிப்பிடந் தோறும். அந்நாள் - கிருஷ்ணனுய்ப் பிறந்து ஆயர்பாடி யில் வளர்ந்த நாள்; உருந்திடுங் கொந்தளக் குறும்பு தோறும் - செய்துவந்த உபத்திரவங் கொடுப்பனவாகிய குறும்புச் செயல்கள் தோறும், உள்ளூர் ஒளிர்ந்து ஒளிர்ந்து - அச் செயல்களின் அந்தரங்கத்திற் பட்டு விளங்கி, உள்ளிருந்தாம் - உண்மைக் காட்சி உள்ளாருடைய உள்ளத் துக்கு விருந்தாகின்ற; அண்ணல் ஆர் - பெருமை பொருந்திய, அந்தர்யாமித்துவப் பரத்துவச் சௌலப்ய அழகு நாடி - மாயவன் உயிர் தோறும் உட்புகுந்திருத்தலும், சகல விதிமுறைகளுக்கும் மேலாகத் தான் நின்று உவகை ஆட்டுதலும்; அவ்வகையில் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குச் சலபமாகப் பெறப்படுந் தன்மையுடையவன் ஆதலும் ஆதிய இவற்றின் சார்பிலான காட்சியழகை விரும்பி, அவனி தலம் முழுதும் - உலகம் முழுவதும். இங்கு உலகம் என்பது - உயர்ந்தோரை. நின் அடிப்பாட்டிற் பொடிதேடி அலைய - நினது பாததூசியாவது தம்மிற் படாதோ என்ற ஏக்கத் துடன் பின்னும் முன்னும் அலைந்து திரிய, இங்ஙனம் அலைய வைத்தும் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்ச்சியரை பரமபதம் அணுக வைத்ததும் அவனுடைய அவதாரப் பேருகிய அருள்வனம் எனல் அடுத்த வரியிற் காட்டப்படுகிறது. மூலை அமுதகலசப் பண்ணுவாம் மென்குதலை ஆய்ச்சியர் - மூலைகளாகிய அமுதக் குடங்களையும், பண்ணினினிமை கொட்டும் குதலை மொழிகளையும் உடைய இடைப் பெண்கள் என்பது - அவர்களுடைய கவர்ச்சி நலம் புலப்படுத்தியவாறும். பக்குவ பரிபாக மேதைகள் ஆகி - பரமபதத்துக்கு இன்றி

யமையாத முன்னிலைமை ஆகிய பரிபாகம் பெற்ற ஞானிகளாகி. பரிபாகம் - மலபரிபாகம், மேதை - ஞானி, பாலநாராயணன் - பரந்தாமன் என்பன மாயவன் பெயர் விகற்பங்கள். விண்ணுலாம்..... நல்கும் வீரமாதன:- வீரமே பெருந்தனமாக்கொண்டவனே. வித்து முனை விளைவு பயன் யாவும்:- காண்பான் - காட்சி - காட்சிப் பொருள் என்ற மூன்றும் ஒன்றுபடக் காணும் ஞானியர் காட்சியில் தாம் பெற்ற அனுபவத்துக்கு, விதையும் - முனையும். விளைவும் பயனும் இறைவனே என உனர் நிறப் தோர் தன்மை குறித்தது இத்தோடர். விகிரத- எதிர்பார்க் கப்படுவதற்கு மாறுன செயற்றிறன் பெற்றவன். விதம் விதமான செயற்பாடுடையவன் என்பது சொற் பொருள். வேதகன் - வேதிப்பவன்; மாற்றி எடுப்பவன். பெத்த நிலைக் குரியாரைச் சுத்தநிலைக்கு மாற்றி எடுப்பவன்.

(7) அத்திக்கு அருளுதல் - இலவல்விக்கு அருளுதல் - ருக்மிணிக்கு அருளுதல் முதலிய மாயவன் பிரபாவங்களையும், பாடல் நாலாயிரம் பாவித்தமையையும், அவன் வல்லி புரநாதனுன் பெருமையையும் குறிப்பிட்டுரைக்கின்றது இப் பாடல். அத்தி - யானை; கஜேந்திராழ்வான்; வல்லி புர பக்ஞதை - இலவல்லி (வல்லி நாச்சன்), அமலப்பிரான் - மலமாக்கட்கு அப்பாற்பட்ட பிரான். அன்று அன்னைந் திருந்தவன் அயிர்க்க - ருக்மிணியை அணைகண்ணான் - அண்ணைர்ந்திருந்தவன் - காத்துக்கொண்டு ஏம்பலித்திருந்தவன், சிகபாலன். அயிர்க்க - ஏமாந்துபோக, கண்ணாளன் - காதலன், கண்ணுடையவன் என்னுமாம். கண் என்பது கண்ணேட்டம் எனல் சிறக்கும். ருக்மிணியைக் கண்ணன் தன்மனையாக்கியது காமமோஹத்தால் நேர்ந்த செயலன்று. கண்ணேட்டத்தால் நிகழ்ந்தது என்றவாரும். எங்குன மெனில் ருக்மிணி உண்மையிற் றன் காதலனாக்கொண்டது கண்ணையே. அவன் விருப்பத்துக்கு மாறுக, சிகபாலன் அவளைப் பெண்டாள முயன்றுன். இந்நிலையில் அவளுக்கு நிகழ்ந்த இடுக்கண் தீர்த்து; அவளின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்தற்கே அவளைத் தன் மனையாக்கினான்.

ஆதவின் அது கண்ணேட்டத்தால் நிகழ்ந்ததே ஆகுமென்க. ஞானப் பரவசத் தீஞ்சவைப் பாடல் என்பது திருநாலா யிரத்தின் இயல்பு குறிக்குந்தொடர். பாலித்த - கொடுத்த - உலகுக்குக் கொடுத்த.

செய்யுள் மூன்றுவதுடி வல்லிபுரத்தலச் சூழ்நிலை அமைதி கூறுகின்றது. கொல்லையம் புறவும், ஆன் புல்லு மேய் புன மூம் - என்ற தொடர்கள் வல்லிபுரச் சூழலான பெரு வெளிப் பரப்பை மனக்கண்முன் நிறுத்துகின்றன. கொல்லையம் புறவு - கொல்லைகளோடு கூடிய மூல்லை நிலம். கொல்லையம் புறவு என்பதற்கேற்ப, மயில் அயல் கோளராக் குவவி யாடும் புதர் குறிக்கப்பட்டது. மயிலின் பக்கத்தில் கொல் லுந் தன்மையுள்ள பாம்பு அச்சமின்றி அனைந்து விளையாடும் புதர் என்க. வல்லிபுரச் சூழல்வெளி தரும் சாந்த மயமான பேரைமதிக்கு அறிகுறி மாத்திரையான ஒரு எடுத்துக்காட்டாயமைந்தது இது. கொத்திச் சிரம் குதறும் மயில் - சிரத்தைக் கொத்திக் குதறும் மயில் என மாற்றுக.

(8) மாயவனுடைய ஆயர் பாடி லீலைகள் சிலவற்றையும், உத்தரையின் கர்ப்பத்தில் வெந்துபோன சிக்கவையும் மீட்டுளித்த அற்புதத்தையும் குறிப்பிடுகிறது இச் செய்யுள். செய்யுள் முதலடி முழுவதாக உறிதிருடல் நாடகத்தை முன்வைக்கின்றது. உந்தி உறிதாவி - உறியின்மேல் உந்தித் தாவி. உண்டது பாதி உதிர்ந்ததொரு பாதி - என்றது குழந்தைச் செயற் பண்பு தோற்றிய வர்ணனை. உறுக்கும் ஒலி - ஆய்ச்சியர் உறுக்கும் ஒசை. தயிர்ப்பானை ஒன்றை அங்குப் பார்த்து - இங்குப் பார்த்துத் தூக்கிக்கொண்டோடத் தயார்ப்படுகையிற் தாயொருத்திமுன் அதைவிட்டு அவள் மார்பிற் பாய்ந்த காட்சி இரண்டாவத்தியில் இடம் பெறுகிறது. தூதை - பானை. நோட்டம் பார்த்தல் - அச்சை பார்த்தல். நோதகு குறும்பு - உபத்திரவும் விளைவிக்கும் குறும்பு. நுவலும் ஆய்ப்பாடி - நுவலும் - சொல்லும், ஆய்ப்பாடியில், இவன் சார்பிலான முறைப்பாடு சொல்லுதல் நிகழ்ச்சி ஒயாதிருக்கும் என்னும் நயம்பற்றி நுவலும் ஆய்ப்பாடி என்பபட்டது. இவன் குறும்பியல்புகளை

எப்போதும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஆய்ப்பாடி என்க. நாதனுதீத - நாதன் + அதீத = புதுமை விளைப்பதில் எல்லை கடந்த ஆற்றலாளனே! பாரத யுத்தத்தில் மாயவன் விளைத்த அற்புதங்களி லொன்றைத் தெரிவிக்கின்றது. வெந்த கர்ப்பம்-அசுவத்தாமன் எய்த அல்திரத்தின்வெம்மையால் வெந்துபோன உத்தரையின் கர்ப்பம், கர்ப்பத்து உயிர்வந்து - அக்கர்ப்பத்தின்கண் அழிந்து போனதான உயிர்ப்புத்தன்மை மீளவந்து, சிகாகு அருள் - குழந்தை ஆகும்படி அருளிய, விநோத வைத்தியன் - விநோதமான வைத்தியமுறையைக் கையாண்டவன். வெந்து வரண்டு போன கர்ப்பத்தில் உயிர்த்துவமும் சிகத்துவமும் தோன்ற வைத்தமை வைத்திய விநோதமாகும்.

(9) உலகில் இராமகிருஷ்ணன் என்ற பெயர் நிலவுதற்குக் காரணகர்த்தாவாக மாயவன் அமைந்தவாறும், கொலைக் களத்தில் ஞானேபதேசம் நிகழ்ந்த புதுமையும் குறிப் பிடுகின்றது இச் செய்யுள். இராமாவதாரத்தும் கிருஷ்ணவ தாரத்தும் மாயவன்தோன்றியதனால் உலக நடையில் நீதி-கவதர்மம் - நிஷ்காமிய கர்மம் பற்றிய விளக்கங்கள் விசேஷம் பெற்றதனாலேயே அதன் ஞாபகமாக இரு பெயரையும் ஒருங்கிணைத்து இராமகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடும் வழக்கம் உலகில் நிலவிற்று என முதலிரண்டடிகளும் தெரிவிக்கின்றன. விபவம் - மாயவன் கொள்ளும் இராமகிருஷ்ண அவதாரங்கள் போன்ற அவதார வடிவங்கள், மல்லுக்கு முன் நிலவலி மேதகைய வீர - எந்த மல்லரையும் எதிர்க்க முன்வரும் வலிமையின் மிகுந்த வீர (ஆண்டாள் பாடல் வருமாறு).

ஆய்ச்சி மார்க்னு மாயரு மஞ்சிட
பூத்த நீள்கடம் பேறிப் புகப்பாய்ந்து
வாய்த்த காளியன் மேஸ்நட மாடிய
அன்றின் ஞதன செய்சிசு பாலனும்
நீஸ்ற நீஸ்மரு தும்மெரு தும்புள்ளும்
வென்றி வேஸ்விற்ற கஞ்சனும் வீழமுன்
கொன்றவன் வரிவில் கூடிடு கூடலே!

மோதுகளம் அதனிலே - கீதை உபதேசம்; அருள் மேதாவி. மேதாவிலாசன் - புத்திவிலாசம் யிருந்தவன்.

(10) ‘காணுமிடமெலாங் கண்ணனே’, ‘காக்கைச் சிறகி னிலே நந்தலாலா உன்தன் கரிய நிறம் தோன்றுதையா நந்தலாலா’, ‘உண்ணும் வெற்றிலையும்... கண்ணனே’ என்ற பிரசித்த வாக்குகளின் தாற்பரியப் பொருளை விளக்குவது இச் செய்யுள். காணும் பொருளெல்லாம் கண்ணன். எனில் உலகியற் பொருளென்று ஒன்று இல்லையா. உண்ணும் வெற்றிலையும் கண்ணனே எனில் வெற்றிலை என்ற ஒரு பொருள் இல்லையா. காக்கைச் சிறைக் கருமை கண்ணன் கருமை எனில் காக்கைச் சிறைக்கு நிறமென்று ஒன்று இல்லையா என விசாரணை எழுவது சாதாரணம். அதற் குரிய விளக்கம் மற்றெருஞ நோக்கில் அமைந்திருத்தல் கருதத்தகும். பூர்வபுண்ணிய வசத்தால், கண்ணன் என்ற ஒரு தோற்றம், பக்குவம் மிகுந்த ஞானிகளிடத்தில் ஏற்படும். முருகன் - விஷ்ணு - சிவன் முதலிய திவ்விய தோற்றங்கள் சகலதும் பக்குவ ஞானிகள் உணர்வில் தோன்றிய தோற்றங்களே. அவை கற்பனை வடிவங்களாகா. கற்பனை வடிவங்களைனில் அவை என்றும் ஒரு தரமாய் நின்று நிலைத்தற்று இயல்பில்லையாம். அன்றியும் கற்பனை வடிவங்களைனில் பூஜை வழிபாடுகட்டு முன்னிலையாய் நின்று அவற்றிற்குப் பலன் கொடுக்கும் பாங்கும் இல்லையாம். சுருதி யுக்தி அனுபவ ரீதியாகத் தெய்வ வடிவங்கள் கற்பனை என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை. கண்ணனென்றெருஞ காட்சி ஞானக் கண் காட்டிடக் கண்டு - என்ற திருப்பாடவின் முதலடி இவ்வுண்மையை அழுத்திக் கூறுகின்றது. உள்ளத்தி லக்காட்சி நிகழ்வே உள்ளம் விரிவடையும். விரிவடையுந் தோறும் புறத்திலும் அக் காட்சியே ஆதிக்கம் பெறும். சீதைபாற் காதல்கொண்ட இராமனுக்குக் கண்டதெல்லாம் சீதையாய்த் தோன்றியது போல, கண்ணனின் காட்சியைச் சுவீகரித்த உள்ளத்திற்கு அதன் விரிவுக் காட்சியில் அகநிகழ்ச்சி. புறநிகழ்ச்சி எல்லாம் கண்ணனே ஆதவில் அர்த்தமுண்டு.

தத்துவ ஞான விளக்கத்தின் படிக்கு வெளிப்படத் தோன்றும் காட்சிப் பொருளும், அப் பொருளின் சார்பிற் தன் ஜீத் தோற்றுது பின்னணி வகிக்கும் தெய்வீக அருளும் ஒருங்கே யுடையது இவ்வுலகக் காட்சி என்பது பிரசித்தம். ஆதலின் உளம் விரிந்து கண்ணன் ஒருவளையே கானும் ஞானியின் அறிவு, சாரத்தைக் கைக்கொண்டு சக்கையைப் போக்கிய செயலை ஒக்கும். இந்நோக்கில் நம்மாழ்வார் முதலியோர் உண்ணுஞ் சோறும் பருகும் நீரும் எல்லாம் கண்ணன் எனவும் திருஞான சம்பந்தர் முதலியோர் “சற் றம்நீ - பிரானுமநீ - அப்பன்நீ - அம்மைநீ” என்பது வும் சாரங்கொண்டு சக்கையைப் போக்கியவாருகவே கருதப் படும். இவ்வகை உணரும் உணர்வு அனுபூதி உணர்வு ஆகும். அத்தகைய அனுபூதி உணர்விலே ஆழந்திருப் போர்க்கு ஞானம், நேயம், ஞாதுரு என்பனவுங் கூடக் கண்ணேயன்றி வேறுதல் கூடாது. சகலவித ஞான சாஸ் திரங்களினாலும் - சகல திருமுறைகளினாலும் பிரஸ்தாபிக் கப்படும் இந்த உண்மை முதல் இரண்டு அடிகளிலும் இடம் பெற்றிருந்தல் கான்க. காட்சி உலகு ஒழிவறக் கபளீகரித்து - காட்சி உலகை மிச்சமின்றிக் கபளீகரம் பண்ணி, ஒழிவற - மிச்சமில்லாமல், கபளீகரித்து - விழுங்கி, கவளம் - ஒரு வாயுணவு. இப் பெயரடியாகத் தோன்றிய வினை கபளீகரி. அதன் வினையெச்ச வடிவம் கபளீகரித்து. ஊறல் கைக்கொண்டு - ஊறல் - சாரம். உலகியலின் சாரம் ஆவது இறையருளே என்க. ஊறல் கைக்கொண்டு சக்கை போக்கி என்றதால் ஊறலைக் கைக்கொள்ளும்வரை சக்கைக்கும் மதிக்கற்பாடு இருந்தமை தெரிக்கப்படும். நன்னும் போக்கும் எலாம்:- போக்கியம் - போகத்துக்கு இடமானவை. கண்ணனே யன்றி இல் என் - உள்ளார்ந்த உணர்விற் கண்ணனே அல்லது இல்லை என்னும் அனுபூதி யென்க. என் - என்னும், வள்ளற் பிரான் - வரையாது கொடுக்கும் பேரருளாளன். முழு உலகுந் தகுவான் என்பழுப் போல. மறைவாழ்வித்த வாழ்வு-வேதம் வாழ்வித்து வைத்த வாழ்வு. வேய்ங்குழல் மிழற்றிசைப் பிரான் - வேய்ங்குழல் இசைமிழற்றும் பிரான் எனக் கூட்டுக.

ஏழாவது அம்புலிப்பருவம்

ஒக்கலையில் இருந்துலாவும் பிள்ளை நிமிர்ந்து மேல் நோக்கிச் சந்திரனைக் கண்டு கையசைத்தல் இப் பருவத்துக்குரிய ஒரு தன்மையாகும். இக் காட்சியைக் கண்டு அனுபவிப்ப வர்கள் இந் நிகழ்ச்சியைப் பாடி மகிழ்வர். அவ்வகையில் ஏழாவது பருவமாய் அமைந்து இருக்கிறது. இது குழந்தையைப் பேணும் ஆயத்தார் குழந்தையோடு விளையாட வரும் படி சந்திரனை அழைப்பது இதன் பொருள் நிலையாகும். குழந்தைக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்புமை கூறி அழைப்பதும்; பேதங்களும் அழைப்பதும் பிள்ளையின் சேர்க்கைபால் சத்திரனுக்கு ஏற்படக்கூடிய சில நன்மைகளை எடுத்துக் காட்டி அழைப்பதும், வராவிட்டால்; உனக்கு இன்னது நிகழும் என அச்சுறுத்தி அழைப்பதும் ஆகிய அம்சங்கள் இப்பகுதியில் அமையும். அவை முறையே சாம பேத தான் தண்டம் என அமையும். பிள்ளைக் கவிக்கு அம்புலி - புலி என்பதோர் கீர்த்தியுண்டு. இப் பருவத்திலே கற்பணை விசேடம் அதிகமாய் இருக்குமென்பது குறிப்பு.

(1) இச்செய்யுள் குழந்தை சந்திரனை நோக்கிக் கையசைக்கு மாற்றை வர்ணிக்கின்றது. எழிற் கரம் எடுத்துசைத்திட்டு இங்கு வா என்கின்றன. இருக்கை கொள்ளாது அலைத்து இடுப்பு இற உழற்றுகின்றன என்பது அவ் வர்ணனைப் பகுதி. கையெடுத் தசைத்தலின் குறிப்பு இங்குவா என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இடுப்பு இற உழற்றுகின்றன - ஒக்கலையில் இருந்து ஓயாமல் உழன்று உழன்று இடுப்பு ஒடிந்து விடுமோ என்னும் அளவுக்கு வருத்துகின்றன. இடுப்பிற உழற்றுதல் - தன் காரிய சாதனைக்கண் குழந்தை கொள்ளும் அவதி குறித்தது. அழைக்குங் கை விசேஷம் ஏழிசையின் அமுதம் ஊற்றும் இன் குழல் தடவும் நன்னெழிற் கரம், எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. குழல் என்றது புல்லாங்குழலை. பாடல் முதலடி மாயவன் வஸ்லி புரம் குடிகொண்டிருப்பதன் அருமை உணர்த்துகிறது. வைகுந்தம் வறிதாக விட்டுவெந்தமையும் வஸ்லிபுர - இவ்வல்லி கையில் இளங் குழலியாயினமையும் வஸ்லிபுரத்தார்க்கு வாழ்

முதல் ஆயினமையும் அருமைப் பண்புகளாம். வஸ்லிபுர வல்லி - இலவல்லி. மழுஇளம்குழுகு - இளமைததும்பும் அழகுக் கோலம். வாழ்முதல் - வாழ்வுக்கு இட்டுவைத்த முதல் வன். அநாதி கேவலத்தில் ஆணவமுந் தானுமாய் இருட்டறையிற் கருட்டுக் குழவி போல உயிர் இருந்த நிலையில் அதன்மீது இரங்கி, தனு கரண புவன போகங்ளோப் படைத்துக் கொடுத்து; அத்துயரிலிருந்து மீட்டு; உலகங்களிற் போக்குவரவு புரிய வைத்தமை காரணம்பற்றி அங்ஙனமாயிற்று. காரிட்ட ஆணவ..... பெரிய விளையாட்டமைத்திட்டு - என்ற தாயுமானவர் பாடல் காணக.

இரண்டாவத்தி மாயவனின் மகிழைப் பண்புகள் இரண்டைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஊழிமலி உல்லாச லீலா விநோதன் - உயிர்ப்புரை தோறும் இனிக்கும் அமுதன் என்பன காணக. உல்லாசலீலா - மகிழ்ச்சிக்களிப்பின் விளக்கத்தோடு கூடிய விளையாடல். உயிர் புரைதோறினிக்கும் என்றது அகம் புறம் என்னது முழுவதினும் இனிக்கும் என்றபடி. உன்னமித்து - தலையை உயர்த்தி. 'உந்நம்ய' என்ற வடமொழியின் திரிபாக அமைந்தது இச் சொல். இறுதியடி மாயவன் இருப்பிடம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. சங்களையடிக்கண் அமர்பெருமன் - சங்களையடி என்ற பெயருள்ள இடத்தில் கருவறை கொண்டிருக்கும் பெருமான்.

(2) பிள்ளைத் தமிழ்ப் பொரு ளம்சங்கள் நான்கில் 'சாமம்' பற்றிக் கூறுகின்றது இச் செய்யுள். அதற்கேற்ப, சந்திரனுக்கும் மாயவனுக்கும் இடையில் உளவாகும் சமத்துவ அம்சங்கள் நான்கைத் தெரிவிக்கின்றது. முகத்தெழில் - தண்மையுஞ் சாயலும் - தண்ணளிமிகுதி - மாதுரியம் ஆக நான்கும் சமத்துவப் பண்புகளாம். செய்யுள் முதலடியின் முற்பகுதி ஒளி ஒப்புமை கூறுகின்றது. நின்முகத்து ஒளி யலை தன்முகத்து எழில் ஒக்கத் தழங்கும் ஒப்புமை என மாற்றுக் கூறுகின்றது. அதனைத் தமிழ்ச் செய்யுட்கவை உணர்ச்சிமேல் வைத்துக் கூறியுள்ளமை காணக. தண்மையுஞ் சாயலும் நின்

இடைய - என்பது பரிபாடற் செய்யுளொன்றில் விஷ்ணுவைப்பற்றி வரும் ஒரு தொடர். அத்தொடர் இங்குகுறிப்பிடப்பட வந்தது, மாயவன் தமிழ்க் காதலன் என்னும் நயம்பற்றி. உலகருள் தண்ணளி - உலகத்து நன்மை விளைவிக்கும் தண்ணளி. மாயவனுக் காகும்போது தண்ணளி கருணை எனவும் சந்திரனுக்காகும்போது தண்ணளி நிலாக்குஞ்சை எனவும் கொள்க. மாதுரியம் - மதுரத்தன்மை, பொன்னெளிர ..... ஓராங்கு ஒத்தலால் : - தாரகைகள் - நட்சத்திரங்கள். நட்சத்திரங்களின் நடுவிலமர்தல் சந்திரன் இயல்பு. சந்திரனுக்கு உடுபதி யென்ற பெயர்க்காரணம் பற்றியது. மாயவனுக்காம்போது தாரகை ஆகுபெயராய் அவனைச் சூழும் பெண்கள் கூட்டத்தை உணர்த்தி நிற்கும் நட்சத்திரங்கள் போல்வாராகிய பெண்கள் என்க. சந்திரனுக்குத் தாரகைகள் போல என்றுமிருக்காது மாயவனுக்குப் பெண்கள் கூட்டம். அவன் ஆயர்பாடியிற் சஞ்சரிக்கும் வேளைகளிலேயே அமைதலின் ஓராங்கொத்தலனைப்பட்டது. அற்புற அழைத்தனன் - அங்பு பொருந்த அழைத்தான். அற்பு - அங்பு. புதுமை இதில் எதுமில்லை என்றது அவனமைத்தல் பற்றி நீ சந்தேகிக்க வேண்டியது எதுவுமில்லை என்றபடி.

(3) பாஞ்சசன்யம் போற் பளிச்சிடுதல் - ஓளித்தோடி முகந்தோற்றுதல் - இடபத்தில் வருதல் - என்ற மூன்றும் மாயவனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்புமைப் பண்புகளாக இச் செய்யுள் கூறுகின்றது. பாஞ்சசன்யம் - மாயவன் கையிலுள்ள சங்கு. பாஞ்சசன்யமும், சந்திரனும் பாற்கடல் கடையப்பட்டபோது அதினின்று ஒருங்கு தோன்றியவை என்ற கருத்து முதலடியின் முற்பகுதியில் அமைகிறது. பார் உயக் கொண்ட - உலகம் உய்யுமாறு கொண்ட, அப்பண்டு - அப்பண்டைக் காலம். ஓளித்தோடி முகந் தோற்றுதல் என்ற ஒப்புமை இரண்டாமடியில் அமைகிறது. தாய்மாரது முன்தாணைக்குள் தன் முகத்தை மறைத்து மறைத்து வெளியிலெடுத்துக் குதூகவித்தல் குழந்தையின் சுவாரஸ்யமான ஒரு பண்பு. ஆகாயத்தில் உலாவும் பல

நிற மேகங்கட்குள் சந்திரன் மறைந்து மறைந்து வெளித் தோன்றுதலுக்கு ஒப்புமையாக இங்கே காட்டப்படுகின்றது. நுணங்கு பன்னிற மேகம் - நுண்ணிதாய்மைகின்ற பலநிற மேகங்கள். வெண்முகில், புகைமுகில் - கார்முகில் - நீல முகில் என்ற முகிறபோதங்களை இதுகுறிக்கும். பன்னிற மேகமென்றதனால், அன்னையர் துகில்களும் பலபல நிறத்தின வாய் இருக்குமென்பது பெறப்படும். ஓளித்தோடும் நூத னம் - மறைந்தோடுகின்ற புதுமை. மேகமூடு என்பது அத்துச்சாரியை பெறுது வந்த வேற்றுமைப் புணர்ச்சி. சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெடுதல் என்னும் விதியில்லாதங்கும் இது. மூன்றுவத்தி இடபத்தில் இவர்தல் என்ற ஒப்புமை குறிக்கின்றது. மாயவனுக்காம்போது ஏருதில் ஏறி வருதல் எனவும்; சந்திரனுக்காம்போது இடபராசியிற் தோன்றிவருதல் எனவங் கொள்க. மாயவன் இடபத்தி வேறிய நிகழ்ச்சி நப்பின்னை சார்பில் நிகழ்ந்தது. நப்பின்னையாவார் ஓர் ஆயர்க்கு மங்கை. ஆயர்க்கு ஆசார விதிப்படி ஏறுதழுவல் மூலமாக அவருக்கு வரரைக் கண்டு கொள்ளும் நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியிற் கலந்துகொண்ட இளைஞர்களோடு தானுமோர் இளைஞருக்க கலந்துகொண்டு குறித்த ஏற்றைத் தழுவி அடக்கி அதன்மேலிவர்ந்து வந்தான் மாயவன். நப்பின்னை ஏலவே மாயவனைக் காதலித்திருந்தாளாதனின் அக்காட்சியில் அவன் பெற்றிருக்கக்கூடும் இன்பம் மகத்தானது என்பது தோன்ற நப்பின்னை இன்பார இடபத்திவர்ந்த கோலம் எனப்பட்டது. இவர்தல் - தாவி ஏறுதல், ஆர்வத்தழைத்தனன் - ஆர்வம் காரணமாக அழைத்தான். ஆற்றவும் - மிகவும்.

(4) மேற்போந்த மூன்று செய்யுள்களினும் சாமம் கூறி; இச் செய்யுளாலும் அடுத்த செய்யுளாலும் பேதம் கூறப்படுகிறது. சாம்யம் உள்ள இடத்துப் பேதம் இருத்த வெங்களும் எனத் தோன்றும் ஆசங்கைக்குப் பதில் அளிப்பதாக அமைகிறது இச் செய்யுளின் முதலடி. சாம்யம் என்பது பொதுமை நோக்கிறப்படும் பண்பெனவும், பேதம் என்பது சிறப்பு நோக்கிற படும் பண்பு எனவும்

விளக்கம் கொடுபடுகிறது. சிறப்பு நோக்கிற புடைப்பத் தெரிபேதம் - சிறப்பு நோக்கின் கண் பக்கம் பிரிந்து காட்டும் பேதம். நின்னழகு வெண்மை அழகு, இவன் அழகு நீல அழகு. அழகென்ற பொதுமைக்கு இவை ஒக்குமேயலது-நீலத்தின்கண் தோன்றுமழகியல் வனப்பு- வெண்மையின்கண் தோன்றுதல் இயலாது என, பேதக் கூறுகளுள் முதற் கூருக, இரண்டாமடி முதலிற் காட்டப்படுகிறது. நீலமேகச் சியாமளத்து அழகு:- நீலமேகச் சியாமளன் என்பது மாயவளைக் குறிக்கும் பிரசித்தமான தொடர். தேய்ந்து தேய்ந்து பின் வளருதல் சந்திரனுக்கே உண்டு; மாயவனுக்கு இல்லை என்ற பேதக்கூறு இரண்டாமடிப் பிறபகுதியில் அமைகிறது. புரையறத் தேய்ந்து தேய்ந்து அழிந்து - புரை புரையாக விலகிப் போகும்படி தேய்ந்து - அழிந்து. புரை என்பது கலீ. சந்திரன் கலீகலையாகத் தேய்தல் கணக்கு. தேய்ந்து தேய்ந்து என்ற அடுக்கு ஒரு நாளைக் கொருகலீ வீதம் கூடுதலாகக் தேய்தல் குறித்தது. அமாவாசையிலன்றும் சந்திரனில் ஒருகலீ இருக்குமென்பாராயினும் அது காணப்படாதிருத்தவின் அழிந்து எனப்பட்டது. நின்போக்கின்கிவற்கு எங்ஙன் ஆம்:- இங்கிவற்கு - இவனுக்கு. இவ்விடத்தில் இங்கு இடைச் சொல். எங்ஙன் - எப்படி, விகாரப் பண்புகட்கு இடமற்ற முழுமைப் பொருளாகிய இறைவன் இவன் என்பது தோன்ற எங்ஙன் ஆம் எனப்பட்டது காணக.

செய்யுள் மூன்றுவதுடியின் முற் பாதி கன்னியரை வஞ்சித்து வாழ்தல் என்ற சந்திரனது தோழத்தை முன்வைத் தும் பேதங் காட்டுகிறது. வதுவை கொள் கன்னியர் - திருமணத்திற் கைப்பற்றிக்கொள்ளப்பட்ட கன்னியர் - தகூப் பிரசாபதி தான் பெற்ற கன்னியருள் 27 பேரைச் சந்திரன் காதவித்தமை கண்டு, அனைவரையும் அவனுக்கே விவாகத் திற் கொடுத்தான் என்பது கதை. ஏற்றுக்கொண்ட கன்னியர்களுள் ரோகினியிடம் மட்டும் சந்திரன் பக்கச்சார்பாக நடந்து அதற்காக தகூபின் சாபத்துக்குள்ளாயினுன் என்பதும் அவு வரலாற்றிற் காணப்படுஞ்செய்தி. இச் சம்பவம்

மேற்குறித்த தொடரினாற் கருதப்பட்டது. வழக்காறு-வழக்கம், இவ்வடியின் பிற்பாதி முக்கியமான பேதாம்சமொன்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. வந்தனைசெய்தியாரை வானேற்றல் மாயவனுக்குண்டு. சந்திரனுக்கில்லை எனப்படுகின்றது. வானேற்றல் - வைகுந்ததஞ் சேர்த்தல், மேலிடமென்ற பொருளில் வான் வைகுந்தத்தைக் குறிக்கும். வந்தனை-வழிபாடு. அது எதுவும் என்பது அவற்றுள் ஏதோன்றும் எனப் பொருள்படும்.

(5) இறைவனது ஒளியொன்றே ஒளியென்ற சொல்லுக்கு யதார்த்தப் பொருளாகும். குரியன் சந்திரன் முதலாய வற்றிற்கு அது சார்பு வழியால் வந்த பொருளன்றி நேரி வைமையும் யதார்த்தப் பொருளாகாது. இறைவனே லோகோ பகாரமான செயற்பாடுகளின் பொருட்டு, குரியனுக்குத் தன் ஒளியில் ஒரு சிறு பகுதியை அளித்தான். குரியன் பெற்ற அவ்வொளியில் தேவை நோக்கி ஒவ்வோர் பகுதி அவன் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட அனைத்துக்கும் வழங்கப் படுகிறது என்பது விஞ்ஞானக் காட்சி; அனுபவமுங்கூட. அதன்படி சந்திரனில் விளங்குவதும் குரியனுளியின் ஒரு அம்சம். குரியனில் இருந்து வெப்பமாய்க் கிளம்பும் ஓளி சந்திரனில் தண்மையொளியாக மாற்றமடைகிறது. ஆதனின் வெப்பத்தைத் தண்மையாக்கும் குளிர்ச்சாதனப்பொறி சந்திரனில் இருந்தால் வேண்டும். அந்தப் பொறியும் அதனிடத்தில் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் இறைவனேயன்றி வேறுதல் கூடாது எனக் கூறி இந்நோக்கில் உனக்கும் மாயவனுக்கும் பேதம் மிகப் பாரியதாகும் எனச் சந்திரனுக்கு அறி விப்பதாய் இருக்கிறது இச் செய்யுட் பொருள். நீடு உயர்வானத்து நின்று தேக்கெறிந்து இந்த நீணிலம் முழுதும் மேவும் நிலவு - நீண்டு உயர்ந்த ஆகாயத்தின்கண் நின்று பொங்கித் ததும்பி இந்த நீண்ட உலகம் முழுவதிலும் பொருந்துகின்ற நிலவு. தேக்கெறிதல் - பொங்கித் ததும்புதல். நிலவுமோ நினதன்று என்பதில் ஒ இடைச் சொல். அதிசயப் பொருள் குறிக்கும். நிலவு அதிசயகரமானது என்பது பொருள். அவ்வதிசயத்துக்கு உரிமை கோரும்

நிலை சந்திரனுகிய உனக்கு இல்லை என்பது நிலவுமோ நின் தன்று என்பதற்கு பெறப்படும். நிற்கு உபகரிக்கும் அந்த நிகர் இலா இரவி ஒளியில் கோடிதனில் ஒரு கூறும் ஆகாது - உனக்கு உபகரிக்கின்ற அந்த ஒப்பற்ற குரியன் ஒளியில் கோடியில் ஒருபங்கும் ஆகாது. இலா, இலாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் கடைக்குறை. இரவி - குரியன். கோடிதனில் ஒரு கூறுமாகாதென்பது மிக மிக அற்பம் என்றவராறும். எங்கள் குழங்கள் ஒளியே அது வும்-எங்களது அழகுப்பிரானுகிய மாயவன் ஒளியே அதுவும். இங்கும் ஒளி என்பதற்கு ஒளியின் ஒரு கூறு எனக் கொள்க. நாடு குளிர்சாதனம் பொறி - என்ற தொடர் நயம் கவனிக்கத்தக்கது. குரியனது ஒளியே சந்திரனிலும் உள்ளதாயின் அது வெம்மையாய் இருக்க இது தண்மையாய் இருப்பதேன் என்ற ஆராய்ச்சி நிகழ்தலும் அதற்குக் காரணம். அதன்கண் அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் மாயவனே எனக் கண்டு கொள்ளப்படும் என்ற உண்மை தோன்ற நிற்கின் றது நாடும் என்ற சொல். ஆகவின் ஆராய்ச்சியாற் பெறப் படுமென்பது நாடும் என்ற சொற்பொருளாகக் கொள்க. விளையாட்டு வேட்கையின் நயந்து - விளையாட்டு வேட்கை காரணமாக நயந்து, ஆடுகொடி குழ்வல்லி என்பது வல்லிபுரத்தின் நித்திய விழாக்கோலச் சிறப்பு உணர்நின்றது.

(6) சந்திரனே ! இங்கு வந்தனைதல் உனது பூர்வ புன்னியப் பயன் வெளிப்பாடாம் ; சிங்கைநகர்த் தொல்பொருட்காட்சிப் பலப்பேரும். புனிதநகர் பரிசுசுகப் பேரும். இவையெல்லாம் நீ பெறக்கூடுந் தானங்களெனக் கூறி நினைவுறுத்திச் சந்திரனை அழைக்கின்ற பொருண்மை உடையது இச் செய்யுள். முதலடியிற் புன்னியப்பேறு குறிக்கப் படுகிறது. முனிவர்களும் முகாமிட்டிருக்கும் நகர் இது. கோயில் வீதியில் காணும் கல்லால் விருட்சங்கள் அவை முனிவர்கள் வாசஸ்தலங்கள் என்பதற்கறிகுறியாம். அத்வைதானந்தா என்ற ரிஷி ஒருவர் வல்லிபுரக் கோயிலைத் துவிசித்த போது, அக்கல்லால் விருட்சமொன்றின்கீழ் நிஷ்டையிலமர்ந்தார். நாச்சிமார் கோயிலை அண்டி நின்ற

மரங்கள் ஐந்து நிஷ்டை கூடிய அம்மரம் இரண்டாம் வீதி தென்புறமதிலோரம் இன்றும் நிற்கிறது. இதைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். நின்ற மரங்களிலோன்று என்றும் நிலைபெறுமென்ற அவரின் வாக்கை ஆழ்வாப்பிள்ளை உபாத்தி யார் என்பவர் நேரிலே கேட்டறிந்து கூறியவர். அவரே அத்வைதான் ந்தரைக் கூட்டிவந்தவருமாம். (இதனை ஆழ்கடலான் என்னும் நூலிற் காண்க.) மோனமுனிவோர்-மெளனநிலையைத் தலைப்படும் முனிவர். முகாமிட்டிருக்கும் என்பது நிரந்தரமாய் இருக்குமென்றபடி.

இரண்டாவது சிங்கைகநகர்த் தொல்பொருட்காட்சிப் பேற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தலத்து அகட்டுள் - இத் தலத்தினது வயிற்றினுள். அகடு-வயிறு. பழநகர்க் கர்ப்பம் - பழநகராசிய கர்ப்பம் - கர்ப்பமுண்மைக்குநிதர்சனம். முலை பெருத்துத் தோன்றுதல் என்ற பொருட்சார்பு பற்றி முலை முகடெனப் பம்பி மேற்பொங்கும் பல கும்பல் (மனற்கும் பல) என்றதன் நயம் உணர்தற் பாற்று. பம்பிமேற் பொங்கும்-நெருங்கி உயர்ந்திருக்கும். பொங்குதல் உயர்வு குறித்த சொல். வந்துபார் என ஆசை யூட்டிய வாரூம். மூன்றாவத்தி தெய்விகப் புனித பரிசுகம் குறிக்கின்றது. புனித நகர் ஒன்றுக்கு இன்றியமையாதவை தெய்விகச் சார் பான அறிகுறிப் பொருள்கள். அவற்றுள் புதைபொருள்கள் விசேஷ முக்கியத்துவம் பெறும். அவை சங்குண்மை தெய்விகம் தேக்கு பொற்புதையல்கள் என்பதனாற் குறிக்கப் பட்டது. கோயிற் கருவறையின் பின்பக்கத்தில் இருந்த மேடு அகழுப்பட்டு மாயவனது பழைய பாதவணியொன்றும் முன்னேளில் அவன் சந்திதியை அலங்கரித்த தங்கத்தாமரைச் சென்று ஒன்றும் மற்றும் பலவும் அகப்பட்ட செய்தி (ஆழ்கடலான் - வல்லிபுரத்தான் தலபுராணம் என்னும் நூல்களிற் காண்க.) வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்துபார் என்பது இங்கிருந்தாலன்றி பரிசுகம் அறியவராது என அதன் இன்றியமையாமை குறித்தவாரூம். நூகர்ந்துபார் - அனுபவித்தறி. பரிசுகத்தை அனுபவித்துப்பார் என்றது அனுபவித்தா

லல்லவோ விளங்கும் என வாழுறியவாரும். வந்துபார், இருந்துபார், நுகர்ந்துபார் என்ற தொடர்களின் ஒருங்கமைப்பு செய்யுட்கு ஒசையமைதி தருதல் கருத்தகும்.

(7) சிவயோக சித்தி, இராகுவில் இருந்து பாதுகாப்பு, மாயவன் நண்பு என்ற பேருகளைத் தானமாக முன்வைத்து அழைக்கும் பொருண்மையுடையது இச் செய்யுள். முதலடி சிவயோகசித்திபற்றிக் கூறுகிறது. இச் சிவயோகசித்தி விசேட சித்தியாகவும், மற்றும் பல சித்திகட்கு மங்கு இடமுண்டு எனவும் குறிக்கப்படுதல் காண்க. சிவயோகசித்தி என்பதில் உம் உயர்வு கிறப்பு. கல்லால் நிழற்கீழ் சிவயோக சித்தி என்பது சிவயோக சித்திக்குக் கல்லால் நிழவின் இன்றியமையாமை காட்டும். எல்லாரும் இத்தலத்து எல்லாரும்போல - ஓளி பொருந்திய இத்தலத்தை வந்தடை கிற எல்லாப் பிரமுகர்களையும் போல. நீ என்னரிய சித்தி பெறவாம் என்பதில் நீ என்பதற்கு எச்ச உம்மை விரித்துக் கொள்க. இலபிக்கும் - கிடைக்கும். இது கூர முதல் வடமொழி இகரம் பெற்று வந்த பிரயோகம். அல் ஆரும் மறு உளை சொல்லாது அகன்று விடும்-இருட் தன்மை பொருந்திய உனது களங்கம் உனக்குச் சொல்லாமலே அகன்று போம். உளை என்பதில் இரண்டாவதனுருபு நான்காவதன் உருபின் பொருள்பட நின்றது. அது யாங்ஙனம் என்ற வினாவுக்கு விடையளிப்பதாக அமைகிறது ஜயன் செங்க..... சாதிக்கும் என்ற பகுதி. ஜயங்கிய மாயவனுடைய செங்கரத்திற் தங்கும் சக்கரப்படை இருஞ்கு இங்கு இடமில்லை என்ற நிலையை ஆக்கி வைக்கும் என்பது இதன் பொருள். அல்லுக்கிங்கில்லை - அல்லுக்கு + இங்கு + இல் + இல்லை = இருஞ்கு இங்கே இடமில்லை. அல் - இருள். இல் - இடம்.

முன்றுவத்தி வஸ்லிபுரத்தை அணுகினற் சந்திரனுக்கு இராகுபயம் நீங்கும் என்பதைக் காரண காரியமாக வர்ணிக்கிறது. அலைத்து நின் கலக்கவரும் அ - பொல்லாத ராகு இங்கு அணுகுமேல் - உன்னை அலைத்துக் கலக்க வருகின்ற அந்தப் பொல்லாத ராகு இங்கு அணுகுமாயின், நின்

அலைத்துக் கலக்க என மாற்றுக. நின் என்றது ஐயுருபு சற் றில் தொக நின்ற சொல். இங்கு அனுகுமேல் என்பதில் அது இங்கு அனுகாது எனக் குறிப்பித்தவாறுமாம். அனந்தாழ்வான் பொங்கும் சீற்றத்தழவில் புகைபுகைந்து எரியும் - அனந்தாழ்வானுடைய பொங்கி எரிவது போன்ற கோபாக்கினியில் எரிந்து புகைபுகையாய்ப் போகும். புகைபுகைந்து எரியும் என்பதில் புகைபுகைந்து எரியும் என்பதைக் கிடந்தவாறே கொண்டு புகைகிழம்பிப் பரவு மாறு எரியும் எனப் பொருள் உரைக்கலுமாம். அலைத்துக் கலக்க வரும் ராகு என்பதில் வரும் என்பது இடைக்கிடை பூரணை காலத்து மட்டும் என்ற குறிப்பு. புதிய நண்பார் தலுக்கு - புதிய நண்பு ஆர்தலுக்கு, இது அல்லாத சந்தர்ப்பம் அரிதாம்—புதுநண்பு தழுவி இருத்தற்கு இச்சந்தர்ப்பம் மல்லாத வேறு சந்தர்ப்பம் உணக்கு இல்லை. ஆர்தல் - தழுவுதல், அரிது - இல்லை என்றது. இது உங்கோர் அரிய சந்தர்ப்பமென அறிவித்தவாரூம்.

(8) புலோலித் தமிழ் மணமும், சித்தாந்த சைவமணமும் கமழு இருப்பதும், கூத்தாடும் மாயவன் தன் பக்த ரையும் கூத்தாட்டுவதும் ஆகிய வஸ்லிபுர மகிமைகளை முன்வைத்துச் சந்திரனைவரும்படி அழைக்கிறதுஇச்செய்யுள். இவற்றை நேரிற் பெற்று அனுபவிக்க வைத்தல் அவனுக்குக் கொடுக்கும் தானத்துக்குச் சமமாகும் என்பது குறிப்பு.

செய்யுள் முதலடி புலோலித் தமிழ்மணங்க, சைவமணங்களின் இயல்பு கூறுகின்றது. யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் சைவத் தமிழறிஞர்க்குப் பெயர்பெற்ற பகுதி புலோலி என்பது பிரசித்தம். புலவர் ஓலி என்றும் ஓவாது இருந்தமையின் புலோலியாயிற்று எனலும் உண்டு. இப் புலோலி யார் கவித்துவப் புலமை மிகுந்தவர்கள். அங்கத்தைய பெண்களும் கவியுலம் வார்த்தையாடுவதாகக் கூறுவதும் உண்டு. புலமைக் கவித்துவ..... தமிழ் மணமும் என்ற இப் பகுதியில் புலோலிக் கவித்துவப் புதிர் விளைத்து ஆலிக்கும் எனக் காட்டப்பட்டிருப்பது. புலமை கொழிப்ப எழும் கவிக்குரியதன்மையாகிய புதிரைக் கேட்போர் அனுபவிக்

கும்படி கொடுத்து; உள்ளக் குளிர்மை யூட்டும் புலோவித் தமிழ் என்றவாறு. போதமலி சித்தாந்த போதுபயன் லாலிக்கும் புகழ்பூத்த சைவமணம்:- இத்தொடர் புலோ லிச் சைவத்துக்குரித்தாயதோர் விசேட இயல்பைக் குறிப் பிடிகின்றது. சித்தாந்தப் பயன் லாலிக்கும் சைவம் சித்தாந்த அறிவுப் பயனுக் குருவிங்க சங்கம வழிபாட்டை அருமையாகப் பேணும் சைவம். சித்தாந்த போதுபயன் - சித்தாந்த உணர்வால் வரும் பயன். லாலித்தல் - அருமையாகப் பாராட்டுதல். போதம் - ஞானம். அவ்விரண்டும் இத்தலத்திற் போல நீ யெங்கும் பெறலரிது எனச் சந்திர னுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. நாடி நீ பெறுதல் - நீ நாடிப் பெறுதல். தேடினாலும் உனக்குக் கிடையாது என்றவாறு இங்கும் அரிது இன்மை மேற்று. நங்கள் வெண்ணெய்..... ஆவால் - இப் பகுதி கண்ணன் திருவிழா ஆடலும், அடிய வர் கூத்தாடலும் குறிப்பிடுகின்றது. விழாக்கோலத்தில் எழுந்தருளும் ஆழ்வார் சவாமி, தான் கூத்தாடும் மூலம் அடியவரையுமாட்டுகிறான் என்ற இதன் நயம் குறிப்பிடத் தகும். இறைவன் பண்பாகிய கண்டு காட்டல் என்பது உண்டு ஊட்டுதல் - உணர்ந்து உணர்வித்தல் - ஆடி ஆட்டுதல் என்றவாருன பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்குப் பொதுக் குறியாகும். இதனைக் காட்டிக் காணுதல் என்ற குறிப்பீடாக்கி திருமூலர் கருத்துக்கிசைய (காட்டித்துக் கண்டவன்) காட்டும் வகையாற் காணுதல், ஊட்டும் வகையால் உண்ணல், உணர்விக்கும் வகையால் உணர்தல், ஆட்டும் வகையால் ஆடுதல் எனச் சைவ சித்தாந்தம் விளக்குவதுண்டு. முன் புலோவிச் சித்தாந்த சைவம் மணக்கும் என்றமைக்குப் பொருந்த இத்தொடர்பில் முக்கியமான சைவசித்தாந்த உண்மையொன்று அமையும் நயம் காண்க. நங்கள் வெண்ணெய்க் கண்ணன் - எங்களது வெண்ணெய்க் கண்ணன். எங்கள் உணர்வைச் சிந்தனையால் நாம் கடையுங்கால் அதன்கண் வெண்ணெய் போற்றிருந்து கண்ணன் என உரைத்தல் நயம். நங்கள் கண்ணன் வெண்ணெய்க் கண்ணன் எனக் கொண்டு கூட்டலுமாம். நாளினும் பொழுதினும் நடுயாம வேளைதானும் என்பது வல்லிபுரத்துத் திருவிழா மிகுதியும், முக்கிய விழாக்கள் (இன்றும்) இரா

விடிய நிகழுந் தன்மையும் குறித்தவாறு. நேரமொரு கோலமாய் - என்பது வல்லிபுரத்துச் சாத்துப்படி விசேஷம் குறிக்கப்பட்டவாறு. விழவில் வாய் குழறும் மெய்ப் பக்தர்-விழாக்கோலப் பொலிவில் ஈடுபாடுற்றுத் தம்மை மறந்து வாய் பிதற்றும் பக்தர். நிற்கு ஆவால் - நினக்குக் கிடைக்கக்கூடியன் அல்ல.

(9) இச்செய்யுஞம் வருஞ்செய்யுஞம் அம்புவிப்பருவத்தின் தண்டம் என்ற அம்சம்பற்றி அமைகின்றன. சந்திரனே! நின் தாமசங்காரணமாக நம் மாயவன் சினங்கொண்டு சன்னடக் கெழுபவனுய் இருக்கின்றன. அவன் மெய்ப்பாட்டுக் குறிகள் நம்மை அஞ்சவைக்கின்றன. இந்திலையில் உனக்காக நாங்கள் சிலபல சாட்டுக்களைக்கூறி, அவனைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம். எதையும்தானவன் ஏற்பதாக இல்லை. இவனுடைய ஆங்காரத்துக்கு ஈடு சொல்லுதல்லிது. ஆதலால் விரைந்து வந்துவிடு என்பதாக அமைகிறது செய்யுட் பொருள். சாட்டுக்களாகக் குறிக்கப்பட்டவற்றில் விஞ்ஞானிகள் விசாரணைக் கெடுபிடிக்கு உட்படுத்தப்பட்டு என்பது அது நிச்சயமாகத் தெரியப் பட்டதோன்று அல்ல என்றதனால் உட்படுத்தப்பட்டோ கொல் என ஐய இடைநிலை பெற்றது. ஊங்கு எல்லாந்தெங்கி வழியும் :— ஊங்கு - ஆகாய வெளியாகிய உவவிடம். தெங்கி வழியும் - மிகப்பலவாகச் சஞ்சரிக்கும். இத் தொடர் இந்நாளைய வான்வெளி ஆராய்ச்சியாளர் பரபரப்பு மிகுதியை உணர்த்தியவாறு. அடுத்த சாட்டு வின்ணகம் பாய், செயற்கைக் கோள் விரவலின் வீதி தடைபடுதல். ஆகாயத்தின்கண் பாய்ந்தேறுகின்ற செயற்கைக் கோள்கள் நெருங்குதலினால் வீதிப் போக்குவரத்து தடைபடுதல் - இதுவும் இன்றைய விஞ்ஞான ஆய்வு சார்பான ஓர் உண்மையைக் குறிப்பிட்டவாறு. வினைக்கேடன் ஆயினுன் - தன் தொழிற்கு இழப்பு நேரப் பெற்றவன் ஆயினுன். பேச்சு வழக்கில் மினைக்கெட்டான் என்பதன் திருத்த குபம் இது. மேவாதிரான் - என்பதிலுள்ள இரட்டை எதிர்மறைச் சேர்க்கை உடன்பாடு குறிக்கும்.

என்னரும்..... உவன் வந்திலான் - இது செய்யுள் முதலடி. மாயவன் கொண்ட கோபாவேச நிலையைச் சித்திரிக்கிறது இப்பகுதி. காக்கணப் பொன் வள்ளன்: காக்கணம் - கரு விளை. எமோடு இருய்த்து - எங்களோடு இருய்த்து - எம்மை முறைத்துப் பார்த்து. முறைத்தல் என்னும் வழக் கிள் மற்றோர் ரூபம் இருய்த்தல். ஆழ்வார் பாடல்களில் இச் சொற்பிரயோகம் அதிகம். கரம் பிசைத்தல், விழி சிவத்தல், குறு வியர்வு வியர்த்தல் என்பன கோபாவேசக் குறிப்புகள். ஏன் இன்னும் உவன் வந்திலான் - இது மாயவன் வாய்மொழியாகிய வினா. வெறுப்புனர்வு தலைகாட்டு தலைக் குறிக்கும் 'உவன்' சொற்பிரயோகம் மாயவன் சந்திரனை வெறுக்கிறுவனைக் குறிப்பிட்டு நிற்றல் காணக். என்றலும் உள் நடுங்கிக் குலைந்து என்றது அவன் சினப் பிரபாவத்தால் தமக்கு நேர்ந்த அச்சு உணர்ச்சியை ஆயத் தார் குறிப்பிட்டவாறு.

(10) மாயவன் பெறுமதி உணராது உவன் சிறுவன்தானே யென்ற அவமதிப்பால் சந்திரன் வரவில்லை என்றும் சிலர் பேசுக்கொள்கிறார்கள். உண்மையில் அப்படி இருக்குமாயின் உனக்குப் பெரு மோசம் என்பதை அறி.

நம் மாயவன் சிறியனே பெரியனே என அறியவேண்டு மாகில் மாவலியிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள். சிறிய திருவடியென்பபடும் ஆஞ்சநேயர் இவன் திருவடிக்கீழ் அமர்ந்திருக்கிறான். அவன் விரும்பினால் ஒரே பாய்ச்சலில் உள்ளைப்பற்றிக் கொண்டுவந்து மாயவன் முன் சேர்க்கமுடியும். அப்படி ஒரு நிலை நேருமாயின் உனக்கு என்ன நேருமென்பதை நாம் வாயாற் சொல்லோம். சொல்லப் பயமாய் இருக்கிறது. எனத் தன்ட நிலைமை கூறிச் சந்திரனை அழைக்கிறது இச் செய்யுள். பெறுமதி பேசுநரும்..... இங்குளர்:- பேதைமைக் கிறுக்கு - பேதைமை காரணமாக ஏற்பட்ட தலைக் கிறுக்கு - கர்வம். இச் சொற் பிரயோகம் இலக்கியத்துக்குப் புது வரத்தாக்க கொள்க. பெயராதிருந்தனை - இருப்பிடம் விட்டு அசையாது இருந்தாய் என்றது கொஞ்சமேனும் பொருட்படுத்தாமல் இருந்தாய் என்பதாம்.

பேசுநரும் இங்குளர் - பேசுகின்றவர்களும் இங்கு இருக்கின்றார்கள். என்பதால் மாயவனுக்கு மட்டுமல்ல, மாயவன் குழலுக்கும் உன்பால் வெறுப்புத் தோன்றி இருக்கின்றது என்றபடி. சென்று மாபலியிடம் கேள் என்பது அவ்வகைக் கிறுக்கு இருக்குமாயின் மாபலிக்கு நடந்ததுதான் உனக்கும் நடக்கும் என மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டவாறு. சிறிய திருவடி-அநுமான். சேவடிக்கீழ் உள்ள என்பது சேவடிக்கு அயலில் உள்ள எனப் பொருள்படும். அயலைக் கீழ் என்ற சொல்லாற் குறித்தது மாயவன் மேல் இருக்க அவன் சந்திதியில், அநுமான் நிலத்தில் ஒதுங்கி இருக்கும் ஒழுக்கம் பற்றி. இந்த அயன்மை காட்சி வகையாலும் பெறப்படும்; கருத்து வகையாலும் பெறப்படும். மாயவனுக்கு வேண்டியதை உடன் செய்யும் தயார் நிலையில் இருத்தல் என்பது கருத்து வகையால் ஆம் அயன்மையாகும். வேண்டில் - விரும்பினால். இது மாயவன் விரும்பினால் எனவோ, அநுமான் தானாக விரும்பினால் எனவோ பொருள் தரலாம். மாயவன் விரும்பாவழி அநுமான் விரும்புதல் நிகழாதாத விளை மாயவன் விரும்பினால் என்றே கொள்க. இனி வேண்டில் என்ற சொல் அவ்வாறே செய்யவேண்டியதற்காவ தோர் சந்தர்ப்பம் நேருமாகில் என்ற பொருளில் நின்ற தாகக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். உறுவிசையின் ஒரு தாவு தாவி - மிகுந்த விசையினுடைன் ஒரு பாய்ச்சல் பாய்ந்து. முன்னெருகால் அநுமன் சூரியனைப் பற்றவேண்டி அவனை நோக்கிப் பாய்ந்தானென்றும், தவறி வீழ்ந்து கண்ணம் அடியுண்ட காரணத்தால் ஹநுமானென்ற பெயர் பெற்று வென்றும் உள்ள வரலாற்றை இச் சொற்றெழுடர் ஞாபகப் படுத்தல் கான்க. உனக்கென்ன ஆகுமோ உது சொலற் கருசதும் என்ற பகுதி ஆயத்தாரின் ஆசாரப் பண்பாட்டு அருமை உணர்நின்றது. திமையை வாயாற் சொல்லவும் கூகம் நோன்மைப் பண்பாளர் அவர்கள் என்றவாரும். உணர்த்துயிதல் உன் பரம் - என்ன நிகழுமென்பதை நீயாக உணர்ந்து உய்வைப் பெறுதல் உன் பொறுப்பு. அறுதிசூற உறுதி தரும் அறநிதி - முடிந்த முடிவான உறுதிப் பயனைத் தரும் அறச் செல்வன். நிதி என்பது நிதி உடையான்

மேற்று. அறுதியற உறுதிதரு மென்றதனால் அவன் முடிபே அறுதியாம். அதில் மேன்முறையீட்டுக்கு இடமிருக்காது எனக் குறிப்பிட்டதாயிற்று. மேலும் அறநிதி என்றதனால் அவனது எந்த முடிபும் தரும நெறி விலகாமலே இருக்கும். ஆதலின் பின்பு குறை கூறுவதற்கு எவ்வகையிலும் இடமிருக்காது எனத் தெரிவித்தவாரும். மாயவன் அறுதி முடிபைத் தெரிவிக்குமிச் செய்யுளே அம்புலிப் பருவத்துக்கும் அறுதி செய்து நிற்றல் காணக.

எட்டாவது சிற்றிற் பருவம்

கிட்டத்தட்டப் பதினேழாம் மாச வளர்ச்சிப் பருவம் அளவில் ஆயத்தாரின் கட்டுக் காவற் தடையை மீறி வீதியிற் போய் ஓடித்திரிதலும், தமக்கியன்ற சில குறும்புகள் செய்தலும் குழந்தைகள் வழக்கம். ஆன் குழந்தைகள் சார்பில், பெண் குழந்தைகளின் விளையாட்டிற் தலையிட்டுக் குழப்பும் அம்சம் இடம்பெறுதிருப்பதில்லை. இது அநாதி முறையையான பாலியல் செல்வாக்கின் அரும்பு முளைபோல இடம் பெறுவதாகத் தெரிகிறது. இம் முக்கியத்துவங் கருதிப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலுடையார் இதனைப் பிரபந்தத்தின் எட்டாவது கூருக அமைத்திருக்கிறார்கள்.

மற்றைய பருவங்களிற் குழந்தையை இருக்கவைத்து அதனமூலை அனுபவித்தல் இடம்பெறும். குழந்தையை நடக்கவைத்து அதனமூலை அனுபவிக்கும் விசேஷம் இப் பருவத்தில் இடம்பெறுதல் குறிப்பிடத் தகும். பெண்பிள்ளைகளின் விளையாட்டுச் சாதனமாகிய சிற்றிலை அழித்தலும்; அழிக்கவேண்டாமென்று அவர்கள் நயத்தாலும், பயத்தாலும் வேண்டுதலும் இப் பருவ நிகழ்ச்சியாய் இருக்கும். இப்பருவப் பாடல்களில் இயலுமளவு பெண் பிள்ளைகளின் வாக்குச் சாதுரியத்தை வெளிப்படுத்துதலில் பிரபந்தக்கவிஞர்கள் கரிசனை காட்டுவதுண்டு. உயர்ந்த தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களையும் பெண் குழந்தைகள் வாயிற் பெய்து காட்டி ஆனந்திக்கவுமவர்கள் தவறுவதில்லை.

(1) சம்பந்தப்பட்ட சிறுமிகள் குழந்தை மாயவளின் ஒரு வழகை மெச்சி நயப்பதான் பொருளில் அமைகிறது இப்பாடல். உச்சிநின்று உள்ளங்கால் வரை படிக்கிரமமாக மாயவன் உருவழகு இங்கே இடம் பெறுகிறது. கன்னக் குடுமி, குதலீச் சாறு, வனமாவிகை, பொற்பண்டி, பொன் னரைஞாண், கிண்கிணி ஆதியன் வர்ணனைப் பொருள்களாய் அமைகின்றன. சம்பந்தப்பட்ட சகல உறுப்பியல்பு களையும் காமகலை என்ற ஒன்றின்மீது ஏற்றிப் புனையப்பட்டிருக்கும் கற்பனை நயம் இதில் முக்கியத்துவம் பெறும். காமகலை யோன்று குடுமிக்கவின் மிரிர், குதலீச் சாரே முக்கி, வனமாவிகைதாழ், பொற் பண்டி தழங்க, கிண்கிணி ஒலிப்ப, பதம் பதித்துப் போந்தவாரே என இயைத்துக் கண்டுகொள்க. காமகலை - காமமென்ற கருத்துப் பொருளின் ஒரு கூறு. மன்மதன் கலையிலொன்று எனலுமாம். கன்னக் குடுமிக் கவின் - கன்னக்குடுமியாற் பெறும் அழகு,

கமலவதனப் பவளவிதழ் கனிபூங்குதலீச் சாறு - செந்தா மரை மலர்போன்ற முகத்தில் பவளக்கொடிபோல் விளங்கும் இதழின்கண் கொண்டிருக்கும் ரசமான குதலீச்சாறு. குதலீ - சொல்லுகிறுவம் பெறுமொழி. குழந்தை இயல்பாகிய வீணீர் உடன் கலந்து வருதவின் குதலீச் சாரேனப் பட்டது. இனிமை பற்றிக் கருப்பஞ்சாறுபோல்வதென்ற கருத்தில் வந்ததாகவும் கொள்ளலாம். வனமாவிகை - துளசி மாலை. தாம வனமாவிகை என்றதில் - தாமம் என்பது நீண்ட எனும் பொருளில் நின்றது. பொற்பண்டி..... அரைஞாண் - பொற்பண்டி. அசையுந் தோறும் ஓளி எறிந்து கொண்டிருக்கும் அரைஞாண், பூமதேவி உடல் சிலிர்க்க..... பதம்பதித்து:- மாயவன் பதபரிசம் படுதற்கான தகுதி தனக்கின்மை கருதி, பூமாதேவி கூச்சம் அடைந்தமை இதுறை குறிக்கப்படுகிறது. உடல் சிலிர்ப்பு, நாணம் - கூச்சம் என்பவற்றின் விளைவு ஆதல் பிரசித்தம். தொடக்கத் தில் உள்ள காமகலை என்பதனை முன்றுவதடி இறுதியில் உள்ள போந்தவாரே என்பதற்கு எழுவாயாகக் கொள்க.

சேமத்துணை நீ எமக்கு அலையோ - எமக்குப் பாதுகாப் பான துணையல்லவா. இது சிறுமியர் கூற்று. எமக்கு இடைஞ்சல் பண்ணாது நீ பாதுகாப்பாயிருக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பை உள்பட்டுத்திக் கூறியதாயிருக்கிறது இத் தொடர்.

(2) மாயவனுக்கு வழங்கும் வாசதேவன் என்ற பெயர்க் காரணத்தை விளக்கி மாயவன்பால் தோன்றும் குறும்புச் சாயல் கண்டு சிறுமியர் அஞ்சிக் கூறுவதாக அமைகிறது இச் செய்யுள். வளர்பேர் அண்ட..... விருது பெற்ற குழகா:- விருது - வாசதேவ என்ற விருது. வெற்றி விசேஷங்குறித்து வழங்கப்படுவது விருது. இங்கு மாயவனுக்கு வெற்றியாவது யாதெனின் அண்டப் புரைகளுள் ஒன்றுந் தவற விடாமல் ஏக்காலத்தில் வசித்து வசித்து விளையாடிய வெற்றியாம். அவ்வெற்றி குறித்து அளிக்கப்பட்ட விருதே வாசதேவன்ற பெயர் எனக் காட்டுகிறது இப்பகுதி. வஸ் - வசி என்ற தாதுவில் இருந்து வந்தது இப்பெயர் என்ற உண்மை கவிசாமர்த்தியத்தால் மேற்கண்டவாறு கற்பணைப் பின்னலாக அமைந்திருத்தலில் நயமுண்டு. இரண்டாவதுடியைக் குழந்தைக் கணியென்று உருகிக் கணி வோம் யாம் என இயைக்க. அள்ளுறுதல் - அருகிய வழக்கில் உள்ளதோர் இலக்கியச் சோல். திருவாசகமே இதன் தாயகம். இன்பத்தில் முற்றுக நன்றாது ஊறிப் பூரித்தல் என்பது போன்ற ஒரு உணர்வுப் பரிமளிப்பு நிலையை இது குறிப்ப தாகத் தெரிகிறது. இளமாண்..... உள்கொல்லோ : - மாட் சிமை மிக்க இளங்குழவிப் பருவத்துக்கு உரியதாகும் துன் பந்தருங் குறும்பு ஒன்று உண்டோ என்பது பொருள். இங்கு ஒகாரம் இருத்தல் பொருந்தாது என்ற குறிப்பில் அமைகிறது. இன்னுக் குறும்பு என்பதற்கேற்ப இனிய குழவிப்பதும் என முரண்பாட்டுச் சுவை தோன்ற வருவித்து அமைத்துக்கொள்க. ஏதோ உண்டு அஃதஞ்சவும் யாம் - ஏதோ என்பது இனந் தெரியாத கொடுமை என்றவாரும். குறும்புத்தனத்தின் நோக்கநிலை கண்ணேக்கில் இடம் பெறுதல் இயல்பாதவின் குறுதோக்கில் ஏதோ உண்டு

எனப்பட்டது. குறுநோக்கு - சரித்து நோக்கும் நோக்கு. செழுமான் கமலச் சேவடியாய் - செழுமையும் மாட்சிமை யும் பொருந்திய கமலம்போன்ற சிவந்த அடிகளை உடையாய், சிற்றில் சிதைத்தற்குரிய சாதனம் பாதமே - என்பது புலப்பட இத்திருவடி வர்ணனை இங்கு இடம் பெற்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

(3) சிற்றிலழித்தல் என்ற செயல் காலால் இடறுதலை இன்றியமையாதது. அதன் சார்பில் இடறியென்ற சொல் திரும்பத் திரும்ப ஒளிக்குமாறு அமைந்திருக்கும் தொனி விசேடமமைந்தது இச்செய்யுள். மருதச் சுகடம், கண்மழை, இடையர் இடர், போலிக் கெளரவும், அடியார் கவலை என்பன இடறுதலுக்கு விஷயமான பொருள்கள். மாய வனே! இவ்வளவற்றையும் இடறினால் என்பது சரி, அந்த மிகுக்கில் எம்முடைய சிற்றிலையும் இடறுதல் உனக்குக் கண்ணியமோ என்ற கருத்திற்கு ஆற்றல் கூட்டும் வகையில் குறித்த இடறுதல்கள் எல்லாம் அமைந்திருத்தலில் உள்ள அழகு நயக்கத்தகும். செய்யுள் முதலை மூன்று காரியங்கள் இடறப்பட்டதைக் குறிக்கின்றது. மருதம், கிருஷ்ணவ தாரத்தில் மாயவனைக் கொல்லுவித்தற்பொருட்டு கஞ்ச னால் ஏவப்பட்ட ஒரு அசுரன் உருமாறி நின்ற மருதமரம் என்ற வரலாறு பிரசித்தம். வரும் வஞ்சமாயச் சுகடம் - தன்னைக் கொல்ல வருகின்ற வஞ்சனையின் உருவமான மாயவண்டி.

கண்ணனது விரலிலும் வாயிலுந் தோய்ந்த வெண்ணெயைக் கண்டு, ஒருநாள் யசோதை கடைசயிற்றால் உரலோடு பினித்தான். ஏதிலார் நகை செய்யவும், ஊரவர் காணவும், கண்ணன் கட்டுண்டு ஏங்கி ஏங்கி அழுதான். அழுத கண்ணன் அதனேடு ஓடி, இணைமருது இற்று வீழ இடையே தவழ்ந்தான். அப்பொழுது மூன்னர், நாரதனது சாபத் தால் இரட்டை மருத மரமாக இருந்த நளகூபரன், மணிக் கிரீவன் என்னும் குபேரபுத்திரர் இருவரும் கண்ணனது பரிசுத்தால் சாபம் தீர்ந்து சென்றனர் என்பது கதை.

மகேந்திரன் கண்மழை இடறி - கிருஷ்ணவதாரத்தில் மாயவன் ஆயர்பாடியில் இடையர் இந்திரனுக்கென்று பொங்கும் பாற்சோறு முழுவதையும் தானே உண்டுவிட்டமையால், இந்திரன் சினந்து கண்மழை பொழிவித்து இடையர் குலத்தோடு, மாயவளையும் அழிக்க முயன்றன. அந்திலையில் மாயவன் தன் சாகஸ்த்தினால் கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்து இந்திரன் பெய்வித்த கண்மழை கீழ் விழாமல், தடக்குண்டு மேல்நோக்குமாறு செய்து தன்கையும் இடையரையும் பாதுகாத்தான் என்ற வரலாற்றை உட்கொண்டது இத்தொடர். மடிவாய் இடையர் இடர் இடறி :- மடிவாய் இடையர் என்றது எந்த நேரமும் சீழ்க்கை அடிக்கத் தயார் திலையில் இருக்கும் வாய் - இதழ் மடிக்கும் வாய் என்பது பொருள். கண்மழை இடறப்பட்டவாற் ரூனே அவர்கள் இடரும், இடறப்பட்ட தாதவின் அதையுடுத்து இதுவும் இடம்பெறலாயிற்று. சிசுபாலன் போலிக்கர்வம் கெட இடறி :- சிசுபாலன் கிருஷ்ணவதாரத்தில் மாயவனது ஐஞ்மப் பகைவரில் ஒருவன். பலதடவை கிருஷ்ணன் கையிற் தோல்வி கண்டவன். அதன்பின்னும் தருமருடைய அல்வமேதயாகத்தில், கிருஷ்ணன் அகராபூசைக்கு நியமிக்கப்பட்டதை எதிர்த்துப் போர்க்கார்ப்பரித்தான். அப்பொழுது அவன் கர்வம் அழிக்கப்பட்டது என்பது வரலாறு. எனவே இழந்துபோன மானத்தைத் திரும்பவருவிக்கலாம் எனச் சிசுபாலன் எண்ணியமை, பொருது, போன மானத்தைப் புனராவர்த்தம் பண்ண எண்ணி என்ற பகுதி யாற் குறிக்கப்பட்டது. புனராவர்த்தம் - மீளக்கொணர்தல். பண - பண்ண என்பதன் இடைக்குறை. போலிக்கர்வம் என்றது உண்மையில் ஆற்றல் காரணமான கர்வமன்று. தன்னை ஆற்றல் சாவியாகக் காட்ட மேற்கொண்ட கர்வம் என்பதாம். கையார் சிறியேம் சிற்றில் - சிறியேம் கையார் சிற்றில். சிறிச்களாகிய எமது கைச்சுவடுபட்ட சிற்றிலை. உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்க. கையார்காலால் என்ற சொல் முரண்சுவை காணத் தகும்.

(4) வல்விபுரக் கோயிலில் இருக்கும் கல்வளையாச்சி மாயவனைத் தேடி, வீதிவந்து, தங்களை விசாரித்ததாகவும், மாயவன் உடனடியாகத் திரும்பிப்போய் அவளைப் பிரீதிப்படுத்தவேண்டும் என்பது குறிக்கும் பொருள் நிலையுடையது இச் செய்யுள். முதலீரடியில் பிள்ளைப்பேதை யென்பது முதல் வரக்கண்ணரோ என்பதுவரை கல்வளையாச்சியின் வாய்மொழி. இதில் பேதையேற்குக் குடல் விளக்கம் பிறங்கப் பிறந்த பேராள என்பது பேதைப் பெண்ணையிய என் குடலுக்கு ஒரு பிரபாவும் ஏற்படும்படி பிறந்த பேராளா என்பது பொருள். மாயவன் கல்வளையாச்சிக்குப் பிறந்த வனு என்பது ஆசங்கையாகாது. இது பேதைச் சிறுமிகள் வாயில் இருந்தே வருவதாகச் செய்யுள் கூறுதலின் அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தைகளுக்கு மாயவன் தாய் எவளாயுமிருக்கலாம். தாங்கள் காண மாயவன் கோயிலில் எப்போதும் உலாவுபவள் என்ற நோக்கில் அவளையே தாயாக அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் என்க. இவ்வகையில் குழந்தை உள்ளப் பிரதிபலிப்பு இதில் இடம்பெறுதல் நயமாகும். உனதன்னை கல்வளையாச்சி என அவர்கள் மேலுங் கூறுதல் காண்க. இங்கேதான் உள்ளம் வைத்துப் பெயர்கின்றார்கள் என்றது மாயவன் வந்து மினைக்கெடக்கூடிய இடம் எங்கள் இடந்தானென்பது ஆச்சியின் நம்பிக்கை. அதனால் மீன் மீன் வந்து எங்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடும் என்ற குறிப்பாம். உடன் போய் என்பது முதல் உண்டுறங்கு என்பதுவரை சிறுமியர் மாயவனை ஆற்றுப்படுத்திய வார்த்தை. மடியில் வீழுதல், உருண்டு புருதல், விழி புரட்டுதல் என்ற இவையெல்லாம் தன் குற்ற உணர்ச்சியுள்ள பிள்ளை தாயிடம் சமாளித்துக்கொள்ளுதற்கு மேற்கொள்ளும் தந்திரோபாயங்கள் ஆதல் குறிப்பிடத்தகும். அவள்பால் உண்டுறங்கு என்பது சிலேடை. அவளிடத் தில் உணவுண்டு உறங்கு என்பது ஒரு பொருள். இப் பொருளிற் பால் - இடம். அவளுடைய பாலை உண்டுறங்கு என்பது மறு பொருள். இப் பொருளிற் பால் பொருட்

பெயர். உறங்கு என்றதன் குறிப்பு திரும்ப வந்துவிடாதே என்பதாம். தெள்ளித் தெளிக்குஞ் சிலவண்டு - குழந்தை கள் துடினமிகுதியை உணர்த்துதற்குப் பொருத்தமான உருவகம்.

(5) சிறுமியர் சிற்றில் இழைக்கத் தாங்கள் பட்டபாட்டைக் கூறி அவ்வாறு வருந்தித் தாம் பெறும் மகிழ்வைத் துண்டாடுதல் அவனுக்குத் தகாது எனவுக் கூறி, சிற்றி வழிக்காதிருக்க வேண்டிக்கொள்ளுமாற்றைத் தெரிவிப் பது இச் செய்யுள். மிகு கூர் வேட்கை பெறும் மகிழ்வென்ற பகுதி அவர்களின் செயற்பாட்டருமையும் மகிழ்விவிமையும் தெரிவிக்கின்றது. மிகு கூர் வேட்கை - மிக அதிக வேட்கை. விழைந்து, ஆர்ப்பரித்து, மனல் தெள்ளி என்பன அவர்களின் விளையாட்டாரவாரம் குறிப்பன. (சிற்றில்) இருந்து அமைத்து என்பது மனம் பொறுத்து அதி வீடுபட்டுச் செயற்பாட்டமையைக் குறிக்கும்.

கண்டிதம் பண்ணுந் துடினத் தீம்பு-கண்டமாக்கும் துடினமயமான தீமை. அத்தகைய தீமை யாரையும் வெறுக வைக்குமென்பதற்கு உற்ற அளவு கோலாக ‘ஆண்டாள்’ அமைகின்றது. ஆண்டாள் தானும் என்றது மாயவனிடத்து அவன் கொண்டிருந்த பிராண்நேயத்தின் உயர்வு உணரநின்றது. அகுயைக் கசப்பு - மன ஏரிச்சலாகிய கசப்பு. அழுதுதானும் சுவைக்காதே என்றது மன ஏரிச்சல் என்பதொன்று நெருமாயின் நல்லதன் பண்பையும் ஒன்றுமற்ற வெறுமையாக்கி விடும் என்பதாம். இவ்வளவுக்கு மாயன் மேல் வைரித்துப் பேசினார்கள் ஆயினும் அவர்களுக்கு அவன்பாலுள்ள அன்பு அன்புதான். அவன்பாலுள்ள உறவு உறவுதான். அதற்கேதும் மோசமில்லை என்பது அடுத்து வரும் அழுதே, அருமணியே, தீண்டாதெம்பால் இருக்கில் இரு என்பதுனுற் புலப்பட நிற்றல் காண்க.

(6) வைப்பாட்டிகட்டும் புதுவீடு கட்டிக் கொடுக்கும் மாயவன் விளையாட்டுச் சிறுமிகளின் மணல் விட்டைத் தட்டி அழிப்பதா என்ற வாதத்தை முன்வைக்கிறது இச் செய்யுள். இத்தொடர்பில் கண்ணன் யார் யாரை எல்லாம் குடிபதிகளாக்கி இருக்கிறான் என்ற விபரப் பட்டியல் ஒன்றும் இங்கே இடம்பெறுகின்றது. செய்யுள் முதலடி வேங்கடத்திலும், காவேரித் துருத்தியிலும் சொந்த மனைவியர்க்கு வீட்டைமைத்தமை கூறுகின்றது. விரிந்தீர் அருளி வேங்கடம் - விரிந்து சொரியும் நீரருளிகள் பலவற்றை உடைய திருவேங்கட மலை. இங்குள்ள பாவளிநாச அருளி பிரபஸ்யமானது. அலர்மேல் மங்கைத் தாயார் அன்னை. அவனே ஸ்ரீநிவாசன். வேங்கடத்திலமைந்த மாளிகை திருப்பதி. காவேரித் துருத்தியிலமைந்த மாளிகை ஸ்ரீரங்கம். ரங்கதாதன் நம்பெருமாள். ஸ்ரீரங்கநாரச்சியார் பிராட்டி. காவேரித் துருத்தி - காவேரி இருபுறமும் பிரிந்து பாய நடுவில் இருக்கும் மணல்மேடு. அரங்கம் எனவும்படும். வீழுங்காதல் - விரும்புன் காதல். வீழ்தல் - விரும்புதல். மருவார் மருவாத துவாரகை; - மருவார் - பகைவர். மருவா - வந்து நெருங்காத. பகைவர் தொந்தரவு மிகுதி காரணமாகவே திருஷ்ணை தாரத்தில் மாயவன் துவாரகையில் மாளிகை அமைத்தான் என்பது வரலாறு. மாமதுரை ஆயர்பாடி - சிறப்பு மிக்க வடமதுரையில் உள்ள ஆயர்பாடி. வைப்பாட்டிகள் - முறைப்படி மனத்திற் கொள்ளப்படாத மனைவிமார். வைப்பாட்டிகட்டும் என்றது ஆரேவெரென்று பாராது அளைவரையுஞ் சீராக வாழுவைப்பது உண்கொள்கை என்ற கருத்துணர்ச்சிக்குக் குறைந்தபட்ச அளவாய் நின்றது. உம்மை இழிவு சிறப்பு.

மாற்றேலூலைப்பட்டு...மனையமைத்தாய் : மாற்றேலூலைப்படுதல் - உலகமுக நோக்கு அற்று அருள்முக நோக்கில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆத்மபரிபக்குவந்திலே. அந்திலை பெற்றுத் திருநாட்டினை வார். முத்தியவைகஞ் சேருதலைத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள்ள என்பது சம்பிரதாயம். இங்கு திருநாடு வைகுந்தம். வைகுந்தத்தில் விரஜா என்ற பெயரில் ஒரு நதியுண் டென்றும், வைகுந்தமனையும் பக்குவான்மாக்கள் அந்தத்தியில்

முழகியதும் திவ்யசரீரம் பெற்று, அதற்கப்பாலிருக்கும் திவ்யமாளிகையில் பரவாக்டேவனை அடைவர் எனவுக் கூறப்படும். விரஜாதீர்த்தக்கரைப் பொன்மனை என்றது குறித்த அம்மாளிகையை. செற்றம் உனக்கு ஏனே... என்றது உனக்கு இச் செற்றம் தகுந்ததல்ல என்றபடி. செற்றம் - பக்கமை.

(7) இச்சிறுமியர் தாங்கள் மாயவன் பேரில் கோள் கூறியமை காரணமாகவே தம்மேல் வஞ்சம் தீர்ப்பதற்கு அவன் தம் சிற்றில் அழிக்க வருகிறான் என்ற ஒரு கருத்தை மேற்கொண்டு, அதன் சார்பில் அவனுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளும் விளக்கமாக அமைகிறது அப்பாடற் பொருள். ஆண்கள் பேரில் நிகழும் கோள்கள் பெரும்பாலும் பெண் தொடர்பானதாய் இருக்கும் என்ற உலகியலும் இவர்கள் கருத்துக் கற்பணையிற் பளிச்சிடுதல் காணலாம்.

செய்யுள் முதலாமடி சிற்றிலழிக்கும் தொழிற் கேற்ப மாயவன் புழுதிக் கோலமராய் விளங்குங் காட்சியை முன் வைக்கிறது. புழுதியுமோ வெளில் வல்லிபுரவளாகத்தில் செம்பாட்டுப்பகுதிப் புழுதி என்பது பள்ளன்பரவை, செம்பாட்டன் புலவுப் புழுதி என்பதனாற் பெறவைக்கப் பட்டது. இவ்விரண்டும் வல்லிபுரத்திலுள்ள இடப் பெயர்களாம். பதவிச்சேஷபம் - பதம் பெயர்த்து வைத்தல். இரண்டாவது வரி மேற்குறிப்பிட்ட கோள் கூறல் அம் சத்தைக் காட்டுகின்றது. குசவனத்தாய் கொழுநன் - குசவன் பெண்ணுக்குப் புருஙன். அத்தாய் ஆத்தை என்ற கிராமிய வழக்குத் தமுவியது. ஆரோ ஒரு குசவன்.

தன் மனைவியை ஆத்தை என்ற பொருளில் அத்தாய் என ஆரோ என வழங்கி இருப்பதை இது கட்டும். மனைவியைச் சிலர் அம்மா என்றும் சிலர் ஆச்சி என்றும் அழைத்து வருதல் இன்றும் கணக்கடு. இக்கோள் யாரோசிலர் கூற்று, நமக்குமிதற்குந் தொடர்பில்லை என்பது சிறுமியர்நிலை. கொச்சை ஆளுஞ் சிலவர் புகல் கோஞக்காக எம்பாலிக்குறை கொண்டனையாம் என அவர்கள் வாய்மொழிதல் காண்க.

கொச்சை ஆளுஞ் சிலவர். கொச்சை - குற்றம். ஒருத்தரைக் கீழ்த்தரமாக்குதல் சார்பான வார்த்தை. அதற்குரியாருஞ் சிலர் உளர் என்பது கொச்சை ஆளுஞ் சிலர் என்பதன் குறிப்பாம். ஆளும் என்றது அதிற் சுவை காணுதல் அவர்களியல்பு எனவுங் கருதவைக்கும். அதற்கேற்ப கொச்சைச் சுவையால் ஆளப்படுஞ் சிலர் என உரைத்துக் கொள்ளலுமாம். சிலர் என்பதற்குச் சில்லறைப் பேர்வழிகள் என வரைத்தல் சிறக்கும். தகுதியுடையார் பிறர் குற்றம் கூறுர் என்று மாயவன் மகிமை பேணும் பாணியில் குறை கொண்டனையாம் என்றது சொல்லக் கேள்வி என்றது குறிப்பு நயமுடைத்து. சிலவர் கோருக்காக எம்பாவிற் குறை கொண்டனை என்பதில் எம் என்பது தம்மேன்மைக் குறிப்புத் தோற்றியபடியாம். கொச்சையாளர் கூற்றுரிமையை எம்பாலேற்றியது நமக்கு மதிப்பின்மையாயிற்றே என்பது இதன் தொனி.

இதனை மேற்கொண்ட சிறுமியர் இதன் சார்பில் மாயவன் மேல் அறியாமைக் குற்றஞ் சுமத்தும் மற்றோர் அச்சம் - செய்யுளின் மூன்றுமடியிற் காண இருத்தல் சுவாரசியமானது. அதன் விளக்கத்துக்குத் தோற்றுவாய் போல நிற்கிறது அதன் திறம்கேள் என்ற தொடர். அதன் உண்மை உனக்கு விளங்காதாயின் நாம் சொல்லக்கேள் என்பது பொருள். மற்றதும் உன்மாண்பே உரைக்கும் : அவர்கள் கொச்சை கூறியதாகக் கருதப்பட்ட அத்தொடரும் என்பது மற்றதும் என்றதன் பொருளாகும். மற்று + அது. மற்று அசை. மாண்பே உரைக்கு மென்ற தொடர், மாண்பு இன்ன தென்பதை உய்த்துணர நின்றது. குசம் - வனம் - தாய் - கொழுநன் - அழகான தனங்களையுடையவரும், சர்வான் மாக்களுக்கும் தாயுமாகிய இலக்குமியின் கணவன் : குசம் - முலை. வனம் - அழகு. வன்னம் என்பதன் இடைக்குறை. இப்பொருள் கணனை சார்பில் மெச்சற் பொருளேயன்றிக் கொச்சைப் பொருளில்லையென அறிவித்து நிற்கிறது. சிறுமியர் அறிவு மாண்பு, மேலும், அஃதுணரமாட்டாய் போலும் என்றது உனக்கு விளங்காது என்றபடி. போலும்

அசை. இங்கனம் கூறுபவர்கள் இது மாயவனைக் கீழ்ப் படுத்திக் கூறிய தோஷத்துக்கு ஆளாய் விடுமோ என்று பயந்தார்கள். அதற்குப் பிராயச்சித்தமுங் கையோடே செய்து கொண்டார்கள் என்பது தோன்ற நிற்கிறது மழலை அருச் சிக ஆதலினால் அதுவுமொக்கு மென்ற பகுதி. நீ குழந்தைதானே. ஆதலால் அதை விளங்காது இருத்தல் பற்றியும் குற்றமில்லை என்பது இதன்தொனி. சிறுபிளைக் குச் சிலேடை விளங்குமோ என்றவாறு. அச் சிறுபிளைக்கு விளங்காத சிலேடை இச் சிறுபிளைகளுக்கு எப்படி விளங்கியது என்ற விசாரத்தில் தங்கி இருக்கிறது, இப் பகுதிக் குரிய நயப்பு. மூன்றாமடியில் மசக்கணியத் தசரர்க்குலம் மாய்க்கும் வீர என்ற தொடரும் குறிப்பிடத்தகும். இத் தொடர், உனக்கு மோட்டு வீரம் மட்டுமுண்டு. விவேகித் தறியும் புத்திவீரம் இல்லை என்ற குறிப்புத் தோன்ற நின்றது. மசக்கணியம், நுளம்பின்பாற் செல்லும் கணியம் போன்ற ஒரு கணியம். மாயவன் என அவன் செயல் வீரமான்பு உணர நிற்றலும் தன்பண்பாய்க் கொண்டிருக்கும் இத் தொடர் நயம் கருத்தத்தகும். மழலை அருச் சிக மதலை - மழலைப் பயிற்சி இன்னும் மாருத பிளை. அருமாருத. மசகம் - நுளம்பு. குசவனத்தாய் என்ற வல்லிபுர இடப் பெயர் இங்கு செய்யுட் சுவைக்கேற்ற சிலேடைப் பொருளமைய மேற்கொள்ளப்பட்ட திறம் 'நாமாந்தரிதை' என்ற அணியின் பாற்படும்.

(8) அதிசிறுமையில் அதிபெருமை தோன்றி வியக்க வைக்கும் அதிசயப் புதிரோன்றை உட்கொண்டிருக்கிறது இச் செய்யுள். இங்கு இடம்பெறும் சிறுமியர் கூற்றில் உயர்ந்த அறிவியல் ஆய்வு உண்மையும், சிறந்த வாக்குச் சாமர்த்தியமும் புலப்படல் காணலாம். தங்களை ஆங்காரி கள் என்று மாயவன் நாத்திமார் மூன்னிலையிற் புறங்கூறிய தாகவும் அதற்குப் பதில்லோக அவர்கள் ஒருமயிக்கிருமடி குற்றம் அவன்மேல் ஏற்றி உரைப்பதாகவும் அமைகிறது பொருள் கோள். செய்யுள் முதலடி தங்களில் ஆங்காரக் குற்றம் ஏற்றியமையை நாத்திமார்க்குக் கூறிய செய்தி

யாக (சிறுமியர்) பதிலீடு பண்ணும் நிலையை அறிவிக் கின்றது. நாங்கள் ஆங்காரிகள் என்ன - நாங்கள் இராங்கிக் காரிகள் என்று. நாத்திமார் (கணவன் சகோதரி) முன்னிலையில் நீ பறைந்த நாளம் - நீ பேசிய நியாயம். ஞாளம் - நியாயம். இது இழிப்புக்குறிப்பில் வழக்குவதோர் சொல். நியாயவினமான பேச்சுக்கு மட்டும் பிரயோகப்படுவது. விண்ணாளம் என்ற வழக்குக்கும் இதற்குந் தொடர்புண்டோ என்பது ஆராயத்தகும். பேசிய என்னது பறைந்த என்றது நாளம் இழிபொருட் பிரயோகம் என்பதற்கு அத்தாட்சியாய் நின்றது. நாத்திமார் முன் பறைந்தது என்ற அமைப்பு அச்சிறுமியர்களின் உரோசந்தாங்காமைப் புலப்பாடாகவும் காட்டும். (பறைதல் - பெரியபுராணம் கண்ணப்பநாயனார் வரலாற்றிலுங் காணக) நாளம்-என்னே-அதன் பொல்லாப்பு எத்தகையது. நின் நறையூர் நாச்சி - நறையூரில் உனக்கு மனைவியாக இருக்கும் நாச்சி. நாச்சி - செருக்கு. வீதியுலாவில் - கணவனுகிய உன்னைப் பின்வரவிட்டு மனைவியாகிய அவள் முன் செல்வதாகிய செருக்கு. இங்கறி யேமோ என்றது எமக்கு இவ்விடயந் தெரியாதென்று நினைத்தாயோ என்றபடி. அச் செருக்கியல்பு அடுத்த அடியில் இடம்பெறுதல் காணக. எங்களுக்கும் அவளுக்கும் தெய்வம் நீயாதவின் அவள் பண்பு எங்களிடத்தில் இருத்தல்பற்றி நாம் பெருமை கொள்ளற்பாலோமேயன்றி இழிவனர்வு கொள்ளற்பாலோ மல்லோம் என்ற சிறுமியர் தீரம், பிராட்டி அவள் வாரிசுகள் நாம் என்ற கூற்றிற் தொனித் தல் காணக. இவ்வாறு அமைகிறது சிறுமியரின் வாக் சாதுரியவீரம். மேல்வகுவது அவர்களின் அறிவியல் ஆய்வுத் தீர்மாகும்,

பிறர்தம் என்பது முதல் அறியாய் கொல் என்பது வரை அதைத் தோற்றுகின்றது. பிறர்பழி கூறுவான் என்றென்று என்ற தொடர்.

“பிறர்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.”

என்ற திருக்குறளைச் சுட்டி நிற்கிறது. நறையூர் நாச்சி குறையைத் தாங்கள் தெரிந்து கூறியது அறிவாசாரப் பண்புக்கு ஒக்கும் என்ற தங்கள் நிலையைப் பேணுவதற்கு ஆதாரமாக இதனை அவர்கள் பற்றியிருத்தல் கருத்தகும். குறித்த குறளில் திறன் தெரிந்து என்பது உள்ளதற்குள் நல்லதாகத் தெரிந்து என்று பொருள்படும். சிறுமியர்கள் மாயவன் மேற்கூறிய இப்பழியும் அவர் சார்பில் உள்ள தற்குள் நல்லபழி. ஆதலின் வள்ளுவர் குறளை இங்கு அறிமுகப் படுத்தியதில் அபாரப் பொருத்தமுண்டு.

எவ்வளவுக்கு வாய்த் துடிப்பாய்ப் பேசித் தம்மாற்றலை இச் சிறுமியர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்களோ அவ்வளவுக்குத் தம்மியல்பான தெய்வபக்தியும் அவர்கட்குண்டு என்பது தோன்ற நிற்கின்றது செய்யுளின் பிற்பகுதி. அன்பொன் நின்றி நின்பாலின் தீங்கொன்று இயம்ப மாட்டோம் என்ற காணக. அன்பினுல்லாமல் உன்பெயரில் நாங்கள் பழிகூடக் கூறுமாட்டோம் எனப் பொருள் கொள்க. இப் பொருள் நிலை ‘வைதாரையு மங்கு வாழு வைப்போன்’ என்ற தொடரின் பொருள் நிலையை எதிர்விம்பமாகக் காட்டும் அழகு நயக்கப்படும். யாம்மாட்டோம் என்பது- எமக்கு அந்த இயல்பு ஏற்படாது என்றவாறு. மாட்டோம்- இயலோம்.

(9) அந்தப் பருப்பு இங்கு வேகாதென்கின்றது இப்பாடல். அந்தப் பருப்பென்றது, மாணிடரிடத்தில் தெய்வநோக்கு எழாமைக்குக் காரணமாய் இருப்பன வீடு, மாடு, பெண்டு, பிள்ளை முதலாய் பந்தங்கள். அந்தப் பந்தங்களை அழித்து விட்டால் அவர்கள் தெய்வ நெறிப்படுவார்கள் என்ற கருத்தை. இங்கு என்றது ஆசாபாசச் சூழ்நிலையில் வாழும் எங்கள் இடத்தில் என்பதை மாயவன் சிற்றிலழிக்க வருத வூம், சிற்றிற் சிறுமியர் அழிக்கவேண்டாமென்ற தடுத்த வூம் ஆகிய சந்தர்ப்பத்தில், இத்தத்துவ ஞான உண்மை சிறுபிள்ளை வாயில் இருந்து வெளிவரக் காணுதலில் அற்புதச் வகை உண்டு.

செய்யுள் முன்றுவதடியில் வேதாந்த விதியென வருவது மேற் குறிப்பிட்ட அந்தப் பருப்பையே. அதுபற்றிய விளக் கம் முதலிரண்டடிகளிலும் அமைகிறது. கானும் உலகம் பரை என்னும் கடவுட் சிறுமி மணற்சிற்றில் - காட்சிப்படு கின்ற இந்த உலகம் பராசக்தி என்ற தெய்வப்பிள்ளை கட்டுகிற மணற்சிற்றில். கருதும் மனித செயல்கள் எல்லாம் மணற் சோறு கறியாக்குதற்குச் சரி. இவையிற்றைப் பேணுந்தனையும் பெரும்பந்தம் - இந்த மணற்சோறு கறியாக்குதலையே விரும்பி யிருக்குமளவும் உயிருக்குப் பெரும் பந்தம். பேதை உயிர் ஈடேற வைக்கும் பெரு நோக்கதனில் - அறியாமையால் அவற்றில் மயங்கும் உயிரை, அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு ஈடேற வைக்கும் பெரு நோக்கத் தின் மூலம். இங்கிவற்றைப் பேசாது அழித்திட்டு ஒளித் தாகவேணும் - இந்தச் சிற்றில் விளையாட்டைச் சொல்லாமலே அழித்தாகவேணும் என்னும் வேதாந்த வழிமேற் கொண்டோ வந்தீர் நீர். விந்தை - என்ன ஆச்சரியம். அந்தப் பருப்பு இங்கு வேகாது ஜைனே - உன்னுடைய அந்தப் பருப்பு எங்கள் விஷயத்தில் வேகாது. விட்டகல்நீ-ஆகையாலெம்மை விட்டு அகன்று விடு. சேனும் அறியச் சேனம் தூர் செல்வா - வஸ்விபுரத்தில் நீர் இருக்குஞ் சிரை மேல் உலகங்களுமறியவேண்டுமென்று உயரப் பறக்கும் பருந்தி வேறித் திரியும் செல்வனே! சிற்றில் சிதையேல் - எமது சிற்றிலைச் சிதைக்காதே, எனப் பாடற் பொருளை முழுமையாகக் காணக.

அந்தப்பருப்பு இங்கு வேகாது.....உலகியல் நிலைப்ரங்கள் பந்த காரணம் என்பது உலகாயதர் தவிர மற்றைய தத்துவ ஞானிகள் எல்லாராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. ஆனால் அவற்றைத் தமது செயல்முறைகளினால் விலக்கிவிடலாமென்பது பொத்தர் முதலிய சில தத்துவ தரசினிகளின் கொள்கை. அது பொருத்தமாகாது. காரணம் பலாற்காரத்தால் இவற்றை விலக்குதல் மூலம் உயிர்க்கும் பந்தமொழிதற்கிடமில்லை. இவற்றைச் சமயாசார நெறி முறைப்படி அனுபவித்து வருதல்மூலமே உயி

குக்கு யதார்த்த பூர்வமான பந்த நீக்கம் விளையுமென்பது சைவசித்தாந்த விளக்கநிலை. இந்தச் சிறுமிகள் புலோவி சார்ந்த வல்லிபுரத்துச் சிறுமிகள். புலோவிச் சைவசித்தாந்த மணம் இவர்கள் கூற்றில் பரிமளிக்கின்றமை காணக. இனி இதற்கெதிர் இவைகளை சாதன சதுஷ்டயம் என்பதனால் (நான்குவித சாதனை) விலக்கலாமென்பது வேதாந்த போதனை. இச் சிறுமிகள் வேதாந்த விதி மேற் கொண்டோ வந்தீர் எனக் கடாவுதவில் நாங்கள் சித்தாந்திகள் என்பது நீர் அறியீரோ என்பதாகக் கொள்ளக்கிடக்கும் நயம் காணக. தமக்குரிய உலகியற்பற்றுக்களை மனிதர் விடாமல் இருப்பதற்கு அவற்றின்பால் இவர்கட்டுள்ள மயக்கம் நேர்முகக் காரணம். அப்பற்றுக்களை, முறைப்படி அனுபவித்துக் கழித்தே அவர்கள் பந்தநீக்கம் பெறவேண்டியிருத்தலின் இதன் பரம்பரைக் காரணமாக வும் அப்பற்று அமைகிறது. ஆதலின், எடுத்த வாக்கிற பற்றை விடு என்றால் விட்டுவிட முடியாது. இங்கு வேகாது என்பதன் தாற்பரியமிதுவாதலின் சிறுமிகள் யதார்த்தமே பேசினர் எனக.

(10) இப்பாடல் ஆழ்வார் சவாமிக்கு அருத்தியல்லது தாம் எதுவும் அருந்தாத வல்லிபுர மக்களின் சமயாசாரக் கடைப்பிடியை, சிறுமியர் வாயிலாகத் தெரிவிக்கின்றது. தம்பால் வந்துநிற்கிற மாயவனேஞு பேசி மீணக்கெட, தமக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பதற்கு விளக்கம் கூறுமுகமாக இக்கடைப்பிடியைத் தெரிவிக்கிறார்கள். பாடல் முற்பகுதி இதனைத் தெரிவிக்கிறது. ஆழ்வார் சவாமிகளுக்கு அன்பால் ஆன்பால் நெங்வேத்தியம் பண்ணியல்லாது எதுவும் பண்ணேம் என்றது அது முடியாமல் மறு பராக்குக்களில் ஈடுபடோம் என்றவாறு. அவ் அவதி கூடும் அவசத்தில் - அதற்குரிய காலனல்லை நேரும் தருணத்தில். அவதி-எல்லை, அவசம் - தருணம். இனி என்பதற்கு நாங்களந்தக் காரியார்த்தமாக அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இனி - இப்

பொழுது. மேல் வரும்பகுதி சிறுமியர்தம் வார்த்தையாடல் மூலம் மாயவன் சார்பில் கவையான ஒரு சம்பவத்தைத் தமது வாக் சாதுரியவாயிலாகப் புலப்படுத்திய நயம் உள்ள தாயிருக்கிறது. நேர்த்தி முடிக்கும்வரை நின்றுல் உனக்கும் தகுவோம் என்றவர்கள் எனினும் ஒன்று, பின்பால் எம்மிற் பிழைவிளங்கேல் என மேற்கூறிய இரண்டும் மேல் வருங் கருத்தில் ஆவல் தோற்றுவித்தற்கு நிற்றல் கருத்தகும். பேய்ச்சிமுலைப்பால் கவை வாய்க்குப் பிடிக்குமெனிற் சொல்-பேய்ச்சிமுலை கவைத்த உனது வாய்ச் சுவைக்கு நாங்கள் தரும் ஆன்பால் பிடிக்கு மென்றும் சொல் என்றது, மறை முகமாக நில்லாதே போ என்ற வாரும். இவ்வகையில் சிறுமியர் உரையாடலிற் தோன்றும் ஹாஸ்யச் சுவையும் அனுபவிக்கத்தகும்.

தென்பாற்குடந்தை வல்லிபுரம் - மாயவன் சக்கர வடிவி லேயே கோயிற் கர்ப்பக்கிருக்கத்திற் பிரதிஷ்டையாய் இருக்கும் நிலை தென்னுட்டில் கும்பகோணத்தில் மட்டும் காணவுள்ளது. நம்நாட்டில் வல்லிபுரத்தில் மட்டும் காணவுள்ளது. தென்னுட்டை நம்மவர் வடநாடென்றும் வழங்கும் வழக்கத்துக்கேற்ப, கும்பகோணம் வடபாற் குடந்தை யெனக் கொண்டு வல்லிபுரம் தென்பாற் குடந்தையாகத் தெரிக்கப்பட்டது என்க.

ஓன்பதாவது சிறுபறைப்பருவம்

பின்னொ தன் இயல்பூக்கத்தால்குதுகலித்துக் கைதட்டுதல் என்ற நிகழ்வு கவிதை மரபில் சப்பாணிப் பருவமாயினமை போல, 19 மாத வளர்ச்சி நிலையளவில் அகப்பட்டதெல்லா வற்றிலும் குதூகவத்தாற் தட்டி ஓலி எழுப்பும் நிலை சிறுபறைப்பருவம் என மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பறைபோல இருபக்கத்தாலும் ஓலியெழுப்பக்கூடிய சாதனங்களை அவர்கள் தேடி எடுத்து ஓலித்தல் வழக்கமாதவின் இது சிறுபறைப்பருவமென்றுயிற்று. தெய்வக் குழந்தை விஷயத்தில் மற்றொருவகையால் நேரும் பொருத்தமும் இதற்குண்டு. தெய்வம் நாதத்தை எழுப்புதலின் மூலமே

உலகத்தைப் படைக்கிறது என்பது தத்துவ உண்மை. சைவ சித்தாந்த தத்துவங்கள் 36இல் முதற் தத்துவம் பரநாதம். உலகிற் கேள்றும் அவ்வக்கால உற்பத்திகளிலும் நாத சம்பந்தம் இருப்பதாக, தற்போது விஞ்ஞான அறி வக்கும் அகப்பட்டிருத்தல் பிரசித்தம். அவ்வகையில் முக்கியத்துவம்பெற்ற நாதத்தை எழுப்புவன் என்ற கருத்துத் தொடர்பில் சிறுபறை ஒலித்தல் விசேஷம் பெறும். வருங்கடல் மீனநின்று எம்மிறை நல்லீண வாசிக்குமே என்னும் அப்பர் தேவாரமுங் காணக.

(1) இம் முதற்செய்யுள் மாயவன் வல்லிபுரத்தில் இடங்கொண்டதன் அருமைப்பாடும், அவன் ஈழநாடாளும் நாயகனாக விளங்குங் கீர்த்தியுந் தெரிவித்துச் சிறுபறை முழக்க வேண்டுகிறது. இந்திரனைச் சுவர்க்கத்துக் கதிபதி யாக்கி அவனுக்கு வேண்டும் அதிசய வளங்கள் பலவற்றையு மளித்து, அவனையுந் தனக்கிணையாக மதித்ததின் மூலம் தன் பேராகிய மால் என்பதை அவனுக்கும் வழங்கக் கொடுத்து அதன்மேலும் ஏதோ ஒரு கருணை நோக்கில் தானும், உபேந்திரனென்ற பெயர் மழக்கத்துக்குரியவனுகி இருக்கும் மாயவன் மனனுலகில் மனவொன்றே தன் வளமாக உள்ள வல்லிபுரத்திற் தனக்கு இருப்பிடம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறுன் என்ற வகையில் அதன் அருமைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கின்றது இச் செய்யுளின் முற்பகுதி. இப்பகுதியில் நானுடு திசைகளும் என்பதை நால் நாடும் திசைகளும் எனப் பிரித்து, நாடும் நாற்றிசை களும் என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. கருதப்படும் நான்கு திசைகளும் என்பது பொருள். இந்த அருமைப் பாட்டை வல்லிபுரஞ் சார்ந்த வங்கக்கடல் எப்போதும் பிரசித்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற கருத்து. பெருமகிமை நாடறிய ஆர்த்து ..... வீருஞும் வங்க நற்கடல் என்ற பகுதியில் அமைகிறது. அதாவது சிறுபறை முழக்கும் கண்ணன் புகழுக்கு; பெரும்பறை முழக்குகின்றது கடல் என்றவாரும். ஒகை நயப்புற்று - ஒகை என்பது (உவகை) மகிழ்வின் உயர்ச்சி. நயப்புற்று - விரும்பி. பேரோதை - பெரிய சத்தம். ஆர்த்து வீறு ஆனும் - ஆர்த்தவின் மூலம்

வீறு காட்டிக் கொண்டிருக்கும். தேனை கொன்றை மலர் திருநீழல் மருவுபரன் - தேன்பிலிற்றும் கொன்றைமரங் மலர்ந்து தோன்றும் திருநீழலில் அமர்ந்திருக்கும் பரன். ஆதி அரச்சாவதாரம் கொன்றை நிழலிலேதான் இடம் பெற்றது. முன்னைய தலவிருட்சமும் அதுவே. (ஆழகடலான் பக்கம் 53 பார்க்க.)

(2) சிறுபறை முழக்கும் பிள்ளையின் உருவழகும் பறை முழக்குதலில் குதுகலமுறும் மற்றும் பிள்ளைகளின் விருப்பு விசாரணையும் இப்பாடற் பொருளாக அமைகின்றன.

வாரியல் சிறுபறை ..... மென்வயிறலைய:- வார்கோத்துத் தூங்கும் சிறுபறை மென்மையான சிறுவயிற்றின்மீது அலைய. வாயிதழ் மருவு சிறுதிலை - வாய்த்தீர்த்தத்திலை. சீரியல் இளந்தளிர்க் குறுவிரல்கள் - அழகமைந்த இளந்தளிர்கள் போன்ற சிறுவிரல்கள். தெய்வமுனிவோர்களும் தேடியலை பதவினைச் செழும்புழுதி அலைய - தெய்வத்தன்மை பெற்ற முனிவர்கள் கூடத் தேடியலையும் மகத்துவம் பெற்ற பாதங்கள் இரண்டிலும் மன்புழுதி அலைய. தெய்வ முனி வோர்களுந் தேடியலை என்றது மாயவன் பதங்களின் அருமையும், செழும்புழுதியலைய என்றது வல்லிபுர மன்னில் அப்பதங்கள் தோய நிற்கும் அவன் எளிமையும் புலப்படுத்தி 'அருமையின் எளிய அழகே போற்றி' என்ற திருவாசகச் சுவை உணர நிற்றல் காணக.

பாடற் பிற்பகுதி சிறுவர் சிறுமியர் பறை விசாரித்தல் பற்றிக் கூறுகின்றது. நம்நாட்டு முன்னைய வழக்கில், வெகு ஜன தொடர்புச் சாதனங்கள் இல்லாத காலத்து அரசாங்க அறிவித்தல்கள் பறையறைந்து வள்ளுவனால் அறிவிக்கப்படுதல் வழக்கம். அது நிகழ்கையில் தெருத்தின்னையெல்லாம் சனங்கள் நின்று என்ன பறை என்று விசாரித்தல் ஆகிய வழக்கத்தை நினைவுட்டுக்கீறது இப்பகுதி. பாரியல் பூச்சுஞ்சிச் சிறுவர் - என்பதில் பாரியல் என்பது நடந்தோடித் திரிய மென்ற பொருளில் நின்றது. பாலைதென்னபறை - பால ஈது என்ன பறை. பறை பறை யென்ற அடுக்கு - அவர்கள்

திரும்பத் திரும்பக் கேட்டலைக் குறிக்கும். தேரியல் சிங்கைநீள் தெருவு - என்றது சிங்கைமன்னர் தேரோட்டிய தெரு என வல்லிபுரத்தெரு மாண்பு குறித்து நின்றது.

(3) என்னபறை இது என்ற விசாரணைப் பொருளில் அமைந்த முதற் செய்யுட் பொருட்குத் தொடர்பாக இது வெற்றிமுரசோ, போர்முரசோ என விசாரிக்கும் விசாரணையைப் பொருளாகக் கொண்டது இச் செய்யுள். முன்னையது இனங் குறிக்கப்படா விசாரணை. இது இனங்குறிக்கப்பட்ட விசாரணை என ஒப்பு மையில் வேற்றுமை காணக. முதலீரடிகள் கிருஷ்ணவதாரத்தில் மாய்வனால் நிகழ்ந்த வீரச்செயலொன்றை விபரி த் து வீர முரசோவென வினாவுதலை உட்கொண்டிருக்கிறது. நப்பின்னையைப் பெண் கொள்வதற்காக அது நிகழ்ந்ததென்பது சரித்திர முகப்பு. ஆனால் உள்ளூடு வேறு என்று காட்டுவதோர் உண்மை இப்பதியில் இடம்பெறு கிறது. கிருஷ்ணன் அதில் ஈடுபட்டது ஏனெனில் தொல் காப்பியம் வகுத்திருக்கும் ஏறுதமுவிப் பெண் கொள்ள என்ற முல்லை நிலத்துப் பண்பாகிய செயற்பாட்டுக்குத் தெய்விக மனம் ஊட்டுதற்காக ஆம் என்பது அது.

ஏடு இயல்மலர் கூந்தல் ஏந்திமையார் மனவினைக்கென்று அன்று இன்தமிழ் வகுத்த - ஏறு அடர்த்திடும் செயற்கு : - ஏடியல் - மலர் இதழ்கள் மிகுந்த மலர். இன்தமிழ் - தொல்காப்பியம், அடையெடுத்த ஆகுபெயராய்த் தமிழ் என்னும் பதம் தமிழ் முதனுலாகிய தொல்காப்பியத்தைக் குறித்து நின்றது. காத்தற் தெய்வமாதலின் நாட்டார் வழக்கொவ்வொன்றிலும் மாயவனுக்குக் கரிசனை இருக்க வேண்டுதல் இயல்பே. ஒவ்வொர் நிகழ்வையும் உடன் நின்று நிகழ்விப்பவன் என்ற தத்துவ உண்மைப்படிக்கும் உலக நிகழ்வுகளில் தான் சம்பந்தப்படும் வாய்ப்பு மவனுக்குள் எதே. இவற்றின் சார்பில் அவனே ஏறடர்த்துப் பெண்

கொள்ளலாகிய இவ்விஷயத்துக்குப் பிரத்தியேகமான தெய்வீகத் தண்மை வழங்க ஆர்வங் கொண்டான் எனப் புலப்படும் வண்ணம் ஏற்றார்த்திடுஞ் செயற்கு தெய்வீக எழில் தேக்கும் ஆர்வம் கூர எனப்பட்டது. நானிலம் வந்து சூழ நற்களம் - ஏற்றார்த்தல் நிகழ்ச்சியின் பிரபல்லியம் விளங்க நின்றது இத்தொடர். நானிலமென்பது நாலா பக்கத்துச் சனமும் என்றவாறு. நாடுசீர் உவகையொடு என்பது அந் நிகழ்ச்சியின் பேரில் உள்ள வெகுஜனக் கவர்ச்சி நிலையைக் காட்டுகிறது. நப்பின்னைக்காக என்பது நப்பின்னையின் காதலுக்காக என விரிக்கப்படும். இனி அத்தொடர் வளர் அப்பெருமுரட்டேறு என்பதற்கு அடையாய் நின்று, அவனுக்கென்றே வளர்க்கப்பட்டது அவ்வேறு எனப் பொருள்படுதலுமறிக. குறித்த மண விளை நோக்கில் பெண்ணின் பெற்றேர் அதற்கென்று பிரத்தியேகமாக ஒரு எருதை வளர்த்தல் மூல்லைநிலச் சம்பிரதாயத்திற் காணப்படும்.

பெருங்கொடைத் தானமுரசோ - பெருங்கொடை யுண்மையை அறிவிக்கும் தான முரசோ என்க. பீழத்தரு காரசுரர் - துன்பம் விளைக்கும் கொடிய அகரர். கார் என்ற சொல் கொடுமை உணர நின்றது. சேடுபடு திசையெலாஞ் செவிடுபடு மிது - சேடு - பெருமை. பெருமை இங்கு எல்லையறியப்படாமையாம்.

(4) மாயவன் அத்திகிரி, ஸ்ரீரங்கம், திருவேங்கடம் ஆகிய தலங்களில் வீற்றிருந்து உலகத்துக்கு அருளும் மாண்பை வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். முதலாவது அடி அத்திகிரி பற்றிய விளக்கமாகும். ஐராவத யானை மலையுருவாக மரறி மாயவனைத் தாங்கி நிற்பதால் அத்திகிரி எனப் பேருளதா யிற்று என்பது ஐதிகம். மத்த ஐராவதம் - மதங்கொண்ட ஐராவத யானை. மலையுருவின் ஆர்ந்து - ஆர்ந்து - அமைந்து. இரண்டாமடி திருவேங்கடச் சிறப்பைத் தெரிவிக்கின்றது. இதற்கு ஐஸ்வரியபுரி என்பதொரு பெயர். (நாதப்பிரம் மம் - பண்டரிபுரம், அன்னப்பிரமம் - உடுப்பி, காஞ் சணபிரமம் - திருப்பதி) திருவேங்கடத்தான் உலகிற் கிடைப்ப

வற்றுள் உயர்ந்த வைகுரிய மணி ஆபரணங்களால் தன்னை முற்றுக மூடி மறைத்து அமர்ந்திருத்தல் அப் பெயர்க் காரணம் விளக்குவதாக இங்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. அகில உலகும் விலைகொளும் அருமணி வைகுரியம் - உலக முழுவதுமே விலை பேசப்படுவதற்குப் போதுமான பெறு மதியுள்ள வைகுரியம். மூன்றாவத்து ஸ்ரீரங்கச் சிறப்புத் தெரிவிக்கிறது. எந்த நேரமும் புனுகு வாசனை புதுக்கப் புதுக்கக் கமழுந்துகொண்டிருத்தல் ஸ்ரீரங்க விசேஷமாகும். புத்திசித்தங் கவர் புதுப் புனுகுமணம் தரிசிக்கக் கூல்வோ ருடைய புத்தி சித்தம் முதலிய அந்தக்கரணங்களைவா வற்றையும் தன்வசப்படுத்திப் பகவானிடத்திற் செலுத்த வல்லது அப்புனுகு வாசனை என்பது பொருள். திவ்ய தேசம் - மாயவன் ஸ்ரீரங்குக்கும் பதிகளைத் திவ்வியதேஸ மென வழங்குதல் மரபு.

(5) சிறுபறை ஒலியிற் சில கற்பனை நயங்களை ஏற்றி வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள். சிறுபறை ஒலி உன் கையிற் தோற்ற மல்லர்கள் நெஞ்சு படபடப்பதுபோல் ஒலிக்கட்டும் என்கிறது முற்பகுதி. துஞ்சுபுலி இடறவரு சித்டர் - தன்பாட்டில் இருக்கின்ற புலியை வேணுமென்று காலால் இடற வருகின்ற சித்டர். இது தன்பாட்டிலிருக்கின்ற மாயவனைத் தக்க காரணமின்றிப் பகைத்து வலிய மற் போருக்கு வருகின்ற மல்லர் செயலுக்கு உவமை ஆயிற்று. தம் சிறுமை தோன்றுது வந்தெதிர்ந்து: - ஆற்றவின்மை யாகிய தமது சிறுமை தமக்குத் தோன்றுமையால் வந்தெதிர்த்து, தோள் வலியும் மார்வலியுஞ் சோடைபோய்:- மார்வலி - மார்பு வலி. சோடைபோய் என்பது பற்றாக்குறையாய்ப் போய் என உலகியல் வழக்கிற பொருள்படும். இதற்கு மூலம் வடமொழியில் உள்ள சோடை என்ற சொல் வெனத் தெரிகிறது. சோடை - வரட்சி. பவனமாய் சோடையாய் நா எழா பஞ்ச தோய்ச்சு அட்ட உன்டு என் னும் சம்பந்தர் தேவாரம் காணக. எனவே தோள்வலியும் மார்வலியும் சோடைபோய் என்பதற்கு இருவகை வலி கணும் முற்றுக வரண்டுபோய் என உரைத்தலுமாம். உன் மல்லர்கள் - உன்னுவேயே அனுக்கிரகம் பெற இருந்த மல்

லர்கள். (கஞ்சனது தூண்டுதலால் வில்லிமாவில் மலைபோல் தன்னை எதிர்த்து வந்த மற்போரில் தேர்ச்சியடைய மல் லர்களை உருமாயும்படி மல்யுத்தத்தில் அழித்தான் - வில் விமாவுக்காக நியமித்த வில்லையும் முறித்து ஏறித்தான்).

நெஞ்சபோல் - நெஞ்ச படபடத்ததுபோல். இரண்டாவதாக உலகியல் சம்பந்தமான இரு உவமை இடம் பெறுகிறது.

வஞ்சமொழி வலைவிரித்து ஏமாற்றும் - நேயமில் இளங்காதலர் - இதற்கு விவரணம் வேண்டா. மூன்றாவதும் பொய்ச்சாட்சி கூற முயல்வார் நிலையை உட்கொண்டது. பொய்க்கரி புகன்றிட நன்மன்று ஏறும் நீசர்ஸ்: - பொய்க்கரி - பொய்ச்சாட்சி, மன்று - நீதிமன்றம், நீசர் - இழிந் தோர். எஞ்சாது படபடடென பேரிசை முழக்கு: - எஞ்சாது-குறையாது. பிற்பகுதியில் மாயன் வீரம் விளக்கப்படுகின்றது. ஏழேற்றடர்த்த ஓர் எழிலேறு - ஏழு இடபங்களை நெருக்கித் தாக்கிய வீர அழகுள்ள ஏறு. எம் பேரேறு - ஆன்மாக்களாகிய எமக்கு, எம்மைப் பந்தித்த ஆணவயானையை அழிக்கும் பெரிய சிங்கம்.

(6) வல்லிபுர வீதியில் நிரையாய்ச் செறிந்து நிற்கும் குட்டை ஆல்களின் தோற்றமும், அவற்றின் நீழலில் ஊடாடும் பசு நிரைகளின் பரிமளிப்பும் கலந்துவர, பறை முழக்குதல் வர்ணனை புரிகின்றது இச் செய்யுள். வீதியில் குட்டை ஆல்கள் குழந்துநிற்கின்றன. அவற்றின் நீழலில் அண்டி நிற்கும் பகக்கள் திடுக்குற்றுச் சிதறி ஒடுமாறு சிறு பறை முழக்கியருள் என்பது பாடற் பொருள்நிலை. இத் தொடர்பில் குட்டை ஆல்கள் அங்கு இடம்பெற்றத்திற்குக் கற்பணைவகையால் ஒரு காரணமும், பகக்கள் வெருண்டோடு தலின் சார்பில் இளைஞர் குதுகலத்தால் விளைவது ஒன்றும் இடம் பெறுகின்றன. ஆல்கள் பற்றிய கற்பணை மாய வன் குடக்கூத்தாடின கருத்தின் சாயலில் எழுந்திருக்கிறது. குடக்கூத்தாடியவன் குடைக்கூத்தாடவும் விரும்புதல் கூடும் என்பது கற்பணை.

பிரமோற்சவ காலத்தில் சப்பறத் திருவிழா அன்று சவாமி முன் அடியார்கள் குடைதாங்கிக் கூத்தாடிச் செல்லும் வழக்கம் இருந்துவந்ததாகப் பரம்பரைச் செய்தியுண்டு. மாயவன் குடக்கூத்து நிகழ்ந்த இடம் திருப்பேர்நகர். அங்கே ஆய்ச்சியர்கள் குணலை ஆட, பறைகள் குழற, மாயவன் குடந் தூக்கி ஆடுவதாகத் தலவரலாற்றுச் செய்தி கூறும் பாடல் முதலடி இதனை வர்ணிக்கிறது. கொம்மை முலையாய்ச்சியர் - பருத்த தனங்களையடைய ஆய்ச்சியர்கள் குடக்கூத்தியற்றுங் கோவிந்தன் வேண்டியில் குடைக்கூத்தும் ஆற்றுதல் கூடும். இப்படிச் சில தேவர்கள் முன்னேற பாடாக எண்ணி, தாமே, குட்டையால் உருவில் வந்து அங்கு நிற்பதாக அமைகிறது வர்ணனைப் பொருள். குறித்த ஆல்கள் மற்றைய ஆல்கள்போல அதிகம் மேல்நோக்கி எழும்பாமல் பக்கம் பரந்து வட்டமிட்டு நிற்றல் இக்கற் பளைக்கு வாழ்வளிக்கும் காட்சியாக என்றுமறியப்படும். மரவுருப் பசங்குடைகள் வடிவின்முன் நிற்கும் - மரவுருவின வாகிய பசங்குடைகள் வடிவின்முன் நிற்கும். மரவுருவாகிய பச்சைக் குடைகளின் தொற்றத்தில் முன்னிற்போம் என்றது குறிப்பறிந்து பணியாற்றும் மெய்யடியார் பண்பு தொணிக்க நிற்றல் காணக. சிலிர் சிலிர்த்து எண்ணில் பல்கிறுவர் குழு சீழ்க்கை விளைவிதேக்கித் திமிதமாடிக் களிப்பு : - என்றது பசக்கள் வெருண்டோடுதல் சார்பில் இளைஞர் நிகழ்த்தும் ஆரவாரம் குறிக்கிறது. சிறுவர்களின் விநோத ரசனைச் சுபாவத்துக்கு இது அறிகுறியாகின்றது, ‘சிரிசிரி என்று சிரித்து’ என்ற தொடர் சிரிப்பின் பரிமளிப்புக் காட்டிற்று. அத்தகைய குதாகலத்தில் சிறுவர் இதழ் கோவி கைவிரலை வளைத்துச் செலுத்தி ஒலி கிளப்புஞ் செயல் கீழ்க்கை அடித்தல் எனப்படும். திமிதமாடிக் களிப்பு - என்றது மகிழ்ச்சி மிகுதியில் சிறுவர் தம்மையும் மறந்து கூத்தாடுதலைக் குறிக்கும்.

(7) பிரபஞ்ச உற்பத்திக்கு மூலம் நாதம், பிரபஞ்ச இயக்க சாதனமும் நாதம். இந்துத் தெய்வங்களின் கையில் நாதத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட ஏதேனுமொரு அறிகுறி

இருத்தல் தவறாது. இது அவ்வண்மையின் அறிகுறியாம். அவ்வகையில் மாயவனுக்கு ஒன்றுபோல் இரு இசைச் சாத னங்கள் உள். புல்லாங் குழலுஞ் சங்கும் என்ற அவ்விரண் டும் மாயவன் நாதத்தை இயக்குபவன் என்ற வகையில் அவனுக்குச் சிறப்பம்சங்களாயமையும். இவ்வண்மையைத் தத்துவ பூர்வமாக விளக்கி, சிறுபறை அறையும்படி வேண்டுகிறது இச் செய்யுள். முதலீரடிகளும் புல்லாங் குழல் பற்றிக் கூறுகின்றன. அவற்றுள் முதலடி அதன் தத்துவப் பின்னணியைக் குறிப்பிடுகின்றது. நாதம் என் பெயரது ஓர் தத்துவ முதல் ..... உண்மையும் :- தத்துவ முதல் - உலக தோற்றத்துக்குப் படிநிலை அமைப்புக்கள் ஆகிய தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினும், முதற்கண் உள்ளது நாதம். ஞாயம் - நியாயம், போதமலி நாதம் - மெய் யுணர்வு மிகுக்குந் தன்மையுள்ள நாதம். இயக்குநன் - இயக்குவோன். பொள்ளௌன - விரைவாக. இசைத்தல் ஒன்றே - இசைத்தல் மாத்திரமா?

முன்றுவதடி சங்குபற்றிக் கூறுகிறது. காது அமரும் இன் னிசை - காது விரும்பிக் கேட்கும் இன்னிசை. அமர்தல் - விரும்புதல், பாஞ்சசன்யம் - மாயவன் திருச் சங்கின் பெயர். பஞ்சன் என்ற ஒருவனது உடலில் இருந்து தோன் றியது என்ற காரணத்தாலமைந்த பெயர். நான்காவதடி இச் சிறுபறை முழக்கமும் அந்தவரிசையிலொன்றும் படி இயற்றுகளன வேண்டுகிறது. சேதனந்தொறுந் தொறும் சென்று சென்று இயல் பரிசு:- அடுக்குகள் முறையே ஓரிடமும் ஒழியாமலும் இடை விடாமலும் நிகழவேண்டுதல் குறிக்கும். சேதனம் - உயிர்.

(8) மாயவன் சிறுபறை முழக்குதல் மூலம் உலகிற் சீர் பெறக்கூடிய வெளக்கிகதர்மங்கள் சிலவற்றையுங் குறிப்பிடுகிறது இச் செய்யுள். அறநெறிமீதுற, மறநெறி உருக்குலைய, உள்ளம் உயர்ந்தேற, புலநெறிவாழ்வு மயல் புகைந்தற:- செந்நெறி வாழ்வின் சார்பு சிறந்துயர, கலி மறைந்தோட, சுதந்திரவாழ்வில் நிலம் ஈடேற என முறையே வருவன காணக. அறநெறி மீதுற - அறநெறி

மேலேற என்பது, மறத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி அறம் மேல் நிற்க. அறமும் மறமும் சுகஜீவிகள்; அறம்வளர மறந்தே யும், அறவளர்ச்சி தடைப்படின் மறம் பெருகும். அறவுப் தேசத்துக்கும் அறநெறி ஒழுக்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட முக்கியத்துவம் இதுபற்றி எழுந்ததேயாம். ஆதலின் அறநெறி மேலாங்க வைக்கும் முயற்சி என்றும் நிகழ்தற்பாலது என அறிதல் நலம். உள்ள உயர்ச்சி என்பது எவராலும் வேண்டப்படும் ஓர் அரும்பண்டு. அது உண்மை - பொறை - வண்மை - நிறை ஆதிய பண்புகளினால் உருப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இவ்வாற்றினல்லது உள்ள உயர்ச்சி உருப்படா தென்க. புலநெறி வாழ்வுறு மாமயல் - ஜம்புல இச்சைக ணைத் தழுவி வாழும் மயல், செந்தெறி வாழ்வு - தெய்வ நெறிப்பட்டு வாழும் வாழ்வு. மடியும் பிணியும் கலிதரும் கொடைகள் என்பது தோன்ற மாதுயர்..... தருகவி என்றது காண்க.

(9) கிருஷ்ணவதாரத்தில் துரியோதனன் சதியில் இருந்து தப்பிய மாயவன் மகிமை விசேஷத்தை முன்வைத்துப் பேசகின்றது இச்செய்யுள். இத்தந்திரத்திற் காண்டுமென்றிருந்தோர்க்கு அத்தந்திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தல் என்பது தெய்வீக மாண்புபற்றிய ஒரு பொருண்மை. கண் ணை அகப்படுத்துவதற்குத் துரியோதனன் பொறிக்கிடங்குத் தந்திரம் செய்தான். மாயவ ணத்தந்திரத்துக்குள்ளே, தான் மறைந்து நின்று, மற்றோர் தந்திரம்பண்ணி அவன் தந்திரத்தை நாசமாக்கினான் என்பதுபற்றித் தந்திர நாசக என விளக்கப்பட்டமை காண்க. முதலீரடியும் இவ்விஷயத் தின் விபர வர்ணனை. சுபோதனன் - துரியோதனன், தந்திர வலியினில் உய்திடுவேட்கை தலைக்கொள் என்ற பகுதி தந்திரத்தைக் கையாளுதல் விமோசனத்துக்கு மார்க்கம் என்ற அவனுடைய கருத்தின் பழுதைச் சுட்டுவது. அதிபல மன்னர்கள்-அதிமன்னர்கள் பலர், அதிமன்னர் என்பது சிலபல மன்னர்க்கு மேலாண்மை செலுத்துபவர். குடர் பிதிர - குடர் வெளியேற, அந்தரமாழுகடு - ஆகாயத்தின் உச்சி, உரசிட - உராய, அதலம் - பாதலம், அன்றினர் - பகைவர்கள்,

நின்று நிமிர்ந்திடும் - என்றது அத்தருணத்தில் மாயவன் கொண்ட விசுவருபக் கெம்பீரத்தை உணர்த்தும்.

செய்யுளின் பிற்பகுதி பாரதப் போரில் மாயவன் பங்கேற் றமை பற்றி உரைக்கின்றது. வந்துறு செருவினை - வந்தே விட்ட யுத்தத்தில், பாரதப்போர் நிகழாமற் தடுக்க முன் ஞேடி முயற்சிகள் எத்தனையோ நடந்தும் தவிர்க்க முடியாமற் போயினமை இச் சொல்லின் நயக்குறிப்பாகும். முதற்கடை முன்னணி - படை வகுப்பில் ஆக முன்னணி, மாதிரம் - திசை, பூதரம் - மலை, முந்து முழக்கிடும் - நந்து கரத்த : - முற்பட்டு முழக்கம் தோற்றிய சங்கு தாங்கிய கையை உடையவனே. தாவடி - தாவும் அடி.

(10) மாயவனவதார நோக்கம் பலவிதமாய்க் காணப்படும். அவற்றுள் ஒன்று காதலும் வீரமும் உரிய நெறியில் நிலையிடுவதற் கேற்படுந் தவறுகளைத் தான் முன்னின்று விலக்கி வைத்தல் மாயவனவதார நோக்கம் என்பதுபற்றி உரைக்கின்றது இச்செய்யுள். காதலும் வீரமுமாம் இரு திறமும், காதல் வீரம் என்ற இருவகையும், கடல்மலி வையத்துக் கடவிட - கடல் சூழ்ந்த உலகில் செல்மதியாக, இடை எதிர் முடுகிடும் தடைஅவை. இடுகிட வென்றேறி அவற்றுக்கு இடையூருக எதிரே நெருங்கிவரும் தடைகள் சுருங்கிப்போகுமாறு வெற்றி கொண்டு மிதந்து, கடவுதல் - செலுத்துதல், முடுகுதல் - நெருங்கியடித்து வருதல், இடுகுதல் - சுருங்குதல். பாதலந் தொட்டு உயர்மீதலம் அளவும் பழியணுகாவாறு : - பாதாளந் தொடங்கி அதி உயர்தலமாகிய வைகுந்தம் வரை பழியென்பது எவ்வரையும் சாராதவாறு. பாலித்திடும் அருள் ஆவிக் கருமுகில்-காப்பாற்றுந் தன்மையுள்ள அருள்வளம் தழங்கும் மழை முதில், வரலீலா - மேன்மையான விளையாடல்களையடைய வனே, அற்பு - அன்பு, உரு - உடல், திரம் - உறுதி, ஆக்கம் - விளைவிப்பது.

இவ்வாறு பூர்வீக வரலாற்றுப் பெருமையிக்க வல்லிபுரத் தின் விழுமியங்களை மாற்றி, வல்லிபுரக் கோவில் துன்னு

லைக்குள் இருக்கவேண்டுமென்ற கருதுகோண்டன் வல்லி
புரத்தை இரண்டாகப் பிரித்த எடுகோளமைப்பு இந்தத்
தொண்ணூறுகளில் சரித்திரழூர்வமான சிறப்புக்குத் திரை
போட்ட வாரும். எதிர்கால வரலாறு படைக்கும் பேரா
சான்கள் இதை உட்பொருளாகக் கொள்ளாமல் இருக்க
முடியாது. வல்லிபுரம் மறந்துபோகக் கூடாதென்பதை ஒவ்வொருவரும் மறந்துபோகவும் கூடாதன்றே.

பத்தாவது சிறுதேர்ப் பருவம்

பிள்ளை வளர்ச்சியில் இருபத்தொராவது மாதமளவில்
பிள்ளையின் குழந்தை இயல்பான ஆக்கத் திறமைகளை
மற்றவர்கள் கண்டனுபவிக்கும் வாய்ப்புண்டு. பெண்பிள்ளை
கள் சிறுவிடமைப்பதுபோல, ஆண்பிள்ளைகள் காவடியாடு
தல், தேர்கட்டி இழுத்தல் போல்வன இப்பருவத்துக்
செயற் பண்புகளாம். இவற்றிற் தேர் செய்து உருட்டுத்
லீப் புலநெறிப்பாற்படுத்தி இறுதிப்பருவமாக அமைப்பது
பிள்ளைத்தமிழ் மரபு. இம்மாயவன் பிள்ளைத் தமிழில்
அவன் வரலாற்குறைடோட்டிய தேரோட்டிய செய்தியு
மொன்றுண்டு. அத்தொடர்பில் இந்நாலில் இப்பருவத்து
முதலாஞ் செய்யுள் அந்நிகழ்ச்சியை வர்ணித்துச் சிறுதேர்
உருட்டுமாறு வேண்டுகின்றது.

(1) செய்யுளின் முதல் ஈரடிகள் பாரதப் போரில் மாய
வன் கிருஷ்ணனும் இருந்து அச்சதனுக்குத் தேரோட்டிய
செய்தி குறிப்பிடப்படுகின்றது. நூற்றுவர் புரஸ்திரீகள்
நூல் இழப்ப புரவிவாய் கலினப் புரிநூல் இழுத்தியுத்து
மாயவன் தேரோட்டியதாக வருகிறது. நூற்றுவர் புர
ஸ்திரீகள்-துரியோதனங்குதி நூற்றுவரின் அந்தப்புர மகளிர்.
நூல் இழப்ப - தாவி இழக்குமாறு, நூல் தாவிக்கு ஆகு
பெயர். புரவி - குதிரை, கலினம் - கடிவாளம். கலினப் புரி
நூல் - கடிவாளத்திற் செருகிக் கட்டப்பட்ட முறுக்
குண்ட, நூல் - கயிறு. நூல் இழப்ப என்பதில் செயவெ
னச்சம் காரியப் பொருளில் வந்தது. பொங்கு - ஆர
வாரம் மிகும் போர் என்றது பாரதப்போரை.

சிங்காத பெருவிறற் செம்மல் பல்குணற்கு அன்று தேர்ச் சாரதித்தியம் மேவும்:- சிங்காத - குறைவு படாத, செம் மல் - தலைமைக்குணங்களமைந்தவன், பல்குணன் - அருச் சனன், சாரதித்தியம் - சாரதியாம் தன்மை. குறித்த இந் நிகழ்ச்சிபற்றி ஏற்பட்டது பார்த்த சாரதி என்னும் பெயர். அத்தொடர்பில் பார்த்த சாரதி திருக்கோயில் செய்தியும் முதலாழ்வார் மூவரும் சந்தித்து மாயவன் பேரில் மூன்று வெண்பாக்கள் வையம் தகளியா (2082), அன்பே தகளியா (2182), திருக்கண்டேன் (2282) இயற்றியதாக உள்ள செய்தியு மிங்கு குறிக்கப்படுகின்றன. செழுமையார் மயிலை..... கேட்டிருந்த செல்வ - செழுமை மிக்க மயிலாப் பூரில் உள்ள திரு அல்லிக்கேணி என்னும் தலத்தில் வேத வல்லி நாச்சியார் பக்கத்திலமர்ந்து பண்ணமைதியான ஆழ் வார் மூவரின் இசையைப் பரிந்து கேட்டருளிய செல்வனே.

பங்கேருகத் தடம் - தாமரைக் குளம். இறுதியடி மாயவனது அழகியல் உரைக்கின்றது. செங்காவி மலர்விழிகள் சேர்ந்து கூட்டுண் அழக - செங்காவி மலரை யொத்த (செவ்வாம்பல்) விழிகள் பல ஒருங்கு சேர்ந்து, கொள்ளைகொண் டுன்னும் அழகை உடையவனே, விழிகளைன்பது மாதர்க்கு ஆகுபெயர். பெண்களைக் கவரும் மேரகன வடினின் மாயவன் என்றபடி.

(2) மாயவனுடைய கிடந்த திருக்கோல நிலைகளில் பிரசித்தமான உத்தானசாயி (எழுந்த நிலையில் சாய்ந்திருப்ப வர்) நிலையை வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள். வல்லிபுரத்து மாயவன் கோயிலில், தெற்கு வாசல் மேல்நிலைக்கு மேல், சுதை வடிவில் அத்தகைய சிற்பம் இருத்தவின் சார்பில் இது இடம்பெறுதல் குறிப்பிடத்தகும். மாயவன் உத்தானசாயி நிலைபெற்றதற்கு விளக்கந்தரும் சம்பவமொன்றும் திருமழிசை ஆழ்வார் வரலாற்றில் உண்டு. திருக்குடந்தை யைத் தரிசிக்கச் சென்ற திருமழிசைப் பிரான் ஏன் படுத் திருக்கிருய் கிடந்தவாறு - நீ படுத்த காரணத்தை எழுந் திருந்து சொல் (கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேச வாழி கேசனே) என வேண்டிக்கொண்டதாகவும், விந்தை

வினோதனைகிய மாயவன், அவருடைய வேண்டுதல் வார்த்தையிற் சிலேடை நயம் கண்டு, கிடந்தவாறெழுந் திருந்து பேச என அவர் கேட்டுக்கொண்டதாக வைத்து, நிமிர்த்திய தலை நிமிர்த்தியபடி சாய்ந்திருந்துவிட்டதாகவும் அறியவருகிறது. தென்பாற் குடந்தை - கவி எழுந்திருந்து பேச என்றதற்கிணங்க மாயவன் எழுந்திருக்கவே முயன்று வென்றும், ஆழ்வார் எழுந்திருந்து பேச என்ற கையோடு வாழி என்றும் கூறிவிட்டதால் எழுதல் செயலை இடையில் நிறுத்தி மாயவன் பாதி எழும்பிய அந்திலையில் தங்கிவிட்டான் என மற்றேர் நயந் தோன்றக் கூறுவாருமார். இவ் வகையுரைத்தலில் ஆழ்வார் மகிமைதோன்றும் அவ்வகை யுரைத்தலில் மாயவனுக்குரிய சிலேடை நயத் தமிழ் உணர்ச்சி நயந் தோன்றும். வேண்டியவாறு கொள்க.

நடந்தகால் அசாவுற்ற என்பது முதல் கிடந்தனை என்பது வரை திருமழிசை ஆழ்வாரின் “நடந்த கால்கள் நொந்தவோ” எனத் தொடங்கும் திருப்பாகரப் பொருள் இடம்பெற்றிருத்தல் காண்க. அசாவுற்ற நியாயம் - அசதி யுற்ற நியாயம், ஏனமாகி உடன்றதன் சார்பிலோ - பன்றி உருவெடுத்து பாதலத்திற் போய்ப் பூமியை மீட்டுவர உடல் வருந்தியதன் சார்பிலோ, உடன்றது - உடலை வருத்தியது, வினாய் - வினாவி. உடன்பதில் வேண்டும் மழிசை - கையோடு பதில் காத்திருக்கும் மழிசை, மழிசைக்கு - மழிசையின் அங்புக்காக, வல்லிபுரமும் ஒருவகையால் குடந்தை (தென்பாற்குடந்தை) எனப்படுதலின் வடபாற் குடந்தை நிகழ்வு இங்கும் வர்ணனை பெறுதலில் அமையும் நயம் உணர்க.

(3) மாயவன் கிருஷ்ணனாய் ஆயர்பாடியில் நிகழ்த்திய லீலைகளின் லட்சியார்த்தம் விளக்குகின்றது இச் செய்யுள். செய்யுள் 2-3ஆம் அடிகள் இப்பொருள்மைக்கு இடமாகும் சாகசக் குறும்புகள் மிகப்பல தலைத்தலை விளைத்தும் - ஆற் றல் மிக்க குறும்புத் தொழில்களை மிகப்பலவாக இடத்துக் கிடம் நிகழ்த்தியும், அனையோர் - அக்குறும்புக்கு முன்னில் யாகிய ஆயச்சியர்கள், எங் காதற்கண்ணன்றே என்று உணர்ந்து உருகி - எமது காதலுக்குரிய கண்ணன்ஸ்லவா

என்று தமில் மெய்யுணர்வு கொண்டுருகி, என்ற பரிபாக னுகி - விஷ்ணுபதம் எத்துதற்குப் பொருத்தமான பரிபக்குவ நிலையுள்ளவராகி, இன்பவீடெய்தி உய - இன்புறும் நிலையாகிய வீட்டின்பத்தை அடைந்து உய்வடைய, இது வும் ஒர் நெறியுண்மை - இப்படியும் ஒரு மோட்ச சாதனம் இருக்குந் தன்மை, ஏழுலகும் ஏற - ஏழுலகத்திலும் உள்ளார் சிந்தனைக்கு ஏற, இதுவும் என்பதில் உம்மை இழிவு சிறப்பு. அது தம்காவல் கட்டமிழிந்து எங்கும் ஆயர்மனைகள் தட்டுஞ்சுப்புற்று மாயச் செய்தல் என மேல் வந்ததைச் சூட்டும். ஆயர் பாடியிற் கண்ணன் தோன்றியதில் இருந்து ஆயர்மனைகளில் காவல் கட்டுகள் கேள்விக்குரியனவாயின. தடுமாற்று நிலையொன்றே அங்கு நிலவியது என்பது இப்பகுதியின் பொருள். காவல் கட்டு பெண்களுக்குரிய சிறை காவல் - நிறை காவல்கள், தட்டுஞ்சுப்பு : - இவனுடைய சாகச நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆட்பட்ட ஆயர் மகளிர் தம் மியல்பான மடம், அச்சம், நாணம், பயிர்ப்புகளை விட்டுக் கொள்ளமுடியாமலும் இவன்பேரிற்கொண்ட காதற் பிடிப்பி னின்று நழுவிக்கொள்ள முடியாமலும் சங்கடப்பட்ட தன்மையைக் குறிப்பது தட்டுஞ்சுப்பு என்ற சொல்.

இந்த அருள் நிகழ்ச்சி மாயவனால் விரும்பி மேற்கொள்ளப் பட்டது என்ற உண்மை செய்யுள் முதல் அடியாற் பெறப் படும். பாற்கடற் பள்ளியின் மீதிருந்தபோதும் விழைவி னில் என்றதனால்து பெறப்படும். போதும் விழைவு - பூமிக்கு வந்துவிடும் விருப்பம். பொங்கு ஆரமிர்த வெண்பாற்கடல் - பொங்கித் ததும்புகின்ற அரிய அமிர்தம் விளையும் இடமான பாற்கடல். பணியணை - சர்ப்பசயனம், புயல்புரண்டென - காளமேகம் புரண்டதுபோல, இழிந்த ஞான்று - இறங்கிய அன்றே. இழிந்த ஞான்றே என்பது அவன் செயல் விளைவு குறித்ததாம். சாமான்ய லீலை எனப் புறத்திற் கேள்வும் ஸ்தீரீ சல்லாப மூலமே வைகுந்தப் பேற்றடைவிக்கும் விந்தை இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இதற்கேற்ப சம்பந்தப் பட்ட ஆயர்குல மகளிர் விஷயத்திற் கண்ணன் நிகழ்த்தி யது முற்றிலும் குருவருளென்று தாற்பரியம் கொள்க

(4) பருவப்பண்பாகிய செயற்றிறன் தோற்றும் தேரமைத் தல் நிகழ்ச்சியைப் பொருளாகக்கொண்டது இச் செய்யுள். அட்டம் அருகு இட்ட சிறுபுன் ஆதார சாதனத்து அணி கொள் சிறு தேர் ஆக்கி:- அட்டம் அருகு - அக்கம் பக்கம், இட்ட - ஆராலும் கவனியாமல் விடப்பட்ட, சிறுபுன் ஆதார சாதனம் - என்றது தடிக்குச்சிகள், ஈர்க்குகள், தென்னங்குரும்பைகள் போன்றவற்றை. பெரிய இடத்துப் பிள்ளை என்பதற்கேற்ப, பெரிய மதிப்புள்ள தேர் இருந்தமையும் செய்யுள் முதலடியிற் காட்டப்படுகிறது. மாணிக்கத்தச் சிட்டு..... ஆணிப் பொற்சிறு தேர்:- தேரச்சு மாணிக்கம், தேர் உருளை மரகதம், தேர்ப்பீடம் - வெள்ளி என்ற வகையில் மிக அற்புதமான தேர். தெய்வமென்ற மதிப்புக்கும் மேலாக என் தம்பியுமானவன் என்ற கண்ணியத்தின் பேரில் இந்திரன் செய்வித்து உபகரித்த தேர். அந்தத் தேரையே அநாதரவு பண்ணி இந்தத் தேர் தயாரிக்கப்பட்ட தென்றது கான்க. மாணிக்கத்தச்சிட்டு - மாணிக்கச் சலாகையால் அச்சுப் பொருத்தி, எம்பிக்கு - என்னுடைய அருமைத் தம்பிக்கென்று, (மாயவனுக்கு உபேந்திரனென்ற பெயர் உண்மைபற்றியது இக் கருத்து) உம்பர்கோ - இந்திரன்; தேவர்க்கரசன். ஆணிப்பொற் சிறு தேர் - உரையாணி யிட்டுச் சோதிக்கில் மாற்றுக்குறையாத பொன்னுலான சிறு தேர், இத்தகைய சிறுதேர் அருமைக்கு எதிர், பிள்ளை தயாரித்த தேரின் எளிமை. நிறுத்தப்படுதல் மூலம் புலப் படக் கிடக்கும் ஆண்டேர் ஆசார உண்மை ஒன்று அடுத்து வரக் காட்டுதல் இச் செய்யுட் சிறப்பாகும். ஆடம்பரத்து வீம்பு நாணிச் செவ்வெளிமை நடை நாடுவோர் நாகரிகம் என்பதை நோக்குக. ஆடம்பரத்து வீம்பு நாணி - ஆடம்பரத்தை மேற்கொள்வதனால் வீண் பெருமை இடங்கொள்ளும். அதனால் ஆத்மீக உயர் பண்புக்குக் கேடுவிளையுமென்றெண்ணி அதற்கு நாணமுற்று, செம்மையானதும் எளியதும் ஆகிய தனிந்த நடை மேற்கொள்பவர்களது நாகரிகம் என்பது பொருள். ஆடம்பரம் - எடுப்பாகவும் கலகலப்பாகவும் பிறநர வெருட்டுவதாகவும் உள்ள நிலை. வீம்பு - வீண் பெருமை, செவ்வெளிமை - செவ்விய எளிமை

என்றது தீங்கு பயக்காத எளிமை என்றபடி. நடை முறைப்படுத்தும் - செயல்முறையிற் பயிலவைக்கும், காண்மின் - காண்மின் என்றது இதனை உணர்ந்து இரசிப்பாரின் குதூகலம் குறித்தவாறு. மாயவன் அவதாரம் ஆண்டோர் ஆசாரத்துக்கு மெருகூட்டுவது என்ற உண்மைக்கு நிதர் சனமாய் அமைகின்றது இது. நாடுசீர் இரசிகர் - சீர்நாடும் இரசிகர் - உண்மை இயல்பை உணர்ந்து இரசிக்கும் இரசிகர். சேண்டிற்கும் அமரர் - சுவர்க்க பதிகளாகிய தேவர்.

(5) பருவப்பெயரான தேருகுட்டவில் உள்ள உருட்டல் என்ற சொல் ஒலி பல இடங்களில் அனுகரணம் பெற்று வருகிற சிறப்புடைத்து இச் செய்யுள். ஏற்றுத்தருட்டல் - துகைத்தருட்டல் - தடதட எனவுருட்டல் - சிதைந்திட உருட்டல் - அருளாழி சென்றிட உருட்டல் என இது அடுத்தடுத்து வருதல் காண்க. ஏற்றுத்தருட்டல் வத்ஸ அசரணையும், கபித்த அகரணையும் ஓரே வேளையில் அழித்த நிகழ்ச்சி குறித்தது. கன்று - பசுக்கன்று. அதற்கு மறு பெயர் வத்ஸ. கபித்தம் - விளா; அது இங்கு அதன் கனிக்காயிற்று. கால்கொடு துகைத்து உருட்டல் - சுடா சுரண் அழித்த நிகழ்வு குறிக்கும். கஞ்சன் ஏவலில் வரும் வஞ்ச வெஞ்சகடம் - கஞ்சனுடைய தூண்டுதலால் வரும் வஞ்சனை ரூபமாகிய கொடிய சுடம். துகைத்து உருட்டல் - துகள்பட உருட்டல், தடதட என உருட்டல் - ஆயர் மனைகளில் வெண்ணெய்த் தாழிகளை உருட்டிய செய்தி குறிக்கும். தடாவு - தாழி, தின்று அறவொழிந்த - அற தின்று ஒழிந்த - முற்றுகத் தின்று தீர்க்கப்பட்ட, சிதைந்திட உருட்டல் மாயவன் பல வேறு தடவைகளில், பல வேறு அசரர்களை அழித்தமை குறிக்கும்; தினவுகொண்டு எதிர் மல்லர் - சண்டைத் தினவு கொண்டு தாமாக வந்தெதிரும் மல்லர். அருளாழி..... சென்று உருட்டல் - கஜேந்திர ஆழ்வானை மாயவன் காப்பாற்றிய நிகழ்ச்சி குறிக்கும். கராவயின் அகப்படு கஜேந்திரன் - முதலை வாயின் அகப்பட்டிருந்த கஜேந்திரன், அதற்கு அருள்வீறு கூர் அருள்ஆழி-அந்த யானைக்குப் பாதுகாப்பளிக்கத்தக்க வீறு மிகுந்த

198 வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத் தமிழ்

அருளின் வடிவாகிய சக்கரம். மேல் நிகழ இருக்கும் உருட்டல்களுக்கும் ஒத்திகைபோல சிறு தேரூருட்டல் அமைகின்றது போலும் என்பது குறிப்பு.

(6) தடைப்பாது எங்குஞ் செறியும் வியாபக வஸ்து வாகிய மாயவனது அழகுப் பிரபாவத்தை ஒருவாற்றில் வர்ணிக்கின்றது இச் செய்யுள். “காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா - நின்றன, கரியநிறந் தோணுதையே நந்தலாலா” என்பதன் தத்துவப் பின்னணியும் இத்தொடர்பில் விளக்கமுறுகின்றது. இந்த அழகு ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களின் மூலம் உலகில் தளிர்ப்பெய்தியது. மேலுமந்த அருளிச் செயல்களை மெச்சித் துதிப்பவர் செயலால் உலகெங்குமாய்ப் பரந்தது. அதனுடைய அகண்ட வியாபகத் துள் மேகக் கருமை - காக்ககருமை என்று பிரித்துச் சுட்டிக் காண்பதற்குத் தனியாக ஓன்று இருத்தல் சாலாது என்பது இங்கு தரப்படும் தத்துவப் பின்னணியாகும். செய்யுளின் முதல் ஸரடிகள் இதனை விளக்கும். ஆழ்வார்களுடைய அழுத கவிதைப் பெயலினில் இவ்வழகு துள்ளித் தளிர்த் தது எனவும் இன்னும் சொற்கவை உணர்ச்சி பெருகத் துதிக்குநர் துதிமூலம் தொல்லுலகு எங்கும் ஆயிற்று எனவும் வகுதல் காண்க. அழுத கவிதைப் பெயல் - அழுதத்தை ஒத்த கவிதை மழை. ஆழ்வார்களுடைய பாடல்களில் கண்ணன் அழகு துள்ளித் தெறிக்கும் விதம் தனித்துவமானது.

உ + ம :

முழுதும் வெண்ணே யளைந்துதொட் ஞென்னும்
முகிழி ளஞ்சிறுத் தாமரைக் கையும்
எழில்கொள் தாம்புகொண் டடிப்பதற் கெள்கும்
நிலையும் வெண்தயிர் தோய்ந்தசெவ் வாயும்
அழுகை யுமஞ்சி நோக்குமந் நோக்கும்
அணிகொள் செஞ்சிறு வாய்நெளிப் பதுவும்

கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல னுப்பெவள்ளைய்
உண்ட வாய்னான் னுள்ளம் கவர்ந்தானை

— அமலனுதிபிரான் 936

பங்கயக் கண்ணன் என்கோ !

பவளச்செவ் வாயன் என்கோ !

அங்கதிர் அடியன் என்கோ !

அஞ்சன வண்ணன் என்கோ.

— திருவாய்மொழி 2932

செந்தா மரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம்
செந்தா மரையடிகள் செம்பொன் திருவுபம்பே.

— திருவாய்மொழி 2829

திருவுபம்பு வான்சட்டரசெந் தாமரைகண் கைகமலம்
திருவிடமே மார்வம் அயனிடமே கொப்புழ்

— திருவாய்மொழி 2830

என்னுள் கலந்தவன் செங்கனிவாய் செங்கமலம்
மின்னுஞ் சுடர்மலீக்குக் கண்பாதும் கைகமலம்

— திருவாய்மொழி 2831

அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூக் கண்பாதுங் கைகமலம்

— திருவாய்மொழி 2832

.....என்னம்மான் கண்ணனுக்கு

நேராவாய் செம்பவளம் கண்பாதுங் கைகமலம்

— திருவாய்மொழி 2833

குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர் கொப்புழில்
எழுகமலப் பூவழகர் எம்மானூர்

— நாச்சியார் திருமொழி 608

ஏனையவர்கள் பாடலுக்கில்லாது அவர்கள் பாடலுக்கு
மட்டும் அது தனித்துவமாயது ஏன் என்ற ஆசங்கைக்கு

விடையளிப்பதாக உள்ளது செய்யுள் முதலடி. அள்ளிக் கிளர்ந்து.....என்புருகும் ஆழ்வார்கள் என்ற பகுதி அதற்கு விளாக்கமாம். கண்ணன் அழகை உள்ளபடி உணர்ந்து உணர்ந்து உருகிக் கரையும் ஆழ்வார்கள் அகப்பண்பே அதற்குக் காரணம். ஆழ்வார்கள் பகவான் கல்யாண குணங்களில் ஆழ்வார்கள் எனச் சொல்லப்படுவதுண்டு. மாயவன் அழகில் ஆழ்வார்கள் எனச் சிறப்பாகக் குறிப் பிடுகிறது இப்பகுதி. அகவளாகந் துழவி - உள்ள மண்டலத் தைத் துளாவி, ஆவிநுண்புரை - உயிரின் நுண்ணிய இழையங்கள், அள்ளுறும் அங்பு - இனிமை உணர்வாய் ஒடிப் பரவும் அங்பு, அந்த அங்பினால் உருகுதல் காரணமாகவே அவர்கள் பாடப் பாட மாயவனமுகு மேல்மேல் துளிர்த்தது என்பதில் மழை பெய்யப் பெய்ய பயிர் துளிர்த்துத் தளிர்த்து எழும் காட்சிநியம் அமைதல் காண்க. காக்கைச் சிறகினிலே...என்றபடி மகிழ்ந்த பாரதியும் அந்த மகிழைப் பாட்டை உன்னியே பாடினான் என்கின்றது மூன்றுவதடி. அழகு மகிழை உன்னி - அழகு மகிழையை உள்ளுர உணர்ந்து, கருங்கொடி - கரிய காக்கை. இனி இவ்வகையில் தன்னழகை உணர்ந்து உணர்ந்து இரசிப்போரிடத்தில் கண்ணன் பிரசன்னமாகும் அமைதி தெரிவிக்கின்றது இறுதியடி. இரசிப்போரது உள்ளத்திலே, அலைந்து அலைந்து; உருண்டு உருண்டு கொண்டிருக்கும் இன்ப அனுபவத்துள் அமைந்து உருள்வான் மாயவன் என்கின்றது, அன்பே சிவம் ஆவது என்பதிற் துலங்கும் நயம். இன்பே மாயவன் ஆவது என இங்குந் தோன்றநிற்றல் காண்க. இரசிக்கும் உரவோர்கள் - இரசித்தற்கேற்ற பண்பட்ட உள்ளம் உடையோர்கள். உரவோர் - பெரியோர். பரந்து பட்ட பண்பாட்டியல்பு காரணமாக வந்த காரணப்பெயர். உரவுதல் - பரத்தல், இன்பானுபவம் - இன்ப அனுபவம். தெள்ளிக் கொளிக்க உற்றுருள் இளஞ் சேய் - இன்ப அனுபவமானது தெள்ளிக் கொளிக்குமாறு அதனுள் உருண்டுகொண்டிருக்கும் சேய் என்க.

(7) மாயவன் பிரபாவங்களுள் மிக வெகுவாகப் போற்றப் படுவது நரசிம்ம அவதார நிகழ்ச்சி. தத்துவரீதியில் அதன் தாற்பரியம் இன்னதென விளக்குகிறது இச் செய்யுள். உருவக்க் கருத்து நிலையில் மெய்யறிவு தோன்றி அஞ்ஞானத்தை அழித்தல், நரசிங்கமாய்த் தோன்றி இரணியனை அழித்தலாக அமையும் என்பர். அப்படியொரு பேறு தம்மை இழந்து தம் உறவை மறந்து ஹரிநாமத்தையே செபிக்கும் நிலையுடையார்க்கே வாய்க்கும் என்பதற்கு விளக்கமாக அதே பணியில் ஈடுபட்டிருந்த பிரகலாத ஆழ்வானுக்காகத் தூணிடை நரசிம்மந் தோன்றி இரணியனைச் சின்னுபின்னப்படுத்திற்று என்ற விளக்கம் இப்பாடல் முதல் மூன்றிகளிலும் அமைகிறது. நல்லோர் பொருட்டாகத் திருவருட பிழம்பு தோன்றி அறியாமையை அக்கு வேறு, ஆணி வேறு ஆக்கும் இத்தகைய அருள் நடனமே சிங்கமாய்த் தூணஞ் சிதைத்து இரணியன் உடல் செகுத்திட்ட சீர் என நேருக்கு நேர் இயைத்துக் கொள்க. நாவிற் நேனெழுச் செபிக்கும் நல்லோன் - நாவிலே தேன் ஊற ஊறச் செபிக்கும் நல்லோன். சீர்த்த செம்பிரபையும் கூர்த்த மெய்யறிவும் என்னும் அடைமொழி மெய்யுணர் விள் தன்மையும், நரசிம்மத்தின் தன்மையும் ஒருங்குணர நின்றது. பிரகாசமுங் கூர்த்த மெய்யறிவும் மெய்யுணர்விள் தன்மை, கணகவர் தேஜஸம் நகக் கூர்மையும் நரசிம்மத் தின் தன்மை - திருவருட பிழம்பு திருவருள் வடிவம். அங்கண் அமரர் அறியாமை - பெருக இடம் பிடித்துக் கொண்ட அறியாமை. அங்கண்ஞாலம் என்பதிற்போல: அலங்குளையொட்டஞ்சவரு கொடுங்கூர் நகச்சிங்கம் - அசை கின்ற பிடர்மயிரோடு அச்சந்தருங் கொடிய கூரிய நக முள்ள சிங்கம். தூணம் - தூண், சினந்திருகி - சினம்முறுகி, தேர்குநகர்க்கு ஆர்விருந்தான் ..... சிங்கை நகராதிபதி. தெளிய வல்லவர்க்கு அவரால் விரும்பி யேற்கப்படும் விருந்தாகத் தோன்றும் சிங்கை நகரத்து அதிபதி. கடகம்-புயவளை.

(8) பாரதப் போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்த கீதோபதேசம் அர்ச் சுனனுக்கு ஆத்மீகப்பேற்றை விளைவிப்பதாதல் எங்களம் என்பதற்கோர் விளக்கம் தருகின்றது இச்செய்யுள். கீதோப

தேசசாரம் நடுவு நிலைமை, நிஷ்காமியகன்மம், உலகியல் அறம் பேணுதல், சுவதர்ம வெளிப்பாடு என்ற நால் வகையில் அமையும். இந்த நான்கும் சோர்வறக் கடைப் பிடிக்கப்படும் பட்சத்தில் அதுவே ஒருவனுக்குத் தவமாம். அத்தவம் ஆத்மீகப் பேற்றை அனுபவிக்கும் நிலையைத் தவருது வருவிக்கும் என்ற விளக்கம் இச் செய்யுளில் அமைகிறது. நடுநிலைமை எது? தீயர் கொடுமைக்கு எதிர் தூயராவார்க்கு உதவுதல் நடுவு நிலைமை. நிஷ்காமியகர்மம் எது? நான் செய்தேன் என்ற செருக்குக்கு ஆட்படாமல் செய்யுஞ் செயலெல்லாம் நிஷ்காமியகன்மம். போர் தானும் இந்நெறி யில் அறப்பைகவரை அழிக்கும் முகாந்திரத்தில் அமையுங்கால் அதுவும் நிஷ்காமிய கன்மமென்ற பெயரே பெறும். உலகில் அறம் மேலோங்குதற்கு வழி யாது? நிஷ்காமிய கன்ம நெறியில் துஷ்ட நிகழ்த்துதலே அறமோங்கவைக்கும் நெறியாகும். ஆத்மீகப் பேற்றுக்குத் தகுதி பெறுவார் யார்? உலகியில் மேற்குறித்த நிலைமைகளை அனுசரித்து ஒழுகுவோரே அதற்குத் தகுதி உடையார் என்றவாறு பகுத்துக் காண்தத்தக்க வகையில் இச் செய்யுள் ஒரு வினாவிடைப் பிரசரமாகவும் அமைதல் காண்க. (கேள்வி பதில்) செப்பமார் நடுநிலைமை - நடுநிலைமை என்ற சொற்பொருளின் செவ்விய நிலை. செப்பம் - செவ்வியநிலை. அன்றினுர்ச் செகுத்தல் - பகைவர் ஆவாரை அழித்தல், அன்றினுர் - மாறுபட்டவர். இச் சொல் காரண இடுகுறியாகுங்கால் தருமத்தோடு மாறுபட்டவர் என்ற பொருளே தரும். அதுவே அரச தர்மமுமாம். நிஷ்காமியகன்மம் - காமிய நோக்கு இல்லாத கன்மம். காமியம் - யான் எனது என்னும் பற்று, சுவதர்மம் - தன்தன் படைப்புச் சூழ்நிலையால் தனக்கு அமைந்த பொறுப்புகளும் ஒழுகலாறு களும், அருகதையர் - தகுதியுடையவர், எளியபாணியில் - இலகு நடையில் என்றது ஆத்மீகப் பேற்றிற்காக அறி வறுத்தப்படும் சாதனை மார்க்கங்கள்; உபாசனை மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் செயற்கருமை தோன்ற நின்றது இது.

(9) ஈழத்தோடு மாயவனுக்குள் அநாதி முறைமையான உறவும், செறிவும் இருந்தவாற்றைக் காட்டுகிறது

இச் செய்யுள். மாயவனுக்கு ஈழத்தோடு ஏற்பட்ட உறவு ஆகக் குறைந்தபட்சம் சீதையைத் தேடி அனுமானை அனுப்பிய நிகழ்ச்சியில் இருந்து கால்கொள்ளும் என்கிறது இச்செய்யுள் முதலடி. அல்லியல் நறுங்காந்தல் அழகி ஜானகி - இருளின் தன்மை வாய்ந்த நறிய கூந்தல் கொண்ட அழகியாகிய ஜானகி. இன்றும் இனிமேலும் என்றது என்றும் என்றவாரும். ஒவாது ஒன்றும் ஆத்மிகச் செறிவு - இடைவிடாமல் தொடர்ந்துவரும் ஆத்மிகச் செறிவு.

செய்யுள் இரண்டாவது அடி இராமாயணச் சார்பில் இலங்கையின் மகிமை தெரிவிக்கின்றது. இராமகாதை முனைத்தற்கு மூலம் ஈழம். இராமாயணம் போதிக்குந் தர்மத்தை அரவணைத்துப் பாதுகாப்பதும் ஈழம். இராமன் இலங்கை வந்ததற்கு எத்தனையோ அத்தாட்சிக் சான்று களைத் தன்பாற் கொண்டுள்ளதும் ஈழம் என வருதல் காண்க. இராவணன் ஒருவன் இருந்தமையினாலேயே இராமர் ஈழத்துக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. அவ்வகையில் இராமகாதைக்கு இடம் இலங்கையாதல் வெளிப்படை. இனி இவையெல்லாம் ஒருபாலாக மற்றுமொரு விசேஷத் தொடர்பு இருத்தலே மூன்றுவத்துடி தெரிவிக்கும். நாற்றிசை விளிம்பினும் வீற்று வீற்றிருந்தும் இந்நாடு காத்தருளும் நம்பி - ஈழத்து நான்கு திக்குகளிலும் கடலோரமாக தனித் தனி பிரசன்னமாயிருந்தும் இந்த நாட்டைக் காத்தருளும் நம்பியே. (வடக்கு-பொன்னூலை, வஸ்லிபுரம்; கிழக்கு - மல்வில், வந்தாறுமூலை, பழுகாமம், திமிலதீவு, கஸ்ஸடி, காரைதீவு, தும்பிலுவில்; தெற்கு-தெய்வந்துறை; மேற்கு - தெஹிவளை, கழுபோவில் முதல் வேங்கடாசலபதி.) செல்லியல் சோலை - மேகங்கள் சஞ்சரிக்குஞ் சோலை.

(10) மாயவன் என்பது தமிழ்க் கலாசாரக் கடல் கடைந் தெடுத்த ஒரு நவநீதம் என வர்ணிக்கிறது இச் செய்யுள். தமிழ்க் கலாசாரக் கடலும் தொல்காப்பியத்தில் ஊற் றெடுத்து, மற்றும் காப்பியங்களில் அருவியாய் ஒடி பரிபாடலில் நதியாய் விரைந்து, பாரத இராமாயண நிலையில் ஆன பாற்கடல் என்கின்றது இச் செய்யுள்.

தொல்காப்பியத்தில் வரும் மாயோன் மேய காடுறை உலகம் என்பதில் இடம்பெறும் மாயோன் ஊற்றுக் கண்ணாகும். பல்காப்பியம் என்றது பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண்கிழக்கு கணக்கு, சிலம்பு என்ற யாவையும் குறிக்கும். இக்காவியங்கள் தோறும் சிற்றருவி நெளிந் தோடுதல் போல் மாயன் புகழ் நெளிந்துகொண்டிருத்தல் பிரசித்தம். பெரியவனை மாயவனை - சிலம்பு கான்க. பரி பாடலிற் கிடைத்த 8 நெடும்பாடல்கள் மாயவன் பரத் துவமே கூறுகின்றன. அது நதியாதல் ஒக்கும். பாரதமும், இராமாயணமும் பரப்பாலும், பல்வகைப் பொருட் செறி வரலும், இனிமையாலும் பாற்கடலே யாதற்கு மாறில்லை. பாற்கடலுள் இலட்சமி, காமதேனு, சிந்தாமணி, சந்திரன் முதலாய சகலவித உயர்தரப் பொருள்களும் இடம் பெறுதல் பிரசித்தம். கலைநலம், காவியநலம், அறிவுநலம், ஆசார நலம் சார்ந்த சகலவித உயர் பொருட்புதிர்களும் பாரத ராமாயணங்களில் இடம் பெற்றிருத்தலும் மறுக்கொணு உண்மையாம். இக் கடலின் அலைவீச்சு திருப்புகழிலே சந்தவீச்சாக அமைந்திருத்தல் கண்கூடு.

2 + ம் :

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முந்து தமிழ்மாலை கோடிகோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி
எந்தைவருக ரகுநா யகவருக
ஸமந்தவருக மகனே பினிவருக.

இனி இந்தப் பாற்கடலை மத்திட்டுக் கடைந்தவர்கள் ஆழ் வார்கள். அவர்களுடைய நாவே மத்து என உருவக மாகிறது. தூயநாமத்திட - தூய + நா + மத்து + இட. அப்படியான் கடைதலின் போது திரண்ட வெண்ணெய் திரு நாலாயிரம். மாயவனுக்கு உகப்பான் நைவேத்தியங்களுள் மிகத் திறமையான நைவேத்யம் திருநாலாயிரமே என்பது பற்றி சுவை ஆகும் நவநீத நைவேத்யமாய நின் தொல் கீர்த்தி என்பபட்டது. நவநீதம் - வெண்ணெய். மாயவ

ஞக்குப் பிரியமான உணவு வென்னேயே என்பது புலப்படநவநீத நெவேத்யம் என நிற்கும் பொருத்தம் காணக. இவ் வகையில் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தைக் கடைந்தெடுத்த நவநீதமே மாயவன். அவன் புகழ் நீட்டே வாழ்க எனக்கூறி நிறைவருகின்றது இப்பிரபந்தம். பின்னைத்தமிழ் நோக்கம் மாயவன் கீர்த்தி போற்றுதல் என்பதற்கு அறி குறியாக நிற்கின்றது மாயநின் தொல்கீர்த்தி வாழி - வாழி (நெவேத்யமாய நின் தொல்கீர்த்தி வாழி வாழி) என்ற மங்கல வாசகம்.

சுபமங்களம்.

உரை சொன்னவர்: டி. கு. நெதையா,

காகிதம் படி எழுதியவர்: முருகேவ பரமநாதன்.

வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி திருவடிகளே சரணம்.

குதேவரின் (திருக்கேதில்வரம் திருவாசக சுவாமிகளின்) பாதாரவிந்தங்கட்டு வணக்கம்.

திருத்தம்

பக்கம்	பாடல்	வரி	பிழை	திருத்தம்
14	9	1	நங்கன்	நங்கள்
20	7	3	ஐந்தருவங்	ஐந்தருவங்
22	9	9	கடலிற்	கடலின்
27	7	9	மேனியர்	தோனியர்
28	8	4	துஷ்டிக்கரம்	துஷ்டிக்காம்
51	1	4	கணிழுங்	கணிழுங்
59	2	11	பாலாவீ	பாலவீ
66	3	3	பொதுவிழை	போதுவிழை

சிவாஜி சன நூல்கள்
 ஜலஹரி பிரதேச மாநா
 ஜெயகிருஷ்ண

2176

நல்லூர் பிரதேச கலை

பொதுகள் நூல்கம்

[நல்லூர் / கோக்குவில்]

2176

சீழ்க்குறிச்சிகப்பட்டுள்ள நாளூக்குப்பின்துமிழுவ்வொரு
நாளூக்கும் 50சதவீதம் குற்றப்பணம் அறவிடப்படும்,
இப்புத்தகத்தை எவருக்கும் பரிமாற்கூடாது.
கீறிடுதல், எழுதுதல், பக்கங்களை மடித்தல் முதலியன் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

~~6387~~

08/05/2019

922

28/5/19

922

